

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

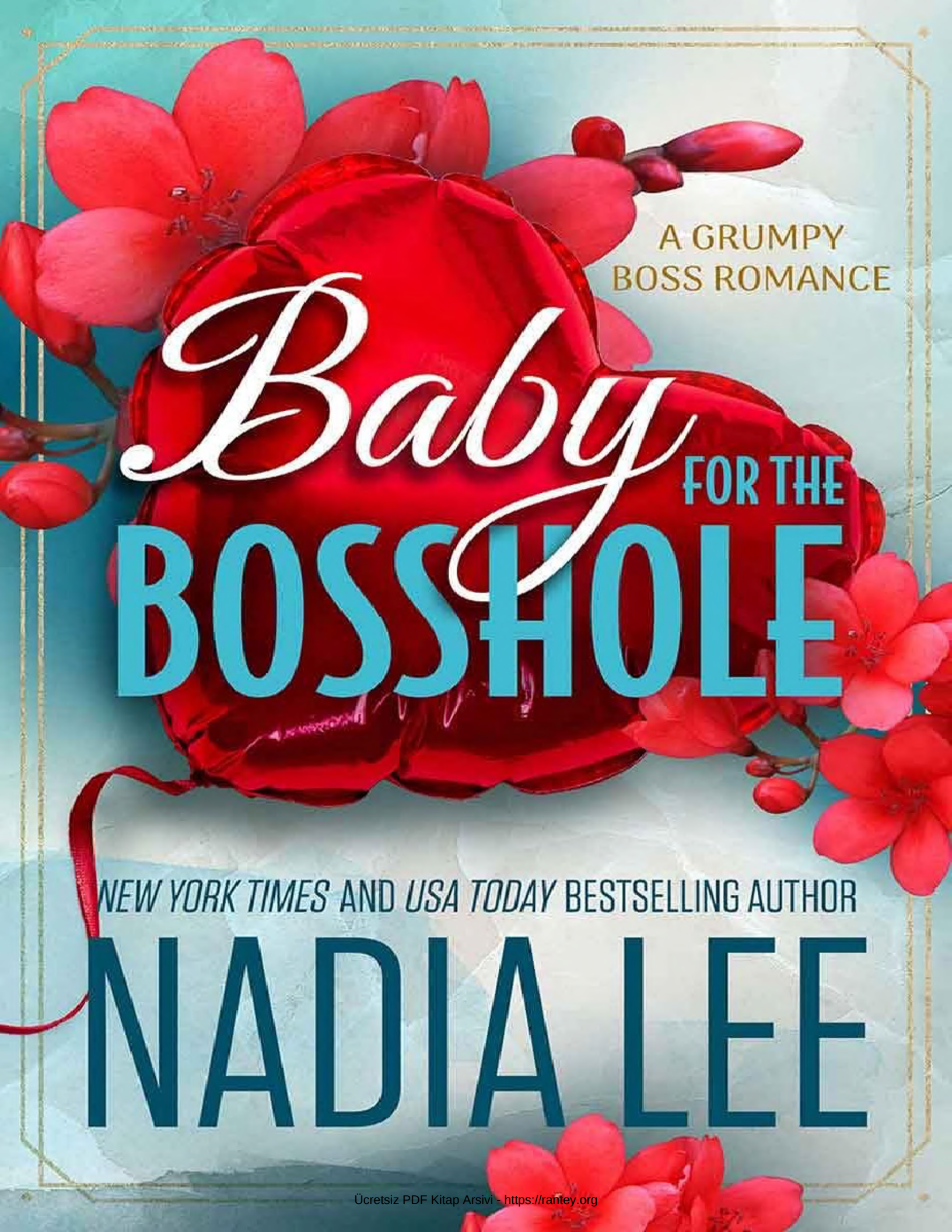
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



A GRUMPY
BOSS ROMANCE

Baby FOR THE
BOSS#HOLE

NEW YORK TIMES AND USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

NADIA LEE



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Emmett Lasker kibirli bir pislik, tam bir işkolik ve benim mantıksız milyarder patronum. Ona katlanamıyorum.

Aynı zamanda bebeğimin babası.

Emmett Lasker için çalışmak imkansızdır. Manken yakışıklılığında ve aptalca bir zenginlikte olabilir, ama aynı zamanda bana karşı da bir şeyler hissediyor. Bana herkesten daha fazla son dakika ve hafta sonu isteği gönderiyor ve yaptığım tüm planları mahvediyor.

İstifa etmeliyim. Ve bırakacağım. İki yılımı doldurur doldurmaz ve imza ikramiyemi alır almaz.

Ancak işte geçirdiğim berbat bir günün, bir ayrılığın (mesaj yoluyla!) ve bilgisayarımın çökmesinin ardından artık canıma tak etti! Bu yüzden Cuma gecesi 11:59'da Emmett'in ofisine dalıp onun hakkında gerçekten ne düşündüğümü söyledim.

Ama olan bu değil. HEM DE HIÇ.

Gülünç derecede seksi patronunuzu uzlaşmacı bir pozisyonda, adınızı inlerken bulmanın, bir kızın en iyi niyetlerini raydan çıkarabilecek bir yanı vardır.

Peki ya şimdi? Hamileyim. "Doğru şeyi" yapıp benimle evlenmek istiyor.

Evet. Bu asla olmayacak.

Patron Deligine Bebek

Nadia Lee

İçindekiler

Bu Kitap Hakkında

İthaf Birinci Bölüm

İkinci Bölüm

Üçüncü Bölüm

Dördüncü Bölüm

Beşinci Bölüm

Altıncı Bölüm

Yedinci Bölüm

Sekizinci Bölüm

Dokuzuncu Bölüm

Onuncu Bölüm

Onbirinci Bölüm

Oniki Bölüm

Onüçüncü Bölüm

Ondördüncü Bölüm

Onbeşinci Bölüm

Onaltı Bölüm

Onyedinci Bölüm

Onsekizinci Bölüm

Ondokuzuncu

Bölüm Yirmi

Yirmi Birinci Bölüm

Yirmi İkinci Bölüm

Yirmi Üçüncü Bölüm

Yirmi Dördüncü Bölüm

Yirmi Beşinci Bölüm

Yirmi Altıncı Bölüm

Yirmi Yedinci Bölüm

Yirmi Sekizinci Bölüm

Yirmi Dokuzuncu

Bölüm

Otuzuncu Bölüm
Otuzuncu Bölüm -
Birinci Bölüm
Otuzuncu Bölüm -
İkinci Bölüm
Otuzuncu Bölüm -
Üçüncü Bölüm
Otuzuncu Bölüm -
Dördüncü Bölüm
Otuzuncu Bölüm -
Beşinci Bölüm
Otuzuncu Bölüm -
Altıncı Bölüm
Otuzuncu Bölüm -
Yedinci Bölüm
Otuzuncu Bölüm -
Sekizinci Bölüm
Otuzuncu Bölüm -
Dokuzuncu Bölüm
Kırkinci Bölüm
Kırkinci Bölüm -
Birinci Bölüm Kırkinci
Bölüm -İkinci Bölüm
Kırkinci Bölüm -
Üçüncü Bölüm
Kırkinci Bölüm -
Dördüncü Bölüm -
Beşinci Bölüm Kırk-
Altı Bölüm Kırk-Yedi
Bölüm Kırk-Sekiz
Bölüm Kırk-Dokuz
Bölüm Elli Bölüm Elli-
Bir Bölüm Elli-İki
Bölüm Elli-Üç Bölüm
Elli-Dört Bölüm Elli-
Beş Bölüm Elli-Altı
Bölüm Elli-Yedi
Bölüm Elli-Sekiz
Bölüm Elli-Dokuz

[Bölüm Altmış Bölüm](#)
[Altmış-Bir](#)
[Nadia Lee'nin Marrying My Billionaire Boss](#)
adlı kitabından alıntı
[Nadia Lee Telif](#)
[Hakkı Hakkında](#)

Nadia Lee Yazarının Diğer Kitapları

Bağımsız Başlıklar

Güzellik ve Suikastçı

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Oops Bir Rock Yıldızıyla Evlendim

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Milyarder ve Kaçak Gelin

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Komşu Rock Yıldızı ile Flört

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Bay Sahte Nişanlı

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Milyarder Sevgilimle Evlenmek

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Frenemy ile Numara Yapmak

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Milyarder Patronumla Evlenmek

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Gelini Çalmak

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

--

Günahlar Üçlemesi

Kitap 1: Günahlar

[ABD](#) :: [İNGİLTERE](#) :: [Avustralya](#)
[Kanada](#) [a](#)

Kitap 2: Sırlar

[ABD](#) :: [İNGİLTERE](#) :: [Avustralya](#)
[Kanada](#) [a](#)

Kitap 3: Merhamet

[ABD](#) :: [İNGİLTERE](#) :: [Avustralya](#)
[Kanada](#) [a](#)

--

Milyarderin İddia Düeti

Kitap 1: Saplantı

[ABD](#) :: [İNGİLTERE](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 2: Kefaret

[ABD](#) :: [İNGİLTERE](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

--

Tatlı Sevgililer A.Ş. Seri

Kitap 1: Yan Kapıdaki Adam

[ABD](#) :: [İNGİLTERE](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 2: O Seksi Yabancı

[ABD](#) :: [İNGİLTERE](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 3: O Vahşi Oyuncu

[ABD](#) :: [İNGİLTERE](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

--

Milyarderlerin Kolaylık Gelinleri Serisi

Kitap 1: Bir Hollywood Anlaşması

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 2: Bir Hollywood Geline

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 3: Uygunşuz Bir Anlaşma

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 4: Uygunşuz Bir Gelin

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 5: Uygunşuz Bir Sonsuzluk

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 6: Beklenmedik Bir Anlaşma

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 7: Beklenmedik Bir Gelin

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 8: Son Anlaşma

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

--

Pryce Ailesi Serisi

Kitap 1: Milyarderin Sahte Sevgilisi

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 2: Milyarderin Uygunşuz Saplantısı

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 3: Milyarderin Gizli Karısı

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 4: Milyarderin Unutulmuş Nişanlısı

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 5: Milyarderin Yasak Arzusu

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 6: Milyarderin Tatil Gelini

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

--

Milyarder Serisi Tarafından Baştan Çıkarılmış

Kitap 1: Milyarderin İntikamı

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 2: Milyarderin Peşinde

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 3: Milyarderin Bebeği

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 3.5: Milyonerin Aşkı

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 4: Milyarderin Sırrı

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 5: Milyarderin Skandalı

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

--

Son kitaplarım hakkında bildirim almak istiyorsanız, lütfen
[www.rantey.org](#) adresindeki VIP Listeme katılın!

Ben ofisimde saklanıp çalışırken gösterdikleri sonsuz anlayış
ve sevgi için aileme.

Birinci Bölüm

Amy

Ona göstereceğim.

Cuma günleri sabahın köründe beni yataktan kaldıran slogan budur, böylece sekizden önce işte olabilirim. Aynı zamanda

Üç aya yakın bir süredir gecede dört saat uyuduğumda beni ayakta tutan slogan bu.

Bazıları "Neden patronuna bir şey söylemiyorsun?" diyebilir.

Uçaktan atlamayı tercih ederim.

Muhtemelen buna pişman olacağım.

Bu mırıldandığım sözler patronumun ağzından işe alındığımı söylemeden önce çıktı. Büyük ihtimalle onu duyduğumu bilmiyordur. Ya da belki de biliyordu ve gururuma yediremeyip teklifi geri çevirip başka bir yere gitmemi umuyordu.

Ama işi kabul ettim. Eğer işi reddetmemi isteseydi, bu kadar yüksek bir maaş ve ikramiye teklif etmezdi, ki her ikisine de öğrenci kredimi ödemek için ihtiyacım var.

Ama o kelimeler aklımdan çıkmıyor. Ne zaman yavaşlamak ya da ara vermek istesem, bir tür psişik dürtme gibi ortaya çıkıyorlar ve ben daha da sıkı çalışıyorum.

Ben pes eden biri değilim. Babam her eleştiri ya da şüphe karşısında pes eden bir menekşe yetiştirmedi. İstedğim şey için savaşırm ve eleştirmenlerimi ve şüphecilerimi tozumda boğulmaya terk ederim.

Eşsiz patronum Emmett Lasker'a, şirketteki iki yılım dolmadan önce beni işe almasının yaptığı en iyi şey olduğunu göstereceğim. Ve istifamı verdiğimde kalmam için bana yalvaracak.

Öğrenci kredimi ödemeyi teklif ederse bir an için kalmayı bile düşünebilirim. Üniversite diplomam ve

MBA birlikte bana neredeyse yarım milyon dolara mal oldu ve ailem para içinde yüzmediği için çoğu kredi ile ödendi. Babam bir kısmını ama onu geri çevirdim. O zaten çok şey yaptı. Her neyse, Emmett'ten böyle bir teklif alsam bile, Muhtemelen hayır diyeceğim. Daha iyisini yapmalı. Belki babamın emekli olmak istediği Florida'daki o güzel sahil evini bana alacağına söz verir. Yani, babama hayalindeki evi almayı planlıyorum. Hesap yaptım ve bunu karşılayabilirim. Her şey plana göre gidiyor. Ama Emmett'in satın alması çok daha iyi olurdu.

Ya dizlerinin üzerinde yalvarırsa?

İşte bu bir imaj! Gerçekte, bu egomanyak kimse için diz çökmez. Ama bu fikrin ateşli bir cinsel tınısı var. Hepsi de adam gülünç derecede yakışıklı olduğu için. Sanki Tanrı'nın düzgün bir kişiliği kalmamış, bu konuda kendini kötü hissetmiş ve ona muhteşem bir yüz vererek bunu telafi etmiş gibi.

Ama yine de. Yüz olsun ya da olmasın, hayal bile edilemeyecek bir teklif olmadan, cevabım kocaman bir hayır olarak kalacak.

Sabah yedi kırk beşte lobide beni ofisime götürecek asansörü bekliyordum. Patron deliği, finansal model için ihtiyacımız olan son güncellemeleri istiyor.

Pazartesi ikiye kadar ve Excel'de üç saatlik işim kaldı.

Tabii kafamdaki sisi dağıtabilirsem. Sabah kahvemden aldığım kafein bir anda dağılıyor.

Pasifik'te bir yüksük tuz. Şimdiden bir desteğe daha ihtiyacım var. Modeli teslim ettiğimde, heyecan verici bir-

ve gizli öğle yemeği toplantısı. Beş gündür buna hazırlandığım için iyi geçeceğini umuyorum. Hatta güç kıyafetimi giyiyorum, yeni güç iç çamaşırlarım da dahil.

Model ve röportaj aradan çıktıktan sonra yapacak acil bir işim kalmayacak - gerçek bir mucize. Ve eğer gün böyle mucizevi bir şekilde devam ederse, saat beşte eve gidip uykumu almayı planlıyorum. Sekiz saat uyumak için kelimenin tam anlamıyla adam öldürürüm.

-Mutlu cumalar prenses!

Neşeli mesaja gülümsüyorum. Babam haftada üç sabah bana bir tane gönderir. Bazen daha fazla, eğer canı isterse.

Bir selfie çıkıyor. Bana her mesaj attığında bir tane çekiyor çünkü nasıl olduğumuzu göstermek için yüz emoji kullandıktan nefret ediyor.

"O sarı karikatür yüzler neyi gösteriyor? Hiçbir şey! Kişisel değiller ve ruhsuzlar. Telefonların ön yüz kameralarıyla gelmesinin bir nedeni var."

Ve o haklı. Sabah özçekimlerini almayı seviyorum. Vegas'ta iyi olduğunu bilmemi sağlıyorlar. Ekranı tekrar bakıyorum. Sırtının onu rahatsız ettiğine dair bir işaret yok. Dükkana aldığı yeni çırağın onu delirttiğine dair bir işaret yok.

Sadece geniş bir sırıtış ve her gülümsediğinde hafifçe kıvrılan parıldayan mavi gözler. Yüzünde çok sayıda gülme çizgisi var, iyi yaşanmış bir hayatın kanıtı.

Annem beni onun kucağına bıraktıktan ve kazara bir bebekle sonuçlanan bir ilişkiden sonra ayrıldıktan sonra acı ve bencil olabilirdi. Ağlamayı kesmeyen bir bebek ve onun için daha fazlasını yapamayan bir adamla başa çıkamayacağını söyledi.

ona hak ettiği "iyi" hayatı vermek. Henüz iki aylık bir bebekten ya da yirmili yaşlarının sonlarında elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışan bir deniz piyadesinden daha fazla ne bekliyordu bilmiyorum.

Planlanmamış bir aileyi geçindirmek için.

Ama beni terk etti ve ayrıldı. Ve beni büyütmek için elinden gelen her şeyi yaptı. ve beni ne kadar sevdiğini gösterecek.

Ona haftada birkaç kez sabah selfiesi göndermek mi? Benim için yaptığı ve feda ettiği her şey için küçük, küçük bir geri ödeme.

-Harika görünüyorsun baba! İşte bu sabah ben!

İyi olduğumu anlaması için mutlu bir şekilde gülümsediğimden emin olarak hızlıca bir fotoğraf çekiyorum. Neyse ki ışık iyi ve makyajım uykusuzluktan kaynaklanan koyu halkaları gizliyor.

Finans sektöründe çalışmaya başladığımda ustalaştığım ilk şey bu halkaları gizlemek oldu.

Bonus olarak, şık GrantEm Capital logosu arka planda yer alıyor. Bu babayı daha da mutlu etmeli. Küçük kızının herhangi bir özel ders ya da standart test hazırlık kursu almadan mükemmel bir SAT puanı almasından ve ailede üniversiteye giden ilk kişi olmasından gurur duyuyor. Hem de herhangi bir üniversiteye değil, Harvard'a.

O zamana kadar bir damla gözyaşı döktüğünü görmediğim dağ gibi babam, kabul mektubumda ve mezuniyetimde hüngür hüngür ağladı. Goldman Sachs'ta çalışmaya başladığımda bir parti verdi, sonra Wharton'dan MBA aldığımda biraz daha ağladı. Los Angeles'taki GrantEm Capital'de Emmett Lasker için çalışacağımı söylediğimde de sevinçten havalara uçtu. Emmett Lasker'ın ne kadar önemli biri olduğunu bildiği için değil -bilmiyor- ama eve daha yakın olacağım için heyecanlanmıştı.

Fotoğrafı gönderiyorum.

-Baba: Şimdiden işe mi başladın? Saat daha sekiz bile olmadı.

Emmett Lasker'ın yanıldığını kanıtlamak için buradayım. Ayrıca onun için çalışmak cehennemdir. Ama bunu mesaj atmıyorum. Onun yerine Endişe verici bir cevap.

-Trafığe yakalanmamak için erken geldim. L.A. sabah trafiği tam bir katil.

-Baba: Yani bu senin de erken çıkabileceğin anlamına mı geliyor? İş çıkış saatini atlatmak için mi?

Hahaha. Sorduğu için çok sevimli. Goldman'da finans kariyerime başladığımda mutlu olmasına rağmen, kaç saat çalışacağımı fark ettiğinde üzüldü.

Çalışıyordum. İşi bırakıp insanların bana daha fazla değer verdiği bir yere gitmem gerektiğini düşünüyordu.

Ben de iki yılı doldurmadan ayrılırsam, bu işi beceremeyen bir döneke olarak damgalanacağımı anlattım. Bu da bir daha asla finans sektöründe işe alınmayacağım anlamına geliyordu. Bu işte böyle bir şey var ve hiçbir şeyim yokken bütün bir sektörle köprüleri yakmayı göze alamam. geleceğin ne getireceğine dair bir ipucu yok. Ama bir gün "Bu ne cüret! Sen o elitist Doğu Yakası serserilerinin hepsinden daha cesursun!"-ve dur çalışma saatlerimden şikayet ediyordu. Onun yerine "Dışarıda kimse senin kadar sıkı çalışmıyor" dedi o tatlı, cesaretlendirici ses tonuyla ve bende daha iyisini yapma isteği uyandırmayı asla başaramadı.

Ne yazık ki, lanet olası iki yıl işareti GrantEm'de de geçerli. Neden?

İmza ikramiyesi.

GrantEm Capital bana iki katından fazlasını teklif etti Diğer firmaların imza ikramiyesi. Bu tür bir paranın bir bedeli var: iki yıl kalmak ya da orantılı olarak geri vermek.

Kimse bana bunun Emmett Lasker'e sadist zevkleri uğruna hayatımı cehenneme çevirmesi için tam yetki verdiğini söylemedi. Neredeyse teslim ettiğim her Excel modeli ve not yeniden yapılmak zorunda. Neredeyse her akşam ve hafta sonu planı değişti ya da iptal edildi. Peki ya uyku? Ha ha. Gülmek için.

Ama dişlerimi sıkıp dişimi sıkıyorum çünkü tek bir kırmızı kuruşu bile geri vermeyi reddediyorum. Yaşadığım onca tacizden sonra olmaz.

Sekiz hafta daha. Sonra Emmett Lasker'dan ve bu sözleşmeli kölelikten kurtulacağım.

-Umarım öyledir.

Emmett'in benden geç saate kadar kalıp bugün ikide teslim edilmesi gereken Excel modeliyle uğraşmamı istememesi için dua ediyorum. Onun esrarengiz bir

Eve gitmeye hazırlanırken bana yapacak bir şeyler bulma yeteneği. Sadece bu da değil, geç saatlerde bana verdiği her görev en az üç saat sürüyor gibi görünüyor.

Pislik.

Asansör pırıldar; kapılar birbirinden

ayrılır. -Gitmeliyim. Seni seviyorum!

Bir sürü öpücük ve kalp ekliyorum, sonra bekleyen arabaya doğru yürürken telefonumu kaldırıyorum. Yukarı çıkarken telefonuma bir mesaj daha düşüyor.

Gülümseyerek aşağı bakıyorum. Muhtemelen babam söyleyecek son bir şey düşünüyordu.

İyi ruh halim kayboluyor.

-Emmett: Hangisi daha iyi? Elmaslar mı inciler mi?

İki resim eklemiş. İlki, lacivert kadife zemin üzerinde yıldızlar gibi parıldayan elmas avize küpeler. İkincisi ise her biri dört inciden oluşan inci damla küpeleri gösteriyor. En alttakiler benim küçük resimlerim kadar büyük görünüyor. Vay canına.

Zarif ve pahalı. Şu anki kız arkadaşı ikisini de beğenirdi. Fotoğrafını gördüm, aradığım için değil, babam birkaç hafta önce bana gönderdiği için, "Bu senin patronun mu?" diye mesaj atmıştı.

Resim Emmett'i güzel bir kızla gülümserken gösteriyordu. Bir galada kızıl saçlı. Babam Emmett'in dedikodu sitelerinde yer almasından etkilenmişti çünkü Goldman Sachs'taki patronlarımdan hiçbiri o sitelerde yer almamıştı. Ona Emmett Lasker'ın kolunda sürekli farklı kadınlarla görüldüğünü söyleyecek cesareti kendimde bulamadım. Babamın hayallerini yıkmaya gerek yok.

Kadının daha belirgin bir görüntüsünü getirmeye çalışıyorum ama çok uykusuzum. Ayrıca, bunun ne önemi var ki?

Pırlanta ve incinin her ikisi de klasiktir.

-İkisi de harika olur.

-Emmett: Bu bir cevap değil. Hangisinin daha iyi olduğunu sordum.

Evet, ben de sana ikisini de söylemedim çünkü ikisi de eşit derecede iyi. Ama ben birini seçene kadar durmayacak. Ve eğer beğenmediği birini seçersem, benden seçimimi savunmamı isteyecek.

Ahh. Neden onun yerine asistanını rahatsız etmiyor? Marjorie ofisteki en iyi giyinen kadınlardan biri. Böyle bir şey için onu kullanmak büyük bir yetenek israfı. O da rahatsız olmazdı, çünkü alışverişı çok sever. Ona göre, insanlık medeniyeti yarattı. özellikle alışveriş için.

Emmett mücevher ve moda tavsiyeleri için bana ilk kez mesaj atmaya başladığında - GrantEm'de çalışmaya başladıktan bir ay sonra - Marjorie'ye çaktırmadan aynı şeyi ona da yapıp yapmadığını sordum. Belki de beni ikinci bir görüş için kullanıyordu.

Ama hayır. Marjorie'ye hiç sorulmadı. Sadece bana. Ben özel değil miyim, hahaha.

Bana sormayı bırakmasını istediğimde, yapamayacağını söyledi. Görünüşe göre, mükemmel bir zevkim var ve benim fikrimi almak istiyor.

Berbat moda muhakemesine sahip bir adam karar verici olduğunda böyle olur. Ucuzluk raflarından aldığım iş kıyafetlerini giyiyorum. Aksesuarlarım kübik zirkonya veya ucuz yarı değerli taşlar. Gardırobumun tüm amacı, uygun bir bütçeyle işlevsel ve çekici olmak.

Yani haftada yüz saatten fazla çalışmanın ortasında, Emmett'in hediye seçmesine de yardım etmem gerekiyor. Önümüzdeki iki ay yeterince hızlı geçemez.

-Ben: Olay nedir?

-Emmett: Bir durum yok. Sadece düşündüğüm bir şey.

Telefonuma yan gözle bakıyorum. Patronum işleri öylesine yapan biri değildir. Verimliliğe inanır ve

Yeterlilik. Muhtemelen bana ne hakkında olduğunu söylemek istemiyordur. Bildiğim kadarıyla, bu bir özür dilerim hediyesi de olabilir.

Ya da belki de bunu beni işimden istifa ettirecek kadar sinirlendirmek için yapıyordur. imza ikramiyesi. Şeytani zihninde kim bilir neler dolaşıyor?

-Ben: Elmaslar. Üç...

İki... Bir...

-Emmett: Neden?

Ahh! Kaçınılmaz soru! Ölüm ve vergiler gibi. Thanos gibi.

Lanet incileri seçmeliydim. Ama şimdi geri alamam. Bir kez denediğimde bana o kadar çok soru sordu ki bir PowerPoint sunumu hazırlama ihtiyacı hissettim.

-Daha pahalı görünüyorlar. Daha anlamlı olacaklar.

Kızıl saçlı, elmas gibi bir kadına benziyordu.

-Emmett: Düşüncesiz bir neden gibi görünüyor.

Sığ da, sessizce ekliyorum.

-Ucuz şeylerin ucuz olmasının bir sebebi vardır.

-Emmett: Kendi parayı harcıyormuşsun gibi davran.

Tanrı aşkına. Kendi zor kazandığım paraları bu şeylere harcamazdım. Öğrenci kredime fazladan ödeme yapıyor olurdum. Ya da babamın Florida'daki müstakbel evinin peşinatı için biriktirirdim.

Ama patronuma parayı romantik olmayan pratik şeylere harcamayı tercih ettiğimi söyleyemem. Ayrıca, randevuları muhtemelen borç batağında değildir.

- Elmaslar. Daha çok parlıyorlar.
- Emmett: Yani ışıltı mı kazandı?
- Evet.

Artık gidebilir miyim? Sessizce ekliyorum.

- Emmett: Teşekkürler. :)

Tanrım, şu gülen surata bak. Hidrojen bombasından daha yıkıcı.

Cehennemden gelen patronlarla ilgili makaleler her zaman sizi sürekli azarlayan ve asla teşekkür etmeyenlerden bahseder. Bu makalelerin yazarları belli ki Emmett ile hiç tanışmamışlar.

Lasker. Gülümseyen "teşekkürlerini" önleyici saldırı bombaları gibi etrafa fırlatıyor. Ve bu şeytani bir şey. Görünüşte dostça bir davranıştan sonra onun davranışından şikayet etmenin bir yolu yok.

"Teşekkürler."

O, yirmi birinci yüzyıl için bir patron deliğidir. Klasik patolojik bağırma şeylerinden hiçbirisi yok. Çok fazla cep telefonlarıyla her hareketinizi kaydeden, kötü davranışlarınızı sosyal medyada yayınlayarak halkı utandırmaya hevesli insanlar. Modern bir patron bozuntusu, bir yandan hayatınızı çekilmez hale getirirken bir yandan da iyi bir insanmış gibi davranabilir.

Ve en kötüsü de bu. Küfürlü davranış veya dil için İK'ya şikayette bulunamazsınız. Eğer sana saat 4:30'da p.m. o mutlu olmadığı için tüm çalışmalarınızı yeniden yapmak zorundasınız

-Teslim ettiğiniz ürünle ilgili memnuniyetsizlik nedeninin hiçbir anlam ifade etmemesini bir kenara bırakırsak, o zaman o değil. Eğer siz bir randevudayken akşam sekiz buçukta sizi arayıp, kullandığınız bir değişkeni beğenmediğine karar verdiği için içeri gelmenizi isterse

son mali projeksiyonlarınızda, bu da başarısızlığınızın bir işaretidir.

Telefonumu çantama bırakıyorum. Asansör benim katımda duruyor ve kapılar masum ruhlara aç bir canavarın ağzı gibi açılıyor.

Derin bir nefes alarak masama doğru ilerliyorum. İlk olarak Bugün ofiste bir tane var. Dizüstü bilgisayarımı açtığımda bakışlarım masaüstünde duran takvime takılıyor. Bugünün tarihinin etrafında beş kırmızı daire. Üzerinde büyük bir yıldız, Blaire Group'tan Marion Blaire ile yapacağım çok önemli öğle yemeği toplantısını hatırlatıyor.

Heyecan içimi titretirken kalbim küçük, korkak bir dans yapıyor. Blaire Grubu saygın bir özel şirkettir. Arlington, Virginia'da bir sermaye şirketi. Bir ay önce, tanıdığım birkaç kelle avcısına özgeçmişimi verdim ve onlardan ağzı sıkı olmalarını istedim; patronumun yeni bir pozisyon aradığını öğrenmesinin benim için iyi olmayacağını bildikleri için bunu yapacaklarına söz verdiler. Bir hafta içinde, Blaire Group Zoom mülakatı için benimle iletişime geçtiler. Daha sonra, yüz yüze görüşme için beni Virginia'ya uçurmak istediler.

Keşke izin alabilseydim ama Emmett bu kadar kısa sürede bunu asla onaylamazdı. Her zaman hastalık izni alabilirdim, ama geçen ay başka bir risk sermayesi şirketinden bir adam hasta olduğunu söyledi ve havaalanında yakalandı çünkü Birisi bir selfie çekip Instagram'da paylaştı ve çalıştığı şirketten bir iş arkadaşı onu tanıdı. Kısa sürede kovuldu ve dedikodu konusu oldu.

Blaire Group'un küçük ortaklarından biri bu hafta Los Angeles'a yapacağı iş gezisi sırasında benimle röportaj yapacak. O

son toplantısından sonra bir öğle yemeği görüşmesi yapabileceğini söyledi.

Büyük umutlarım var. Özel sermayede çalışma saatleri genellikle daha iyi ve bir pozisyon teklif edilirse daha yüksek bir maaş alacağım.

Öğrenci kredimi ödemeye ve babama hayalindeki evi almaya bir adım daha yaklaştım. Ne güzel!

Bir mesaj daha geldi. Hemen kontrol ediyorum; Blaire Grubu'ndan röportajla ilgili bir şey mi? Ama Rick bu sabah erken kalkmış. Normalde dokuza kadar uyur.

- Rick: Hey, bebeğim, hazır mısın?
- İşe gitmem lazım. Neye hazırsın?
- Rick: Altı aylık yıldönümü gezimiz için!

Zihnimde bir bomba patlıyor gibi.

- Neden bahsediyorsun?
- Rick: Sana takvimini işaretlemiştim! Ve üzerine bir kalp koy.

Bir an düşündüm, sonra haklı olduğunu fark ettim. Bunu geçen ay yapmamı istemişti. Ben de evimdeki duvar takviminde tarihin etrafına bir daire çizdim. Kalp yok, Yine de. Bu biraz utanç verici ve onursuzca olurdu - henüz Rick'in bir kalbe değer olduğunu düşünmüyorum... henüz.
Ama bunun bu tuhaf gezi olayıyla ne ilgisi var?

-Seyahat hakkında hiçbir şey söylemedin! Sürprizlerden nefret ettiğimi biliyorsun.

Çıkmaya başladığımızda bunu açıkça belirtmiştim. Önceki erkek arkadaşımdan ayrılalı bir hafta olmuştu ve Rick'e özellikle öngörülemezlikten ya da planlarımdan hoşlanmadığımı söyledim.
raydan çıkmak. Bu ikimizin de hemfikir olduğu bir şeydi.

-Rick: Sana söylemiştim! Nabız akışıma bakmanı söylemiştim!

İçime bir kurt düşmeye başladı. Bunu da yaptı... ama bana nedenini hiç söylemedi. Ben de rahatsız etmedim, çünkü komik videolara ya da memlere bakacak vaktim yok. Şu anda kafamda çok fazla saçmalık var.

-Ben: Seyahatimizi sosyal medyaya koydun ve bana doğrudan söylemedin mi?

Telefonuma baktım, nutkum tutulmuştu. Kim böyle planlar paylaşır ki? Nabzımı kontrol edecek zamanım olmadığını biliyor. hesap! Açtım çünkü "sivil topluma" katılmam ve "Avrupa'daki insanlarla" bağlantı kurmam konusunda ısrar etti. dünya." Tüm insanlığa bağlı olmak bana her gece fazladan yarım saat uyku getirmeyecekse, ilgilenmediğimi anlamıyor.

-Rick: Yaratıcı bir şeyler yapmak istedim. Ve herkesin senin ne kadar özel olduğunu bilmesini istedim. Tanrım, Amy, planlı gönderi üç binden fazla beğeni aldı!

Sanki bunun bir önemi varmış gibi!

Bir yanım ona gitmemin mümkün olmadığını söylemek istiyor. Bunu bu şekilde yapmasına sinirlendim. Ama başka bir yanım da en azından önemli tarihleri hatırlayan bir erkek arkadaş olmaya çalıştığını fısıldıyor. Keşke altı aylık bir yıldönümü olmasaydı. Kim yarım yıl kutlar ki?

-Rick: Sanırım insanlar Tahoe'da bir kulübede eğlenceli bir hafta sonu kaçamağı fikrini sevdiler. Depomu doldurdum ve yürüyüş ve kamp ateşinde yemek pişirmek için ihtiyacımız olan her şey.

Yürüyüş mü? Kamp ateşinde yemek pişirmek? Bunlar kulağa angarya gibi geliyor, özellikle de Los Angeles ve Tahoe Gölü arasında yirmi saatten fazla gidip gelmemiz gerekecekse. Biz

Bir keresinde rahatlamak için ne yapmaktan hoşlandığımızı konuştuk ve ona aktif olmamı gerektirmeyen her şeyi söyledim. O zaman yürüyüş yapmanın benim eğlence anlayışıma uymadığını anlamalıydı.

Rezervasyon yaptırmadan ve Pulse üzerinden duyurmadan önce seyahat hakkında soru sorsaydı, bir hafta sonu önerirdim

çok uzak olmayan okyanus manzaralı bir otelde paket
L.A. Çift masajı ve oda servisi de dahil.

Zayıf planlaması ve iletişimi
Beni deli ediyor. Emmett bile böyle bir şey yapmamıştı.

-Rick: Tek yapmanız gereken bugün saat altıda ofis binanızın
önünde olmak.

-Ne demek istiyorsun? Ofiste geçireceğim iki gün için
giyecek hiçbir şeyim yok. Önce toplanmam lazım.

-Rick: O zaman eve git ve birkaç şey al. Seni evinden
alırım. Önemli bir şey değil.

Dirseğimi masaya dayıyorum ve alnımı avucumun içine
alıyorum. Böyle bir şeyi haber vermeden üzerime
yıkamayacağını neden kafasına sokamadı? Emmett'in
uygun bir saatte eve gitmeme izin vereceğini umuyordum
ama şimdi kötümserim. Sosyal planlarım olduğunu anlayan
ince ayarlı bir radarı var. Varsayılan tepkisi de akşamımı
bombalamak.

-Ben: Elimden geleni yapacağım ama hiçbir şey için söz
veremem. Patronum her an üzerime bir şeyler yıkabilir.
Onun nasıl olduğunu bilirsin.

-Rick: Bugün Cuma! Sıradan bir Cuma değil, özel bir
Cuma. Altı aylık yıldönümümüzün bir anlamı var.

Bunu bir milyardan fazla emoji takip ediyor. Bunlar onun
argümanına katkıda bulunmuyor ve bende eşit sayıda
kızgın emojiyle karşılık verme isteği uyandırıyor.

-Ben: İnsanlar gerçekten altı aylık yıldönümlerini kutluyorlar
mı?

-Rick: Aynen öyle! Bugünlerin olayı bu.

İçgüdülerim bunun şüpheli olduğunu söylüyor. Ama ben
böyle şeylerden ne anlarım ki? En son flört trendlerini takip
etmek şöyle dursun, nefes almaya bile zor vakit
buluyorum.

-Tamam. Bu geziyi yapmayı deneyeceğim, buradaki önemli kelime denemek. Ama garantisi yok.

-Rick: Harika! Yolculuğumuzu paylaştığımızda herkes çok kıskanacak!

Ekranımı daha fazla sinir bozucu şekilde zıplayan ve mutlu emojiiler dolduruyor. Kendini ne kadar aştığına bakarak başımı sallıyorum. O bir prematüre emojiici. İlişkımız ve onun kilometre taşları hakkında belli bir vizyonu var gibi görünüyor. Başlıyorum vizyonlarımızın onun inandığı kadar uyumlu olmadığını giderek daha net bir şekilde görüyorum. Neyin peşinde olduğumu ve Herkesi delicesine kıskandırmak hiçbir zaman öncelik listemde olmadı.

Yine de. Deneyeceğimi söyledim, o yüzden deneyeceğim. Bir umut ışığı: O Tahoe'ya giderken ben arabada uyuyabilirim.

Bu doğaçlama seyahati unutmadığımdan emin olmak için takvimdeki yıldızın yanına 6MAT yazıyorum. Altı aylık yıldönümü gezisi.

Tamam, çalış. Emmett'in istediği Excel dosyasını açıyorum. İyi yapsam iyi olur çünkü yine ofiste geç saatlere kadar kalmak istemiyorum. Ya da Rick'in mızızlanmasını duymak çünkü bugün geç saate kadar çalışmak zorunda kalırsam suratını asacak. Şu anda her türlü saçmalığa karşı toleransım o kadar düşük ki en ufak bir provokasyon bile beni sınırın ötesine itecek.

Parmak eklemlerimi kırarak, bir günü daha öldürmek için dizüstü bilgisayarımın üzerine eğildim.

İkinci Bölüm

Amy

"Çok çalışmak mı?"

Başıyorum, sonra bilgisayarımdan başımı kaldırıp Emmett'i görüyorum.

üstümde duruyordu. Ekrandan saati kontrol ediyorum.

Dosyayı açtığımdan beri sadece on dakika geçmiş.

Elinde taze bir fincan kahve var ve kollarını sıvamış, demek ki buraya ilk gelen ben değilmışim. Ofise geldiğinde her zaman kollarını kıvrır ve salyalarını akıtmayı asla başaramayan zayıf, kaslı ön kollarını gösterir.

Bir de onun muhteşem gözleri var. Bana baktığında her zaman açlıkla yanıyor gibi görünüyorlar. Başka bir erkek olsa, etkilendiğini söylerdim. Ama Emmett ile, daha iyi biliyorum.

Asıl istediğı bana eziyet etmek için yeni bir fırsat.

Yine de...

Bir yıl on aydır birlikte çalışıyor olmamıza rağmen, kalbim hala o komik jimnastiğı yapıyor - takla atıyor, yuvarlanıyor ve dönüyor. Onunla tanışmadan önce bunu hiç yapmazdı ve son yirmi iki ayda daha da arttı çünkü bugünlerde karnım bile tuhaf hissediyor, kalbimin yaptıklarına tepki olarak çırpınıyor. En uygunsuz zamanlarda içimi sıcak bir ürperti kaplıyor.

Toplantılara odaklanmak ya da çıkabildiğimiz birkaç buluşmada erkek arkadaşımın söylediklerine dikkat etmek.

Patronuma karşı duyduğum uygunsuz çekimi katlanılabilir kılan tek şey, aynı zamanda zamanın yüzde doksanında onu tokatlamak için öfkeli bir ihtiyaç hissetmem, özellikle de "Muhtemelen buna pişman olacağım..." diye mırıldandığımda.

kafamı. Ya da sıradan sadizmiyle başka bir akşamımı veya hafta sonumu mahvettiğinde.

Aslında yanlış adrese geldiğimi düşünmüştüm. son görüşme için geldi. Sanki tesadüfen bir mankenlik ajansına girmiş ve bir şekilde en iyi modelleriyle yüz yüze gelmiş gibiydim.

Altı dört yaşındaki Emmett Lasker çoğu insanın üzerinde yükselir, omuzları inanılmaz derecede geniş, kalçaları dar ve sıkıdır. Koyu, çekik kaşları, neredeyse gümüş gibi görünen açık mavi renkteki derin gözlerinin üzerinde kararlı çizgiler oluşturuyor. Yüz hatları erkeksi ve ince dengelidir, sanki

Usta bir heykeltıraş tarafından yontulmuş. Düz bir burun, ne çok uzun ne de çok kısa, sadece mükemmel. Yüksek bir alın ve biraz koyu kirli sakallı kare bir çene. Yüzünde yumuşak olan tek şey şaşırtıcı derecede dolgun olan ağzı. Bir köşesi sık sık yukarı kalkıyor, sanki alaycı bir şekilde eğleniyormuş gibi

Dünya.

Belki de öyledir. O nadir bulunan dahilerden biri. Midas dokunuşuyla finans. Biz ölümlülerin göremediği şeyleri görüyor.

GrantEm'de çalışmak, finans dünyasındaki en iyi dondurma çeşididir. Doğrudan Emmett Lasker'ın kendisiyle çalışmak? Üstündeki kiraz.

İnsanların bir dahi için çalıştıklarında hissetmeleri gereken kendini beğenmişlik ya da tatminin hiçbirini hissetmiyor olmam çok kötü. Karnımdaki sıcak, rahatsız edici düğüm mü? Bu

Yüzde kırk onun muhteşem kişiliğine duyduğum şehvet, yüzde kırk günümü mahvetmek için ne yapacağından duyduğum korku ve yüzde yirmi hala onun olağanüstü iyi bir erkeklik örneği olduğunu düşündüğüm için kendimi suçlama. Eğer patronum olduğu gerçeği olmasaydı... eğer başka koşullar altında tanışsaydık... tek gecelik bir ilişki yaşayabilirdim,

Normalde asla düşünmeyeceğim bir şey. Ama sadece nefes alarak kanınızı ısıtan bir adamla karşılaşsanız, neden olmasın?

Ancak, o benim patronum. Hem de herhangi bir patron değil, hayatımı cehenneme çevirmeye kararlı bir patron. Beni en iyi kararına rağmen işe alan (bunu neden yaptığından hala emin değilim) ve görünüşe göre şirkette ne kadar iyi performans gösterirsem göstereyim bana ait olmadığını göstermeye kararlı olan bir patron.

Ama sabahın bu erken saatinde nasıl bu kadar taze ve sıcak görünebiliyor? İçten içe parlıyor gibi. Adam Dün gece ben çıkana kadar ofisten çıkmadı. Ve bu sabah benden önce geldi. Ben üç ya da dört litre espresso içmek isterken o nasıl milyon dolarlar gibi görünebiliyor?

Beklentiyle bir kaşını kaldırıyor.

Excel dosyasını şimdi mi istiyor? Bana ikiye kadar ihtiyacı olduğunu söyledi ve ben de o zamana kadar vermeyeceğim. Bu görev için ayrılan saatleri almaya hakkım var!

Sonra "Çok mu çalışıyorsun?" dediğini hatırlıyorum.

Ona en profesyonel gülümsememi veriyorum. "Evet. İkiye kadar istediğinizi söylemişsiniz." Monitörümdeki Excel tablosunu işaret ediyorum.

"Öyle yaptım." Takvimime bakıyor ve ağzı biraz düzleşiyor.

Kahretsin. Bugünün tarihi üzerindeki dairelerin, yıldızın ve 6MAT'ın kişisel bir anlamı olduğunu düşünmesini istemiyorum. Eğer düşünürse, bunu mahvetmenin bir yolunu bulur. Belki de öğle yemeğine kadar çalışmamı gerektirecek "son derece acil" bir görev atar.

Blaire Grup'la olan görüşmemi iptal etmiyorum.

"Unutmamak için takvimime bile işaretledim."

"Mmm." Gözleri hafifçe kısılr.

Saçmalık. Dairelerin ve yıldızın gerçekte ne olduğunu biliyor mu?

Yani? Görüşme yaptığım için beni kovacağını sanmıyorum, ama ona hayatını adamak için başka bir neden vermek istemiyorum.

beni perişan ediyor. Bu noktada daha ne kadar yapabileceğini bilmiyorum ama eminim bir şeyler düşünecektir.

Bu yaşta bir girişim sermayesi şirketinin kurucu ortağı olmasının bir nedeni var. Ve bu babasının parası değil.

"Şu '6MAT' ne anlama geliyor merak ediyorum." Emmett bana gülümsüyor.

Onun rahat sesi beni yanıltmıyor. Yüzümü hoş ve masum tutmaya özen gösteriyorum. "Bu benim kişisel kuralım.

6MAT en önemlisi olmak üzere aciliyet belirtiyor. Sizin için yaptığım iş açıkçası benim en büyük önceliğim."

"Evet, ama ne anlama geliyor?"

"Harfleri mi kastediyorsun? Kendilerini mi?" "Evet."

"Oh, çok basit. En Mutlak Üst. Ve altı sayısal öncelik seviyem var, altı en yükseği." Tekrar gülümsedim.

İki kaşını da kaldırıyor, sonra yavaşça başını sallıyor.

"Anlıyorum. Bu önceliklerini belirlemek önemlidir."

"Kesinlikle."

"İyi çalışmaya devam et," diyor, ancak ses tonundan şikayet edecek bir şey bulana kadar teslim ettiğim ürünü didik didik edeceği anlaşıyor. Sonra da ofisine gidiyor.

Kapı arkasından kapandığında yumuşak bir nefes alıyorum. Vay be. Güvenli. Ve sanırım bu kadar kalın konuşmam onun egosunu okşadı. Kahretsin, ben iyiyim. Excel modelim hakkında bana bok atması umurumda değil, çünkü atmasaydı Emmett, Emmett olmazdı.

Elbette, sekiz hafta sonra yeni bir pozisyona geçtiğimde, bu tür pasif-agresif tacizler sona erecek. Ah, özgürlüğün tatlı kokusu. Çok yakın!

Sabah ilerledikçe GrantEm daha fazla insanla dolup taşmaya başlar. Birinci sınıf öğrencisi Webber, elinde bir dosyayla Emmett'in ofisine girer. Yirmi dakika sonra omuzları çökmüş ve gözlerinin etrafındaki deri kızarmış bir halde dışarı çıkar. Etkileyici bir adam. Morgan'da iki yıl çalışmış.

Stanford'da MBA yapmadan önce Stanley'de çalışmış. Ama patron deliğine denk değildi. Emmett sesini yükseltmeden onun içini boşaltmış olmalı. Şeytani bir melek gibi gülümserken bile bıçağı nasıl saplayacağını ve bükeceğini çok iyi biliyor.

Başka bir analist Cehennem Mağarası'na girer ve çıkar Lise aşkı ona çirkin olduğunu ve vajinasının ölü balık gibi koktuğunu söylemiş gibi görünüyordu.

Zavallı Diana.

Ofis düzeniyle ilgili en kötü şey, insanların Emmett'in söylediklerini duyamayabilir ama aşağılandığınızı görebilirler. Bu yüzden patronum bana ne söylerse söylesin ya da ne yaparsa yapsın, gülümsemeye devam ediyorum. Emmett Lasker'la karşılaştıktan sonra gerçekte nasıl hissettiğimi birileri görürse lanetleneceğim.

Saat 11:15'e kadar üç kahve içtim.

Excel modelini son bir kez daha gözden geçirip mükemmel görüldüğünden emin oldum ve Emmett'e e-posta ile gönderdim. Öğle yemeği görüşmesinin ne kadar süreceğini bilmiyorum ama restoranda olduğum süre boyunca bu teslimatın kafamın üzerinde asılı kalmasını istemiyorum.

Emmett'in ofisini kontrol ettim. Kapı kapalıydı. Sabah kahvesini içtikten sonra çıktığını da görmedim. Ona para kazandırmak için köle gibi çalışmadığımı fark etmeden önce hızlı bir çıkış yapmak muhtemelen güvenli.

Koluma astığım çantamla asansörün yanına doğru koşuyorum. Gözlerimi ileride tutuyorum, kimseye bakmıyorum. Önemli olan, gizli bir iş görüşmesine kaçıyormuşum gibi değil, acil bir iş toplantısına yetişmem gerekiyormuş gibi görünmek.

Asansörün düğmesine basıp arabanın gelmesini bekliyorum. Lobiden buraya kadar geliyor. Yine de zamanım var. Güvende olmak için on dakikalık bir boşluk bıraktım.

Omzumun üzerinden Emmett'in ofisine bakıyorum. Kapı hâlâ kapalı; hiçbir şeyden haberi yok.

Eğer Emmett o muhteşem paketin altında azıcık da olsa iyi bir insan olsaydı, bir şeyler hissedebilirdim. biraz kötü. Ne de olsa, kuşkularına rağmen beni işe alması beni değerli bir mal haline getirdi. Ama tek hissettiğim heyecan. Ve kesin bir teklif alana kadar hiçbir şeyin farkına varmayacağına dair umutsuz bir umut.

Sonsuzluk gibi görünen bir zamandan sonra asansör çalışıyor ve ben kaçıyorum.

Aylster Hotel'e gidiyorum, park ediyorum ve tam on dakika kala kar beyazı ile dekore edilmiş lüks bir bistro olan Nieve'ye varıyorum.

Gıcır gıcır beyaz ceketli bir şef garson restoranın girişinde duruyor. Ona röportajcımın adını veriyorum-Marion Blaire. Rezervasyon kaydını kontrol etmeden başını sallıyor ve beni özel bir kabine götürüyor. Beyaz bir masa örtüsü ve tanımadığım mavi ve lavanta çiçeklerinden yapılmış muhteşem bir orta süsü var.

Marion çoktan masaya oturmuş, bir bardak Hala fokurdayan bir şampanya. Bu kadar erken gelmesi biraz şaşırtıcı.

"Amy! Merhaba, ben Marion Blaire. Sonunda tanıştığımıza sevindim." Ayağa kalkıyor ve elini uzatıyor.

Birkaç kez pompaladım. "Merhaba, Marion. Ben de memnun oldum."

Bilgisayarındaki kamera vasatın altında olmalı, çünkü şahsen çok daha iyi görünüyor. Kumral saçları, peygamber çiçeği mavisi gözleri ve geniş, çamaşır suyu destekli sırtışıyla prototipik bir Amerikan altın çocuğu. SoCal için fazla resmi olan üç parçalı bir takım elbise giyiyor, ancak Yaşını telafi etmek için. Otuzlu yaşlarının ortasında, bir özel sermaye şirketinde küçük ortak olmak için çok genç. Ama bu önemli değil, çünkü Blaire Group'ta işe alım kararları verebilecek kadar kıdemli.

Onu etkilemeyi planlıyorum.

Garsonumuz öğle yemeği siparişimizi alıyor. Ben yeşil soslu hafif kızarmış dilimlenmiş çipura istiyorum, çünkü bu şekilde yemek ve konuşmak daha kolay. Marion patates pürelili bifteği tercih etti.

Biraz çene çaldık, çoğunlukla kişisel şeyler. Röportajı yapan o olduğu için Marion'un liderlik etmesine izin verdim. Ben ona Vegas'taki babamdan bahsediyorum, o da bana Blaire Group'un başında çalışan babasından, sonra da annesinin seyahatlerinden bahsediyor.

"Seyahat etmeyi kesinlikle çok seviyor."

Hakkında hayranlıkla konuşabileceğim bir kadın ebeveyn figürüm olmadığı için sadece gülümsüyorum ve "Harika" diyorum.

Yemeğimiz geldi ve asıl görüşmeye başladı.
"Başlamadan önce, yüz yüze görüşmenin sadece emin olmak için yaptığımız bir şey olduğunu bilmenizi isterim. O yüzden aşırı gergin olmana falan gerek yok. Özgeçmişinizi ve deneyiminizi gerçekten beğendik. Zoom görüşmesi de çok verimli geçti."

"Teşekkürler." Ona gülümsedim. Neden burada olduğumuzu biliyorum ama olumlu bir destek duymak her zaman güzeldir.

"Peki, neden Emmett Lasker'ı terk etmeyi düşünüyorsun?"

Soruyu ifade etmek için garip bir yol. Çoğu insan firmanın ismini veririm, patronumun kendisini değil. Ve çoğu kişi bana ne kadar korkunç bir insan olduğumu duymaya hevesliymiş gibi bakmazdı. O bir varlık.

Evet. Emmett Lasker galaksinin bu yarısındaki en büyük patron bozuntusu, ama patronumu potansiyel bir işverene kötülemeyeceğim.

Tarafsız bir gülümseme takındım. "Yeni zorluklar ve fırsatlar arıyorum ve Blaire Group'un bunu sağlayabileceğini düşünüyorum."

"Uh-huh. Şaşırdım çünkü çoğu kişi risk sermayesini bir çıkış fırsatı olarak görüyor, daha iyisini bulmak için uğraştığınız bir şey olarak değil."

"Elbette. Ama özel sermaye aynı zamanda harika bir çıkış fırsatıdır." Böyle bir soru bekliyordum. "Blaire Group'un yaptığı anlaşmaları seviyorum ve bence profesyonel olarak en çok gelişebileceğim yer orası."

"Emmett Lasker için çalışmayı özlemeyecek misin? Onun bir ünü var."

Yine Emmett'ten bahsediyoruz. Marion, Blaire Group'un kurucusunun ikinci oğludur ve bu yaşta küçük ortak olması için muhtemelen biraz kayırmacılık söz konusudur. Öte yandan Emmett, kardeşlerinden biriyle birlikte kendi şirketini kurdu. Yani Marion kıyaslandığında kendini biraz aşağı hissediyor olabilir.

Ama bunlardan şüphelendiğimi bilmesine izin vermeyeceğim. "Onunla neredeyse iki yıl geçirdim, bu yüzden şöhreti artık benim için pek cazip değil."

Ağzının bir köşesi yukarı doğru kıvrılıyor. "Aslar. Bütün bu çamurdan ayaklar olayı, ha?" Sırıttıyor ve bifteğinden bir ısırık alıyor. "Bana hobilerinden bahset. İlginç bir şey var mı?"

Ona asıl hobimin mümkün olduğunca çok uyumaya çalışmak olduğunu söyleyemem, o yüzden yalan söylüyorum. "Pek sayılmaz. Ama okumayı seviyorum." En son okuduğum kitabın MBA'im için Finansal Türevlerin Matematiği olduğunu bilmesine gerek yok.

"Ben de öyle," diyor gülümseyerek.

Eminim en son okuduğu şey birinin PowerPoint sunumuydu. Anlayabiliyorum. Çoğu insan okuyucu olduğunu iddia etmekten hoşlanır çünkü bu onları zeki gösterir, okudukları tek şey sosyal medya olsa bile. Modern yaşam bizi oturup okuyamayacak kadar meşgulüm.

Isırıklar arasında biraz daha sohbet ediyoruz. Balığım mükemmel, ama iyi niyetli ve normal görünmek için bazı cevaplarımı taklit etmek zorunda kalmasaydım daha çok hoşuma giderdi. Marion'un beni telaşlı ya da Emmett Lasker'in otoriter diktatörlüğü altında acı çeken biri olarak görmesi isteyeceğim son şey. Amacım önüme çıkan her şeyle zahmetsizce başa çıkabiliyormuşum gibi görünmek.

Marion hesabı aldı, sonra gülümsedi. "İşte kartım. Sizinle konuşmaktan gerçekten keyif aldım ve bir hafta içinde kararımızı bildirmek üzere sizinle temasa geçeceğim."

Ben de gülümseyerek kartı alıyorum. "Teşekkür ederim."

Ofise dönerken derin nefesler alıyorum. Ben bir Marion'un iş deneyimimle pek ilgilenmemesi beni biraz şaşırttı. Zoom mülakatı sırasında hazır bulunmasına ve üzerinde çalıştığım anlaşmalar ve benzerleri hakkında çok konuşmamıza rağmen, en azından bir veya iki ek sorusu olmasını beklerdim. Öğle yemeğimizin çoğunu kişisel ilgi alanlarımızı tartışarak geçirdi - bu arada Emmett hakkında sorular sormayı da ihmal etmedi.

Öte yandan, mülakatçıların hepsinin kendine has bir tarzı vardır. Sadece arkadaş olabilecekleri kişileri işe alan insanlardan biri olabilir.

Park edip ofise doğru koşarken kendime "Olumlu düşün," diyorum. Eğer Blaire Grubu beni işe alma konusunda emin olmasaydı, Marion öğle yemeği için buluşarak zamanını boşa harcamazdı. Sabahki toplantısından sonra uçakla Virginia'ya dönebilirdi.

Ve dışarıda başka firmalar da var. Kaçmak için sekiz haftam var.

Üçüncü Bölüm

Emmett

Akşam beş yirmi dokuz.

Masamın üzerindeki dijital saate bakıyor ve saniyelerin nasıl geçtiğini izliyorum. Ofisimin kapısından bile birkaç analist ve iş arkadaşımın hafta sonu planlarından duydukları heyecanı hissedebiliyorum.

Telefonumdaki Nabız simgesine tıklıyorum. Kural olarak sosyal medya kullanmıyorum - beyninizi çürütüyor, zamanınızı ve enerjinizi emiyor. Ama Pulse benim yüzde otuz altı hissesine sahip olduğum bir şey. En önemlisi, Rick adında gelecek vadeden bir influencer özentisinin Rick on Romance spielini yaptığı yer. Hesabın içeriği bekâr erkeklere yönelik.

İlişki denen hayat karmaşasında yol almaya çalışıyorum.

Bana göre, eğer on sekiz yaştan üzerindeyseniz, kadınlara nasıl şarap içirip yemek yedireceğinizi bilmelisiniz. Ama Rick on Romance'in takipçi sayısına göre, beş yüz binden fazla erkek acınacak derecede bilgisiz ve çaresiz.

Rick'in son videosu az önce yayına girdi. SUV'sinde, yansıtıcı güneş gözlükleri bana bir atı hatırlatan daracık bir yüzün etrafına sarılmış. Seksi bir aygır değil ama sıkıcı bir beygir. Çiftçilerin tarlalarını gübrelemek için bok dolu bir arabaya bağladıkları türden.

"Sevgilimi altı aylık yıldönümümüz için dışarı çıkarıyorum." Sesi sahte bir heyecanla doluydu.

Kız arkadaş mı? Ha! Gerçek bir erkek arkadaşın kız arkadaşını için yapmasını beklediğim şeylerin hiçbirini yapmadı. Onu iyi bir restorana götürmek gibi. Ve her randevuyu takipçi sayısını artırma fırsatı.

Kendisinden bile daha umutsuz olan erkeklere "rehberlik" etme gayretiyle Amy'ye bir dekor gibi davranıyor. Bu olmalı.

dışarıdaki tüm zavallı kadınların iyiliği için suç sayılıyor. Rick ve onun gibiler yüzünden kadınlar tüm iyi erkeklerin ya kaçırıldığına ya da eşcinsel olduğuna inanıyor.

"Her dönüm noktasını kutlamak önemlidir, bilirsiniz," diye devam ediyor.

Şimdi mi?

"Ben de Tahoe Gölü'nde rustik bir kulübe ayırttım."

Ama neden? "Kabin mi yoksa her şey dahil tatil köyü mü?" diye sorduğumda

Amy hiç tereddüt etmeden resort'u seçti. Eğer gerçekten erkek arkadaşysa onun tercihlerini bilmeli. Neyi sevdiğini biliyorum ve ben sadece onun patronuyum!

"Kızım için sadece en iyisi." Büyük, kare dişlerini göstererek sırtıyor. Sanırım diş etlerinden bir at gibi asılı olduğunu söyleyebilir. Dişlerinin arasındaki o boşluk da neyin nesi?

iki ön kesici diş?

Amy bu adamda ne buluyor?

Kardeşim Grant ile birlikte kurduğumuz girişim sermayesi şirketi GrantEm Capital'de ikinci yılını dolduruyor. Harvard'dan ekonomi diploması, Goldman Sachs'ta iki yıl analistlik ve Wharton'dan MBA derecesi var. Oldukça etkileyici bir özgeçmiş. Ne yazık ki tüm bu harika nitelikler ve eğitim, erkekler konusundaki muhakemesini geliştirmek için hiçbir şey yapmadı.

Bir kadın Amy kadar seksi ve zekiyse Rick'ten daha iyisini yapabilir. Adam en iyi ihtimalle altı. Ve sağlam bir altı değil. Üzücü, zoraki, kaygan bir altı.

Rick gülüyor. Sesi eşek gibi çıkıyor.

Altıyı unut. O bir beş.

"Ve yürüyüşe çıkacağız çünkü eğlenirken aktif olmak iyidir" diyor.

Ne içiyor? Amy kendini şımartmak istediğinde masaj yaptırmayı seviyor. Yürüyüş onun için işkence fikri. Bunu nasıl bilmez?

"Bunu da yemeklerimiz için paketliyorum." Bir rulo alüminyum folyoyu sallıyor.

Bir an için folyoyu ona yedirmeyi mi planladığını merak ettim. Ama hayır, folyoya bir şeyler sarmak ve pişirmek için ateşe atmak niyetinde.

Onu güzel bir restorana götüremez mi? Bir seçenek ver, Amy kendin pişirmek yerine oda servisini tercih ediyor. Biliyorum çünkü sordum.

Bir kadınla altı ay boyunca çıkıp onun hakkında hiçbir şey bilmemek için ne kadar benmerkezci olmak gerekir? Nasıl narsist olmak zorunda mısınız? Hoşuna gidecek mi?

Ne berbat bir insan. Bana babamı hatırlatıyor.
-Para ve sürücü olmadan.

"Ve doğru zaman geldiğinde, bir panayırıdaki şirin bir stanttan aldığım romantik bir şeyle ona sürpriz yapacağım. Biraz geleneksel değil ama çok havalı bir tasarımı var. Ona verdiğimde bir resmini paylaşacağım."

Uh, hayır. Amy elmasları sever, fuardan aldığın ucuz takıları değil.

Bu sözde dönüm noktası kutlaması için ne kadar az harcadığı göz önüne alındığında, eminim fuarın son dakikasına kadar beklemiş ve satıcıda yarı fiyatına ne varsa satın almıştır.

satılmamış envanteri elden çıkarmak için umutsuz bir girişim. "Kız arkadaşınla nasıl romantizm yaşadığını paylaş #rickonromance böylece nasıl olduğunuzu kontrol ettiğimden emin olabilirim!" diyor neşeyle.

Pulse'u kapatıp saati tekrar kontrol ediyorum. Beş otuz dört. Amy muhtemelen yola çıkmaya hazırdır. Lanet Tahoe Gölü'ne. Takvimindeki "6MAT" yazısı beni bir an bile yanıltmadı. Beş daire ve bir yıldız. Pssh. Sanki Tahoe'ya gitmek önemli bir şeymiş gibi.

Rick'in onu yolculuk konusunda heyecanlandırmak için ne tür saçmalıklar anlattığını bilmiyorum ama bir adam "rustik kulübe" dediğinde o samimi-yetsiz "ben-her-gün-bir-adamım-ilkel bir bok çukurunu kastediyor."

Elektrik, su veya oda servisi olmadan. Mağaradan çeyrek adım yukarıda, sıçan postu halı yükseltmesi isteğe bağlı.

Eğer Amy'yi altı aylık yıldönümüne götürecek olsaydım. Fransız Polinezyası'nda, ayaklarımızın altındaki kristal berraklığındaki suda yüzen tüm deniz canlılarını görebileceğimiz cam zeminli bir su üstü bungalovu için bahar. O kadar özel ve gözlerden uzak bir yer ki, oraya ulaşmak için bir yat kiralamamız ve her türlü isteğimizi karşılayacak tam bir personele ihtiyacımız olacak.

Ne de olsa Amy pırlanta gibi bir kız. Yerleşmek zorunda kalmamalı.

Belki de bunu içten içe biliyordu, bu yüzden dairelerin ve yıldızın ne anlama geldiği konusunda bana utanç verici bir şekilde yalan söyledi.

Bugün eklediği 6MAT'tan emin değilim ama bunun beni önceliği haline getirmekle hiçbir ilgisi yok.

Finanse ettiğimiz yeni iş fikirlerinden birinin Excel projeksiyonlarına bakıyorum. Amy onları bu sabah Uzun bir öğle yemeğine çıkıyordu, şüphesiz seyahati için son dakika eşyalarını almak için. Muhtemelen fark etmediğimi düşünüyordur ama ben onunla ilgili her şeyi fark ediyorum.

Çalışması iyi. Sadece birkaç küçük ayarlama gerekiyor. Ama bu hafta sonu Tahoe'da bir mağaraya giderse lanetlenirim.

Ayrıca, bazı negatif projeksiyonlar yapmak ve tüm modeli yeniden inşa etmek onun için iyi bir eğitimidir. Bunu birçok kez yaptım, sadece eğlence için.

Beş otuz yedi.

Kalktım ve dışarı çıktım. Personelin bir kısmı paydos etmeye hazır; bir kısmı ise hâlâ dizüstü bilgisayarlarında çalışıyor. GrantEm'de Cuma günü her zaman sonraki iki gün izinli olacağınız anlamına gelmez. Ama bu yüzden en yüksek ücreti ödüyoruz. İnsanların talep ettiğimiz saatlerde çalışmasını bekleyip onlara uygun şekilde ödeme yapamazsınız.

Amy'nin masası ofisimden çok uzakta değil. Durduğum yerden onu çok iyi görebiliyorum. Kalın, koyu kirpiklerle çerçevelenmiş zeki bebek mavisi gözler. Çoğu mankeni

kıskançlıktan çatlatacak yüksek elmacık kemikleri. Hafif sivri, peri gibi bir çene. Geniş bir

ve bana çiçek açmış Japon kamelya çiçeklerini hatırlatan yumuşak bir ağzı var. Altın sarısı saçları gevşek bir at kuyruğu şeklinde geriye doğru toplanmış, bu da onu üniversiteden yeni çıkmış bir çocuk gibi gösteriyor. Soluk krem rengi bir üst ve kömür grisi etek ince vücuduna tam oturuyor, göğüslerinin kabarıklığını ve uzunluğunu ortaya çıkarıyor,

Güzel bacaklar. GrantEm'e katıldığından beri biraz kilo vermiş, bu utanç verici çünkü buna ihtiyacı yoktu.

Ama Rick'in, onu kurtarmak için gösterdiğim tüm çabalara rağmen gizlice girebildikleri birkaç randevuda onu neyle beslediğini gördüm. Rick'in dünyasında yemek denen şeyi yemek zorunda kalsaydım ben de kilo verirdim.

Onu incelerken, ihtiyaç içimi kavlıyor, sıcak ve acımasız. Son birkaç aydır daha da şiddetlendi. Ama ben bir kenara itip, en çekici patron gülümsememi takınıp oraya gideceğim.

"Amy."

Bana bakıyor, tamamen profesyonel ve hoş. "Selam, Emmett. Çıkıyor musun?"

Ses tonundan bunun cevabını zaten bildiği anlaşılıyor: Hayır, yapacak işlerim var.

"Hayır," diyorum, gerisini eklemeyi reddederek. Amy başladığından beri giderek daha fazla çalışıyorum. Randevularla ilgilenmiyorum, kulüplere gitmek ya da dışarı çıkmak. Egzersiz yapmak, tenis oynamak ya da tüplü dalış yapmak için daha fazla saat ayırmakla ilgilenmiyorum. Bu da bana boş zamanımı dolduracak tek faaliyet olarak işi bırakıyor. Çalışmayı sevmem iyi bir şey.

"O zaman...?" Bakışlarında tedirginlik var.

Endişelenmesini gerektirecek bir şey yok. Onu Hell Rustica'da bir hafta sonundan kurtarıyorum. "Bana gönderdiğiniz tahminleri gözden geçirdim. Sektör ve bazı piyasa göstergeleri göz önüne alındığında fazla iyimser olduklarını düşünüyorum, bunları araştırmalı ve oluşturduğunuz modele dahil etmelisiniz. Bu yüzden. Daha gerçekçi senaryolar kullanarak ayarlayabilir misiniz?"

"Elbette." Uygun bir işbirliği tonu. "Ne zaman ihtiyacınız

var?"

"Bugün. Pazartesi günkü toplantıya hazır olduğundan emin olmak için gözden geçirmem gerekiyor. Ayrıca, su filtrelerinin üretimi için gerekli hammaddelerin yanı sıra Vietnam ve Tayland'daki işçilik maliyetleri için fiyat projeksiyonlarını bulabilirseniz harika olur."

Yüzünün alt yarısı arkadaş canlısı ve profesyonel kalıyor. Üst yarısı mı? Öfkeli gözlerinden ölüm lazeri fırlatıyor. Eğer hayat bir çizgi film olsaydı, kafasının üzerinde bir sürü "fuck yous" ve "fuck yous" içeren bir düşünce balonu olurdu.

Pislikler.

Tersine, bu düşünce kanımı ısıtıyor. Berbat durumdayım. Ama geçmişime bakılırsa normal olmak bir mucize olurdu.

"Bunu başarabileceğini biliyorum, hiç sorun değil." Işıldıyorum. "Güncellenmiş Excel'i ofisimde bekleyeceğim. Zaten üzerinden geçmem gereken birkaç şey var."

Gördün mü? Tam bir pislik değilim. İş kucağına atıp onu ölümden beter bir hafta sonundan kurtarmıyorum, sonra da günü bitirip gitmiyorum. Hiç de bile. Ben de kalıp çalışacağım.

Elbette çalışmak Amy'nin hobilerinden biri olmayabilir ama her zaman istediğimizi yapamayız.

Tıpkı Amy ile istediğimi yapamadığım gibi.

Dördüncü Bölüm

Amy

Hayatımı sikeyim.

Hayır. Patronumu sikeyim.

Benden projeksiyonları daha "gerçekçi" varsayımlarla yeniden yapmamı isteyecek kadar yüksekte olmalı. Hepsi zaten en muhafazakar bakış açısıyla yapılmıştı. Bunu o da biliyor. Cehenneme kadar yolu var, GrantEm'deki herkes bunu biliyor!

Yine de mutlu değil.

Ne istiyor? Finansal bir kıyamet senaryosu mu?

Ofisinin kapalı kapısına ters ters bakıyorum. Onu seksi bulduğuma inanamıyorum.

Yavaş yavaş, öfkem azgın bir hiddete dönüşüyor. Ben bir aptalım ve topladığım tüm süslü dereceler, derinin derinliklerinden daha fazlasını görmeme yardımcı olmadı.

Çünkü onu hâlâ seksi buluyorum, kahretsin! Bazen kafamdaki her şeyi bir kenara bırakıp ona baktığımda, ekvator sahilindeki çikolata gibi eridiğimi hissedebiliyorum. Ve bu, her şeyden çok, kızgınlığımı ve hayal kırıklığımı artırıyor. Onu iğrenç bulmalıyım. Grotesk.

Daha da kötüsü, Emmett için çalışmaktan kimseye şikâyet edemiyorum. Benimle birlikte Wharton'dan mezun olan ve finans sektörüne giren tüm arkadaşlarım delicesine kıskanıyor. "Çok şanslısın! Emmett Lasker için çalışabilmek için bir böbreğimi verirdim!" Ve bu sadece MBA arkadaşlarımdan değil. sahadaki herkes.

Bu yüzden Emmett'in benden kız arkadaşı için bir hediye seçmemi istediği gün romantik planlarımdan birini daha torpillediği gerçeğine kızmamalıyım. Arada bir -yirmi galaksiden yıldızlar aynı hizaya geldiğinde- geç bir akşam yemeği yiyebilmem için eve erken gitmeme izin veriyor.

Rick ile. Emmett son altı ayda daha talepkar oldu. Daha yüksek beklentileri karşılayacak kadar kıdemli olduğumu düşünüyor olabilir. Ya da beni işe aldığına pişman olmamak için daha çok çalışmam gerektiğine karar verdi. Ya da belki de iki yıllık yetkisinin sona ermek üzere olduğunu fark etti, bu yüzden bir çentik atması gerekiyor.

Ne olursa olsun, bu bitmek bilmeyen geceler sona erecek. Emmett beni işe aldığı için ne kadar pişman olursa olsun, kelle avcıları onun için çalıştığım süre içinde iki halka arzı ve ulusal medya tarafından fark edilen çok sayıda girişimi yönettiğim gerçeğine odaklanacaklar. Daha fazla maaş, daha fazla sosyal hak ve daha iyi çalışma saatleriyle harika iş teklifleri alacağım.

önümüzdeki sekiz hafta boyunca. İstifamı Emmett'in suratına fırlattığımda ve imza ikramiyemin son kuruşuna kadar elimde tuttuğumda muhtemelen burada, ofiste orgazm olacağım.

Bunun için önümüzdeki iki ayı sineye çekebilirim.

Dizüstü bilgisayarımı açıyorum. Tekrar canlandığında gözüm takvimimdeki beş daire ve bir yıldıza takılıyor. Lütfen. Buradan gitmem gerek. Lütfen Blaire Grup bana cazip bir teklif yapsın.

Sonra nihayet yıldızın yanındaki üzgün küçük 6MAT'ı fark ettim. Lanet olsun. Gezinin gerçekleşmeyeceğini Rick'in

bu sabah bana mesaj attı. İlişkimiz hiç de düzgün gitmiyor. Batıl inançlı olsaydım, lanetlendiğimizden şüphelenirdim.

Bak bugün ne oldu. Öğle yemeğinden önce Emmett'e her şeyi verdim ve değişiklik istemek için şimdiye kadar bekledi.

Üzülmeyi bırakın. Çeşitli pazarları ve istatistikleri araştırın ve modeli yeniden yapın. Emmett'in istediği fiyatlandırma projeksiyonlarını çıkar. Bunu ne kadar çabuk yaparsam, o kadar çabuk gidebilirim.

Emmett'e gönderdiğim Excel dosyasını açıyorum. Şu anda bile tahminlerim iyi görünüyor. Varsayımlarımı olduğundan daha kötü hale getiremem.

durgunluk, ki bunun yakın zamanda olacağını sanmıyorum. Göstergeler bunu desteklemiyor.

Yine de...

Benim görmediğim bir şeyi görüyor, diyorum kendime, uzun ve sakinleştirici bir nefes alarak. Benim görmediğim bir şeyi görüyor. Eğer zorlamazsam buna inanması için ağır hizmet tipi zımbamla kafasına vuracağım.

Hesap çizelgesini incelemeye başlamadan önce Rick'e kısa bir mesaj gönderiyorum. Onu hayal kırıklığına uğrattığım için kendimi kötü hissediyorum çünkü bu sabah çok heyecanlıydı ama başka seçeneğim yoktu. En azından bunu ona bir Pulse postası yorumu aracılığıyla söylemiyorum.

-İşle ilgili bir şey çıktı. Sanırım geç kalacağım. Kusura bakma!

Gönder tuşuna bastıktan sonra devasa modeli düşündüm. Rick, Tahoe Gölü'ne gitmek ve kiraladığı kulübeden maksimum faydayı sağlamak varken saatlerce beklemek zorunda kalmamalıydı. Bir mesaj daha yazıp ona gönderiyorum.

Bir yandan da ofiste mahsur kaldığım ve o uzun yolu daha sonra kendim gitmek zorunda kalacağım için ağlamamak için elimden geleni yapıyorum. Cuma akşamımın bu şekilde geçmesini hiç istemezdim.

-Aslında bu biraz zaman alacak. Neden bana kulübenin adresini göndermiyorsun? İşim bitince arabayla giderim. Teşekkürler!

Tahoe Gölü'ne gitmek 10 saat falan sürer. Kahretsin. Belki de sadece uçmalıyım, kendim için değil ama yoldaki diğer sürücülerin güvenliği için. Uyanık kalabileceğimden emin olamıyorum.

Telefonu kaldırdım ve piyasa verilerini incelemeye başladım. Hâlâ tahminlerimin nasıl yanlış olduğunu anlayamıyorum.

Bununla birlikte, mutlak en kötü durum senaryosunu desteklemek için yeterli göstergeyi bulmayı başardım ve

onları modelin içine. Bu Emmett'i mutlu edecektir.

Midem guruldamaya başladığında yarıyı biraz geçmiştim. Bir esnemeyi de bastıramıyorum. Numaralar Excel hücreleri bulanıklaşmaya başlıyor, psikologların kişilik testlerinde kullandıkları Rorschach lekeleri gibi birbirine karışıyor. Gördüğüm şeyin neye benzediğini merak ediyorum... Gözlerimi kısıyorum. Huh... Bir çeşit penis gibi.

Belki de bu, içten içe Excel'in bir pislik olduğunu düşündüğümün bir işaretidir, ki bu hiç mantıklı değil. Aslında Excel'i seviyorum. İşimi yüzlerce kez kolaylaştırıyor.

Kendime gelmek için gözlerimi kırıştırıyorum ve başımı sallıyorum. Pek faydası olmadı.

Şekere ihtiyacım var. Ve biraz daha kahve.

Emmett'in kardeşi Grant'in doğum günü için koyduğu süslü espresso makinesinden birkaç çikolata ve bir latte almak için dinlenme odasına gidiyorum. Emmett ve Grant doğum günlerinde ofise hediye verirler. Bu bir gelenek. Ve Emmett'i tanıyorsam muhtemelen vergiden düşülebilir.

Kat, Grant'e rapor veren iki birinci sınıf analist dışında boş. Muhtemelen bir şeyleri berbat ettiler. Ya da belki de fazla yükselişteydiler.

Ama şimdi onlar bile dizüstü bilgisayarlarını kapatıyor. Şanslılar.

Bu da beni ofiste yalnız bırakıyor.

Aslında yalnız değilim. Emmett hala burada. Biliyorum çünkü masama uğramadı. Asansör bankosuna gidiyordu.

Boş dinlenme odasına giriyorum, üzerinde SHORT YO MAMA yazan büyük bir kupa alıyorum, taze latte ile dolduruyorum ve bir Snickers bar ile iki paket Skittles alıyorum.

"Neden hâlâ ofistesin? Dışarı çıkmıyor musun?"

Döndüm ve karşımda Sasha'yı gördüm. Goldman'da tanıştık, arkadaş olduk, Wharton'a birlikte gittik ve şimdi GrantEm'de çalışırken oda arkadaşınız. Benim aksime o, Emmett'ten daha iyi bir insan olan Grant Lasker için çalışıyor. Eve gitmeye hazır olmalı çünkü laptop çantasını ve cüzdanını taşıyor.

"Emmett bazı ayarlamalar istiyor," diyorum.

Sasha java'ma acıyarak bakıyor. "Bugünün Cuma olduğunu biliyor, değil mi?"

"Evet, haftanın en hor gördüğü günü. Ne kadar çok çalışırsa, o kadar çok gelişir."

Başını sallıyor.

"Ve yaptığım şeyler Pazartesi öğleden sonraki toplantı için. Bekleyemez," diyorum, Emmett'i savunmak için değil, Rick'in arabasında uyuyamadığım için yaşadığım hayal kırıklığını yatıştırmak için. Aksi takdirde ağlayabilirim. Ya da çılgılık atabilirim. Ya da belki ikisini aynı anda yaparım - ama henüz değil. Henüz kesinleşmiş bir iş teklifim yok ve iki yılımı doldurmadım, yani istifamı Emmett'in yüzüne vuramam.

Ama sadece elli altı gün sonra, yapacağım. Neşeyle.

Burnunu kırıştırıyor. "Bunu bir ya da iki analiste veremediniz mi?"

"Eğer ben sorunun ne olduğunu görmezsem, onlar da görmeyecektir. Emmett'in Tahoe'da beni arayıp gelip kendim yeniden

yaparım." "Tahoe?"

İç çektim. "Rick sürpriz bir kaçamak ayarladı."

Sasha iki kaşını da kaldırır. "Güzelmiş. İçinde böyle bir şey olduğunu bilmiyordum."

"Evet, ben de. Gerçekten sürpriz oldu diyelim." İyi anlamda değil ama şu anda Sasha ile erkek arkadaş meselelerini tartışamam çünkü bu benim zamanımı alacaktır.

"O bölgede gerçekten güzel hafta sonu kiralamaları var. Gerçekten havalı."

"Ev gibi sever." Ne seçeceğini bilmek için resimleri görmeye gerek yok. "Ona bugün daha sonra katılacağımı söyledim. İşim bittikten sonra. Ama her neyse. Sen neden hâlâ buradasın? Gage'i görmeye gideceğini sanıyordum."

"İkimizin de halletmesi gereken birkaç iş vardı, ben de uçuşumu yarına aldım."

"Yüksek fiyatlı bir Bay Area avukatıyla çıkmanın bedeli." Gage ile henüz tanışmadım. Ama sonra, Sasha çoğu ile tanışmadı

Erkek arkadaşlarım, Rick de dahil. Çok fazla çalışıyoruz.

"Evet. Uzun mesafe berbat." En sevdiği ekşi sakızlı kurtlardan bir paket alıp çantasına dolduruyor. Ayrılmadan önce her zaman dinlenme odasından bir tane alır.

Kendini kontrol etmesine yardımcı olduğunu söylüyor. Bir süpermarkete aç giderse reyonu temizleyeceğini iddia ediyor. "Ama beni bilirsin. Evden çalışmak yok. Asla."

Başımı sallıyorum. Bu onun uzun süredir devam eden kuralı. İşinin özel hayatına girmemesini sağladığını söylüyor. Goldman'daki ikinci yılımda ben de bunu benimsedim. Haftada yüz saat çalışırken tükenmişlikten kaçınmaya yardımcı oldu, bu yüzden bunu korudum.

"Yardıma ihtiyacın olursa bana haber ver." Sempati ile kolumu okşadı. Bunu dostça bir tavırla söyleyebilecek bazılarının aksine boş bir jest, o bunu kastediyor.

"Sağ ol kızım. Alacağım."

Ona iyi bir hafta sonu diledikten sonra masama gidiyorum. Latte içiyorum ve kafein sistemimi sarsarak sis bulutunu dağıtıyor.

Snickers'ın paketini açıyorum ve Rick'in kulübeyi tarif edip etmediğini kontrol etmek için telefonumu çantamdan çıkarıyorum. Birden fazla mesaj ve beş cevapsız arama. Bu alışılmadık bir durum. Beni hiç cevapsız ya da değişen planlar için aramadı. Hissettiklerini saklamak için pek bir şey de yapmadı. Uykusunu kaçıran üç yaşındaki bir çocuktan daha iyi mızmızlanabilir. Ama asla dikkatimi çekmek için kariyerimle rekabet etmeye çalışmaz. İçgüdülerimin bana zarar vermekten vazgeçmem gerektiğini fısıldamasına rağmen hâlâ birlikte olmamızın en büyük nedeni bu. Rick ve ben gerçekten hiçbir yere gitmiyoruz.

Altı ay önce onunla yeniden bir araya gelmek harika bir fikir gibi görünüyordu, özellikle de son erkek arkadaşım üst üste iki akşam yemeği randevusuna gelemediğim için beni terk ettiğinde ve kendisini ilk sıraya koyacak bir kız arkadaşına ihtiyacı olduğunu söylediğinde. Akşam yemeği randevularının borcumu ödemeyeceğini anlamamıştı.

-Rick: Bunu mesajla yapmak istemezdim ama sanırım bana başka seçenek bırakmadın. Bu çok saçma, Amy!

-Rick: Ben mi, iş mi?

Ne? Bu da nereden çıktı?

-Rick: Buna cevap vermeden önce çok iyi düşünün.

-Rick: Dinliyor musun?

-Rick: Beni görmezden mi geliyorsun?

-Rick: Alo?

Mesajlara inanamayarak bakıyorum. "Dinliyor musun?" mesajının saat damgası akşam altı otuz dört; "Beni görmezden mi geliyorsun?" ve "Alo?" mesajlarının saat damgası ise akşam altı otuz beş. Bir dakika içinde cevap yazmadığım için çılgına mı dönmüştü? Mesajlarını okumadığımı bile göremedi mi?

Ayrıca, isim bittikten sonra ona katılacağımı söyledim. Peki bu ültimatoma da neyin nesi?

Bu seyahati son dakikada üzerime yıktıktan sonra tehditler savuramaz! Özellikle de kaç saat çalıştığımı bildiği halde! Başından beri bu konuda nettim. Dahası, onunla sadece iş programıma göre buluşabileceğimi açıkça belirttim.

O da bunu sorun etmediğini söyledi, sorun yok!

-Rick: Kaltaklık yapma.

Oh, dur bakalım. Çalışmam gerektiğini söylediğim için bana sürtük mü dedi?

-Rick: Ben mi iş mi? !!!!

Cevap açık değil mi? Onu ve işsizliği seçmek için lisans ve yüksek lisans derecelerine yaklaşık yarım milyon dolar harcamadım.

-Ben: İş, KALTAK!

Gönder tuşuna gereğinden fazla kuvvetle bastım. Sonra öfkeyle ekrana baktım. Kim olduğunu sanıyor bu?

Ama telefona ölüm bakışları attığım her saniye, verimsiz olduğum bir saniye daha demek. Projeksiyonlar kendi başlarına Excel'e girmiyor. Ayrıca Rick benim kötü bakışlarımı göremiyor bile.

Telefonumu bir kenara bırakıp dizüstü bilgisayarına dönüyorum. Masamın üzerindeki takvim çevresel görüş alanımda duruyor. Ona bakıyorum ve bugünün tarihi üzerindeki aptal 6MAT'in Rick'e uyum sağlamaya çalıştığım için bana ahududu üflediğini görüyorum.

Siktir et.

Çekmeceme uzandım, siyah bir Sharpie çıkardım ve 6MAT'ı karalayarak kanıtlarımı sildim. ilişki aptallığı. İki saniye sonra, alan hafifçe kalıcı keçeli kalem mürekkebi kokuyor. Kalemi kaldırdım ve Excel'e geri döndüm.

Muhtemelen önümüzdeki bir iki saat içinde bunu bitirip Emmett'e e-postayla gönderebilir ve sonra eve gidebilirim. Mükemmel bir şişe Merlot'ya para harcayıp lüks bir köpük banyosu yapacağım. Sonra da uyuyacağım. Eğer her şey yolunda giderse

Her zamanki dört saatim yerine en az altı saat çalışabileceğim. Bu olasılık heyecan verici.

İşte ben, yüksek hayatı yaşıyorum!

Referans aldığım göstergeleri ve makaleleri listeleyen bir belge hazırladım. Böylece Emmett geri gelip tahminlerimi doğrulamak için benden kanıt isteyemez ve malların ve işgücünün fiyatlandırılması.

Kaydet tuşuna basıp Skittles'a uzandım. Kan şekerimi yükseltmek önümüzdeki iki saat boyunca hayatta kalmak için çok önemli olacak...

Ama lanet çanta işbirliği yapmıyor. Birkaç kez ayırmaya çalıştım, başaramadım, sonra öfkeyle hırladım ve lanet çantayı çekiştirdim.

Küçük şekerler gökkuşağı bombası gibi patlıyor. Bazıları yere düşüyor; çoğu masamın üzerinde takırdıyor. Onları alıp ağızma atıyorum. Sonra da

Yerdekileri toplamak için eğildim. Temizlikçilerimiz var ama bu benim pisliğim.

Kirlenmiş tüm şekerleri alıp çöpe attıktan sonra kıcımlı masama geri park ediyorum. İkinci Gözlerim dizüstü bilgisayarımın ekranına takılıyor, korku beni öyle bir çarpıyor ki gerçekten nefesim kesiliyor.

Microsoft Excel yanıt vermiyor
Programı başlatır veya kapatırsanız, bilgilerinizi kurtarmaya çalışacaktır.
→ Programı yeniden başlatın
→ Programı kapatın
→ Programın yanıt vermesini bekleyin

"Hayır! Oh, hayır, hayır, hayır, hayır..."

Tekrar tekrar "Programın yanıt vermesini bekle" seçeneğine tıklıyorum.

Hata açılır penceresi kalır.

Neden gitmiyor? Bu, bilgisayarımın bekleyeceğimi anladığı anlamına mı geliyor? Excel'i tasarlayan mühendisler, paniğe kapılan kullanıcılara "Programın yanıt vermesini bekle" seçeneğinin seçildiğini ve programın yanıt vereceğini bildiren özel bir uyarı oluşturmalıydı. cevap ver. Böyle bir özelliğin olmaması inanılmaz derecede kullanıcı dostu değil!

Zaman yavaşlıyor. Tırnaklarımı kemiriyorum, gözlerim gitmeyi reddeden lanet olası açılır pencereye yapışmış durumda. Excel'in yanıt vermeye tenezzül etmesi ne kadar sürer?

Telefonumu çıkardım. Muhtemelen Rick'ten gelen başka mesajlar da var ama onlara ayıracak vaktim yok. Zamanlayıcı uygulamasını açıyorum, kronometre sekmesine gidiyorum ve hemen başlata basıyorum. Ekrandaki sayılar vızıldayarak geçiyor.

Lütfen! Lütfen! Tanrım, lütfen!

İki dakika. Üç. Dört.

...10 dakika.

Paniğe kapılmış bir acılık kabarıyor ve beni boğuyor. Eğer program on dakika sonra cevap vermediyse sihirli bir şekilde şimdi başlayacak.

Beş dakika daha veriyorum. Ne olur ne olmaz.

Hiçbir şey.

Şimdi tüm umudum şu cümleye bağlı: Programı başlatır veya kapatırsanız, bilgilerinizi kurtarmaya çalışacaktır.

Beni hayal kırıklığına uğratma, Microsoft!

Programı zorla kapatıyorum, sonra hemen yeniden başlatıyorum. Ellerimi çaresizce dua etmek için birbirine kenetliyorum, gözlerim kapalı.

Lütfen dosyayı kurtarın. Lütfen, lütfen, lütfen! Sol küçük parmağımı feda edeceğim.

Excel sol taraftaki bölmede kurtarılmış bir dosya gösterdiğinde omuzlarımdaki gerginlik azalıyor. Üzerine tıklıyorum. Sonra sinirli bir öfkeyle çığlık atmamak için ellerimi ağızma bastırıyorum.

Canın cehenneme, bilgisayar! Canın cehenneme, hayat!

Lanet program en son sürümü kurtarmadı. Bir saat öncesine ait olanı kurtardı.

Telefonuma baktım. Saat 11:59.

Bir dakikadan az bir süre sonra cumartesi olacak. Ben Harika bir iş görüşmesi yapmam ve Tahoe Gölü'ne yapacağım sürpriz kaçamağa yetişmem gerekiyordu; ofiste tıkılıp kalmam, Excel'le boğuşmam, sevgilimden ayrılmam ya da Excel'in çöküp yanması ve beni en az bir saatlik çalışmayı yeniden yapmak zorunda bırakması.

Parmaklarım öfke ve hüsrarla titriyor. Son birkaç haftadır uykusuzluk kafamı çamurla doldurdu. İki saatten kısa bir süre önce kocaman bir latte içmiş olmama rağmen beynimdeki dişliler dönmeyi reddediyor.

Tutunmaya çalıştığım kontrol elimden kayıp gidiyor. Ardından, öldürücü bir öfke patlak veriyor.

Ayağa fırladım. Hepsi Emmett Lasker'ın suçu!

Ona daha önce verdiğim tahminler iyiydi. Wharton MBA'i sırf güzel bir kariyerin var diye vermiyor.

Gülümse. Bir açıklamayı hak ediyorum. Ve Emmett bana şimdi bir tane verecek!

Ofisine doğru yürüyorum. Kapının altıyla zemin arasındaki boşluk aydınlık. Muhtemelen içeride nefes nefese kalmış, sahip olduğu onca parayı saymaktan bitap düşmüştür. GrantEm bir risk sermayesi şirketi. Bu yenileme işini kucağıma attığından beri firmanın parasını binlerce kez geri kazandığı büyük bir ikramiye ödemesi olabilirdi.

Şimdi kızgınlığım taşıyor. Scrooge McDuck gibi bir yığın paranın içinde yuvarlanmaktan zevk alıyor. Ama ben? Hala ödemem gereken pahalı bir diploması olan bir ameleyim. Ve bu ödeme, büyük ölçüde patronum yüzünden uyku ve akıl sağlığımdan vazgeçmeyi içeriyor gibi görünüyor.

Emmett'in bu ikisinin büyük bir hayır-hayır olduğunu bilmesinin zamanı geldi. Sekiz hafta daha acı çekmenin canı cehenneme!

Ofisine daldım. Beni geç saatlere kadar çalıştırabiliyorsa, bu konuda onunla yüzleşmemi de göze almak zorunda. Öfkeli kelimeler makineli tüfekteki mermiler gibi dolu ve hazır. Ama ben onları ateşleyemeden-

"Amy..."

Donup kaldım. Bu...bir azarlama gibi gelmedi. Bir inilti gibiydi. Ve herhangi bir inleme değil. Cinsel bir inleme. Cinsel bir inilti.

Şehvet seli içindeyken yaptığın türden.

Uykusuz ve aşırı kafeinli beynimin sahneyi algılaması biraz zaman alıyor.

Emmett, bir kanepeye uzanmış. Aleti elindeydi.

Az önce patronumun gece yarısı mastürbasyonuna denk geldim.

Beşinci Bölüm

Amy

Kafamın içindeki öfkeli kelimeler sıkışıyor. Ağzımı açıp kapatıyorum ama bir vırak bile çıkmıyor.

Emmett'in penisi kocaman. Şimdiye kadar gördüklerimin en büyüğü. Ve kalın. Damarlar göze çarpıyor, tutuşunda nabız gibi atıyor.

Gözlerimi yukarı kaldırıyorum. Kasık bölgesi hariç tamamen giyinik ve düzgün bir şekilde örtünmüş. Direkt bana bakıyor. Ne bir utanma belirtisi var ne de oh olsun yakalandım paniği.

Tamam, rüya görüyor olmalıyım. Yorgun olduğumu biliyorum. Belki de son Excel modelim kaydedilmiştir. Belki de ben Emmett'e e-postayla gönderdim, şarabımı içtim ve banyo yaptım, şimdi de berrak bir rüya görüyorum.

Ama... Neden Emmett'in penisi hakkında olsun ki?

Tanrım, bir terapistle görünmeliyim.

Bakışlarım tekrar düşüyor. Emmett hâlâ ereksiyon halinde. Gerçekten dik, ürkütücü bir uzunluk ve çevre gösteriyor. Ama hepsi bu değil. Penisi o kadar iyi şekillendirilmiş ki yapay penis kalıbı olarak kullanılabilir. Emmett istenmeyen penis resimleri gönderseydi, kadınlar şikayet etmezdi. Michelangelo'nun modeli Emmett olsaydı, David çok daha iyi bir penisin gururlu sahibi olurdu. penise bakıyor.

"Aman Tanrım, şu şeyi kaldırır mısın?" Kelimelerim gıcırtılı çıkıyor.

Düzgün bir bakışla beni iğneledi. "Neden? Burası benim ofisim." "Evet, ama onlar benim gözlerim!"

"Şu anda anatomimin belli bir muhteşem kısmına yapışmış gibi görünüyor."

Gözlerimi söz konusu üyeden ayırıp bakışlarımı tavana yöneltiyorum. "Artık ona bakmıyorum." Yüzüm o kadar sıcak ki makyajım eriyormuş gibi hissediyorum.

"Çok geç. Hâlâ tecavüze uğramış hissediyorum."

İhlal mi? Bakışlarımı tekrar indiriyorum.

Eli hâlâ aletine sarılı ama artık hareket etmiyor. Bana korkuyla bakıyor. Hayır, bakmıyor. Gözlerimi kısarak bakıyorum. Duygularım çalkalanırken, kafamdaki dişliler altı -ya da yedi miydi?- kahvenin ve çok fazla şekerin çamuruna saplanmışken net düşünmek zor. Bir süre sonra bana baktığına karar verdim.

utanmadan. Biraz da Tanrı'nın seksi kibriyle.

"Genelde bu, flaşı yiyen kadın için ayrılmıştır."

Beynim onun söylediği bir şeyi çözmeye çalışıyor.

Bu pek akla yatkın değil. Endişelenmemi gerektirecek kadar önemli.

Çalışmalarım ile ilgili geribildirim verirken sık sık kullandığı ses tonuyla, "Flaşlanmıyorsun," diye düzeltiyor beni. "Manzarayı görmen için kendine yardım ediyorsun."

"Ben değilim!"

"Evet, öylesin. Tamamen davetsiz bir şekilde ofisime daldınız. Kapıyı çaldığınızı da hatırlamıyorum. Çalmış olsaydın, sana daha sonra gelmeni söyledim." Haklı olduğumu biliyorsun bakışı daha da keskinleşti.

Buna kesinlikle bir cevabım yok çünkü o- sinir bozucu bir şekilde doğru. Haklı öfke içeren nedenlerle de olsa ofise daldım. Ama şimdi.

Bu çok garip. Ve... Ben o kanepeye oturduğumda onunla konuşmak için geldi! Aslına bakarsanız, iş görüşmesine gittiğimde oturduğum yer de orasıydı...

İğrenmeliyim. Öfkelenmeliyim. Ama içimde çalkalanan duyguları tanımlamak o kadar da kolay değil. Kendimi toparlayamayacak kadar bitkin olmam tamamen Emmett'in suçu.

"Üstünü örtebilir misin?" Başımı göğşe doğru eğerek söylüyorum. Lucid rüya ya da değil, bu utanç verici.

"Elimle ne yaptığımı sanıyorsun?"

Aşağıya baktım. Eli hâlâ erekte olan penisinin etrafına sıkıca sarılmış, başparmağı ucunda duruyor. Bu bir

Kabus. Muhtemelen görüşüm bulanıklaştığında gördüğüm penis şeklindeki Excel lekesi buna neden oldu.

"Merak etme," diyor yüce gönüllülükle. "İK'ya hiçbir şey söylemeyeceğim."

Hatta yapamıyorum... Bir yanıt düşünmeye çalışıyorum ama beynim... başarısız oluyor. Cuma günü bu saatte ofiste olmamın bir sebebi olduğu gerçeğine odaklanıyorum. Emmett'in kendini sevme eylemiyle hiçbir ilgisi yok.

Hayır. Her şey onun mantıksız bir orospu çocuğu olmasıyla ilgili ve ben bundan bıktım. Daha da kötüsü, ben kıcımlı yırtarak çalışırken, o ofisinin mahremiyetinde pis pis eğleniyor.

"İK MI? Ne için?" Tersledim. Şikayet etmesi gereken benim!

"Bunun için." Aramızda eliyle işaret etti. "Bana bir seks objesi gibi davranıyorsun."

"Aletine bir seks objesi gibi davranıyorsun!" Oyun parkında en sevdiği oyuncağını koruyan bir çocuk gibi elini hâlâ sikinin etrafına sarmış durumda.

Boştaki elinin tersini alnına götürüyor. "İ ucuz hissediyorum." Ağzı dramatik bir kederle aşağıya doğru dönüyor.

Ucuz mu? Seks objesi mi? İşte bu kadar! Bu bardağı taşıran son damla!

"Sana ucuz bir seks objesi olmanın nasıl bir his olduğunu göstereceğim!" Hırladım. Öfkeyle, güçlü topuklu ayakkabılarımla yürüyüp yere. Eğildim ve gömleğinin yakasını yumruklayarak onu yukarı doğru çektim.

Boştaki elini kanepeye dayadı, gözleri bir şok titreşimi kaydediyor. Öfkemi daha da körüklüyor. Öyle mi? Beni ezip geçebileceğini ve benim de buna sonsuza kadar katlanacağımı mı sanıyor?

Sert, cezalandırıcı bir öpücükle ağzımı onunkine çarpıyorum. Kibarlık yok, sadece sıcak, yakıcı öfke ve hayal kırıklığı.

Ama tam anlamıyla sersemlemiş ve azarlanmış bir seks objesi gibi geri çekilmek yerine beni geri öpüyor, dudaklarını ayırıyor ve dilini yalayarak tadıma bakıyor.

İçimde sıcak ve muhtaç bir şey patlıyor. Alıp aldıkça kalbim güm güm atıyor, ona ne kadar ucuza davranabileceğimi göstermeye çalışıyorum.

Ağızlarımız birleşiyor, kafatasımın arkasını kavriyor, sonra elini boynumun arkasına doğru kaydırıyor. Dokunuşu sahiplenici. İçimde yanan tüm öfkeyi körüklüyor ve Başka bir şey, çok daha tehlikeli ve değişken bir şey.

Boğazından alçak, kalın bir inilti kopuyor, ses Ağızlarımızın arasında boğuklaşıyor. Onun çıplak ihtiyacı hissettiğim sivri uçların bir kısmını yatıştırıyor ve içim ürperiyor. Öpüşmenin tonu öfkeden, aynı derecede sıcak ve çiğ başka bir şeye kayıyor.

Arzu, diye fısıldıyor zihnim. Kontrol edilemeyen, kavurucu bir arzu.

Damarlarımda dolaşüyor, sinirlerim boyunca elektrik sarsıntıları gönderiyor. Elimden kayıp giden bir kontrol için zorlanırken başım dönüyor.

Öpücük şimdi daha gür. Emmett sanki ezelden beri bana açmış gibi beni yutuyor. Ben de onu yutuyorum, Seksi, erkeksi kokusunu içime çekiyor, sıcak, düzensiz nefesini tenimde hissediyorum. Şehvet, kalan tüm sağduyumu bastırana kadar büyüyor. İçimde bir şeylerin koptuğunu hissediyorum. Dünyanın sonu gelene kadar onu öpmek istiyorum. Bacaklarımda arasındaki ağrıyı dindirmek.

Beni daha yakına çekiyor. Ya da belki de ona doğru bastıran benim. Göğüslerim onun sert göğsüne çarpıyor, meme uçlarım sütyenimin sınırları içinde büzülüyor. Bacaklarımda arasındaki et kaygan. Sıcak, iri eli eteğimin altına giriyor ve onu yukarı itiyor. Titriyorum ve ona karşı sallanıyorum.

boşluk dayanılmaz hale gelir.

Bana karşı çok iyi hissediyor. Ama daha fazlası olabileceğini biliyorum. İçimde yanan ateş daha sıcak ve daha büyük olabilir. Ve Emmett ihtiyacım olan yakıt.

Gömleğini çekiştiriyorum ama çok fazla düğme var. Sabrım tükenince çekip ayırıyorum ve düğmeler uçuyor. Nefes alıyorum.

Gözlerim çıplak gövdesinde. Göğsü iyice gelişmiş, karın kasları sıkı ve çıkıntılı. Vay canına. Fiziği de en az yüzü kadar muhteşem. Ve gözlerimin önünde çıplak olması kendimi güçlü hissettiriyor. Son derece seksi.

Ellerimi gergin teninde gezdiriyorum. Dokunduğumda kasları geriliyor ve esniyor. Dudağımı ısıriyorum, vücudunu keşfetme görevine odaklanıyorum.

Üstümü çekiştiriyor, elini ince kumaşın altından geçiriyor ve sütyenimi itiyor. Göğsümü hissediyor başparmağını acı verici derecede sıkı meme ucunun üzerinde gezdirirken ağırlaşıyor.

Keskin bir mutluluk içimden geçerek bacaklarımın arasında son buluyor. İnliyorum ve eline doğru eğiliyorum. Canavarca bir şehvet üzerime biniyor, kontrolü ele geçiriyor. Kafamın içinde belli belirsiz bir ses bunun berbat bir fikir olduğunu söylüyor ama umursamayacak kadar iyi hissediyorum.

Ağzımı geri alıyor. Öpüşmemiz acımasızca. Beni o kadar sıkı tutuyor ve ağzından aldığım zevk o kadar yakıcı ki ruhumun yandığını hissediyorum. Bir şeyin yırtıldığını hissediyorum

ve bunun benim güçlü tangam olduğunu fark ediyorum, ve sonra onun zeki parmakları klitorisime ve altındaki damlayan ete dokunuyor. O anda

her sinirimi ateşe vererek beni boğuyor. Ve yırtık tanga önemli görünmüyor.

Parmakları meme ucumu çekiştirip cımbızlıyor, ağzı benimkinin üzerinde kaynaşiyor, altımda konumlanana kadar yer değiştiriyor. Ve sonra aniden, yumuşak bir şekilde, içime girdi.

Omuzlarını kavriyorum, hayvani sürtünmenin zevkinde kayboluyorum. Ben ona biniyorum ama o da güçlü elleriyle leğen kemiğimi kavrayarak beni aşağı yukarı hareket ettiriyor. Aramızda olanlardan dolayı aklını kaçırmış gibi görünüyor, nefesi sert, hareketleri sert ve çaresiz.

Sonra biraz kayıyor ve siki içimde olduğunu bilmediğim bir noktaya çarpıyor. Kafamın içinde şimşekler çakmaya başladı. ve bir orgazm içime çöküyor, yoğunluğu bir saniyeliğine

bayılmama yetiyor. Kan kafamın içinde kükrüyor,
ve zevkten ikiye bölünecekmişim gibi hissediyorum

içimde patlıyor. Hava boğazımda düğümleniyor; çığlık bile atamıyorum.

Emmett sıkıyor, sonra aletini hızla çekerken sarsılıyor. Boğazından acı dolu bir inilti çıkarken kalçamdan sıcak bir şey fışkırıyor.

Üzerine çökmüş, görüşüm yeniden odaklanırken nefesimi tutmaya çalışıyorum. Vay anasını. Bu teknik olarak bir şipşaktı, ama kesinlikle öyle hissettirmedi. Hiç bu kadar sert ve hızlı boşalmamıştım. Beynim hala kalıcı mutlulukla kıvılcımlanıyor. Vücudum hayatımın en yoğun orgazmından kurtulurken kaslarım artçı şokla kasılıyor.

Bunun mümkün olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu. Vücudum bir tur daha isterken tekrar titriyorum. İnsanların neden seks bağımlısı olduklarını hiç anlamamıştım ama şimdi...

Emmett başımı eğiyor, sonra beni tekrar öpüyor. Önce şefkatle, sonra daha buyurgan bir şekilde. İçimdeki ısı tekrar titreşirken küçük bir inilti çıkarıyorum, beni başka bir orgazm için açgözlü.

Bir vızıltı sesi, yenilenmiş ihtiyaç katmanını kesiyor. Akıl sağlığım tekrar aklıma girmeye çalışırken kendimi parçalanmış hissediyorum.

Emmett ağzını benimkinden biraz çekip, "Boş ver onu," diye mırıldanıyor ve sonra öpüşmeye devam ediyor. Hâlâ sert olan sikini bacaklarımın arasına bastırıyor ve hareket ediyor, nemli sürtünme içime göz kamaştırıcı bir mutluluk dalgası daha gönderiyor.

Başım dönüyor ve durmamız için tek bir neden bile düşünemiyorum.

Uğultu tekrar başlıyor ve aklıselim nihayet hayvani arzularımın arasından sıyrılarak zihnimin kontrolünü ele geçiriyor. Bana soğuk, şehvet öldürücü gerçekliği tokat gibi çarpıyor.

Az önce patronunla seks yaptın. Onun ofisinde. Vay anasını!

İyi işti. Eminim bu ona ucuzluğun nasıl bir şey olduğunu göstermiştir.

Korku içime çökmeye başlayınca irkilerek doğruluyorum. Şimdi gerçekten HR'la uğraşabilir. Gerçekten.

Hemen üzerinden atlayıp eteğimi aşağı itiyorum, ardından sũtyenimi dũzgũnce yeniden yerleştiriyorum. Utanç ve korku ũstũnlũk için savaşırken yũzũm ateş gibi yanıyor.

Emmett'in bakışlarının içime işlediğini hissediyorum. Korku kazanıyor. Panik içimde dalgalanıyor ve beni o kadar ũřũtũyor ki titriyorum.

"Amy?"

Vızıltı. Masadaki telefonu. Ona bakmak zorunda kalmamak için gũzlerimi telefondan ayırmıyorum. şu anda bunu yapamam. "Cevap vermelisin. Önemli bir şey olmalı."
O cevap veremedenden ben kaçtım.

Altıncı Bölüm

Amy

Emmett ofisinden çıkmadan önce koşar adım masama gidip dizüstü bilgisayarımı ve çantamı alıyorum. Babam bana ihtiyacın olduğunda önüne çıkan her engeli aşabileceğini söylemişti. Haklıydı, çünkü sallanan topuklarım bir an önce buradan gitme ihtiyacımı karşılayamıyordu.

Asansörün yanına koşup refleks olarak düğmeye basıyorum. Ama kabin ekranlarını kontrol ettiğimde beni lobiye götürecek hiçbir şey yok. Burada bir ördek gibi beklememin imkanı yok.

Sağa dönüp acil çıkış kapısını açıyorum ve merdivenlerden çıkıyorum. Bir alt kata ulaşabilir ve oradan asansöre binebilirim. Doğaçlama. Uyum sağla. Üstesinden gel!

Otuz dördüncü katın acil durum kapısına ulaşıyorum ve çalışan rozetimi güvenlik pedine okutuyorum. Küçük ışık kırmızı yanıyor.

Tuhaf. Tekrar deniyorum. Hala yeşile dönmüyor. Ne oluyor be? Rozetim neden çalışmıyor?

Kapıdaki çubuğu itiyorum. Kimildamıyor. Ne oluyor burada?

Belki de otuz dördüncü kattaki güvenlik yastığı bozuktur. Otuz üçüncü kata çıkıyorum.

Hala erişim sağlayamıyorum.

Sonunda, belki de o katlarda çalışmadığım için böyle olduğunu fark ettim. Binada bir hukuk bürosu var. otuz dördüncü katta ve otuz üçüncü katta bir vergi danışmanlık firması.

Çalışan rozetimi inceliyorum. Üzerinde benim fotoğrafım var. ve adım Amy Sand, büyük harflerle yazılmış. Adımın altında GrantEm Capital yazıyor.

Kahretsin. Eğer asansöre binmek istiyorsam, yukarı çıkmam gerekecek. Ofise.

Emmett'in olduğu yerde.

Hangisinin daha kötü olduğuna karar verme zamanı - merdivenlerden lobiye kadar inmek mi yoksa Emmett'le yüzleşmek mi? Sadece

Patronumu düşünmek dudaklarımı karıncalandırıyor. İki set.

Bekle bir dakika... Tangam! Ofisinde bırakmışım!

Alnımı tokatladım. Nasıl bu kadar aptal olabildim! Aman Tanrım! Onu geri istiyorum, ama onun yanına gidemem. Yine ofis!

Derin nefes alıp veriyorum. Düşün, Amy, düşün! Aşırı eğitim almanın bir sebebi var!

Tamam, tanga bir kayıp. Geri alsam bile bir daha giyemem. Peki ya bu benim güç tangam olsaydı ve o gün için planladığım önemli bir şey olduğunda onu giyseymdim? gün mü? Yeni bir tane alabilirim. Ve eğer Emmett eskisinden bahseder ya da onu gündeme getirirse, benim olduğunu inkar ederim. Üzerinde benim adım yazmıyor ki.

Sorun çözüldü.

Daha sakın bir nefes alarak bir sonraki konuya geçiyorum: bu sonsuz dikdörtgen merdiven spirali. Babam egzersiz yapmam gerektiğini söylüyor ama finans sektöründe çalışmaktan buna fırsat bulamıyorum. Uyumak için bile zamanım olmuyor. Belki de babamı mutlu etmenin zamanı gelmiştir. Sadece otuz üç kat, StairMaster'da sonsuzluk değil. Ne kadar kötü olabilir ki?

Bir saat kadar sonra nihayet lobideydim. Bacaklarım titriyor, sahip olduğumu bilmediğim kaslarım çello telleri gibi titriyor. Varlığından haberdar olmadığım salgı bezlerimden ter akıyor. Ciğerlerim dengesiz bir şekilde genişleyip daralıyor ve beynim aptal olduğumu ilan ediyor.

Katılıyorum. Yirminci kata ulaştığımda büyük bir hata yaptığımı anladım. Ama artık çok geçti. On beş kat merdiveni tekrar tırmanacak enerjim yoktu. Ayrıca, aşağı inmek yukarı çıkmaktan daha kolay olmalıydı.

Sadece öyle hissetmedim.

Ama şimdi nihayet, şükürler olsun, sevinçle lobideyim! Ellerimi dizlerime koyup hava çekiyorum. Eğer bir deprem olursa ve tahliye etmemiz gerekirse, asansöre bineceğim. Acil durum kılavuzunda ne yazdığı umurumda değil.

Nefesim biraz düzeldikten sonra caddenin karşısındaki garaja gidiyorum - GrantEm binası, içinde park yeri olmaması dışında harika. Arabamı çalıştırdığımda tam bir aptal olduğumu fark ediyorum.

Kaçmak hiçbir şeyi çözmedi. Yine de Emmett'i görmem gerekecek. Hafta sonu olmasa bile -bana teslim etmediğim düzeltilmiş Excel modeli hakkında mesaj atması çok olası- o zaman kesinlikle Pazartesi günü.

Yüzümü kapatarak bir çığlık attım. Ne halt edeceğim ben? Uçurumdan aşağı sürmek kulağa çok hoş geliyor.

Ama bu pratik olmazdı. Ayrıca, babamı seviyorum. ona bunu yapmak için çok fazla. Neden öleyim ki? Öpüşmeyi ben başlatmış olabilirim ama Emmett aletini içime soktu.

Tamam, Amy. Düşünmeyi bırak. Uykusuzsun, kan şekerin çok düşük ve şu anda mantıklı davranamazsın.

Her şey sırayla. Eve git. Uyu. Sonra bir strateji belirle.

Arabayla eve gidiyorum. Sasha ile paylaştığım iki yatak odalı daireye ulaşmak yarım saatten az sürüyor. Bu Los Angeles'ta neredeyse sihirli bir hız. Ama sonra, bir Cumartesi günü saat bir otuz altıda sokaklar kalabalık değil. İnsanlar zaten

Kulüplere gidip parti yapmak ya da evde kalıp uyumak gibi üretken şeyler yapmak.

Odama girerken ayakkabılarımı çıkarıyorum ve bir iç çekiyorum. Eğer ayaklarım konuşabilseydi, şu anda inliyor olurlardı.

Bir çift yüksek topuklu sandaletin içinde saatlerce sıkışıp kalmak - bunlar benim güç ayakkabılarım olsa bile - çok kötü bir şey. Planlanmamış bir kardiyo seansını onlarla yapmak da öyle. Sırada sütyen var. Çok daha iyi. Geçmişte kadınlar içinden tek başlarına çıkamadıkları korseleri nasıl giyiyorlardı bilmiyorum. Tanrıya şükür o zamanlar doğmamışım.

Çantamı ve dizüstü bilgisayarımı yatağımın yanındaki koltuğa attıktan sonra, o lanet merdivenlerde debelendiğim süre boyunca yüksek sesli, çaresiz hırıltılarımın sesinden bildirim pinglerini veya zil sesini duymamış olma ihtimalime karşı telefonumda cevapsız mesaj olup olmadığını kontrol ediyorum.

Rick'ten milyonlarca mesaj. Şu anda onunla uğraşmak istemiyorum, bu yüzden onları görmezden geliyorum.

Peki ya Emmett? Patronumun mesaj atıp atmadığını ya da arayıp aramadığını merak ediyorum ve bu ihtimalden korkuyorum. Bunun için bir sebebi var, sadece seks yüzünden değil. Excel modelini düşünüyor olabilir. Ne de olsa adam işkolik bir köle sürücü.

Ama ondan hiçbir şey yok. Soğuk bir şey parmaklarını omuzlarımda ve boynumda gezdiriyor. Bu sessizlik ne anlama geliyor? İK şikayet formu doldurmakla mı meşgul? Yoksa

telefona cevap verip kendine bir orgazm daha yaşatmaya mı karar verdi? Onu terk ettiğimde sertleşmişti.

Ellerimin topuklarını şakaklarıma bastırıyorum ve bir çığlığı bastırıyorum. Sasha şüphesiz odasında uyuyor ve ben onu uyandırmak istemiyorum. Kendi akıl sağlığım için, saat 11.50-9'dan sonraki her şey hiç olmamış gibi davranacağım. Ne kadar garip ve uygunsuz olursa olsun, içeri daldığım doğru, bu yüzden Emmett'in yüzde yüz hatası değil.

penis...ve olan diğer her şey.

Bunun da ötesinde, sikini pantolonunun içine uygun bir şekilde soktuğunda her zaman yaptığı gibi benimle konuştu:

Aynı anda hem sinir bozucu hem de seksi. Bu yüzden bu olayı pek umursamadığını varsayıyorum. olayın uygunsuzluğu. Emmett'i tanıdığım yaklaşık iki yıl boyunca, onun uygunsuz bir şey yaptığını hiç görmedim. Ne bir skandal fısıltısı ne de ofis içi flört konuşması. Bildiğim tek şey onun bir işkolik olduğu ve neredeyse tüm zamanını muhtemelen birçok kişisel işini orada yapıyordur. En-suite duşu bile var.

Evet, ama onu öpmek zorundaydın!

Ona göstermek zorundaydım... Sonra işler kontrolden çıktı. Aman Tanrım. Şu anda bunu düşünemem. Kafamın yeterince yerinde olduğu tek şey telefonumu şarja takmak ve bir daha asla ofisindeki o kanepeye oturmamayı aklıma not etmek.

Banyoya gidip bir makyaj mendiline uzandım. Aynada bitkin bir kadın görüyorum. Emmett benden modeli yeniden yapmamı istedikten sonra makyajımı tazelemeye zahmet etmemiştim ve fondötenim ve kapatıcım artık koyu halkaları gizlemiyor.

Ah neyse. En azından babam bilmeyecek. Ona göre ben süper mutlu, süper sağlıklı ve süper harikayım - hayatın tadını sonuna kadar çıkarıyorum.

Babam annemin yanımda olmamasının bende bir iz bıraktığını, dolduramayacağı bir boşluk olduğunu düşünüyor. Bu fikrin onu endişelendirdiğini biliyorum, bu yüzden hayatım bir erkek arkadaşım olmadan daha kolay olacak olmasına rağmen çıkıyorum. Babama göstermek istiyorum ki

Bir anne figürüne sahip olmanın bana hiçbir zararı olmadı.

Tabii ki bu endişelenmeyi bırakacağı ya da randevularımı onaylayacağı anlamına gelmiyor. Birlikte olduğum erkeklerden yüz kat daha iyisini yapabileceğimi düşünüyor. Çoğu erkek onun küçük kızı için yeterince iyi değil. Hatta aşağıdan randevulaştığımı ve gerçekten yukarıdan randevulaşmam gerektiğini söyledi. Hedefini yüksek tut. Tıpkı Harvard'a başvurduğumda, Goldman Sachs'a gittiğimde ve Wharton'a girdi.

Erkeklerin okul ve iş gibi olmadığı yönündeki açıklamama inanmıyor. Bir ailenin istikrarına ve beni her şeyden çok seven bir adamın bağlılığına sahip olmak babamın benim için her zaman istediği bir şeydi. Ona göre bunu Harvard'lı ve Wharton'lı erkeklerle elde edebilirim. "razı olduğum" "ortalamalar".

Her neyse. Mendili yüzümde gezdirdikten sonra terden ve diğer pisliklerden arınmak için hızlı bir duş alıyorum. Sonra bir gecelik giyip yatağa giriyorum, başucu lambasını söndürüyorum ve

Oyuncak ayıma sarıl. Okumasama, kendisine bir

Çok genç olduğum ve daha iyisini bilmediğim için Japon ismini kestim.

Bir koyun... İki koyun...

Göz kapaklarım ağırlaşıyor. Gözlerimi kapatıyorum ve usulca iç çekiyorum...

"Amy..."

Gırtlaktan gelen inleme duyularımı gıdıklıyor. Sahneyi hayal ediyorum.

Emmett. Ofisinde deri bir koltuğa uzanmıştı. Yanakları kızarmış, gözleri arzuyla parlıyordu.

"Amy..." Sert ve düzensiz nefes alıp verişinin arasında kelimeyi zar zor çıkarabiliyor.

Elleri sikinin etrafında yumruk olmuş. Gömleğinin kolları kıvrılmış; gergin derinin altında tendonlar esniyor. Nefes alırken çenesindeki kaslar geriliyor, eli daha hızlı hareket ediyor. Gömleğinin düğmeleri çözülüyor ve hızla yükselip alçalan muhteşem göğsü ortaya çıkıyor.

Rezil olmalıyım. Öfkelenmeliyim. Ama ikisini de hissetmiyorum. Zevkinin peşinde koşarken çiğ ve hedonist, benim adım

Göğsünden gelen yumuşak bir iniltiden başka bir şey değildi.

Aniden kuruyan dudaklarımı yalayarak ofisine, onun alanına giriyorum. Önümdeki tabloya bakamıyorum - tutkulu ve şehvetli.

Bakışlarımız çarpışıyor. Ağız açılıyor ve gözleri kararıyor.

Göğsümde sıcak bir karıncalanma hissi başlıyor, meme uçlarım boncuk boncuk oluyor ve gövdemden aşağıya doğru yayılıyor. Bir inilti yükseliyor ve dudaklarımı birbirine bastırıyorum. Ama his klitorisimde sona erdiğinde, artık sesimi tutamıyorum. Bacaklarımın arasındaki et kayganlaşıyor.

"Ofisinde çalışman gerekiyor." Azarlamaya çalışıyorum ama sesim ciddiye alınamayacak kadar düzensiz ve boğuk çıkıyor.

"Sıkı çalış, sıkı oyna." Göz kırpıyor.

"Kural bu mu?" Bakışlarımı onun üzerinde tutuyorum, sonra Kasıtlı olarak eteğimin altına uzanır ve iç çamaşırımı bacaklarımdan aşağı çeker.

Şaftının etrafındaki el hareket etmeyi bırakıyor ama ön kolundaki kaslar titriyor. Ellerimi yavaşça göğüslerimin üzerinde, gövdem altında gezdiriyorum. Kıyafetlerimin arasından hafifçe dokunuyor. Fazla bir şey hissetmemem gerekiyor ama yine de içimi sıcak bir ürperti kaplıyor. Zevkimi artıran Emmett, giderek sertleşen nefesi beni sınırları zorlamaya teşvik ediyor.

"Bana dokunmak ister misin?" Fısıldıyorum, ses tonumda muziplik ve bakışlarımda bir cüret var. Sesimin böyle çıkabilmesi beni şaşırtıyor. Yatakta hiç böyle değilimdir.

"Evet." Gözleri jet gibi. "Tanıştığımız anda sana dokunmak istedim."

Arzu yüzümü ısıtıyor. İhtiyacının yoğunluğu heyecan verici ama aynı zamanda beni biraz endişelendiriyor. Sinirlerimi yutuyorum, sonra kıpırdanmamak için bacaklarımı sertleştiriyorum. Hâlâ sırt üstü yatıyor ve onun üzerinde duran benim. Yetki bende. Kontrol bende.

"Neredeyse seni işe almayacaktım çünkü çok seksisin."

Yumuşakça gülüyorum. "Ama yine de şimdi buradayım. Beni düşünerek sık sık kendine dokunuyor musun?"

"Her zaman. Beni kendi zevkin için kullandığını hayal ederek yapıyorum."

Sonra açgözlü aletini her kavrayışında ona yaptığımı ve onun da bana yaptığını hayal ettiği şeyleri fısıldıyor. Pis, kirli, tamamen uygunsuz. HR'ın dehşet içinde çığlık atmasına neden olacak türden şeyler. Beni daha da ıslatacak türden şeyler.

Ondan dökülen çiğ kelimelerle başım dönüyor. Bana uzanıyor ama şakacı bir şekilde geri çekiliyorum. Masasının üzerine eğildim, kalkık leğen kemiğimi ve popomu görmesini sağladım. Elimi eteğimin altına kaydırıyorum -görünmüyorum ama

Nereye gittiğini biliyor ve parmaklarımı Emmett'in kalın, sert aleti gibi davranarak içime sokuyorum. Diğer elimi üstümün altına kaydırırken ona ne yaptığımı söylüyorum, sütyenimi yolumdan çekip göğsümü kavradı.

Yüksek sesle inleyerek içimdeki parmaklarla ne kadar iyi hissettiğimi ona gösteriyorum. Emmett'in gözleri, yumruğunu aniden sert ve hızlı bir şekilde pompalarken aslında göremediği şeye yapışmış durumda. Nefes almak için savaşıyor ve dişlerini sıkıyor.

Kendi orgazmım artıyor. Onu dizginliyorum, ilk önce zevke yenik düştüğünü görmek istiyorum-

Penisinden beyaz bir akıntı fışkırıyor, göğsüne ve karnına ıslak bir şekilde iniyor. Tüm vücudu titriyor ve bu görüntü kendimi güçlü, kontrollü ve çok seksi hissetmeme neden oluyor.

Uzakta tuttuğum orgazm kontrolümü aşıyor ve içimde bir bomba gibi patlıyor. Gözlerim sıkıca kapanmış, kıvraniyorum ve çığlık atıyorum. Emmett aniden arkamda beliriyor, eteğimi yukarı kaldırıyor ve elimi kalçalarımın arasından çekerek kendini kaygan derinliklerime itiyor.

Kalçalarımı kavırıyor, elleri inanılmaz güçlü. Birkaç kez girip çıkarken çığlık atmamak için ağzımı kapatıyorum ama faydası yok. Nefes almak için çırpınıyorum, sonra da ona sürtünüyorum. Eğer yapmazsa öleceğim-

Buzz. Buzz. Buzz.

Bir yerlerde bir şey vızıldayıp duruyor. Emmett küfür ediyor.

Yüzümü kısa bir süre buruşturuyorum, sonra gözlerimi açıp loş tavana bakıyorum. Aradaki boşluklardan ışık süzülüyor.

Perdeler. Bu da ne...?

Gerçeklik kendini yeniden gösterirken göz kırpmıyorum.

Yatak odası. Kendi yatağım. Evim.

Tamam. Güzel. Tanrıya şükür Emmett'le yine uygunsuz bir şey yapmadım. Yine de... Ne tür bir rüyaydı bu?

İyi bir şey olmadığına karar verdim. Patronu siki dışarıdayken gör,

ve ben yepyeni bir üçlü-X senaryosuyla rüya görüyorum?

Aman Tanrım. Çok seksi ve orgazm da olağanüstüydü ama gerçekten mi? Bu, birbirimizi tekrar gördüğümüzde onunla nasıl başa çıkacağımı anlamama yardımcı olmayacak.

Komodinin üzerinde telefonumu arıyorum. Ekranda saat onu iki geçe yazıyor ve Emmett'ten birkaç mesaj var.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin!

Elini kurabiye kavanozuna sokmuş bir ocuk gibi hissederek doğruluyorum. Emmett'in ne tür bir rüya gördüğümü bilmesine imkân yok ama bu beni daha iyi hissettirmiyor.

Ayrıca, artık aklım ve mantığım uykusuzluğın kalın çamuruna, kan şekeri ve kafeinin iniş çıkışlarına saplanmadığına göre, dün gece ne kadar dikkatsiz davrandığımı anlamaya başlıyorum. Emmett Lasker'ı kaptım ve

onu öptü. Ve sadece pmekle kalmadı, dilini boğazına soktu!

Sonra onun inanılmaz aletini çok ıslak vajinama aldım. Yüzümü ellerimin arasına gömdüm. Çok fena sikildim.

Beni kovmak için mesaj atıyor olabilir. Umabileceğim en iyi şey, "davranışımı tartışmak" için İK ile bir toplantı yapacağını söylemesi. Uykusuzluğın geçerli bir savunma olup olmayacağını bilmiyorum. İK konularında uzman bir avukata danışmalıyım.

Ama önce mesajları kontrol etmeliyim. Korkudan iim içimi yiyor, telefonumu kaydırıyorum.

-Emmett: Modeli tamamlamamız gerekiyor. Sabah ve öğleden sonra erken saatlerde meşgulüm, bu yüzden tartışmak için 4:30'da buluşalım.

"Yapamam" burada bir seçenek değil. Okumaya devam ediyorum.

-Emmett: Ayrıca bana emtia ve işgücü fiyatlandırmasına ilişkin tüm referansları ve verileri gönderin ki görüşmemizden önce bunları inceleyebileyim.

-Emmett: Modeli erken göndermek zorunda değilsiniz, ancak toplantımız için hazır olmalı.

Ha? Bu kadar mı? Ne olduğu hakkında tek bir kelime bile yok mu?

Daha fazla mesaj
bekliyorum ama...

Telefonum sessizde kalıyor.

Karışık duygularla başımı yastığa geri koyuyorum.

Belki de ödeşmeye karar vermiştir. Yani, o
Ofiste mastürbasyon yapmak. Ayrıca, Emmett
uzun bir süre için finans. Adam gerektiğinde çenesini kapalı
tutmayı biliyor ve dün gece aramızda geçenler akşam
yemeğinde konuşulacak şeyler değil. Özellikle de her şey
onun uygunsuz bir şey yaparken yakalanmasıyla
başladıysa. Skandalın olmamasının bir sebebi var.
Emmett Lasker'ın varlığıyla ilgili. Adam ağzı sıkı biri.

Ayrıca, dün gece olanlardan dolayı aşırı tuhaf bir rüya
gördüğümü de bilmiyor. Ne de benim
Bacaklarımın arası rahatsız edici derecede ıslak ve şişti. En
önemlisi, hala bu garip cinsel hayal kırıklığını hissettiğime
dair hiçbir fikri yok. Ya da içimdeki sapkın bir parçanın
onun rahatlatmasını dilediği derin, ağrıyan boşluğu.

Tanrım, bu berbat bir şey. Yedi saatten az bir süre içinde
Emmett'i görmek zorundayım.

İyimser tarafım, kendimi aptal gibi hissetsem bile,
onunla tekrar seks yapmak istememin o kadar da kötü
olmadığını söylüyor

Yasak meyveden bir ısırık daha almak için yanıp
tutuşuyorlar. Ne de olsa, erkeklerin aksine, kadınların
üzerinde kıyafet varsa, cinsel uyarılmayı gösteren bariz
fiziksel tepkiler yoktur. Bu yüzden sakın ve soğukkanlı
davranmalıyım. Aslına bakarsanız, onu hayal ederken
ısladığımı asla öğrenemeyecek.
çünkü şimdi onu yıkayacağım.

Ayrıca -ki bu en önemli şey- sekiz haftadan kısa bir süre
sonra artık onun için çalışmıyor olacağım. Yedi hafta altı
gün hayatta kalmak için ihtiyacım olan tek şey biraz daha
fazla yüzsüzlük ve utanmazlık. Emmett skandal bir durumla
karşılaştığında kendini böyle koruyabiliyorsa, ben de
koruyabilirim.

Bugün yeni bir gün. Ve daha önce karar verdiğim gibi,
saat on bir elli dokuzdan sonra olan hiçbir şey olmadı.

Yedinci Bölüm

Emmett

Saat sabah 10'u geçti, yani Amy şimdiye kadar kalkmış olmalıydı. İlk kahvemini tadını çıkarırken ona üç mesaj gönderiyorum. Umarım benden sonsuza kadar kaçamayacağını anlamıştır. Bana rapor veriyor, başka kimseye değil.

Uyuyabildi mi? Tabii o müthiş kavgamızdan sonra uyuyabildiyse. bütün gece yatağında daha fazlasını istemek için kıvranmış olabilir - bu da ona kaçınılmazdı. Bayılması iki saniye sürecekmış gibi görünüyordu. Benimle kucaklaşmak yerine eteği yanıyormuş gibi koşmasının tek açıklaması buydu. Bana bir dakika verseydi, huzur içinde birbirimizin tadını çıkarabilmemiz için lanet telefonu kapatırdım. Böylece kendimi onun o bağımlılık yaratan tadında, narenciyeli vücut yıkamasının ve teninin büyüleyici kokusunda kaybedebilirdim.

Ama hayır... Kaçmak zorundaydı. Ve kadının bu kadar hızlı hareket edebileceğini kim bilebilirdi? Ayağa kalktığımda, pantolonumu yukarı çektiğimde ve onunla konuşmak için ofisten çıktığımda çoktan gitmişti. Gelmeyeceği kafama dank edene kadar asansörün önünde birkaç dakika oyalandım, Özellikle de bir araba gelip gittikten sonra. Ve masası tamamen temizdi, bu da şüphelerimi doğruluyordu.

Gerçekten sinir bozucu. Talihsiz de. Onu ofise yakın bir gece lokantasına götürmek istedim. Saat başı harika bir kahvaltı. Sonra da olanları yetişkinler gibi konuşun.

Ayrıca yetişkinler gibi eğlenmeye devam etmemizi önermek istiyorum. Sadece biraz daha hazırlıklı olarak. Prezervatifim olmadığı için geri çekilmek zorunda kaldım. Hazırlıksız seks yapmak benim yaptığım bir şey değil ama o

üzerimdeyken kontrolümü kaybettim.

Onun içinde olmak bir sonraki nefesimi almaktan daha önemliydi.

Ve en kirli fantezimden bile daha ateşliydi. Etrafında kenetlenmesinin hatırasıyla sikim zaten sertleşmişti, sıcak ve kaygandı.

Gelecek hakkında konuşamadığımız için çok da hayal kırıklığına uğramamalıyım. Aceleyle bıraktığı tangası bende kaldı. Çok seksi siyah dantelli bir şey ve ben Onu filmde göremediğim için biraz üzgünüm.

Ama başka şanslar da olacak. Onu saat dört buçukta tekrar göreceğim. Daha erken olsa daha iyi olurdu ama kardeşlerimle brunch'ım var. Ama belki de zamanlama en iyisi olur. Aşırı hevesli görünmek ya da ona Bütün gece boyunca ateşli karşılaşmamızı yeniden yaşadım... aletim on saattir sertleşmiş olsa bile.

Buradaki ana strateji, soğukkanlı davranmak ve tekrar yapmak istemesini sağlamak, ona takıntılı olduğumu düşünmesini sağlamak değil, öyle olsam bile. Dün gece onun tadına bakmak sadece açlığımı arttırdı.

Amy'ye mesaj atmayı bitirdiğimde, Nabız'ı kontrol ettim. Ve hemen kahkahayı patlattım.

Rick Romantizm Üzerine

Hey hey hey, naber Romancılar? Biliyorum siz çocuklar benim yarımından güncellemeleri bekliyordunuz-kızıma sürpriz yapmak için yıldönümü gezisi. Ancak bazı talihsiz teknik sorunlar nedeniyle Tahoe'ye gidişimizi filme alamadım.

"Teknik sorunlar" mı? Bugünlerde influencer'lar planlarının iptal edilmesine böyle mi diyor?

Yolculuğun nasıl geçtiğini mümkün olduğunca tam olarak görmenizi sağlamak için şu anda onlar üzerinde çalışıyorum, böylece siz de kız arkadaşınızı şaşırtabilir ve tedavi edebilirsiniz. Her zaman olduğu gibi, ben Hayatlarınızda bir fark yaratmak için buradayız ve sizi asla yarı yolda bırakmayacağız.

Üzerinde çalışıyorum. Bu saçma yalana hafifçe gülüyorum. Ne yapacak ki? Helikopter kiralayıp Amy'yi Onunla modeli tartıştıktan sonra Tahoe Gölü'ne mi gideceğim? Ha!

Kendine onun erkek arkadaşı dememeli. Ya da onun üzerinde bir hakkı varmış gibi davranmamalı. Bu hakkı kazanmadı, Amy onu erkek arkadaş kategorisine soktu.

Ayrıca, muhteşem kızın şaşkın bakışlarından Rick yatakta berbat olmalı. ED'den muzdarip olmak için yaşlı olmana gerek yok.

Amy benim sunduklarımın tadına baktı. Modelin üzerinden geçtikten sonra onunla geleceğimiz hakkında konuşmayı planlıyorum. Birincisi, Rick'i terk etmeyi içeriyor, tabii henüz buna karar vermediyse. Eğer Rick'i sürekli kaçırdığım gerçeği olmasaydı.

Amy özgür olduğunda fırsat pencereleri olsaydı, ona hayatındaki erkeğin ona nasıl davranması gerektiğini çoktan göstermiş olurum.

Rick'in Nabız güncellemesindeki yorumlara göz atıyorum, sonra da bu işi hallededeceksiniz, kardeşler ve arkanızdayız diyenlere bakıp başımı sallıyorum. Keşke bu adamın ne kadar ezik olduğunu bilselerdi...!

Boş kupamı lavaboya koyup Huxley'in malikanesine gidiyorum. Kardeşim burayı birkaç yıl önce satın almıştı ama geçen haftaya kadar taşınmamıştı çünkü ilk iki katta ve bahçede kapsamlı bir tadilat yapılmasını istiyordu. Ne istediği konusunda çok titizdir ve uzlaşmayı sevmez. Reklam yöneticisi olarak işinde onu iyi yapan da bu.

Malikaneye vardığımda, yapılan değişikliklerin iyi görüldüğünü itiraf etmeliyim. Bahçe sökülüş ve yeniden

yapılmış.

su tüketmeyen bitkiler. Huxley ayrıca Japonya'ya yaptığı bir gezi sırasında aşık olduğu türden bir taş bahçe de inşa etti Beş yıl önce. Yüzme havuzu geniş ve büyük, ancak çatıda bir tane varken yerde bir tane olmasının anlamını göremiyorum. Helikopteri helikopter pistinde duruyor, bu da başka bir eklenti.

İçeri girdiğimde duvarların zarif ve zevkli bir şekilde pahalı dokulu duvar kâğıtlarıyla kaplı olduğunu görüyorum. Farklı odaların tavanlarında kendi duvar resimleri var ve oturma odasında vitray pencereler bulunuyor. Sonuç olarak burası tensel bir zenginlik ile damlıyor ve bir şekilde bayağılığa düşmekten kaçınırken fark edilir ve hayranlık uyandırır. Ama bu Huxley'nin uzmanlık alanı. Müşterilerinin onu sevmesini sağlayan şey de bu. Grant ve ben, halka açılmaya hazır olduklarında GrantEm'in fonladığı girişimler için sık sık onun şirketini tutarız.

Bazıları buna kayırmacılık diyebilir. Ben buna en iyiyi işe almak diyorum. Eğer Huxley'den daha iyisini yapabilecek biri varsa, onunla sözleşme imzalamaya varım.

Altı kardeşim zaten yemek odasındaydı. Siyah saçlarımızı ve kare çenemizi babamız Ted Lasker'dan almışız. Ama yüz benzerliklerimiz burada bitiyor. Yedi farklı annemiz olduğu için bu mantıklı. Üstelik aramızda sadece dört ay var; ben en büyüğüm, Nicholas ise en küçüğü. Huxley benden üç hafta sonra doğan ikinci en büyük çocuk.

Pek çok insan böyle bir şeyin nasıl olabileceğini merak ediyor, ancak bu oldukça basit:

Vazektomi başarısız.

O aylar boyunca, babam bulabildiği her genç ve istekli kadınla yaban yulaflarını ekiyordu. Ve bir film yapımcısı, her zaman çok şey bulabilmiştir. Bu Aslında sadece yedi tanesini hamile bırakmış olması şaşırtıcı. İstatistiksel olasılıklara göre daha fazla olmalıydı.

Söylentiye göre, vazektomi yapan doktora dava açmaya çalışmış, ancak adam

Bedavaya yeniden yap. Babamı suçlamıyorum. İlk seferinde çuvallayan bir doktora bedava bile olsa geri dönmezdim. Babam ve ben bu konuda birbirimize benziyoruz.

Maliyetten ziyade yetkinlik.

İkinci vazektomiden bu yana babam başka bir çocuk sahibi olmadı. Asistanlarına annelerimize uygun doğum günü ve Noel hediyeleri seçip göndermeleri talimatını verdi, ancak meşgul bir adam olduğu için hiçbiriyle fazla zaman geçirmiyor.

Değersiz magazin yazarları zaman zaman ona çelme takmaya çalışırlar.

hangi kadının ona hangi çocuğu verdiğini soruyordu. Ancak yaklaşmakta olan bir çocuk acil durumuyla karşı karşıya kalan babam bir plan yaptı: Bize, bizi doğuran kadınların isimlerini verdi. Annemin

adı Emma. Huxley'nin annesinin soyadı Huxley. Grant ve Griffin'in isimleri de aynı sebepten. Noah ve Nicholas isimlerini anneleri Nora ve Nicole'den dolayı almışlardır. Sebastian tek istisna - onun annesi bir

Sebastian Kuyumculuk servetinin evlatlıktan reddedilmiş varisi.

Tipik Ted Lasker etkinliği. Ve bizi bu şekilde adlandırmak onu, bizi doğru annelerle eşleştiremediği için potansiyel utançtan kurtarıyor.

oğulları hakkında bir şeyler hatırlama zahmetine katlanmıyor. Bunun ne kadar bencilce ve düşüncesizce olduğu hiç aklına gelmemiş. Başkalarının duyguları onun için bir milyarder için bir kuruş ne kadar önemliyse o kadar önemlidir, bu insanlar kendi çocukları olsa bile.

Huxley'in yemek odası, büyük bir akşam yemeği partisine ev sahipliği yapabilecek kadar büyük bir masaya sahip.

İkram edilen brunch yiyecekleri

-Çıtır pastırma, sosis, benedict usulü yumurta, Fransız tost, krep ve daha fazlası. Huxley birçok konuda yetenekli ama yemek yapamıyor. Aslında hiçbirimiz yemek yapamıyoruz. Ben en iyisiyim çünkü tavayı ateşe vermeden yumurta kızartabiliyorum. Bu, annemin bana zorla yaptırdığı ve benim de isteksizce öğrendiğim bir şey.

Temizlikçilerin var olmasının bir sebebi var. Kendim yapmak istemediğim şeyleri yapmaları için benimkilere

para ödüyorum. Bu çok daha

zamanını verimli kullanıyor. Ayrıca iyi bir maaş ve sosyal haklarla kazançlı bir şekilde çalışmasını sağlıyor.

"Bakın kim gelmiş!" Huxley şampanya kadehini kaldırarak şöyle diyor. Mavi gözleri kesecek kadar keskin, dili ise sizi acımasızca yüzecek kadar acımasızdır. En büyük olmamasına rağmen, ikinci en büyük olmayı ciddiye alıyor. Bu da onun otoriter bir pislik olduğu anlamına geliyor.

Sebastian ve Nicholas onun sadece kontrolü elinde tutmayı sevdiğini söylüyor. Benim için sorun değil, çünkü Huxley bana ne yapacağımı söylemiyor. Sadece annemin rahminden erken çıkarak nasıl hile yaptığım konusunda söylenmeyi seviyor. Ama kendi imparatorluğumu kurmak istemem benim suçum değil. İki hafta geç kaldığı için kendini suçlamalı.

Grant kendine biraz şampanya koyarak, "Çalıştığını sanıyordum," diyor. "Şu su filtresi projesinde."

Noah kaşlarını kaldırıyor. "Artık su filtresi işinde misin?" Saçları sanki yıllardır taramıyormuş gibi diken diken. Muhtemelen kendi kendine dayattığı bir teslim tarihi var ve -tipik olarak- ertelemeye karar verdi. Hiçbirine uymadığı halde neden teslim tarihi belirlemekle uğraştığını bilmiyorum. Hayatının geri kalanında Magnum Opus'u üzerinde çalışacak. Roman yazmayı bırakmalı ve en iyi yaptığı şey olan yaban hayatı fotoğrafçılığına devam etmeli.

"Hayır. Sadece para ve tavsiye veriyorum." Grant ve Sebastian'ın arasında boş bir yere oturuyorum. Sebastian bana taze bir flüt uzattı. "Birkaç işi halletmek için daha sonra ofise gideceğim."

"Kan banyosu olmayacak mı?" Nicholas şaka yapıyor.

Kendime biraz yiyecek alıyorum. "Ne kan banyosu?" Ofiste istediğim tek banyo, Amy'nin küvette çıplak olduğu güzel ve sıcak bir banyo. Ama bunu kendime saklıyorum, çünkü Amy kaçabilir.

ve başka bir ortakla çalışmayı deneyeceğim. Sam Andersen için çalışmak fiili bir tenzil-i rütbe olurdu ama Grant için çalışmak yatay geçiş sayılırdı. Sadece bu da değil, Grant onun kırılan tüylerini yatıştırmak için onu işe alacaktı.

İşinde çok iyi. Bu onun rekabetçi ruhu. Boyun eğmez ve durdurulamaz.

O yüzden önce o ve ben konuşana kadar imalı konuşmak yok. Bizim hakkımızda.

Nicholas, "GrantEm'de çalışanların uykusuzluktan sessizce öldüğüne dair söylentiler var" diyor. Nicholas'ın biri kelle avcılığı ve işe alım ajansı olmak üzere pek çok farklı işi var.

"Doğru değil," diyor Grant. "Çoğu süresi dolduğunda yüksek sesle şikayet ediyor."

"Her neyse," diyorum. "Asla kaldırılabileceklerinden fazlasını vermem."

Nicholas başını sallar. "Eğer senin klonların olsalardı, elbette. Ama değiller."

Bunu her zaman söyler. Görünüşe göre, çok zeki ve çok hızlıyım. Buna içerliyorum çünkü çok çalışıyorum. "Ben Tartışmak için çok iyi bir ruh hali, bu yüzden bunu duymamış gibi davranacağım."

"Sen mi? Keyfin yerinde mi?" Huxley diyor. "Neden?"

Çünkü Amy ve ben süper ateşli bir seks yaptık. Bunu kardeşlerimin önünde duyurmayı planladığımdan değil.

Bir süre düşündükten sonra ekliyor: "Babamın doğum günü için ne alacağına karar verdin mi?"

Ah, kahretsin. "Şimdiden doğum günü mü?" Marjorie bir şey söylemedi, ben de karar vermek için hâlâ çok zamanım olduğunu düşündüm.

Daha iyi bilmeliydim. Sadece 9'dan 5'e kadar çalışıyor, ve o bir s-l-o-w. Ayrıca, bana kötü haber vermekten nefret eder, Özellikle de babamla ilgili her şeyi, bu yüzden elinden geldiğince erteliyor.

"Beş hafta," diyor Grant.

"Ugh." Babama bir şeyler almaktan nefret ediyorum. Bir erkeğin isteyebileceği her şeye sahip, buna benden daha fazla para da dahil. Beklemekten hoşlanmaz ve istemediği bir şey aldığı anda hoşnutsuzluğunu dile getirmekten çekinmez. "Önemli olan düşüncedir" deyimini babamın sözlüğünde yer almaz.

Şikayet etmeyeceği bir hediye biliyorum: Bir striptizci. Ama babamın doğum günü partisi için striptizci tutmayacağım. Bu fikir çok iğrenç.

Noah, "Havuzuna fonladığınız şu süslü filtrelerden birini takın," diyor. "Bu hoşuna giderdi."

"O tür bir filtre değil," diyorum. Öyle olsa bile, dünyadaki hiçbir filtre babamın havuzunda yaptıklarını temizleyemez. İğrenç bir şey.

"Sakıncası yoksa, mükemmel bir hediye fikrim var," diyor Sebastian kendinden emin bir şekilde, bu da beni biraz korkutuyor çünkü Sebastian'ın mükemmel hediye seçme konusunda bir yeteneği var.

herkes ve her durum için. Bu yüzden anne tarafı bir gün Sebastian Jewelry'nin başına geçmesini planlıyor.

Ve evet, Sebastian bize babam için mükemmel bir hediye fikri verse harika olurdu ama benim hoşlanmayacağım bir şey olması gerek. Babam zevkli şeyler yapmaz.

"Daha yemeğim bitmemişken bunu duymak istiyor muyum?" Ben soruyorum.

"Elbette. O kadar da iğrenç değil. Güleceğini ve bize teşekkür edeceğini garanti ederim."

Nicholas, "Hiç gülmez ya da hediye için kimseye teşekkür etmez," diyor.

"Bunun için yapacak."

"Ona kedi mi alıyoruz?" Griffin, güzel yüzüne dehşetin damgasını vurduğunu söylüyor. Ekonometri kursuna kaydolan pek çok kız, ne halt ettiklerini anlamamış olmalı. gönüllü olarak katılıyorlar. Şansları yaver giderse davranışsal ekonomi dersine giriyorlar ama o da sadece arada bir giriyor.

Huxley homurdanır. "Karılar, belki."

Ben de şüpheliyim. Nicholas haklı; babam aslında hiçbir şeye değer vermez. Stanford'a kabul edildiğimde sadece başını salladı ve şöyle dedi: "Joey'e okul harcı ve ücretler için ne kadar paraya ihtiyacın olduğunu söyle. Sana bir çek keser ve bir Maserati alır. Rengini sen seçebilirsin."

Kişisel bir şey değildi. Bunu hepimize yaptı. Mezun olduğumuzda, hiçbirimizin mezuniyetine gelmedi. Birine gidip diğerlerine gitmemenin haksızlık olacağını söyledi. Törenlere katılmaları için annelerimize birinci sınıf bilet ayırttı ve her birimize dört yıl önceki Maserati'nin yerine birer Lamborghini gönderdi. Sonra da gidip haremiyle Bahamalar'da parti yaptı.

O böyle biri. Ve belli bir açıdan bakıldığında, pratiktir. Babamdan biraz övgü alsam ne yapardım? Bir süre sonra muhtemelen söylediği her şeyi unuturdum. Ama onun Üniversite paramı ödeyen ve bana yepyeni arabalar veren Kalıcı etki. Endişelenecek öğrenci kredisi yok. Ve güvenilebileceğim şık, seksi bir ulaşım aracı.

Tabii ki, artık onun Lamborghini'si bende değil. Babamın Lambo'sunu kullanmak için çok yaşıyım. Kendime yeni bir tane aldım.

Sebastian öne doğru eğilir. "Tamam. İdeal tipinizi hayal edin." "Ne tipi?" Noah diyor ki.

"Kadınlardan, tabii ki."

Kardeşlerimin ötesine bakıyorum ve zihnimin dolaşmasına izin veriyorum. İdeal tipime karar vermem uzun sürmedi.

Onu gördüğüm anda parmaklarımı gezdirmek istediğim uzun, yumuşak altın rengi saçlar. Gülümsemek için kıvrılan ya da düşündüğünde büzülen yemyeşil kırmızı bir ağız. Parlak, zeki

Her baktığımda nabzımı yükseltmeyi başaran mavi gözler. Küçük, yuvarlak göğüsleri olan ince bir vücut ve tek renkli iş kıyafetleriyle kaplı uzun bacaklar. ondan koparılmak için yalvarır. Böyle bir duygusallık saklanmamalı.

Gözleri kamaşmadan saatlerce Excel ve büyük harf kullanımı hakkında konuşabilir. Berbat bir erkek zevki var ama kimse mükemmel değildir. Bu küçük kusuru görmezden gelebilirim. Hatta düzeltebilirim.

Sebastian, "Şimdi böyle birini, yedi farklı kadını işe aldığınızı ve hepsini sahte bir pastanın içine koyduğunuzu hayal edin" diyor.

Amy pastanın içinde. Seksi bir şeyler giymeli. Kırmızı bir

elbise. Belki bir bikini. Aslında, unut bunu. Sadece kırmızı bir kurdele.

boynunda.

"Daha sonra, personeli dışarı çıkarırız-"

Mmm, bu çok ateşli.

"-Herkes 'İyi ki Doğdun' şarkısını söylemeden ve kızlar en sonunda dışarı fırlamadan hemen önce-"

Amy'nin bir pastanın içinden çıkıp bana mutlu yıllar dilemesini çok isterdim...

"-ve babama yanağından bir öpücük ver."

Rekor kırıldı!

"Bu berbat bir fikir," diyorum kesin bir dille. Sadece hayal edebiliyorum

Sahne: Babam hepsiyle aynı anda uyumaya çalışıyor. Ya da onlar onunla. Ve dram. Bir sürü ve bir sürü drama Çünkü partide onunla hiçbir ilgisi olmayan nedenlerle yatmak isteyen başka kadınlar da olacak. kişilik.

"Tamamen uygunsuz olduğuna katılıyorum. Ama buna bayılacak, bu da bir yıl daha barış içinde yaşayacağımız anlamına geliyor," diyor Sebastian.

Grant başını sallıyor. Griffin de öyle.

"Hadi ama Emmett," diyor Sebastian.

"Hediyelerimizden nefret ediyorsa, bir Noel partisi düzenler ve bizi katılmaya zorlamanın bir yolunu bulur."

Ürperiyorum. Babamın Noel partileri bir cezadır.

Şimdiye kadar üç tanesine katılmak zorunda kaldık. On yaşındayken Noel Baba'nın küçük yardımcısının yepyeni bir anlamını orada keşfettik ve öğrendiklerimizin en azı buydu.

Huxley, "Ama ona pasta içinde striptizci vermek çok... bayağı bir şey," diyor.

"Daha iyi bir fikrin var mı? Dürüst olmak gerekirse ben de striptizci olmak istemediğim için açığım. Büyükbabam bunu dedikodu gazetelerinde görürse çok kızar."

Sebastian'ın anne tarafından büyükannesi ve büyükbabası çok gelenekçidir. Annesinin, evlilikten nefret eden bir seri kadın avcısından evlilik dışı hamile kalmasının, evlatlıktan reddedilmesinin nedeni olduğundan oldukça eminim.

"Bütün o kızları hak etmiyor," diyor Griffin.
moralsiz bir şekilde. "Keşke partiden önce bir şey kırsaydı
da hiçbirimiz gitmek zorunda kalmasaydık."

Pek dindar sayılmam ama bunun gerçekleşmesi için bir
iki mum yakabilirim. Ne yazık ki babam bir at kadar sağlıklı
ve hayatında tek bir kemiği bile kırılmadı. Adam Wolverine
gibi.

Huxley masanın etrafına bakar. "Benim farklı bir fikrim
var. İşleri daha makul hale getirebilir ve o da çok fazla
şikayet etmez."

Daha sert bir şeyler içmeyi dileyerek
şampanyanın kalanını içiyorum. "Duyalım
bakalım."

Sekizinci Bölüm

Amy

Duşumu tamamladıktan sonra kendime bir fincan kahve koyarken Sasha esneye esneye odasından çıktı. İçinde Uzun bacaklarını ve kollarını gösteren bir gecelikten başka bir şey giymiyor. Anaokulundan üniversiteye kadar bale dersleri almasının sonucu olarak bir balerin gibi yürüyor.

Parmaklarını dağınık saçlarında gezdiriyor, sonra bana göz kırpmıyor. "Burada ne işin var? Tahoe Gölü'ne gideceğini sanıyordum?"

"Rick ve ben ayrıldık." Bu konuda biraz düz hissediyorum. Dün gecedan kalan daha önemli şeyler şu anda zihnimi meşgul ediyor.

Çenesi düştü. "Yok artık!"

"Öyle. Üstelik mesajla da oldu." Ona kahve fincanımı veriyorum ve kendime bir tane daha dolduruyorum.

"Teşekkürler." İnce parmaklarını bardağın etrafına doluyor ve yanımdaki tabureye oturuyor. "Peki ne oldu?" diye soruyor, belli ki bana hak ettiğim manevi desteği verebilmek için ayrılık hakkında öğrenebileceği her şeyi öğrenmek istiyor.

Ona söyledim. Dinliyor, gözleri yavaş yavaş vahşileşiyor. hikâye döner ve kafein vücuduna etki etmeye başlar. "Aman Tanrım! Ne göt herif ama!"

"Aynen öyle," diyorum ve kahvemi yudumluyorum.

"Kim olduğunu sanıyor bu? Elon Musk mı?"

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Elon Musk senin tipin mi?" Gage'in ultra zengin milyardere benzeyip benzemediğini merak ediyorum.

"Hayır. Ama milyarlarca dolar öyle." Sasha çenesini kaldırıp Bir prima balerinin kibri. "Bir erkek böyle olmalı

'Ya ben ya iş' demeden önce zengin olacak. Ancak bu miktarda para bile onu seçeceğimi garanti etmez."

Gülüyorum. "Kendimi daha iyi hissetmem için sana her zaman güvenebilirim."

"Kızım, bazı erkekler önemsiz tahvillerdir. Yatırım yapmaya değmez." Sasha erkekleri bir derecelendirme kuruluşu gibi değerlendirir. Eğer

yatırım yapılabilir seviyede değillerse, onlara bakmaz bile. "Goldman ve Wharton'da onca saat çalışıp bir süreliğine birinin sevgilisi olmak için çalışmadık. Bir yerlere gitmek için buradayız. Ve kendimize üç A'lık adamlar bulacağız."

Onun desteğinden memnun bir şekilde sıırıyorum, ta ki küçük bir parçam dün gece başka ne yaptığımı hatırlayana kadar - Emmett'e ucuz bir seks objesi olmanın nasıl bir his olduğunu gösterene kadar. Kahretsin. Rick'ten ayrılmaktan çok bu konuda tavsiye ve desteğe ihtiyacım var.

Yine de ona her şeyi doğrudan anlatmak istemiyorum. Utanç verici derecede garip olur. Ayrıca, çoğunlukla Grant ile çalışmasına rağmen, Emmett'i ofiste görüyor. Ve bu onu garip hissettirebilir. Grant'in penisini ya da yatak odası-ofis performansını kesinlikle bilmek istemem.

Tamamdır. Bunu pürüzsüz tutma zamanı. Ve biraz rehberlik almak için yeterince ayrıntı paylaşın. "Hey, sana bir sorum var."

"Can kulağıyla dinliyorum."

"Tanıdığım bir kız var..."

"Uh-huh." Kahvesinden bir yudum alır.

"Patronunu öptü." En lakayt sesimle söylüyorum.

Sasha yavaşça göz kırpmıyor. "Gagalı bir öpücük gibi mi? Yoksa dilli bir öpücük mü?"

"Dilden bademciklere. Kıza göre."

Gözleri merakla büyür. Sasha iyi bir hikayeyi sever, ancak durum gerektirdiğinde ketum olabilir. Finans sektöründe çalışmak için sır saklamayı bilmeniz gerekir. Ağzını kapalı tutamayan insanlar temsilcilerini mahveder ya da hapse girer. Bazen ikisi de. "Seksi mi?"

Emmett'in nasıl göründüğünü hatırlıyorum. Dudaklarımı yalama isteği beni bastırıyor, onun yerine kahvemi içiyorum. "Evet. Görünüşe göre."

"Öpücüğe itiraz etti mi?"

O karşılaşmayı düşünüyorum. Uykusuzluk, çok fazla kafein ve düşük kan şekeri yüzünden çoğu şey bulanık ama Emmett kesinlikle dilini ağzıma soktu. Öpüşmeyi bırakmak isteyen biri böyle bir şey yapmaz. "Hiç sanmıyorum." Ayrıca, öpüşmekten çok daha fazlasını yaptık.

Sasha'nın kara gözleri parıltıyor. "Onunla yatmak istiyor mu?"

Artık tartışmalı bir soru! Ama veriyormuş gibi yapıyorum biraz düşündüm. "Hayır. Hiç sanmıyorum." Aklıma iç karartıcı ve can sıkıcı bir düşünce geliyor. "Bir kadın ast patronuyla yattığında, gerçek ne olursa olsun insanlar onun şirket basamaklarını tırmandığını düşünür." Özgeçmişim harika ve iş geçmişimde böyle bir leke olmasını istemiyorum. Lanet olsun.

"İşte bizim kültürümüzde yanlış olan bu." Sasha başını sallıyor. "İnsanlar dar görüşlü. Hiç kimse patronun ona şirkette kalması için maaşına ek olarak seksle ödeme yapıyor olabileceğini düşünmüyor ve onun için çalışmaya devam edecek. Menfaatleri

olan patronlar." Neredeyse kahvemi kusacaktım. "Öyle bir şey yok."

"Öyle olmalı. Harvard Business Review bu konuda bir vaka çalışması yapmalı. İstediklerini elde etmek için bedenlerini kullanabilenler sadece kadınlar değil." Sasha omuz silkiyor. Bazen bu tavrı beni hayrete düşürüyor ama Fransa'da büyümüş ve cinsellik konusunda çok açık.

Eski erkek arkadaşlarım da dahil olmak üzere hayatımda tanıdığım çoğu erkeği düşünerek, "Erkekler ödeme olarak seks teklif etmez çünkü kadınlar genellikle bunu istemez," diyorum. "Eminim yapmazdım."

"Belli ki. Erkeklerden daha pratik zekalıyız ve daha yüksek standartlarımız var. Ama eğer Chris Evans, 'Hey, bebeğim, ben

"Sana seksle ödeme yapmak istesem hayır der miydin?"

"Aslında Thor'u tercih ederim." Ve bunu bilmeliydi. Süper kahraman filmlerini en fazla bir kez izlerim ama Thor filmlerinin hepsini, berbat programıma rağmen iki kez izledim.

Gözlerini deviriyor. "İyi. Chris Hemsworth."

Senaryoyu hayal ediyorum ama repliği söyleyen Chris Hemsworth değil, Emmett. O seksi sırtışını takınıyor, gözleri bir nehirdeki ay ışığı gibi gümüş mavisi parlıyor. Onun

Az önceki ateşli öpüşmemizden dolayı ağzım hafifçe kızarmış ve ıslanmıştı. Ben nefesimi tutmaya çalışırken, "Hey, bebeğim, sana seksle ödeme yapmak istiyorum" dedi.

Soğuk, mantıklı tarafım tek doğru cevabın "Kesinlikle hayır" olduğunu söylüyor, ama diğer tarafım -ki şu anda yüzde doksanını oluşturuyor- ciddi bir şekilde düşünüyormuş gibi yapmamı ve sonra yavaşça evet dememi söylüyor, böylece bunun kolay bir evet olmadığını biliyor. Erkekler uğruna çalışmak zorunda oldukları şeylerin kıymetini bilirler.

Tanrı aşkına, benim neyim var? Elimi gözlerime götürüyorum. Dün gece olanlara bakılırsa, Emmett beni kovmazsa şanslıyım. Ya da sinsi zihninin uygun gördüğü cezaya çarptırmazsa. Üstelik bugün onu daha sonra görmem gerekiyor, bu yüzden kafamı çukurdan çıkarsam iyi olacak.

Bir dahaki sefere onunla karşılaştığımda, en iyi davranışımı sergileyeceğim. Mükemmel profesyonel Amy Sand, GrantEm Capital'de ikinci yılını dolduran ve beyninde sadece en saf finansal düşünceler olan bir ortak.

"Eee?" Sasha soruyor, gözleri kararlılıkla parlıyor. Ona bir cevap verene kadar geri çekilmeyecek.

"Gururum okşanırdı, ama bilmiyorum," diyorum sonunda, hormonlarım "Emmett'e evet de!" diye bağırırken, dengesiz kalp atışlarımı gizlemeye çalışarak. O sana iyi gelebilir!

İç çekiyor. "Bu iç karartıcı bir şekilde bastırılmış. Thor'u kesinlikle yapardım."

"Peki ya Gage?" Şaka yapıyorum.

"İzleyebilir." Hafifçe gülüyor, sonra ayılıyor. "Bak,

Emmett'le aranızda tuhaf bir kimya olduğunu biliyorum."
Onun

kimseyi kandırmadığımı söylüyor.

"Ne?" Kahkaham titrek ama Sasha'ya hafif ve küçümseyici gelmesi için dua ediyorum. "Kızım, sen neden bahsediyorsun?"

Ne hakkında? Emmett ve ben... Saçmalıyorsun. Tanıdığım birini sordum, kendimi değil. Tanrım, Sasha."

Bana bir bakış attı. "Hadi ama. Şirketteki herkes biliyor. Ne zaman çıkmaya başlayacağınıza dair bir bahis havuzu var."

"Bir ne?"

"Beni duydunuz. Bir yılı aşkın süredir devam ediyor." "Bir yıldan fazla mı?"

Ellerini iki yana açıyor. "Biz başladıktan yaklaşık iki ya da üç ay sonra başladı. Bildiğini sanıyordum."

"Hiçbir fikrim yoktu! Aman Tanrım! Adama zar zor dayanabiliyorum!"

Tesadüfen, istemeden de olsa ona bir bakış atmadım, değil mi? İnsanlar bu şekilde ilerlediğimi mi düşünüyor?

Patronumla flört etmek mi? Cinsel imalarda bulunmak mı?

Bir bahis havuzu, insanların Emmett'le yatmadığımızı

düşündükleri anlamına gelir, ama bu spekülasyon

yapmayacakları anlamına gelmez. Bu yüzden mi Marion

röportaj sırasında Emmett hakkında çok fazla soru sordu?

Şüpheleniyor mu-

"Hi-hı," diyor Sasha. "Tüm o elle tutulur sevgi-nefret.

Böyle bir yüzü olan bir adamdan nefret etmek zordur, o

yüzden anlıyorum. Hepimiz anlıyoruz."

Açıkçası, Emmett'e her baktığımda ne kadar seksi

olduğuna vuruluyorum, onu boğmak isterken bile

bir akşamımı daha mahvediyor. Özellikle de bir süredir fazla

uyumadığım zamanlarda. Tanrı, Emmett'i böyle bir pislik

olarak yarattığında, hayatta kalmasını sağlamak için adama

başka bir şey vermesi gerektiğini fark etmiş olmalı. Keşke

Tanrı hayatta kalmasını sağlayacak özellik olarak astlarının

özel zamanlarına ve uyku ihtiyacına saygı duymayı

seçseydi. Awe-

erkek güzelliğine ilham vermek bir sorundur.

Sihirli orgazm penisini unutma, diye fısıldıyor zihnim.

Kapa çeneni!

Sasha sanki ağzından köpükler saçan kuduz bir köpekmişim gibi beni sakinleştirmek için elini uzatıyor. "Merak etme. Kimse onunla yattığını falan düşünmüyor. Yani, henüz."

"Henüz mi? Henüz mi? Ben-"

"Evet, evet, sakın ol. Kıçınızı yırtarak çalıştığınız için bulunduğunuz yerde olduğunuzu herkes biliyor. Hepimiz harcadığın saatleri, gerçekleştirdiğin anlaşmaları görüyoruz. Ayrıca portföy şirketlerimizi yönetmeye ve desteklemeye başlıyorsun, yani... Sen üstünüzdeki birinin işini yapıyorsunuz. Ve yıllık sıralamayı gördük."

Bu, yıllık değerlendirmeler yapıldıktan sonra firmanın dinlenme odasına astığı en iyi beş performansçının listesidir. İşleri adil hale getirmek için gruplandırma rütbeye ve yıla göre yapılır, Örneğin ilk beş birinci yıl analisti, ilk beş ikinci yıl analisti vb. Sıralamada yer almayan tek kişiler ortaklardır. Muhtemelen egoları kimin bir numara olması gerektiği konusunda anlaşılamadıkları içindir.

Geçen yıl listemin başında yer aldığımda çok şaşırmıştım. Emmett'in neredeyse her gün işimi yeniden yapmamı istediği düşünülürse, adımı orada görmeyi beklemiyordum.

"Şirketteki herkes senin en üst sırayı hak ettiğini biliyor." Sasha diyor ki. "Aslında bu Haziran ayında da listenin başında olursanız kimse şaşırmayacak. Şirket dışındaki pek çok insan bunu biliyor, çok. Girişim sermayesi küçük bir dünyadır ve insanlar

konusur." Sasha bilirdi. O toplantıların çoğuna katılır. Benim aksime. Keşke yapabilsem ama neredeyse hiç boş vaktim olmuyor. En azından insanlar arkamdan işimi kötülemiyorlar.

"Bana iki ay içinde istifa etmeyi planladığını söylemiştin," diyor.

"Evet. Bu değişmedi."

"Yani... Eğer bunun için gitmek istiyorsan..." Sasha göz kırpmıyor.

"Hayır, hayır, hayır." İtirazım çok hızlı oldu. Ben de ekliyorum: "Artık onun için çalışmıyor olsam bile, birlikte yatarsak onunla karşılaşmak garip olabilir."

Sen lanet bir yalancısın. Onun sikinin vajinanda olması "birlikte yatmak" sayılır.

"Ama onu öptün," diyor Sasha.

"Ben değildim. Tanıdığım bir kızdı. Sana bunu zaten söyledim." Yüce Tanrım, Emmett'e dönüşüyorum. Tamamen utanmaz. En azından elim çıplak kasıklarımın üzerinde değil.

"Ve diller de işin içindeydi..."

Hayır. Hiçbir şeyi kabul etmiyorum. "Evet. Tanıdığım kız ve öpüştüğü patron arasında."

"Ve benimle bu konuda konuşacak kadar hoşuna gitmiş olmalı." "Ben değil. Onunla."

Devam ediyor. "Eğer umurunda olmasaydı, bir şeyleri kesip atardın."

"Bunu ona söyleyeceğim."

"O zaten biliyor. Çünkü çıktığın tüm erkeklerle böyle oldun."

"Ne? Ben duygusuz falan değilim!"

"Öyle olduğunu söylemedim," diyor nazikçe. "Ama buna değmeyeceğine karar verdiğin biri için enerji harcamaktan hoşlanmazsın. Zararın neresinden dönersen kârdır. Sana geziyi sormasaydım, Rick'ten ayrıldığını bana daha sonra anlatacaktın. Her neyse, bence zamanını boşa harcamaman ve bu şekilde odaklanman takdire şayan. Yapabilirdim. Senden cidden bir şeyler öğreniyorum."

Benim soğukkanlılığımı abartıyor. Henüz bu kadar derin duygular beslediğim biriyle tanışmadım. Ama tanıştığım da, ciddi olmayı ve o adamla evlenmeyi planlıyorum.

"Her neyse, demek istediğim, dilinle Emmett'in yemek borusunu keşfetmekten daha fazlasını yapmak istiyorsan, bu senin itibarını zedelemeyecek. Hepsi bu." Parmaklarıyla tezgâha vuruyor. "Senin yerinde olsaydım ondan kesinlikle faydalanırdım. Ofisteki seksi bir adamla birlikte olmak için en iyi zaman işten ayrılmak üzere olduğun andır. Böylece işler yolunda gitmezse onu bir daha görmek zorunda kalmazsın."

Harika noktalara değindi. Eğer Marion Blaire için çalışmaya başlarsam, Emmett'le bir daha karşılaşmayacağım kesin.

Sasha'nın önerisinin kulağa ne kadar cazip geldiğinden haberi yok.

Özellikle de aklımı başımdan alan o seksten ve Emmett'le ilgili iğrenç rüyamdan ve dün geceki orgazmın tesadüf olup olmadığını anlamak için deneyebileceğimiz diğer pozisyonlardan sonra.

Hormonlarım bunun tamamen tekrarlanabilir olduğunu ve onu tekrar yapmam gerektiğini haykırıyor.

Dokuzuncu Bölüm

Amy

Saat dört yirmi beşte lobideyim, asansörlerden birinin bulunduğu üst katlardan inmesini bekliyorum -bazı zavallılar da benim gibi hafta sonu çalışıyor- ve modern teknolojiye minnettarım.

zahmetsizce otuz beşinci kata çıkmamı sağladı. O kadar merdiveni çıkmak zorunda kalsaydım, burada yığılıp kalır ve ağlardım.

Ana kilidi aşmak için çalışan kartına sahip birkaç kişi dışında lobi boş. Güvenlik bugün çalışmıyor çünkü güvenliğin hafta sonları çalışmasını beklemek acımasızlıktır. ve alışılmadık olsa da, diğer herkesin bunu yapmasını beklemek görünüşe göre tamamen adil.

Önemsiz olduğum için kendimi zihinsel olarak azarlıyorum. Ofis şehrin en güzel yerinde. Hafta sonu kimse bizi soymaya gelmez. Hafta sonları kimse bizi soymaya çalışmaz.
hafta da.

Mesajları kontrol etmek için telefonumu çıkardım. Babamdan ya da Emmett'ten bir şey yok. Ama Rick'ten gelen yüzden fazla okunmamış mesaj var.

Ben zaten kendimi açıkça ifade ettim. Aramızda bu kadar mesajı gerektirecek bir şey kalmadı.

Hastalıklı bir merakla, konuşma başlığını açıyorum. -

Rick: Bunu bana yapamazsın!

Elbette yapabilirim. Bu cevap, kariyerimi ona tercih edeceğimi söyledikten hemen sonra geldi. Bu kadar hızlı cevap verdiğine göre telefonuna yapışmış olmalı.

-Rick: İlişkimiz bir çöp gibi atılamaz.

-Rick: Beni duyuyor musun?

-Rick: Buna inanamıyorum! Benden daha iyi ve daha anlayışlı bir erkek arkadaş bulabileceğini mi sanıyorsun?

Vay be. Aynı şeyi yüzlerce kez söylemekten yorulmuyor mu? En azından başparmaklarını korumak için kopyalayıp yapıştırmayı düşünmeli.

-Rick: Ve bunu şimdi kanıtlayacağım. Sana bir şans daha vereceğim.

Cidden acınası. Ayrıca, benden iddia ettiği kadar hoşlanmadığına dair bir şeyler seziyor olmalı. Ne zaman dışarı çıkmayı başarsak, restoranların ve yemeklerin selfie'lerini ve fotoğraflarını çekip internette yayınlamakla benden daha çok ilgileniyor. Ayrıca açıklayıcı bir ya da iki cümle yazmayı ve uygun hashtag'leri eklemeyi de ihmal etmiyor. Zamanımızın yarısı onun Pulse akışını güncellemekle geçiyor. Bu, sevgilisinden hoşlanan bir erkeğin davranışı değil.

Kaydırmaya devam ediyorum. Rick gece üçten sonra biraz daha yaratıcı oldu. Eski sevgilerinize mesaj bombardımanı yapmak için o kadar geç saate kadar ayakta kalmak, uykuyu fazla seven bir adamın ayrıcalığıdır.

Tahoe'daki o güzel, rustik kulübede uyumaya gitmeliydi. Mecbur kalmadıkça uyumadığımı biliyor. Sabahın üçünde dünya için ölmüş oluyorum.

Dün hariç. Rick bana mesaj atarken, ben de Emmett'le ilgili rüyamı görüyordum.

O rüyayı düşünmeyi bırak!

Aslında, patronumla yüzleşeceksem şu anda olan her şeyi düşünmeyi bırakmam gerekiyor.

Rick'in son mesajlarına göz gezdiriyorum. Tüm büyük piyasalar kapalı olduğundan ve kontrol edilecek bir finansal haber olmadığından başka seçeneğim yok.

-Rick: Şu anda işinizin bir anlamı olduğunu sanıyorsunuz ama günün sonunda işler hiçbir şeydir. Değiştirilebilir. İnsanlar

benzersizdir.

Ağzımı kapatıyorum. Sonradan sıkıcı ve birbirinin yerine geçebilen insanlarla tanıştım. Çoğunlukla kariyerimin benim için önemli olduğunu anladıklarında üzülen erkekler.

-Rick: İşler seni geceleri sıcak tutmaz, bebeğim.

Beni besliyorlar. Öğrenci kredilerimi de ödüyorlar. Öğrenci kredilerinin iflas yoluyla silinemeyeceğini biliyor mu? Onlardan kurtulmak için ölmüş olmanız gerekiyor. Ama ben hayatıma ölmeyecek kadar değer veriyorum, bu yüzden iyi maaşlı bir işe ihtiyacım var. Şu anki gibi.

Rick anlamaz diye düşüncelerimi yazmaya zahmet etmiyorum. Üniversiteyi bıraktı ve bununla övünüyor.

verdiği en iyi karar olduğunu söylüyor. Tabii ki geri ödemesi gereken öğrenci kredileri hakkında da durmadan sızlanıyor.

Evet, bırakırsanız da para iadesi yok.

-Rick: İşler size bebek vermez.

Onun bebeklerini doğurmak istediğimi mi sanıyor?

-Rick: Kimse mezar taşına BURADA BİR KAPİTALİST YATIYOR yazmaz!

"Kimse mezar taşına 'Burada bir adamın kız arkadaşı yatıyor' yazmaz," diyor Emmett arkamdan.

Neredeyse ayakkabılarımdan fırlayacaktım. Emmett'in sesi biraz eğlenmiş ve küçümser gibi geliyor. Elbette, mezar taşına "Burada bir kapitalist yatıyor" yazacak tipte bir adam.

"Mesajlarımı mı okuyorsun?" Soruyorum, bu davranış karşısında umduğum soğukkanlı ve doğal davranışı sergileyemeyecek kadar şaşkınım. Bunu daha önce hiç yapmamıştı ama zaten hiç öpüşmemiştik ya da

daha önce seks yaptık. Dün gece olanlar yüzünden mesajlarımı okumaya hakkı olduğunu mu düşünüyor?

Hayır! Dün gece 11:59'dan sonra hiçbir şey olmadı!

Emmett'in nabzımın hızını hissetmemesi için dua ederek Seninle uyudum-heh-heh-heh ya da aramızdaki şeylerin değiştiğine dair herhangi bir işaret için yakından. Sırıtmıyor ya da bana şehvetli bir bakış atmıyor. Sadece her zaman yaptığı gibi davranıyor.

biz ölümlülere karşı entelektüel üstünlük duygusu.

"Aslında, öyleyim." Ekranıma gözlerini kısarak bakmak için yaklaşıyor. I

Baharatlı kokusu üzerimden akarken kıpırdamadan duruyorum. Nefesinde hafif bir nane kokusu, teninde taze, serin bir sabun kokusu var. Vücudunun sıcaklığı beni sarıyor. Rüyamda hissettiğim şehvet kıpırdanıyor, kanımı ısıtıyor. Ayak parmaklarım ayakkabılarımın içinde kıvrılıyor. İçimdeki boşluk daha da yoğunlaşıyor, daha da boşalıyor.

Daha fazla solumamak için nefesimi tutuyorum. bağımlılık kokusu alıyorum ve kıpırdamamak için dizlerimi sertleştiriyorum. Tavrına bakılırsa, seksi az çok unuttuğundan neredeyse eminim. Benim için harikaydı ama Emmett Lasker muhtemelen her zaman harika seks yapıyordur. Çeşitli sosyal etkinliklerde güzel kadınlar hep onun kolundadır. Ve ona sadece dirseklerine kadar dokunduklarını düşünecek kadar saf değilim.

Bir dakika bekle. Şu kızıl saçlı! Hani şu Elmasla inci arasında gidip geliyor! Onunla çıkmıyor mu?

Ama eğer öyleyse, neden tek başına eğlenirken benim adımları söyledi...?

Tabii onun adı da Amy değilse.

Lanet olsun. Ama ona şimdi soramam. Hiçbir şey olmamış gibi davranıyorsa, bizi kesinlikle o mayın tarlasına sürüklemeyeceğim.

"Uyumuyor mu?" Emmett'in sesinde bir parça küçümseme var. "Ya da yapacak işleri yok mu? Ondan ne zaman ayrıldınız?"

İçgüdülerim bana aynı zamanda "Onunla bu kadar uzun süre kaldığına inanamıyorum" dediğini söylüyor ki bu hiç mantıklı değil ve can sıkıcı bir şekilde utancımı ve Savunmacı. Rick'i tanımıyor. Emmett ile özel hayatımı hiç konuşmadım. Ve bahse girerim biriyle çıktığımı bile bilmiyordu.

"Dün." Cevap, daha fazla tartışmayı engellemek için kırılmış. Emmett'le Rick hakkında konuşmak istemiyorum. Bunu yapmak, anaokulunda yaptığım bir parmak resmini Picasso'yla tartışmak kadar utanç verici olurdu.

"Neden?" Emmett söylüyor.

Sanırım yine o utanmazca kalın kafalı tavrını takınıyor. Asansörlere bakıyorum. Bir araba bekliyor.

Bir adım atıp düğmeye basıyorum ve tabii ki Emmett de peşimden geliyor. Ama bu konuda yapılacak bir şey yok. Kapılar kapandı ve araba yükselmeye başladı.

Emmett isterse ekranıma bakabilecek kadar yakınımda duruyor. Kapalı alanda daha da güzel kokuyor. Asansör, en az bir kişinin sığabileceği kadar büyük.

On iki yetişkin, çok küçük görünüyor. Kendimi kapana kısılmış bir hayvan gibi hissediyorum. "Peki... Soruma cevap verecek misin?" Ses tonu diyor ki cevabını alacaktır.

Talepkâr patron bozuntusu! "Planlarımızı iptal ettiğim için üzgündü, bu yüzden 'Ben mi iş mi' dedi, ben de iş dedim," diyorum çok hızlı bir şekilde, söylediklerimin sadece dörtte birini anlaması ama yine de memnun olması için dua ediyorum. Ayrıca, ben Teknik olarak iptal edebilirim ama Emmett'la detaylara girmek istemiyorum. Rick'ten gelen o acınası mesajları okuması zaten yeterince utanç verici. Emmett muhtemelen beni kesin olarak yargılıyordur - nasıl olur da biriyle çıkacak kadar kör olabilirsin? Bu kadar kötü biri mi?

Kendimi savunmam gerekirse, Rick'i terk ettim. Yine de... Başlamadan önce bilmem gerekirdi. GrantEm pazar ve sektör değerlendirmeleri yaparken her zaman yaptığım gibi durum tespiti yapmalıydım. Öyle yapsaydım Rick'in işe yaramaz biri olduğunu bilir ve değerli vaktimi sonu gelmiş

bir ilişki için harcamazdım.

Emmett, Olimpiyat Oyunları'nda dünya rekoru kırmış bir atlet gibi ışıldıyor. "Seni duymadım. Tekrar söyle."

Gözlerimi kısarak ona baktım. Ağzımdan çıkan her kelimeyi duydu. Bu benimsediği bir tür garip işkence mi? Dün gece onu rahatsız ettiğim için mi üzgün? Ya da belki de öpücüğün sekse dönüşmesine sinirlenmiştir, bu da onu daha da ucuz hissettirmiştir?

Çenemi kapalı tutmak istiyorum ama çok beklentili görünüyor. Excel modelimi henüz onaylamadı. O zamana kadar onun gönlünü almalıyım.

"Onunla ilgili planlarımızı iptal ettiğim için üzgündü, bu yüzden 'Ya ben ya iş' dedi, ben de iş dedim," diye tekrarlıyorum.

Emmett başını sallar. O sırada kendi katımızdayız, Tanrı'ya şükür! "Ofisime," diyor, hızlı ve işine dönmüş bir şekilde.

Tavır değişikliğinden dolayı rahatladım. Profesyonel Emmett'le başa çıkabilirim.

Öte yandan... Ofisi suç mahalli anlamına geliyor. Umarım bu ona dün gece olanları hatırlatmaz, özellikle de normal-sinirli ve otoriter davrandığında.

Umarım tangamdan da bir iz yoktur.

Aslında, onu boşver. Hiçbir işaret olmaması muhtemelen onu aldığı anlamına gelir, ancak birinin zaten giyilmiş iç çamaşırını almak için eğildiğini hayal edemiyorum. Umarım ben ondan önce bulurum ve kurnazca icabına bakabilirim.

Onu ofisine kadar takip ediyorum, diğer koltuğa geçtiğimden emin oluyorum ve utanç koltuğunun altındaki alanı gizlice tararken dizüstü bilgisayarımı açıyorum.

Hiçbir şey. Dün gece benden koparıldıktan sonra bir yere mi fırlattı? Detaylar zevkin sisinde kayboldu.

Umarım ofisinin karanlık bir köşesindedir, bir hademe tarafından keşfedilir. Bu Emmett'in saklamasından daha az utanç verici olur. Ve hademe kime ait olduğunu bilmez. Emmett'in sapık olduğunu düşünecektir.

Patronuma doğru hızlıca bir bakış attım. Az önce sırttı mı?

Evet, buldu. Tangamı bulamamış olabilir ama dün geceyle ilgili hiçbir şeyi unutmamış. Derin nefes alıyorum. Kendimi toparlamam lazım.

Dün gece olanları konuşup işleri yoluna koyalım mı? Ofiste kimse yok, yani mükemmel bir zaman. Ama bu konuda konuşmak istediğini ima etmiyor, sanırım bu da hiç olmamış gibi davranmamız gerektiği anlamına geliyor.

Benim için daha iyi.

Akıl sağlığımdan ve profesyonelliğimden geriye kalanlara tutunarak Excel'i açıyorum. Eksik tahminleri ve varsayımları hızlıca modele ekliyorum. Dün gece bir saatten fazla süren iş, beynim daha iyi çalışırken sadece dakikalarımı alıyor. Emmett neden daha düzenli uyumama izin vermiyor?

Ben Excel ile uğraşırken o da bu sabah kendisine gönderdiğim belgeleri ve projeksiyonları inceliyor. Kendime onun kararının önemli olmadığını söylüyorum. Bu akşamı çalışarak geçirmeyi planlıyorum.

"Tamam. Bu iyi görünüyor," diyor sonunda.

Donup kaldım. Doğru mu duydum? Bu onun ilk kez düzeltme istemedi her şeyin iyi görüldüğünü söyledi. Bu neredeyse dün gece benim ona yaklaşıp onu öpmem kadar gerçeküstü.

Emin olmak için, "Gerçekten mi?"

diye sordum. "Evet. İyi iş çıkardın."

Tepkisinin seks yapmış olmamızla bir ilgisi olduğuna dair bir işaret arıyorum. Ama çalışmalarım hakkında geri bildirim verirken her zamanki gibi görünüyor.

"Tam da beklediğim gibi," diyor.

Vay canına. Bugün kesinlikle bir piyango bileti almalıyım. "Şey...harika. Buna sevindim."

Dizüstü bilgisayarının ekranından bana bakıyor. "Bugün onlara neden ihtiyacım olduğunu biliyor musun?"

Bana bakışı kendimi bir matematikçi gibi hissettiriyor. Trigonometri dersinde zorlanan lise son sınıf öğrencisi. Ama biliyormuş gibi yapmaktan daha iyisini biliyorum. Emmett Lasker saçmalık kokusunu bir köpekbالیğının kan kokusundan daha iyi alır. "Pek sayılmaz."

"Prototipin üretimi ve dağıtımı ile ilgili tüm veri ve trendlere önceden sahip olmak önemlidir.

potansiyel ortaklarla bir toplantıya girerken. En iyi anlaşmayı yapmamıza yardımcı olur. Bernie'nin bazı iyi fikirleri var ama finansal bir zihniyete sahip değil. İşte biz burada devreye giriyoruz ve cephane olmadan savaşa giremeyiz."

Bu çok mantıklı. Bazı risk sermayesi şirketlerinin aksine GrantEm Capital, büyük fikirleri olan girişimcilere yalnızca finansman sağlamakla kalmıyor. Firma aynı zamanda onları el üstünde tutarak yaptıkları her şeyin tüm yasal gereklilikleri karşıladığından, yaptıkları anlaşmaların adil olduğundan ve ölçeklenebilir ve benzeri. Çoğu girişim olağanüstü bir şekilde başarısız olur. Ancak bizim desteğimiz, fon sağladığımız girişimcilerin mümkün olan en iyi başarı şansına sahip olmasını sağlar.

"Yapmak istediği taşınabilir su filtresi ve tuzdan arındırma cihazının uygulanabilir olduğunu düşünüyor musunuz?" Emmett'in bu girişimle tam olarak neyi amaçladığını merak ederek soruyorum. Bernie Schumacher'in fikri çok büyük ve eğer tutarsa, dünyayı muhtemelen hayal bile edemeyeceğim şekillerde değiştirecek, tıpkı Amazon ortaya çıkmadan önce insanlar çevrimiçi ticaretin ve yayıncılığın nasıl dönüşeceğini hayal bile edemezdi. Rakamları ve tahminleri anlıyorum ama her zaman Bir fikrin, yatırımın ve zamanlamanın tüm bir sektörde devrim yaratan bir kaldıracı nasıl dönüşebileceğini görün.

"Şu anda bir şey söyleyemem ama umarım öyledir. Dünyanın pek çok yerinde temiz su kıtlığı yaşanıyor ve kolay erişim pek çok insanın hayatında büyük fark yaratacaktır. Sadece ne olduğunu hayal edin İnsanlar su almak için bütün sabahlarını nehre kadar iki mil yürüyerek harcamak zorunda kalmazlarsa bu gerçekleşebilir. Yani çocuklar bunu yapmak zorunda. Eğer buna sahip olursak, bunun yerine okula gidebilirler." Emmett'in gözleri parlıyor.

Başka herhangi biri, ve ben o heyecanlandığını söyleyebilirim

dünyayı daha iyi bir yer haline getirme olasılığı. Ancak Emmett'in, finanse ettiği bu girişimin dünyanın kalitesini nasıl artırabileceği vizyonundan heyecan duyup duymadığına karar veremiyorum.

insanların hayatları mı yoksa başarılı olursa kazanacağı para mı? İblis-patron doğası göz önüne alındığında, muhtemelen ikincisi.

"Su kulağa seksi gelmiyor," diye devam ediyor, "ama sadece Çünkü senin ve benim gibi insanlar yeterince var. Olmayan birine..."

Bu fikre gerçekten inanıyor gibi görünüyor. Buna rağmen Kâr güdüsünü en az benim kadar iyi bildiğimden, ben bile onun ördüğü vizyona inanıyorum. Bu da bende bunu mümkün kılan ekibin bir parçası olma isteği uyandırıyor.

Adam tam bir şeytan. Muhtemelen bu ofisin bir yerinde bir yaba tutuyordur. Ama arkasındaki pencerelerden içeri giren akşamüstü güneşi, vücudunun etrafında muhteşem bir altın hale yaratıyor. Onu görmemek çok zor. sadece onunla büyüledim. O çok güzel, bir melek gibi. Bu yüzden uğraşması zor bir baş belası olsa da libidomu harekete geçirebiliyor.

O "Ee" demeden önce ona ne kadar baktığımı bilmiyorum. Excel modeli."

Kendimi silkeliyorum, yanaklarım utançtan ısınıyor. Boğazımı temizliyorum. "Evet. Tam burada. İzin verin sizinle paylaşayım." İşbirliği aracını etkinleştiriyorum, böylece Aynı anda hem dosya açıp hem de düzeltmeler yapabiliyor ve ben de onun ne yaptığını görebiliyorum.

"Buna gerek yok." Kanepeye geldi ve yanıma oturdu. "Hadi birlikte bakalım."

Tüm duyularım alarma geçti. Damarlarımdaki kan ısınıyor, daha hızlı akıyor, ofisteki serin havaya rağmen tenimi ısıtıyor. Ellerimi sabit tutuyorum ve dosyayı açıyorum.

Bana doğru eğiliyor, dizüstü bilgisayarın ekranını bu kadar yakın eğilmesine gerek kalmayacak şekilde açmış olmama rağmen vücudu aradaki mesafeyi kapatıyor. Sıcak kokusu canlanıyor ve ardından rüyamdaki cinsel hayal kırıklığını körüklemeye başlıyor.

Aman Tanrım, Amy. Sakin ol, kızım, sakin ol!

Şu ana kadar dün gece olağandışı bir şey olmamış gibi davranıyor, bu da muhtemelen aynı sayfada olduğumuzu ve bunu hafızasından sildiğini gösteriyor. Aramızı bozmak

istemiyorum.

yapabileceğimiz herhangi bir şey yaparak karşılıklı sahte hafıza kaybımızı

ona seksi hatırlatmak. Bu onu, beni başka bir ekibe kaydırmayı düşünmesine neden olacak kadar kızdırabilir. Üvey kardeşi Grant Lasker'ın ekibi dolu, ama Sam Andersen adında küçük bir ortak var ve onun için çalışacak başka bir ortağa ihtiyacı var. Bu kariyer intiharı olur.

Sam'de bir sorun olduğu için değil. Ama Emmett Lasker'ın beni Sam'in kucağına atması, herkese Sam'le boy ölçüşemeyeceğimi gösterecekti.

beklentiler. Gerçekleştirdiğim tüm mükemmel anlaşmalardan edindiğim itibarı yerle bir edecekti. Sektördeki herkes bana acıyacak ve ne yapmam gerektiğini fısıldayacaktı.

Böylesine şok edici bir tenzili rütbeyi hak edecek kadar yanlış yapmıştım, kovulmama ramak kalmıştı. İnsanlar yeteneğimi, adanmışlığımı sorgulayacak ve yönetici avcıları -ve diğer firmalardaki mülakatçılar- bunun nedenini bilmek isteyeceklerdi.

"Emmett Lasker, onu gece özel bir şey yaparken yakaladığım için kendini kirli ve kullanılmış hissetti. seks yaptım ve sonrasında onu terk ettim" gibi bir cümleyi asla paylaşamazdım. Saklayamazdım bile.

Çünkü o zaman gerçekten spekülasyon yaparlar.

Başlayan o boş ağrıyı öldürecek bir şey düşünün.

Bir anda aklıma Rick'in çıplak penisinin görüntüsü geliyor. Daha küçük ve Emmett'inki kadar etkileyici değil. Şimdi düşünüyorum da, o kadar iyi şekillenmiş de değil. Gevşek, bacaklarının arasında pek de iyi doldurulmamış bir sosıs gibi asılı durduğunda da acınası ve üzücü bir hal alıyor.

Yüzümü buruşturuyorum, Emmett hakkındaki tüm uygunsuz düşünceler kafamdan uçup gidiyor. Rick'in penisinin iğrenç görüntüsünü de zorla zihnimden uzaklaştırıyorum. Ofisteyim, benim neyim var böyle?

Ben tüm sekmeleri tıklarken Emmett yavaşça, "Güzel," diyor. "Güzel."

Rahatlıyorum. Belki de bu, yirmi galaksinin yıldızlarının aynı hizaya geldiği nadir hafta sonlarından biridir. Yarın

izinli olmak

harika olacak. Heyecan şimdiden kabarmaya başladı, sanki Noel öncesi bir çocuk gibiyim.

O piyango biletini kesinlikle alacağım!

"Beğendiğinize sevindim. Peki bu versiyon ne için?" Ses tonumu yumuşak ve profesyonel tutuyorum. "Durgunluk yaşasak bile ortaklara girişimin sağlam olduğunu göstermek için mi?"

"Hayır." Emmett uzanıp Excel dosyası için kaydet simgesine basıyor. Excel itaatkâr bir şekilde yanıt veriyor - dün gece bana gösterdiği tavrı ona göstermeden. "Cuma günü bana verdiğin harikaydı."

Ne...?

"Bu tamamen sizin iyiliğiniz için."

"Kendi iyiliğim mi?" Lütfen yanlış duyduğumu söyle.

"Evet. Modelleri çeşitli farklı senaryolar altında yeniden yapmak iyidir. Büyük resmi görmenize yardımcı olur. Mükemmel bir eğitim egzersizi ve yapması da eğlenceli."

Mükemmel bir eğitim egzersizi mi? Yapması eğlenceli mi?

Cuma günü eğitim için gece yarısından sonra kalmamı mı istedi?

Bana gurur duyuyormuş gibi bakıyor. Evet, duydu. Ve memnun oldu.

Libidomu harekete geçirecek kadar ateşli olduğu konusunda söylediklerimi geri alıyorum. Bu orospu çocuğunu öldürmek istiyorum.

"Mutsuz görünüyorsun," diyor Emmett, neden böyle olduğuna dair en ufak bir fikrim yok yüzündeki gülümseme hâlâ yerinde.

"Sence bu egzersiz Pazartesi gününe kadar bekleyebilir miydi?" En sakın, en ölümcül sesimle söylüyorum. Ellerimi boynuna dolayıp sıkmayı hayal ediyorum. Emmett'in güçlü görünen bir boynu var, ama bahse girerim şu anda kafasını bir üzüm gibi koparabilirim.

Ruh halimden bihaber görünüyor. "Hayır, olamaz. Pazartesi günü katılman gereken bir toplantı var ve Drone projesi için durum tespiti yapıyorsun."

"Yani... Eğitimin Cuma günü olması gerekiyordu. Tam da ayrılmak üzereyken."

Başını sallıyor, yüzünde yapamayacağını söyleyen bir ifade var. böyle basit bir soruya cevap vermesi gerektiğine inanıyor. "Ben de buna karar verdim. Erkek arkadaşından ayrılmak zorunda kaldığın için mi üzgünsün?"

Emmett böyle mi düşünüyor? Gerekli ya da acil olmayan bir şey için geç saate kalmama neden olduğu için kendini bok gibi hissetmesi mi gerekiyor! "Hayır!"

Ama dürüst olmak gerekirse, belki biraz, çünkü yapılacak doğru şey olsa bile ayrılmak streslidir. Rick'in tavrı böyleyken ayrılık kaçınılmazdı. Dün gece olması aslında beni biraz kurtardı.

zaman ve çaba. Başarısız olmaya mahkum bir ilişkiye yatırım yapmak istemiyorum çünkü erkek arkadaşım beni ben yapan şeylere saygı duymuyor.

"Peki o zaman. Sorunun ne olduğunu anlamıyorum." Emmett'in ses tonu, "Öyle mi?" diyor.

"Sorun, çalışmanın Pazartesi günkü toplantı için gerekli olmaması."

"Ama bu senin kişisel gelişimin için."

Bu tartışmayı kazanamayacağım. Ayrıca, GrantEm'de sadece yedi hafta ve altı günüm kaldı. Zamanımı ve enerjimi tartışarak harcamak istiyor muyum? "Peki," diyorum isteksizce.

Bana beklenti dolu bir gülümseme fırlattı.

Ben de ona bakıyorum. Sergileri ve referansları çoktan teslim ettim. Ve Excel modelini. memnunum. Neyi kaçırıyorum?

Belki şimdi seks hakkında konuşmak istiyordur.

Hayır. Önce oraya gitmiyorum.

"Bana teşekkür etmeyecek misin?" diyor.

"Teşekkürler mi?" Fısıltı gibi çıkıyor. Kim bilir o şeytani zihninden neler geçiyor, hemen sonuca varmak yok. Kendimi zoraki bir şekilde kontrol ediyorum. "Sana tam olarak ne için teşekkür edeceğim?"

Ellerini iki yana açıyor. "Eğitim için! Wharton'ın aksine, sana öğrenmen için para ödüyorum."

"Bana iş başında eğitim vermek, sizin patronum olarak sorumluluk." O yüzden sakın hak etmediğim bir "teşekkür"ü benden koparıp aldı. Eşyalarımı topladım. "Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?" En soğuk halimle soruyorum. ve en profesyonel tonda. "Modelleme ve değerlendirme konusunda daha fazla eğitim alabilir miyiz?"

Kolunu kanepenin arkasına dayıyor ve şakağını işaret parmağının ucuna dayıyor. Kendini beğenmiş bir gülümseme çok yakışıklı bir yüz. "Hayır, sanmıyorum." "Harika. Pazartesi görüşürüz."

O başka bir şey söyleyemedi kapıyı açtım. Yüzündeki gülümseme değişmiş ve uzun zamandır gözüne kestirdiği bir kuşu yakalamış bir kedi gibi görünüyor.

Onuncu Bölüm

Amy

Beni lobiye götürmesi için asansörlerden birini çağırmak üzere düğmeye bastım ve olumlu şeylere odaklanmaya çalıştım. Toplantı beklediğimden çok daha iyi geçti. İnceleme sadece bir saat sürdü, yani altıdan önce buradan çıktım. Düzeltme ya da tekrar istemedi ki bu da küçük bir mucize. Piyango biletini aldıktan sonra sahile gitmeli, kollarımı uzatmalı ve Pasifik'in benim için kendini ayırıp ayırmayacağını görmeliyim.

Şimdi tek başıma bir asansöre binip kaçacağım. Ve yakında GrantEm Capital ve Emmett Lasker'dan da kaçıyor olacağım.

Uzun bir yedi hafta ve altı gün olacak. Ama bunu yapabilirim, hem de sinir bozucu patronumu öldürmeden. bana eğlence için angarya işler veriyor. Hapse girmeye değmez.

Evet, ama o başka bir vidaya değer.

Kapa çeneni, kapa çeneni, kapa çeneni!

"Ben veba taşıyıcısıymışım gibi kaçmana gerek yok.

Bir at kadar sağlıklıyım, yani bir aygır kadar."

Emmett. Biliyordum! İşlerin çok iyi gittiğini biliyordum.

Denizin yarılması yok. Artık acil çıkışa gitmek için çok geç, otuz beş katlık merdivenleri tekrar inebilecek durumda değilim. "Sadece eve gidip biraz Netflix izlemek istiyorum." Gözlerimi önümdeki kapalı kapılardan ayırmadan gülümsüyorum.

Ding!

Kapılar açılıyor. Ahh. Üç saniye çok geç! Bütün araba bana kalabilirdi!

Elimle bir işaret yapıyorum. "Önden buyurun." İçeri giriyor, sonra bana bakıyor.

Olamaz. Aynı hatayı tekrar yapmayacağım. "İyi akşamlar." Ona küçük bir el sallıyorum.

Kapıları açık tutmak için düğmeye basıyor.
"Paylaşabileceğimiz kadar büyük."

Ama seninle bir asansör yolculuğu daha yapmak istemiyorum.
"Sağdakini daha çok seviyorum. Bu bir tür batıl inanç."

Bir kaşını kaldırıyor. "Seni burada kaç kez sola doğru sürerken gördüğümde bunu asla tahmin edemezdin.
bir tane."

Beni bu kadar yakından izlediğinden şüpheliyim. Daha çok istatistiksel bir olasılığa dayanıyor. Ne kadar sinir bozucu.
"Çift sayılı günlerde soldakine binerim."

"Ama dün yapmadın."

"Dün bir istisnaydı. Ayın yanlış evresi."

Bana saçma sapan bir gülümseme veriyor. "O zaman tek sayılı günlerde sağ asansörün bu kadar özel olmasının nedenini görmek için seninle bekleyeceğim. Bu arada ben de zamanı
ve bugün sizin için fazladan bir eğitim düşünün."

Bir an için donup kalıyorum, bunun bir tür ima olup olmadığını merak ediyorum. Ama şu ana kadar davranışları tamamen profesyonelceydi.

Ne olursa olsun, hayatımın geri kalanını
Akşam eğlenmek için bir Excel modeli oluşturdu. "Bu bir tehdit mi?" Kutsal olan her şey adına, onu bağlamak, sokağa atmak ve birkaç kez üzerinden geçmek istiyorum.

"Hayır. Size olası bir eğitim fırsatı hakkında bilgi veriyorum. Elbette Netflix'ten vazgeçmeniz gerekecek ama eğitim oldukça öğretici olacaktır."

"Seni bu şekilde zorlamak istemem, özellikle de Cuma günü yaptığın harika eğitimden sonra." I
Onunla asansöre bin. Birkaç dakikalığına birlikte sıkışıp kalmak, daha fazla saçmalık yapmak zorunda kalmamaya değer

"Eğitim."

"Düşünceli olman her zaman hoşuma gitmiştir. Kendimi iyi hissettiğim için, senden Bernie'nin gözden geçirmesi için müzakere önerilerini ve notlarını hazırlamanı istemeyeceğim."

Pazartesi günkü toplantıdan önce." Emmett bunu bir köylüye iyilik yapan bir kral gibi söylüyor.

Yapılması gereken bir Şey olmasaydı bu kadar spesifik bir konuyu gündeme getirmezdi. "Kim yapacak?" Hafta sonu kimin işini gözden geçirmem gerekecek?

"Ben." Ses tonu "Başka kim olacak?" diyor.

Harika. Bu da demek oluyor ki hiçbir Şeyi gözden geçirmek zorunda kalmayacağım ama... "Hiç eve gitmez misin ve sadece özgürlüğünün tadını çıkarmaz mısın? zaman?" Kendimi tutamadan ağzımdan kaçırdım.

"Elbette." Emmett sırtıyor. "Boş zamanlarımda pek çok Şey yaparım."

"ıkmak gibi." Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz dilimi ısıyorum. Neden konuŐmamızı böyle bir Şeye Kişisel mi? Kokusu yine üzerimde mi alıŐıyor? Ya da belki de bu bir tür bilinçaltı kızgınlık ve onunla konuşma ihtiyaıdır çünkü dn yaptığı Şeylerin hiçbirini yapmamalıydı. Kabul ediyorum, öfke yüzünden kendimi kaybettim. ve uykusuzluk... ama bana cevap vermemeliydi. Ya da telefonu çalmaya devam ettiğinde ikinci bir yardım almaya alıŐmamalıydı.

Bana bir bakış attı. "ıkmak mı?"

Bakalım daha ne kadar aptalı oynayacaksın. "Biliyorsun. Bu sabah bir galada kızıl saçlı biriyle fotoğrafını gördüm. ay."

"Oh, o mu?" Omuz silkiyor. "Biz ıkmıyoruz. Sadece etkinliğe birlikte katıldık."

"O zaman neden bana 'elmas mı inci mi' diye mesaj attın?" "yle mi yaptım?"

Asansör nihayet lobiye ulaŐıyor. Birlikte dışarı çıkıyoruz, mermer zemini geçerek ana girişe ulaşıyoruz.

Emmett hâlâ Şaşkın göründüğünde gözlerimi içten içe deviriyorum ve yardım etmeye karar veriyorum. "Dn sabah mı?"

"Oh, doğru ya. Hayır, o bir piyasa araştırması içindi."

"Piyasa araştırması mı?" Detaylandırması için birkaç dakika bekledim.

"Bu tür işleri bir analiste devretmeniz gerekmez mi?"

"Bununla başa çıkamazlar." Büyük, renkli camlı kapıya uzanıyor ve benim için açık tutuyor.

Bundan şüpheliyim. Bir analistle piyasa araştırması hakkında konuştuğunu hiç görmedim ve analistlerin hiçbirisi de

Biri üzerinde çalıştığından da bahsetti. Ayrıca, şirkete başladığımdan beri benden şunu ya da bunu seçmemi istiyor.

Hangi piyasa araştırması bu kadar uzun sürer ki? Elbette, sadece "eğlence" için bir dizi piyasa araştırması yapmış olabilir ve

"Eğitim."

Bu adamın bir hobiye ihtiyacı var. Sağlıklı ve zararsız bir şey, pul koleksiyonculuğu gibi. O kadar analist ve titiz ki, bu tam da onun hoşlanacağı türden bir şey. Pulları ülkelere, yıllara, anma etkinliklerine ve daha fazlasına göre düzenleyebilir. Ve benden iki farklı değerli taş, tatil yeri, kıyafet ya da aklına gelen her şey arasından seçim yapmamı istemeyi bırak.

Binadan çıkarken, "Biliyordum!" demek için ağzımı açtım. Geç saatlere kadar çalışıyormuşum!"

Rick'in çılgılığı havayı bir buz kıracağı gibi deliyor. Başladım, sonra başımı çevirdim.

Ana kapının önünde duruyor. Sokağın diğer tarafındaki garaja en yakın yer olduğu için muhtemelen oyalanmak için burayı seçmiş. Yüzü çok kırmızı, boynu çok sert, hipertansiyondan bayılmak üzere gibi görünüyor.

"Tahoe'dan ne zaman döndün?"

Beni duymamış gibi atıp tutuyor. "Job, gerçekten mi? Beni bu kaypak pislik için mi terk ettin?" Emmett'i işaret ediyor.

gözleri ıslık ıslık parlayarak durumu gözlemliyor.

Midem ağrımaya başladı. Emmett Lasker o bakışı attığında, hiçbir şeyin sonu iyi bitmez.

"Kim bu Amy?" diye sorar.

"Eski bir erkek arkadaşım."

Tanrıya şükür Rick'i "eski" kategorisine koyabiliyorum. Yine de utanç verici. Ofisimin önünde olay çıkarıyor.

Bina. En azından bugün cumartesi.

Bugün ofisten başka kimsenin geç saate kadar çalışmaması için dua ediyorum. Keşke kontrol etseydim.

Eğer GrantEm'den herhangi biri

Buna şahit olursanız, dedikodu merkezine ışık hızından daha hızlı çarpacaktır. Kendinize ait bir hayatınız olmadığına.

başkalarının yerine geçerek. Ve bunu finans sektöründeki insanlardan daha iyi kimse yapamaz.

Ve sonra olan oldu. Valerie, ikinci yıl analisti tişört ve yoga pantolonuyla yürüyor. Ofise yakın bir stüdyo dairede yaşıyor ve

Yakınlardaki bir spor salonunda. Hobisi dedikodu yapmak ve bunun "networking" olduğunu iddia ediyor. Bir telefon çıkarıp önünde tutuyor. Kahretsın!

"Ooooh... Dün akşam birlikte olduğumuz için vakit geçiremediğin adam... ve geçen gece," diyor Emmett, hiç yardımcı olmadan. Sadece bu da değil, Rick için yanlış bir resim çiziyor. Cidden sinir bozucuydu. Ofisine girdiğimde Rick'le işim çoktan bitmişti.

Ama Emmett daha bitirmedi. "Ve sanırım Cumartesi sabahı erken saatlerde gittik. Ve şimdi de tabii ki."

Argh! Neden tüm durumun üzerine benzin döküp alevleri körüklemiyor?

Rick'e "Eve gitmen gerek" dedim. Ve bıraktım. Beni utandırırıyorsun. Eski sevgililer geçmişte kalmalı, günümüzde değil.

Rick yine de dinlemiyor. "Bunu mu seçiyorsun? Tamam. Ben mi? Gerçek ve hakiki bir şeyin üzerine kaygan bir ambalaj mı?" "Evet, Amy. Öyle olmadığını söyle. Söyle ona," diyor Emmett,

Son kelimeye garip bir titreme katarak, sanki bir eşekmiş gibi.

Rick daha da kızarır. "İşini bana tercih ediyorsun, kıçımın kenarı! Sen sadece aramızdaki ilişkiyi bitirmek için bir yol arıyordun.

beni kötü adam yapabilir. Bunun için... bunun için..." Parmağı titreyerek Emmett'i işaret ediyor. "Ona ne diyeceğimi bile bilmiyorum."

Emmett Rick'e gülümser. "Merak etme dostum. Bu her zaman olur. Sık sık insanların şaşkınlık ve hayranlıktan nutku tutulur."

"Senin Tahoe'da olman gerekmiyor mu?" Rick'e, daha fazla delirmeden dikkatini dağıtmayı umarak, "Tahoe'da olman gerekmiyor mu?" diyorum. O kendi onurunu önemsemiyor olabilir ama ben kendi onurumu önemsiyorum.

"Beni bununla aldatmana izin veremezdim... bununla... kişi."

"Seni hiç aldatmadım!"

Rick beni görmezden geliyor. Emmett'e bakıyor, onu ölçüp biçiyor -pahalı kıyafetler, çoğu insanın bir yılda kazandığından daha pahalı olan saat, dört rakamlı saç kesimi ve

Rick'ten beş altı santim daha uzun boyluydu.

Eski erkek arkadaşımın gözleri hesaplamayla parlıyor. Eksik kaldığını anlaması uzun sürmedi. Çok kısa.

Belli ki bu durumda onun istediği bu değildi. Onu kaybettığım için mutsuzluğa ve pişmanlığa gömülmem gerekiyordu. Gözlerinin ardında kıskanç bir öfke kıvılcımları çıkıyor.

"Hile yaptığını anlamalıydım," diyor, Belli ki zavallı kurban olduğu inancına tutunmuş. "Peki ne tür bir pislik başka bir adamın kız arkadaşını çalar?"

Siktiğimin Rick'i. O konuşan bir hamamböceği!

Emmett saatine bakar. "Yola çıkmalıyız. Akşam yemeği rezervasyonumuz saat altıda."

Ne var? Takvimimde "akşam yemeği rezervasyonu" yok!

Rick kollarını uzattı, suçlayıcı bir şekilde beni işaret etti ve

Emmett. "Sizi şerefsizler! Saklamaya bile

çalışmıyorsunuz!" "Kişnemek." Emmett yine o garip eşek hareketini yapıyor,

Belki de bir attır. "Lux'ta," diye ekliyor, sanki Rick şehirdeki tüm medya kuruluşlarını uyaracak kadar yüksek sesle bağırmamış gibi. "Onlardan yedi çeşit yemek istedim. Oraya vardığımızda giriş yemeklerini seçebilirsin Amy."

Bu da ne böyle? Bir şey telafi etmek için

Cuma "olayı" mı? Beni bir randevuya çıkarmak için el altından bir girişim mi?

Rick tamamen kaybolmuş gibi kaşlarını çatıyor. Şaşırtıcı değil. Lux, belirli bir menüsü ya da fiyatı olmayan restoranlardan biri.

İstedığınız yemek sayısını seçiyorsunuz, onlara tercihlerinizi veya alerjilerinizi söylüyorsunuz ve şef size bir mutfak şaheseri. Temel olarak, eğer fiyatı sormak zorundaysanız, bunu karşılayamazsınız. Burayı bilmemin tek nedeni GrantEm'in şirketteki ilk yılımda bir Noel partisi için tüm restoranı kiralamasıydı.

Seçeneklerimi tartıştım. Birincisi, Rick'i görmezden gelip ve o gidene kadar orada kal. Ama içimden bir ses bunun onu daha da cesaretlendireceğini söylüyor.

İki, onu uzaklaştır ve sakinleştğinde ona mantıklı şeyler söyle. Aramızdaki her şeyin bittiğini kabul etmesini sağla. Kontrolü kaybetmenin sadece patronumu daha da çirkinleşmeye teşvik ettiğini anlamalı. Emmett'in çalışılması zor bir adam olmasının nedenlerinden biri de gerilimi tırmandırmaya inanmaması. Onu eğlendirdiğinde, herhangi bir ateşe metrik ton benzin dökecektir. Adamın terapiye ihtiyacı var.

Üç-

"Hey, dostum. Beni görmezden mi geliyorsun?" Rick, odağı tekrar kendisine çevirmeye çalışarak Emmett'a ters ters bakıyor. Tam olarak

Aptal Rick, kendisinden hem daha iri hem de daha uzun olan Emmett'a fiziksel olarak şiddet uygulamıyor. Rick gerçekten de formsuz değil ama erkek gücü ve kudreti yaydığı da söylenemez. "Benden daha iyi olduğunu düşünüyorsun çünkü para?"

Emmett bana dönüyor, gözleri şeytani bir ışıltıyla parlıyor. Oh hayır...

"Baskın kişiliğimin onu sessiz tuttuğunu sanıyordum ama öyle olmadığını yeni fark ettim. Unutmayın ki Üzerinde çalıştığımız kulaklık prototipi mi? Aptalları susturmak için olan mı? Bu sabah taktım. Şimdiye kadarki performansına bakarak seri üretime hazır olduğunu söyleyebilirim." Gülümsüyor Mutlu bir şekilde.

Bir kahkaha attım. Beklenmedik bir şeydi ve Rick bunu hak ediyordu ama Emmett'in aksine ben gerilimi azaltmaktan yanayım.

Rick'in çenesi düşer, yüzü kıpkırmızı olmuştur. "Bana aptal mı diyorsun, seni pislik?"

"Hayır, sadece dişlerini ortadan ayırma şeklinin çok şirin olduğunu düşünüyorum."

Korku ve eğlence beni farklı yönlerle çekerken ağzımı kapatıyorum.

Emmett telefonunu çıkarır ve mesajlaşmaya başlar.

Rick, Emmett'e doğru bir adım attı. İğrenç eski erkek arkadaşımı kolundan tutup çekiyorum.

"Hadi ama," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından. "Kendini utandırmayı bırak."

Kolunu elimden çekip aldı. "Utanacak neyim var ki? Burada hatalı olan ben değilim!"

"Sen ve işim arasında seçim yapmamı istemen kesinlikle yanlış. Seni asla seçmeyeceğimi biliyordun."

Sanki biri suratına tokat atmış gibi görünüyor. yuvarlanmış gazete. "Asla-? Tabii ki beni seçersin! Başka bir sürü seçeneğin yok ki. Kimse sürekli çalışan ve sadece kendini ve ne istediğini düşünen bir kadın istemez. Seni şekillendirmeye çalışıyordum-"

"Neye? Stepford karısı mı?"

"Hayır! Bu değerli gezegende yaşamaya layık, daha iyi, şefkatli bir insana dönüşmek."

Vay canına. Bana gerçekten nasıl hissettiğini söylemekten bahsediyor. "Oh, tamam. Yani şu anki halimle bu gezegende yaşamaya layık değilim." Çenesini yukarı kaldırdı. "Amy, sende muazzam bir potansiyel var. Sadece biraz rehberlik ve çalışma ile iyi olacaksın."

"Seni terk ettiğim için çok mutluyum. Tam bir baş belasısın Rick."

"Beni sen yaptın-"

"Hayır. Sana hiçbir şey yaptırmadım. Sen sadece bir domuzsun ve şimdiye kadar bunu fark etmemiştim."

Üniformalı güvenlik görevlileri binadan çıkıp aceleyle yanımıza geliyor ve Emmett'e sorguyla bakıyorlar. O da beni işaret ediyor.

"Her şey yolunda mı hanımefendi?" diyor içlerinden biri.

"Hayır," diyorum, hafta sonu çalışıyor olmalarına şaşırarak ve Rick konusunda daha önce bir şey yapmadıkları için sinirlenerek. "Bu adam beni taciz ediyor."

Güvenlik görevlileri çığlık atan Rick'in etrafını sarar ve Rick onları tüm karşılaşmanın sosyal medyada yayınlanması gibi vahim bir sonuçla tehdit eder.

Emmett Valerie'yi işaret ediyor. Normal şartlar altında, patronun astının olanlarla ilgili çenesini kapatmasını sağlamaya çalıştığını düşünürdüm. Ama Emmett söz konusu olduğunda, kendini eğlendirmek için ne yapacağını söylemek zor.

Alabama doğru yürümeye başladım. Günlük boktan gösteri limitimi doldurmuştum.

"Amy, bekle," diye sesleniyor Emmett arkamdan.

Seni duyamıyorum! Rick'le yüzleşmem olmamış gibi davranmak için elimden geleni yaparak yürümeye devam ediyorum.

Dünyanın gerçekten ihtiyacı olan şey, kişisel zamanlarda patronların sesini kısan bir kulaklık cihazı.

"Videoyu aldım."

Bu beni durdurdu ve o kadar hızlı döndüm ki biraz yalpaladım. "Ne videosu?"

Telefonunu sallıyor. "Valerie her şeyi filme aldı."

Olamaz. "Herhangi bir yere yükledi mi?" "Hayır. Yüklemeden önce onu durdurdum."

İyi bir davranış takdir edilmeyi hak eder. "Teşekkür ederim," diyorum. Bu iyiliği için sanırım artık ona patron deliği ya da cehennemden gelen patron.

Emmett, "Ve güvenliğe, tekrar ortaya çıkarsa eski erkek arkadaşınla ilgilenmelerini söyledim," diyor.

"Güzel. Teşekkür ederim." İç çektim. Umarım Rick ikinci raunt için geri dönmez, ama eski sevgilinin ne zaman dengesiz, cinsiyetçi bir göt deliği olmaya karar vereceğini asla bilemezsin. "Muhafızlar neredeydi?"

"Genellikle hafta sonları arka tarafta kalıp kameraları izliyorlar. Personel sayısı sınırlı," diyor Emmett. "Neyse, bir şeyler içmek ister misin?"

"Şu anda mı?"

"Hayır, bir yıl sonrası. Evet, şu anda. Bir tanesine ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun."

"Travmayı atlatmak için muhtemelen bir fıçı alkole ihtiyacım olacak."

"Sorun değil. Ben ısmarlıyorum."

Ona şüpheyle bakıyorum. Sorun ne? Çok nazik davranıyor ve bu genelde iyiye işaret değildir.

Öte yandan, neden olmasın? İçimden bir ses bedava öğle yemeği olmadığını söylese de bunu geri çevirmeyeceğim.

On Birinci Bölüm

Amy

GrantEm ofislerinin yakınında bulunan bar, firmanın mutlu saatler için sıklıkla kullandığı bir yer. Loş ışıklı ve küçük görünmeyen rahat bir yer ve bize hizmet eden adam Satoshi adında uzun boylu, asık suratlı bir adam. Bana beşinci kokteyli verdiğinde, dünya hakkında çok daha iyi hissediyorum. Emmett beni buraya getirerek iyi yaptı.

Ve en iyi ve en garip şey? Patronum aslında bir beyefendi gibi davranıyor. Bir tane bile imalı bir yorum. Bir "birleşmeye" girmemiz ya da "mal varlığımı" doğrulamak için nasıl bir şans istediği hakkında hiçbir şey yok.

Hayal kırıklığına mı uğradım yoksa rahatladım mı karar veremiyorum. Kafamın karışık olması muhtemelen bende bir sorun olduğu anlamına geliyor. Ya da belki tüm bu alkol mantığımı bozuyordur. Yunan mitolojisinde şarap tanrısı aynı zamanda seks partilerinin de tanrısıdır. Muhtemelen bir sebebi vardır.

Emmett, "Şarap içmiyorsun," diye dikkat çekiyor.

"Biliyorum." Emmett'le orgiastic seks yapmayı da düşünmüyorum. Öyle bir şey olmayacak. İkimiz de bu özel hafıza kaybını paylaşıyoruz.

Emmett kaşlarını çatır. "Benim hafıza kaybım yok."

"Sadece sen değil. Ben de." Nedense bu çok komik. "Our-nesia! Hahaha."

Emmett bana baktı. "İyi bir tane. Belki sen-"

"Belki de görüşümü kontrol ettirmeliyim. Bazı şeyler biraz bulanık görünüyor." Emmett bulanık değil, ama sonra, o Barda yanımda oturuyor. Bu çok önemli. Tüm bunları ödemesi gerekiyor. Ödeyeceğini söyledi ve ben de onu tutuyorum.

"Belki de bunu son içkin yapmalısın diyecektim." Emmett'in ağzının bir köşesi yukarı doğru kıvrılır.

"Neden?"

"Zaten sarhoş olduğun için mi?"

"Değilim." Kozmopolitimin geri kalanını deviriyorum.

"Önümü kesmeye çalışmayı bırak. Paramın karşılığını alıyorum. Ayrıca, sadece beş kadehten sonra kafayı bulursam, bu senin suçun." Son zamanlarda içki içmemem toleransımı düşürdü. İş-yaşam dengemi ihlal ettiği için İK'ya şikayette bulunacağım!

"İK'nın umurunda olmaz," diyor.

"Nereden biliyorsun?" Ona göz kırpıyorum. "Hey, aklımı mı okuyorsun?"

"Hayır. Az önce söyledin."

"Yapmadım. Yalan söylemeyi bırak. Bir içki daha istiyorum." "Bence yeterince içtin."

"Ucuzluk seksi değildir, Emmett." Boş bardağımı gösteriyorum. "Bu senin servetinin milyonda biri kadar. Bile değil. Elini koltuk minderlerinin arasına sokup birkaç yüz dolar bozdurabilirsin."

Gözlerini deviriyor. Aslında sinirlendiği zaman çok sevimli oluyor. Bunun ofiste sinirlendiği zamanlardan neden farklı olduğunu bilmiyorum. Belki de barda olduğu içindir. Size bir ya da beş içki ısmarlayan bir adamı ciddiye almak zor, ama nedenini bilmiyorum. Seks yüzünden değil, çünkü bugün ofiste onu çok ciddiye aldım. Seks kısmından bahsetmeden Sasha'yla bu konuyu konuşmalıyım.

"Ben sevimli değilim, seksiyim. Ve bunun parayla hiçbir ilgisi yok" diyor.

"Sanırım öyle." Cimri! Bu kadar cimri olacağını bilseydim, bara tek başıma giderdim. Ondan öğrenci kredimi ödemesini istemedim ki! Bu kadar çok şey istiyormuşum gibi davranmamalı. O bir milyarder. Daha fazlasını almaya gücü yeter. Çakırkeyif bile değilim.

Acı çekmiş gibi görünüyor. "Sarhoşken her şeyi yüksek sesle söylediğinin farkında mısınız?"

"Bu beni doyurmadan kesmek için çok yaratıcı bir neden. Ama hayır, istemiyorum," diyorum kibarca.

"Evet, biliyorsun. Ve öylesin. Öyleyse neden bunu son
dr-"

"Beni zorlayamazsın. Şu anda çalışmıyoruz, bu yüzden
bana patronluk taslayamazsın. Şu anda benim patronum
değilsin! Sen sadece, bilirsin işte..."

"Ne?"

"İşkilerimi ödeyen bir adam." Ve kızgın seks yaptığım bir
adam, ama bu konuda konuşmayacağız.

Satoshi'ye elimle işaret ediyorum. Göz teması kuruyor
ama sonra parmağını boğazına götüren Emmett'e bakıyor.
Satoshi başını sallıyor ve dikkatini başka bir müşteriye
çeviriyor.

Piç. Aslında, piçler. İki piçle uğraşıyorum. Ama büyük piç
barmen. O

parayı, yani Emmett'i müşterisinin ihtiyaçlarına tercih
ediyor. Muhtemelen firmanın işini kaybetme riskini almak
istemiyordur.

Ama belki de bu Emmett'in gerçek bir piç olduğu
anlamına geliyordur. Parasını ve gücünü insanların kötü
davranması için kullanıyor. Piçin arkasındaki piç.

"Üç, aslında," diyor Emmett. "Üç
ne?"

"Üç piç."

Emmett koluma girip kalkmama yardım etti. Hatırlamıyorum.
Ayağa kalkmak istiyordum ama neden olmasın? Kendi
başına ayağa kalkmaktan daha kolay, yine de belki de kendi
dengesi hakkında daha fazla endişelenmesi gerekirdi. Biraz
sallanıyor gibi görünüyor. Ve sadece bir viski içti!

Ama belki de -belki de!- arkamda başka bir şey vardı. Bu
mümkün. Adam şeytani derecede sinsi.

Beni kokusunu alabileceğim ve vücut ısını
hissedebileceğim kadar yakın tutuyor. Benimle yatmak
istiyor mu? İçimdeki nemfoman, ondan akıllara durgunluk
veren bir orgazm daha çıkarmaya çalışmam gerektiğini
söylüyor. Ve onu susturmak çok zor.

Ama Emmett ilgilenmiyor. Tek bir şey bile yapmadı.
Hamle yapmak için bir şey. Dudaklarını üzerime koymaya
çalışmadı.

Ya da elimi tutar. Ya da kolumu okşar ya da tezgahın altında bacağını bacağıma sürer.

Muhtemelen tek gecelik ilişkimizden sonra ilgisini kaybetti. Aslında öyle bile diyemeyiz. Çok kısaydı. On beş dakikalık standımız. Ve çok, çok...

Çok yoğun. En azından benim için. Tek gecelik ilişkiler Eğlenceli ve kolay unutulabilir olması gerekiyordu. Fast food burger gibi.

O cinsel olayı takıntılı bir şekilde düşünen tek kişinin ben olmasından nefret ediyorum. Emmett'in bir hobiye ihtiyacı yok, benim var. İyi bir hobi düşünemiyorum. Okumak, belki. Finansal Türevlerin Matematiği'ni her zaman yeniden okuyabilirim.

"Konuşmayı gerçekten kesmen gerek." Emmett'in sesi acı çekmiş gibiydi. "Konuşmuyordum. Ve gerçekten ödemen gerekiyor," diyorum,

bir kuruş bile vermeyeceğimi göstermek için cüzdanıma sarılıyorum.

İç çeker ve barmene işaret ederek ona birkaç tane uzatır. Gevrek banknotlar. Muhtemelen fazladan C banknotları, evde yapacak bir işi olmadığında gözyaşlarını silmek için kullanamayacağı eski banknotlar. Sonunda iki haftalık ihbarımı verdiğimde.

Ona bulabildiğim en hüzünlü keman solo parçasının MP3'ünü alacağım, böylece işsiz kederli zamanlarında fon müziği olarak kullanabilecek.

Ona İK ile iş-yaşam dengesi eksikliği hakkında konuşacağımı söyledim, ama o bunu zaten halletti. İş onun hayatı... Yani denge var.

"Bekle," dedim. "Üç piç mi?"

Emmett başını sallıyor. "Öyle görünüyor." "Üçüncü piç kim?"

"Eski erkek arkadaşın."

"Ah, evet... O pislik." Başımı sallamaya çalışıyorum ama başım biraz sersemlemiş gibi. Onun yerine elimi aşağı yukarı salladım. "O özel bir tür pislik. Kamufle oldu. Kariyerimi destekliyormuş gibi davrandı. Önceki eski sevgilimin bunu denemediğini biliyor musun? İki randevuyu kaçırdığım için beni terk etti. İki! Anlıyor musun? İki!"

"Uh-huh. İki."

"İki! Bir pislik daha! Kim yapar bunu?"

"Vay canına," diyor Emmett dışarı çıktığımızda, kolu belimde.

Benimle dalga geçtiği için, beni tutmasına izin vermeye karar verdim,

Görünüşe göre yüz üstü düşmesin diye. Dürüst olmak gerekirse, sanırım sonunda bir şeyler hissetmek için bana tutunuyor, ama cömert bir ruh halindeyim. Ve yapışması daha iyi. Emmett ikinci bir yardıma değmeyeceğimi düşündüğü için kederli olduğunu düşündüğüm kadın egomu körüklüyor. Yapmam gerektiğinden değil. bunun için gidiyor olacak. Değil mi?

Sarhoşken duygularımı sıralamak zor oluyor. Bana benzer şekilde inanılmaz bir orgazm yaşatabilecek başka bir erkeği nasıl bulacağımı merak etmek başımı ağrıttıyor.

Bu yüzden mantığımı kapattım ve kendimi Emmett'in etrafımda olmasının keyfine bıraktım. O sıcak ve harika kokuyor, tüm o seksi erkek feromon şeyleriyle duyularıma sızıyor.

Hava serin ve hafif sisli. Ama dışarıdayım ve özgürüm! Yaşasın, El Lay! Üstümüzde kocaman bir yıldız var. Ona bakıyorum, karanlık gökyüzünde neden hareket ettiğini merak ediyorum. Belki de canlıdır!

Hayır, bekle. Bu bir uçak. Dostum, sıcak ve güzel bir yere uçmak istiyorum. Kumsalı ve bol ananaslı margaritası olan bir yere.

Ve Rick yok. Kesinlikle o piç değil.

Emmett, "Onu bir daha gördüğünde umarım pencereden aşağı atarsın," diyor.

Kıkırdıyorum. Nedense söylediği şey gerçekten komik. Belki de Emmett çok fazla içki içtiğim konusunda haklıdır.

İçki. "Hayır. İnsanları pencereden atmak yok. Hapse girmek istemiyorum. Ama zaten bu yüzden Rick'in umursadığını düşünmüştüm. Birkaç randevuyu kaçırdım diye beni terk etmedi."

"Rick seni umursamıyor. Platformunu kurmak ve para kazanmak için seninle çıktığı randevularla ilgili fotoğrafları

ve hikayeleri kullanmakla meşgul."

Gözlerimi kısarak Emmett'e baktım. "Ne diyorsun? Para kazanmak için beni kullandığını mı söylüyorsun?"

İç geçirdi. "Ben de tam olarak bunu söyledim. Muhtemelen ona bir tür nafaka davası açabilirsin."

İğrenç. Nafaka bana Rick'in başarısız bir erkek arkadaştan daha fazlası olduğunu düşündürüyor. "Çıkıyorduk, evli değildik."

"Evet. Ve birlikte geçirdiğiniz zamandan para kazanmasına izin verecek herhangi bir serbest bırakma formu veya açıklama imzalamadığınızdan eminim."

O haklı! Parmaklarımı şıklatmaya çalışıyorum ama işe yaramıyor. O yüzden sadece söylüyorum. "Haklısın." Boğazım kurudu. Lanet olsun. Artık bir barda olmadığım halde neden susuzluktan ölmek zorundayım? Keşke içecek bir şeyim olsaydı...

Emmett beni parlak bir Lamborghini'ye bindirdi. Yeşil, parayı temsil ettiği için en sevdiği renk olmalı.

"Hayır, bu parayla ilgili bir şey değil." Kemerimi iyice bağladığımdan emin olduktan sonra direksiyonun arkasındaki koltuğuna geçiyor ve bana bir şişe su uzatıyor.

"Heeeey, teşekkürler! Nereden bildin?" "Akıl okuyabiliyorum, hatırladın mı?"

"Oh evet..." Aklımı okuyabildiğine dair tuhaf ve sevimli ısrarını hoş görmekten zarar gelmez, özellikle de oldukça iyi bir ruh halindeyken. Kapağıyla uğraşıyorum. Emmett şişeyi alıp çevirerek açıyor ve bana geri veriyor. "Teşekkürler. Acaba dava açabilir miyim?"

"Sue kim? Beni mi?" Arabayı çalıştırdı.

"Hayır, Rick." Motor uyanan bir ejderha gibi kükrüyor. Kendimi güçlü hissettiriyor. Game of Thrones'ta Daenerys Targaryen'in ejderhalara binmesine şaşmamalı. Onlar nihai fantezi dünyasının güçlü arabaları. "Benim üzerimden para kazandığı için. Yaptığı şey adaletsiz." İşte bu. O kadar sarhoş olamam, çünkü kelimeyi tökezlemeden söyledim.

"Eşitsiz-?" Emmett kaşlarını çatar, sonra başını sallar. "Boş ver. Dava açmalısın. Onu dava etmelisin. Bu arada, nerede yaşıyorsun?"

İçeri gelmek istiyor mu? Beni yutmak ister gibi bakmıyor. Ve kesinlikle sikini tutmuyor.

ve adımı inliyordu.

Yani muhtemelen hayır.

"Yol tarifi?" diyor. "Senin evine mi?"

Belki de arabamı sürmeliyim. Ejderha arabası değil ama iş görür.

Ama bekle... Beş kadeh içtim. Babam o kadar içtiğimi ve araba kullandığımı duyarsa hayal kırıklığına uğrar.

İstifa ettim, Emmett'e yolu tarif ettim. Arabasıyla manevra yapmaya başladı.

Suyumun yarısını emiyorum ve patronumla/ dün gece şipşak seviştiğim ve şu anda beni eve bırakan adamlar arabada olduğum gerçeğini düşünmemeye çalışıyorum. Kafamın içinde belli belirsiz bir ses bunun hakkında konuşmamız gerektiğini söylüyor ama... bu garip.

Ayrıca, Emmett başka bir şey hakkında konuşmak istiyordu. Daha önce ne hakkında konuşuyorduk? Oh evet. Rick'in sosyal medya platformunu kurmak için beni kullanması. Ve bunun için ona dava açmam.

"İstediğimi sanmıyorum," diye ağzımdan kaçırdım. "Dava açmak çok pahalıya mal olacak ve-"

"O kadar da değil."

"-Yakacak param yok." Emmett'in küçümseyici ses tonuna sinirleniyorum. "Ben senin gibi zengin değilim."

"Zengin olmak suç değildir."

Muhtemelen değildir. Ama seksi bir pislik olmak öyledir. Ya da en azından öyle olmalı.

"Az önce bana seksi mi dedin?" Ağzının bir köşesi biraz yukarı kıvrılıyor.

Nasıl oluyor da aklımı okuyabiliyor? Artık barda değiliz. "Pislik' kısmını kaçırdın."

"Böyle olmasından nefret ediyorum. Ama zihnim sadece hatırlamaya değer ayrıntıları alıyor."

"İşte bu yüzden ben varım. Hatırlayamayacak kadar kibirli olduğun ayrıntıları sana hatırlatmak için."

Gülüyor. Komik olan ne merak ediyorum. Çünkü benim hayatım hiç komik değil. Hayır. Alkol bile kurtaramaz.

Vay canına. Kulağa iç karartıcı geliyor. "Emmett, asıl adaletsiz olan ne biliyor musun?"

"Hayır, ama bana söyleyeceğinden eminim."

Gerçekten yaparım. Beni ejderha gibi bir arabaya bindiren bir adam için her şeyi yaparım. "Finans sektöründe çalışmaya başladığımdan beri yatırım yapabileceğim birini bulamadım." Bu Emmett'le yaptığım seksin neden bu kadar iyi olduğunu açıklıyor. Eğer Başka bir şey değil, aleti üç A.

"Sen neden bahsediyorsun? Çok fazla kişiyle çıkıyorsun."

Beni yargılıyor mu? Sesi biraz sinirli geliyor ama bu ne cüret. O da bir sürü kişiyle çıkıyor! "Pek sayılmaz. Onlar, bilirsin, test sürüşleriydi. Ve hepsi de limondu. Güzel bir limonlu bar tatlısına koyabileceğin türden değil, hurda limonlar. Sasha haklı. Çoğu erkeğin hurda tahvil olduğunu söylüyor."

Bir sessizlik. "Bu da ne demek oluyor?"

"Bu bir derecelendirme sistemi. Bilmen gerekirdi. Sen finans sektöründesin!"

Bana bir bakış attı. "Sistemi biliyorum. Sadece hiç erkeklere nasıl uygulayacağı hakkında bir fikrim yok. Çok da umurumda değil." "Umurunda olmalı."

"Neden? Sasha'nın görüşleri benim için hiçbir şey ifade etmiyor." "Hayır, derecelendirme sistemi," diyorum, oldukça sinirlenmiş bir şekilde

Emmett anlayışsız davranıyor. Böyle devam ederse, hurda sınıfına düşebilir. "Her neyse, limonların motorlarının daha kötü olduğunu biliyor muydun?"

"Limonların motoru mu var?"

"Tabii ki! Berbat, kusurlu arabalar olmaları, üreticilerin motorsuz araba satabilecekleri anlamına gelmez!"

"Ah. Şu limonlar."

"Ayak uydurmaya çalış. Her neyse, onları test sürüşüne çıkardım ve motorları bozuldu."

"Bu nasıl mümkün olabilir?" Kenara çeker ve durur.

"Sadece ağzın bile ölü bir motoru canlandırabilir."

Neden ağzımın ateşlemeye bir ilgisi olduğunu düşündüğünü bilmiyorum ama Emmett her zaman bir

şeyler görür.

Yapma. Bu yüzden o bir milyarder ve ben hala öğrenci kredilerimi ödüyorum. "Muhtemelen zombi motorlarıdır."

Emmett arabadan iniyor, sonra etrafta dolaşıp benim için kapıyı açıyor. Arabayı park ettiğini ve apartmanımın önünde olduğumuzu fark ediyorum. Bu ne zaman oldu?

"Sen konuşurken," diyor Emmett.

"Bunu yapmayı bırakmalısın. Tüyler ürpertici olmaya başladı."

"Sadece ateşli patron sihrimin bir parçası. Gel hadi."

Elini uzattı.

Onu almanın bilgeliği hakkında biraz tartışıyorum çünkü yine sallanıyor. Sanırım onu dik tutmak için bana ihtiyacı var. Patronum için yaptığım şeyler.

Elimi onunkine koydum. Tenin tene değme hissi kolumu titretiyor. Akşamın serin havasına rağmen sıcak hissetmeye başlıyorum. Kalbim daha hızlı atıyor. Vücudum o geceyi mi hatırlıyor?

Dün geceki seks? Rüyanızdaki kadar iyi olup olmadığını görmek için biraz masa üstü eğilmeyi denemek ister misiniz?

Lütfen, yapma. Şu anda buna ihtiyacım yok. Emmett buradayken olmaz.

Derin bir nefes alıp kendimi arabadan dışarı atıyorum, sonra da her şey yolundaymış gibi gülümsüyorum.

"Teşekkürler. Bu arada, araba kullanabilecek durumda mısın?" Direksiyonun başına benden daha fazla geçmemesi gerektiğini geç de olsa fark ederek söylüyorum.

"Ben iyiyim. Tamamen ayığım."

Evet, doğru. Yüzden geriye doğru say da görelim! Nedense bu fikir bana çok komik geldi ve gülmeye başladım.

"İyi misin?" diyor.

Sorumsuz davranıyor. Erkeklik gururu olmalı. Ekonomi lisans sınıfımdan bir öğrenci bir partiden sonra arabasını hurdaya çevirmişti. Görünüşe göre herkesin sarhoş olduğuna dair itirazlarına rağmen arabayı kullanmakta ısrar etmişti. Ölen tek şey Mustang'i olduğu için şanslıydı -bir ağaca çarptı ve ağaç kurtuldu- ama Emmett o kadar şanslı olmayabilir.

Emmett'e bir şey olmasını istemiyorum.

"Bence içeri gelmelisin," diyorum.

"Uh... Emin misin?"

Başımı sallamaya çalışıyorum ama bu girişim başımı ağrıtıyor. Rick'le karşılaşmam yüzünden. Herkesin başını ağrıtabilirdi. Emmett'in daha fazla seks için yalvardığımı düşünmemesi için burada ne teklif ettiğim konusunda açık olmam gerektiğine karar veriyorum. Çünkü yalvarmıyorum. Başka bir büyük orgazm istemek yalvarmak değildir. özellikle ondan.

"Sana kahve yapayım." Bu kendini daha iyi hissetmesine yardımcı olur. "Sana biraz da su vereyim. Sanırım seninkinin hepsini içtim." Boş şişeyi işaret ediyorum, üzgün bir şekilde güzel araba. "Aslında, ben bakayım." Dönmeye ve eğilmeye başladım.

"Hayır, hayır, hayır, sorun değil. Sonra alırım." Güçlü eller omuzlarıma dolanıyor ve beni tekrar ayağa kaldırıyor. "Hadi seni kapına götürelim."

"Yemyeşil olan ne?"

"Ayyaş kim demek istiyorsun? Şu anda o sen oluyorsun."

"Hayır, acele."

"Hasta olmanı istemiyorum."

Ellerini biri üst koluma, diğeri belime dolayarak beni kendine çekiyor ve destekliyor.

Kasları sertleşmiş. Spor yapıyor olmalı ama ne zaman vakit bulabilir ki? Ama hissettiğim kolay güç bütün gün yönetici koltuğunda oturmaktan kaynaklanmıyor.

"Hastalanmayacağım," diye ilan ediyorum. "Ben harikayım. Ama sen beni kapıma kadar geçirebilir, heh heh heh."

Yardıma ihtiyacım olduğu için değil ama bu şekilde evine alkollü gidemeyecek. Birdenbire asansörün önüne geldik. Ve işte orada! Birlikte içeri girdik.

"Hangi kat?" Emmett sorar.

"Yedi," diyorum. "Çok şanslısın. Sadece izin ver..."

Nedense parmağım düğmeyi iskalayıp duruyor. Emmett yanımdan uzanıp düğmeye basıyor.

Araba bizi yukarı çıkarırken, Sasha'nın erkeklerin kadınlara seksle ödeme yapması hakkında söylediklerini hatırlıyorum. Thor'u sevdiğimi söyledim ama.

Evet, Emmett.

Bana vücudunu sunarsa, bu bir tutma bonusu gibi mi?
İki yıldan fazla kalmamı sağlamak için mi?

"Bırakacak mısın?" Emmett aniden sorar.

Ne? Gerçekten aklımı mı okuyor? Aslında, o
Kelle avcılarından bir şeyler duymuş olabilir. Bazılarıyla arası
iyi. Kelle avcılarıyla herkes sıkı fıkıdır.

Bu işte öyle olmak zorunda. Ama bu hiçbir şey yapmaz
Çünkü tüm kelle avcılarıma ağzı sıkı olmalarını söyledim ve onlar
da bu tür konularda genelde iyidirler.

Bu kafa karıştırıcı. "Elde tutma bonusu" hakkındaki
düşüncemi okudu mu acaba?

Eğer yaptıysa ve teklif ederse, kabul etmeli miyim?

İçimden vahşi ve sınır tanımayan bir ses "Evet!" diye bağılıyor.
Dürüst olmak gerekirse, Emmett'in dün gece ofiste bu kadar
harika olmasının nedeninin benim kendimde olmamam olup
olmadığını merak ediyorum. Şu anda biraz sarhoşum, tamam,
ama o kadar da sarhoş değilim.

Sasha'nın bu sabah söylediklerinin doğru olduğunu anladım.
Emmett'le aramızda çılgınca, kontrol edilemez bir şey var.
Bu konuda ne yapacağımı bilmiyorum ve bu kararsızlık beni
öldürüyor. Kesin bir plan yapmak ve ona bağlı kalmak
isterim.

Kapı yedinci kata açıldığı anda koridora dökülüyoruz. Onu
yedinci katın sonundaki daireme götürüyorum. Kapının
kilidini açıyorum ve son derece baştan çıkarıcı olduğundan
emin olduğum bir tavırla arkamı dönüyorum. "İçeri gel,
kahve güzel. A-hahaha."

"Uh-huh. Bunu istediğine emin misin?" Emmett'in gözleri
benimkileri arıyor.

Çok yakınımnda duruyor, vücudu çok lezzetli bir sıcaklık
yayıyor. Güzel kokuyor, tamamen erkek ve biraz da barda
içtiği viskinin kokusu. Daha yakına eğilip burnumu göğsüne
gömmek, kalp atışlarını yanağımda hissetmek istiyorum.

"Bilmiyorsun, değil mi?" Aslında, tadının viski gibi olup
olmayacağını bilmek istiyorum. Ya da başka bir şey.

İç çeker ve başını sallar. "Buna pişman olacağım."

Sırıtiyorum. Böyle düşünmesi komik. Ben de öyle
düşünüyorum!

Yüzümü avuçluyor. "Çok sarhoşsun ama seni öpmek istiyorum."

"Değilim," diyorum. Mantıklı yanımla mevcut durumla ilgili bir şeylerin -Emmett'in yanaklarımı değerli ve arzulanan bir şeymişim gibi kucaklamasının- yanlış olduğunu fısıldıyor. Ağzı çok yakın. Dolgun ve yumuşak ve inanılmaz derecede lezzetli görünüyor.

Bu yüzden üst üste ikinci gece mantığımı bir kenara bıraktım.

On İkinci Bölüm

Emmett

Tahmin ettiğim gibi, "Seni öpmek istiyorum." dediğim andan pişmanım. Amy'i öpmek istemediğimden değil, istiyorum. Ama sarhoş olduğu için. Tamamen, tapılacak kadar sarhoş.

Ve onu ne kadar istesem de, zar zor ayakta durabiliyorken ondan faydalanamıyorum.

Yine de onunla birlikte olmak, sarhoş gevezeliklerini dinlemek umurumda değil. Ne kadar çok içerse, iç monologunu o kadar çok dile getiriyor. Dördüncü cosmopolitan'ından sonra aklına gelen her şeyi söylemeye başladı.

Yani beni seksi bulduğunu biliyorum. Götün teki olduğumu da söyledi ama bu önemli değil. Önemli olan doğru şeylere odaklanmak, çünkü hanedanlar böyle kurulur.

Tabii ki, yakında bırakacağına dair bir şeyler söylediğini de fark ettim, ama sonra aniden her tarafımda ve ağzı benimkindede.

Tanrım. Tadı tatlı, içtiği tüm kokteyller gibi. Daha da önemlisi, onu gördüğüm andan beri zihnimi tekeline alan tüm ateşli fanteziler gibi hissediyor.

Dili dudaklarıma değiyor. Vücudumdaki tüm kan aletime hücum ediyor. İçimdeki ihtiyaç, kontrolden çıkmaya hazır bir şekilde titriyor.

Ellerini gömleğimin içine soktu. Tek yapmam gereken teklifini kabul etmek. Ve bu çok kolay olurdu: onun sarhoş olduğunu ve benim ayık olduğumu görmezden gelmek.

Siktir et. O istiyor. Sen istiyorsun.

Ama bu olmazdı.

Sahip olduğumu düşündüğümünden daha fazla irade gücü gerekiyor ama ondan uzaklaşmayı başarıyorum. Yukarı baktı, şaşkınlık içindeydi.

mavi gözlerini bulanıklaştırıyordu.

"İkinci seferimiz böyle olmamalı." Sesim sert. "Bunu tekrar yaptığımızda ayık olacaksın ve bunun için yalvaracaksın." Ve kesinlikle gece yarısı Sindirella'ya dönüşüp deli gibi kaçmayacaksın.

"Oh, hadi ama. Sarhoş değilim." Hafifçe sallanıyor.

"Sarhoş gibi görünmüyorsun çünkü gevelemiyorsun."

Ama tartışmanın bir anlamı yok. Beni bir daha öpmemesi için onu geri çeviriyorum, ikinci kez direnmek için kendime güvenmiyorum. Aletim o kadar sertleşti ki acıtıyor. Ellerimi omuzlarına koyarak onu nazikçe dairesine yönlendiriyorum.

"Gidiyor musun?" Sesi, en sevdiği oyuncak ayısından mahrum bırakılmış bir çocuk gibi biraz mızımız çıkıyor.

"Gerçekten kalamam." Eğer kalırsam aptalca bir şey yapacağım. Bunu mahvetmeyi ve o rıza gösteremeyecek kadar sarhoşken ondan faydalanmayı reddediyorum.

"Ama yalnız kalmak istemiyorum. Zaten bu gece araba kullanmamalısın."

"Nasıl olur?"

"Hiç iyi durumda değilsin."

Aletimin bile bir direksiyona müdahale edecek kadar büyük olmadığını söylemeyi düşünüyorum. Ama söylemedim. "Bizi buraya ben getirdim."

"Yaptın...?" Kaşlarını çatıyor. "Ne zaman?" "Boş ver. Benim... durumum iyi."

"Kaza yapacaksın." Bir kapıyı işaret ediyor. "Bu odamda." Topuklu ayakkabılarıyla tökezleyerek odaya doğru bir adım atıyor.

Kahretsin, düşüp kafasını kıracak. I
bir adım öne çıkıp ona odasına kadar eşlik ediyor. Kapıyı açıyor ve ışık düğmesini çeviriyor. Arkamı dönüp gitmeliyim ama onun özel alanına bakma isteğime karşı koyamıyorum. İş yerindeki masası kullanışlı ve temiz. Üzerinde babası olduğunu tahmin ettiğim birinin resmi dışında kişisel bir şey

yok.

belirgin aile benzerliği ve bir masaüstü takvimi.

Oda oldukça geniş. Orta boy bir yatak, pencerele bir duvara yaslanmış. Çarşaf ları soluk krem rengi ve üzerinde küçük sarı bir çiçek baskısı var, kadınsı ve çekici. Yatağın bir köşesinde küçük kahverengi bir pelüş ayı duruyor.

Muhtemelen erkek arkadaş ının hediyesi değil çünkü çok eski. Ayı, üzerinde kırmızı bir Japon karakteri ve vahş i bir Asya mitolojik canavar ı bulunan parlak gümüş bir samuray miğferi takıyor ama ay ının yüzündeki ş apş al gülümseme onu zararsız gösteriyor.

Eflatun hırkalı pelüş bir koltuk var. sırtına örtülmüş. Üstünde birkaç kozmetik ürün bulunan küçük bir makyaj masası. Babasıyla birlikte bir bahçede çekilmiş, her ikisinin de sırt ıttığı çerçevele bir fotoğraf.

Oda rahat, sıcak ve narenciye gibi kokuyor. Hoşuma gidiyor ve garip bir nedenden dolayı rahatlatıcı buluyorum. Ev gibi.

"Orada kal. Yüzümdeki ş u pisliği sileceğim." Yüzünü göstermeye çalışıyor ama boynunu pek geçemiyor. "Çok sinir bozucu."

"Neymiş o?"

"Kimse yüzünüzü otomatik olarak temizleyen bir makyaj malzemesi bulamadı. Mesela yatmaya hazır olduğ unuzda." Parmaklarını ş ıklatmaya çalışıyor. "Hey, sence biz bunu bulabilir miyiz?"

"Uh, değil-"

"Risk sermayesi iş indeyiz. Bahse girerim bir servet kazanabiliriz. Aslında bir servet kazanabilirsiniz çünkü paranız var."

Topuklarının üzerinde sallanmaya devam ediyor. O kesinlikle takılıp düş ecek. Tek dizimin üzerine ç öküyorum, dengesini kaybetmemesi için elini omzuma koyuyorum ve ayağ ındaki stilettolar ı çekiyorum.

Bir kad ının ayakları hakkında daha önce hiç gerçek bir fikrim olmamış tı. Ayaklar sadece insanların yürümesine yardımcı olmak için tasarlanmış uzantılardır, özel bir ş ey değildir. Ama Amy'ninkiler bir şekilde büyüleyici. Dar ve küçük sevimli parmakları var.

Belki de bir ayak fetişı geliştiriyorumdur. Amy ayak fetişi.
Ah, lanet olsun.

"Teşekkürler. Daha önce çıkarmaya çalıştım ama
başaramadım."

Amy sesini alçaltarak fısıldar. "Bunlar çok inatçı
ayakkabılar."

Ayağa kalkıyorum. "Bu bizim sırrımız olacak."

"Beyaz Atlı Prens'in Sindirella'ya ayakkabı giydirdiğini biliyor
muydun?" "En azından bir ayakkabı."

"Ama sen tam tersini yaptın," diyor. "Ayakkabılarımı çıkardın.
Bu gece yarısı ortadan kaybolmam gerektiği anlamına mı
geliyor?" Biraz kaşlarını çatıyor. "Ama nereye gidebilirim ki?
Burası benim evim."

"Öyle. Bu yüzden hiçbir yere
gitmemelisin." "Onun yerine ortadan
kaybolacak mısın?"

"Hayır. Senin aksine, ben rahatsız olduğumda kaçmam.
Ayrıca bir anlamı da olmazdı. Benim kim olduğumu zaten
biliyorsunuz."

Gözleri irileşiyor ve parmağını bana doğru sallıyor. "Bu
doğru." Sonra fırtınadaki bir ağaç gibi sallanarak banyoya
doğru ilerliyor. İçimden küfrederek onu takip ediyorum.
Banyolar tehlikeli olabiliyor. Kaymak ve kafanızı çarpmak
için her türlü sert kenar. Makyaj masası, ayna, tuvalet,
küvetin kenarı...

Mendil paketinden bir yaprak koparıyor ve yüzüne
sürüyor. Sonra gömleğinin altına uzanıyor ve bir şekilde
sütyenini kol deliklerinden çekerek çıkarmayı başarıyor.
Onu köşedeki çamaşır sepetine atıyor ve bir iç çekiyor.
"Özgürlük..."

Beynimin kaydettiği tek şey, üstünün altında sütyeninin
olmadığı. Aslında bunu önce aletim fark ediyor çünkü orada
yukarıdakinden daha fazla kan birikiyor.

Gömleğini çıkarmaya başladı. Önce üstünü, sonra
sütyenini çıkarsaydı daha kolay olmaz mıydı? Bu
düşünceyle çok uzağa gittiğimi söyleyemem. Çünkü lanet
olsun, Amy üstsüz!

Farkında olmadan eteğini çıkarıyor. Ama bu seksi, baştan
çıkarıcı bir hareket değıl. Sadece çıkarıyor. Gerçekten

yapmalıyım

Şimdi git... Ama sonra eteği tekmeleyerek çıkarmaya çalışırken ayakları takıldı ve dengesini kaybetmeye başladı-

Bir adım öne çıkıyorum ve dizini klozet kapağına çarpmadan önce onu yakalıyorum. Kollarını bana doluyor, çıplak göğüslerini göğsüme bastırıyor.

Meme uçları beni dürtüyor. Dokunuştan başlayan bir ateş aletime doğru alevleniyor.

Bu hem çok ateşli hem de çok sinir bozucu. Vücudunu dün bana binerken gördüğümünden daha fazla görüyorum.

"Selam, Emmett." Gülümsüyor, alkolün kalıntıları kalan azıcık farkındalığını da boğmak üzereyken gözleri parlıyor. "Gitmemişsin."

"Henüz değil." İntikam. Öyle olmak zorunda. Ve tüm bunlar Cuma günkü Excel eğitimi yüzünden sinirli olduğu için.

Başını sallıyor ya da sallamaya çalışıyor. Sonra desteğimden kurtuldu, tökezleyerek banyodan çıktı ve yere yığıldı.

yatağına yatırdım. İyi tarafı: pozisyonu göğüslerini görüş alanımdan saklıyor. Kötü tarafı ise, yatağın kenarından aşağıya doğru sarkan kışını sergiliyor olması.

Seni istediğini söyledi. Bu rıza. Elimi gözlerimin üstüne koydum. Hayır, hayır, hayır.

Yanına gittim, belinden tutup kaldırdım. tamamen şiltenin üzerine yatırın, sonra da onu sıkıca yatırın. Direnmiyor. Aslında işbirliği yapmaya çalışıyor. Belki de performans değerlendirmelerini benim yazdığımı hatırlıyordur.

Ben uzaklaşmaya başlarken, o elimi tuttu. Donup kaldım. "Gitmesen olmaz mı?" diye fısıldıyor, gözleri neredeyse kapalı.

Bir şey söylemediğimde -söyleyemiyorum çünkü içimde basit arzularıma karşı cehennemi bir savaş veriyorum- biraz daha sert çekiştiriyor. "Sadece ben uyuyana kadar kal."

Kelimeler zar zor duyuluyor. Ağzı yumuşak bir çizgi halinde, savunmasız ve tatlı.

Beni hemen öldür.

İçimi çekerek kışımı onun yanındaki şiltenin üzerine koyuyorum ve kredi temerrüt takaslarından para kazanmanın yeni ve yaratıcı yollarını düşünmeye çalışıyorum.

On Üçüncü Bölüm

Amy

Başım sanki milyonlarca kızgın çocuk kafatasına kaşıkla vuruyormuş gibi hissediyor. Ugh. Neden bu kadar berbat hissediyorum?

Gözlerimi açmaya çalışıyorum ama hemen vazgeçiyorum. Hava çok aydınlık. Uyumadan önce perdeleri kapatmamış mıydım...?

"Amy? Uyanık mısın?"

Huh. Neden Emmett'in sesini duyuyorum? Rüya görüyor olmalıyım.

"Biraz aspirin seni daha iyi hissettirebilir."

Tek gözümü biraz açıyorum, bulanık bir görüntü elde edecek kadar. Gözlerimi kısarak odaklanmaya çalışıyorum.

Vay anasını. Emmett Lasker. Kanlı canlı. Koltuğumda öne doğru eğilip bir şişe su ve birkaç aspirin uzattım.

Hepsi bu kadar da değil. Yeni bir tişört ve şort giyiyor, yani eve falan gitmiş olmalı.

Çünkü bir erkeğin giyebileceği hiçbir şeyim yok. Ama bir yandan da, onun henüz gitmediği hissine kapılıyorum.

Her yerde. Saçları nemli, sanki yeni duş almış gibi ve o koltukta son derece rahat ve evinde gibi görünüyor.

Yavaşça -çok yavaşça- etrafıma bakıyorum. Kesinlikle benim odamdayız. Okumasama yanımda, başı hala örtülü. Sırf onun için aldığım samuray kaskıyla.

Dönüp Emmett'e bakıyorum ve dün Rick'le yaşadığım o utanç verici yüzleşmeden sonra neler olduğunu hatırlamak için elimden geleni yapıyorum. Toparlamak şaşırtıcı derecede zordu. Emmett bana içki ısmarladı... Biraz çakırkeyif oldum... Ve sonra...

Ve sonra.

Hiçbir şey. Sanki biri benim o parçamı havaya uçurmuş gibi. Hafıza. Büyük ihtimalle gömülüdür, kafamın içinde kaybolmuştur.

"Nasıl...?" Başlıyorum, sonra duruyorum, hangi konunun en az utanç verici olduğunu bulmaya çalışıyorum.

"Kıyafetlerini değiştirmiştin."

Aşağı bakıyor. "Ah. Evet. Arabamda sakladığım spor çantamdan. Orada her zaman yeni bir set vardır."

Tamam, yani bütün gece buradaydı. Ve ben... Evet, neredeyse çıplağım. Gecelik bile giymedim. Aman Tanrım, bu şu anlama mı geliyor...?

Çarşafı etrafımda daha sıkı çekiyorum ve gizlice bir elini vücudumda gezdiriyor. Tamam, en azından külot giymiştim... ama en son ne olduğunu kim bilebilir ki? Gece mi? Kendimi ona doğru fırlatabilirdim. Ya da en mükemmel şekilli penisini tekrar çıkarıp beni başka bir süper orgazm vaadiyle cezbedebilirdi.

"Ne oldu?" Ağzımdan kaçırdım. Tepki vermeden önce gerçeklere ihtiyacım var.

"Önce bunları al." Suyu ve hapları bana doğru itti.

Tamam, bu konuda haklı. Onları indirdim ve ona teşekkür ettim. "Rica ederim," diyor arkasına yaslanarak.

Biraz kişisel mesafe. Güzel. "Yani. Um..." Boğazımı temizliyorum. "Ne oldu?" Lütfen bana kendimi küçük düşürdüğümü söyleme.

"Hatırlamıyor musun?" Ses tonu, dün gecenin her saniyesinin hafızama kalıcı olarak kazınması gerektiğini söylüyor.

Saçmalık. "Pek sayılmaz mı?" "Kendini bana attın."

"Oh, yapmadım." İnkârım hızlı ve kesin, ama içimden "Siktir, siktir, siktir!" diyorum.

Başını salladı. "Yaptın. Defalarca. Bana ateşli de dedin. Sen Ayrıca benimle ilgili çok iğrenç bir rüya görmüş."

Uyurken onun adını mı inlettim? "Yine mi?"

Kaşları neredeyse saç çizgisine çarpıyordu. "Benim hakkımda kaç tane iğrenç rüya gördün?"

"Yok! Yanlış söyledim."

"Bundan şüpheliyim. İçki içtiğinizde her şeyi açık açık söyleme eğiliminiz var."

Vay anasını. Ona gerçekten rüyamı anlattım mı? Ve başka bir tane daha gördüm mü? Ama... Bu akla yatkın değil. Başka bir kirli rüya görmüş olsaydım, şimdi hatırlayamasam bile ıslak uyanmam gerekirdi. Dün sırlıslıklamdım.

"Ayrıca çok açık oluyorsunuz" diye ekliyor.

"Hayır, yalan söylüyorsun, çünkü ben-" Ağzımı öyle sert kapatıyorum ki dişlerim takırdıyor.

Emmett bir süre bekler. "Ne değil?"

"Yok bir şey." Çarşafın altındaki külot dışında çıplak olduğum bir Pazar sabahı patronumla vajinamın nem seviyesini tartışmayı reddediyorum. Hayır, hayatta olmaz.

Yapmam gereken şey onun neden burada olduğunu ve benim neden bu durumda olduğumu bulmak. Ama önce, kendimi tekrar insan gibi hissetmeliyim.

"Beni biraz yalnız bırakabilir misiniz?" Toplayabildiğim tüm soğukkanlılıkla söylüyorum.

"Elbette, bunu yapabilirim." Bana küçük bir sırtı atıyor, sonra koltuğumdan kalkıyor ve kapıyı arkasından kapatıyor.

Doğruluyorum ve hemen bu kadar hızlı hareket ettiğim için pişman oluyorum. Sanki ölecekmişim gibi hissediyorum. Beynim kafatasımın içinde sallanıyor gibi.

Alkolün beyninizi küçültmesi gerekmiyor mu? Tamam, bu son kez birisi içkilerimi ödemeyi teklif ettiğinde açgözlülük yapacağım. Bedava öğle yemeği yok.

Dikkatli bir şekilde banyoya gidiyorum, işiyorum, dişlerimi fırçalıyorum ve duş alıyorum. Tanrıya şükür Sasha şehir dışında.

Normalde bu son derece kaba olurdu ama umarım Emmett tek kelime etmeden gider. Ama şansına bakılırsa, bunun olacağından şüpheliyim. Saçımdaki suyu sıkıp kuruluyorum, çünkü şu anda saçımla bir şey yapacak vaktim yok. Emmett'in oturma odamda serbestçe dolaşmasına izin vermem mümkün değil.

mutfak. Benimle ya da Sasha ile ilgili hata bulabileceği bir şey keşfedebilir. Sonra da yeni bir "eğitim" projesi yüzünden büyük sıkıntılar yaşayacak. Yemin ederim, bu adam herkesin zamanını emebilir. Gerçekten zaman vampiri olan bir patron gibi. Bossferatu.

Ama onunla tekrar yüzleşmeden önce bir strateji bulmam gerekiyor. Bana dün geceyle ilgili gerçeği söylemesini isteyemem çünkü istediği her şeyi uydurabilir. O

ona cinsel olarak ilgi duyduğumu iddia etmişti, ki buna inanmıyorum. Azıcık bile değil.

Alkol hiçbir zaman bir erkekle yatmak istememe neden olmadı. Hiç. Beni rahatlatıyor ve normalden daha fazla güldürüyor ama hepsi bu. Emmett, onu mastürbasyon yaparken görüp sonra da becerdiğim için benden öç almak için bir şeyler uyduruyor.

ve kaçtı. Bu olayı zımnen görmezden gelmek istediğini düşünmüştüm ama fikrini değiştirmiş ve saldırıya geçmeye karar vermiş olmalı.

Ki bu fena bir fikir değil. Ben de saldırıya geçip dün gece hiçbir şey olmadığını söyleyebilirim. Bu onun sözü. benimkine karşı. Herhangi bir konuda dürüst olacağına güvenecek kadar saf olmamalıyım. O öyle bir patron ki Bana mükemmel Excel modellerimin ayarlanması gerektiğini söyleyen, sadece eğlence için.

Eylem planımdan şimdilik tatmin olmuş bir şekilde üzerime bir gömlek, kot şort ve parmak arası terlik giyip yatak odasından çıkıyorum. Emmett'in iri yarı, erkeksi hali mutfakta.

Ellerini lavabonun kenarına dayıyor ve bana küçük bir kaş çatıyor. "Burada yiyecek hiçbir şey yok."

"Ve sen şaşırdın mı?"

"Şey...evet. Çoğu kadının buzdolabında bir şeyler vardır."

"Çoğu kadının muhtemelen markete gidip bir şeyler alacak zamanı vardır." Ona bir bakış attım. "Muhtemelen pişirmek için de zamanları vardır."

"Bu, işe başladığından beri neden kilo verdiğini açıklıyor," diye mırıldandı.

"Fark etmene şaşırdım. Sadece iki ya da üç kilo verdim."
"İki ya da üç tanesini kaybetmene gerek yoktu." İç
çekiyor. "Sanki kendimi açlıktan öldürüyormuşum gibi
amaç. Bu senin hatan." Normalde böyle şeylere dikkat
çekmezdim ama GrantEm Capital'de sekiz haftadan az bir
sürem kaldı. Bunu yerimi dolduracak kişiye bir kamu
hizmeti olarak görüyorum.

"Yine de, sen- Dur bir dakika. Benim hatam mı?" Bana
sanki ona ayın cheesecake'ten yapıldığını söylemişim gibi
bakıyor.

Bu adam gerçek mi? "Evet! Bırak yemek yemeyi,
uyumaya bile zor vakit buluyorum."

Kaşları çatılır. "Beni seni fazla çalıştırmakla mı
suçluyorsun?"

"Ding, ding, ding!"

"Saçmalık. Ben sadece zamanınızı verimli bir şekilde
geçirmenizi sağlıyorum."

"Evet, sana para kazandırıyor."

"Hayır, bize para kazandırıyor. Bu da üretkenliktir."

Üretken, kârlı demektir. Kurumsal saçmalıkları bilirim.
MBA yaparken öğrendiğiniz şeylerden biri de bu.

Ayrıca, mutfağıma bakarken sinirli görünüyor ve ben bu
görsel kınamadan sıkıldım. "İstersen biraz kahvem var."

"Kahvemim yanında yemek istiyorum."

Otoriter pislik. "Seni beslememi ister misin?" Sahte bir
gülümsemeyle söylüyorum.

O da gülümsüyor, ama garip bir şekilde memnun görünüyor. Ve
hafif alaycı. Evim birdenbire çok sıcak gelmeye başladı.

"Son çektiğim acılar için en azından bunu yapabilirsin.
gece," diyor.

Hiçbir şey hatırlamamam haksızlık. Ve bu gidişle bunu
sonsuz kadar üzerimde tutacak. Öte yandan, görünüşe
göre beni eve sağ salim getirdi ve garip bir şey yapmadı,
bu yüzden muhtemelen onu beslemeliyim

Bir şeyler. Özellikle de saatin onu geçtiğini düşünürsek.
Eminim Sasha'nın kilerdeki bölümünde aşırabileceğim bayat
mısır gevreği vardır.

"Brunch yapmaya ne dersin?" diyor, ben mısır gevreği
teklif edemedim. "Hadi ama."

Bölüm On Dört

Amy

Emmett sürüyor. Yolcu koltuğuna bağlandığımda ağzımı kapalı tutuyorum. Başım seks ya da seksle ilgili şeyler gibi zor konuları tartışamayacak kadar ağrıyor. Otomatik pilotta konuşabildiğim tek şey iş, ama o da en son konuşacağım şey.

gündeme getireceğim. Adama bana verebileceği bir görevi hatırlatmayacağım. Bu günü tamamen boş geçirmeyi planlıyorum.

Patronunuzla konuşmayı düşünebildiğiniz tek şey iş ve seks olduğunda bunun üzücü olduğunu bilirsiniz.

Yargılayıcı sesi görmezden geliyorum. Emmett'in ne kadar muhteşem olduğunu görecektik gözleri yok.

Zaman zaman bana bir bakış atıyor, ama sadece Görebildiği tek şey, yansıtıcı güneş gözlüğü taktığım için ağzımın kıvrımlı bir gülümsemeye dönüştüğü.

Emmett sohbet başlatmaya çalışmıyor ama bu zihninin boş ve sakin olduğu anlamına gelmiyor. Hatta masum olduğu anlamına da gelmez. Tahvil piyasasında para kazanmanın yaratıcı yollarını düşünüyor olabilir. Sabit getirili menkul kıymetler onun ilgi alanına girecek kadar heyecan verici olmasa da, o bu işlerle "uğraşıyor". Onun hakkında okuduğum bazı röportajlara göre.

Ya da seks hakkında düşünüyor olabilir.

Elbette, ama muhtemelen genel olarak seks, özel olarak benimle seks değil. Erkeklerin her yedi saniyede bir seks düşündüğü varsayılır. Hiçbir erkek belirli bir kişiyle belirli bir seksi bu kadar sık düşünemez. Erkekler daha fazla çeşitliliği tercih eder.

Sizinle çeşitli pozisyonlar hakkında düşünüyor olabilir.

Bu benim kirli, onun ofisinde eğilmiş rüyamı çağrıştırıyor. Kafamdan atmak için gözlerimi sıkıyorum.

Emmett Lamborghini'sini Aylster Oteli'nin önünde

durdurdu. Gösterişli binaya bakıp, "Ah-oh" diye düşündüm.
Nieve,

Marion Blaire ile röportaj yaptığım yer birinci katta. Ve brunch'ıyla ünlüdür. Babam ziyarete geldiğinde onu buraya getirdim ve harika vakit geçirdik.

Ne yazık ki, Emmett Lasker ile harika bir zaman geçireceğimi sanmıyorum.

Arabasını valeye teslim ettikten sonra Emmett beni lobinin mermer zeminine götürüyor. Avizeler parlıyor üstümüzde yüksek tavandan. Zengin konuklar rahat koltuklarda dinleniyor. Hava hafifçe otelin imzası olan zengin bir hoşgörü hissi uyandıran çiçeksi ve hafif baharatlı bir koku.

Emmett bir centilmen gibi elini dirseğime koydu. Eğer o benim patronum olmasaydı ve ben bahtsız bir hamster gibi yılan kafesine sürüklenseydi, her şey harika olurdu.

Lütfen Nieve'ye gitme. Nieve'ye değil.

Ama tabii ki kendimizi muhteşem fildişi bistrunun önünde buluyoruz. Ve tabii ki Cuma günkü şef garson da girişte sıcak ve misafirperver bir gülümsemeyle duruyor. Ve beni tanıdı.

"Günaydın. Tekrar hoş geldiniz." Bana gülümsüyor.

"Merhaba."

Emmett bana yan gözle bakıyor. "Buraya sık gelir misin? Başka bir yer deneyebiliriz..."

"Hayır, hayır," diyorum telaşla. "Geçen ay falan oldu."

"Geçen ay mı?"

"Rick'le." İçten içe ürperdim. Aslında babamla demeliydim ama o kadar sık gelmiyordu ve beynim durmuştu. Rick'le randevular her zaman hesaplıydı. Nieve yirmi randevu değerini tek seferde harcardı.

Şimdi Emmett sanki yalancı ruhumun derinliklerini görebiliyormuş gibi bana bakıyor. Dizlerimin üzerine çöküp itiraf etmek istiyorum.

Sıkı dur. Emmett'in sosyal olarak neyin peşinde olduğun hakkında hiçbir fikri yok.

Sosyal medyada hiçbir şey paylaşmıyorsun!

Şef garson bana bir kez daha gülümsüyor. Bu sefer anladığımı işaret ediyor. "İki kişilik bir masa ister misiniz?" "Lütfen," diyorum içtenlikle.

Üniformalı personelden birine işaret ediyor ve adam bizi pencerenin yanındaki bir masaya götürüyor. Emmett bir sandalye çekerken o da bir sandalye çekiyor. Bir an tereddüt ettim. Patronum buyurgan bir kaşını kaldırdı.

Emmett'in önerdiği sandalyeye oturuyorum, sonra o da sunucunun çıkardığı sandalyeye oturuyor.

Beyaz deri ciltli menüyü açıyorum ve brunch seçeneklerine bakıyorum. Emmett kendi menüsüne dokunmadan bir fincan kahve ve şampanya sipariş ediyor.

Garson, "İçecek bir şey alır mısınız, bayan?" diye sorar.

Gözlerim şampanyalı brunch'larını anlatan parlak gümüş sayfaya takılıyor. Brunch'ınızı yüceltmek için bir kadeh Dom Pérignon ekleyebilirsiniz.

Yemeğimi güzelleştirir mi bilmem ama Emmett'le bu brunch'ı atlatmak için muhtemelen alkole ihtiyacım olacak. Ayrıca, ucuz içkiler de içmeyeceğim. Şampanyanın bir özelliği de çok zarif olması ve sizi öğleden önce içmeye başlayan bir alkolik gibi göstermemesi.

"Bana da aynısından," diyorum. "Ben de biraz Fransız tostunu istiyorum, ekstra çilekli, krem şantili ve şuruplu olsun. Yan." Menüyu kapattım.

Emmett, "Ekstra pastırmalı üç peynirli omlet," diyor. "Tam buğday tostunu, yanında tereyağı ve reçel."

Garson siparişi tekrarlardı ve gitti. Biraz kıpırdanıyorum, sonra garsonun benim için doldurduğu buzlu suyu içiyorum. Adam muhteşem bir gümüş cezvede kahveyle geri dönüyor. Bize servis yapıyor, sonra tekrar gidiyor.

Sıvı kafeini yudumluyorum, zihnim uğulduyor. Emmett sessiz, bu da endişe seviyemi yükseltiyor. Bu onun yapacağı bir şey değil. Pazar günleri sakın, rahat bir brunch'a izin verecek türden bir ilişkimiz yok.

Ayrıca ofiste şipşak sevişmeye izin verecek türden bir ilişkiniz de yok. Ya da kafayı bulup seni eve bırakmasına.

Sanki evren Cuma günü bir şekilde yanlış bir dönüş yaptı ve düzenli hayatımı raydan çıkardı. Belki de işleri yoluna koymak için Excel tanrılarına bir muhasebeci falan kurban etmeliyiz. Bakir bir muhasebeci, ki bulması çok zor olmasa gerek-

Telefonum çalıyor. Bir mesaj! Yaşasın!

Dikkatimin dağılmasından heyecan duyarak çantamdan telefonumu çıkardım. "Üzgünüm, buna bakmalıyım."

Emmett bana cömertçe devam et işareti yaptı.

-Selam tatlım, Vegas'tan kucak dolusu sevgiler! Nasılsın bakalım?

Mesajda babamın yeni selfie'si var. Gülümsüyorum.

-Ben: Ben harikayım. Sen nasılsın?

-Harika gidiyorum. Bu arada, ben de Gelecek ayın sonunda Los Angeles'ta.

-Harika!

-Baba: Xavier evleniyor ve ona orada olacağımı söyledim.

Xavier babamın en yakın arkadaşı ve geçen yıl Los Angeles'a taşındı. Sürekli aşık olup çıkıyor ve bu onun beşinci evliliği. Vegas'ta bir kaçamak yapmaması şaşırtıcı. İlk birkaç seferden sonra tüm bu tören olayının parlaklığını kaybedeceğini düşünürsünüz.

-Baba: Sorun olmazsa birkaç günlüğüne seni ziyaret edeyim dedim.

Eğer Emmett tam karşımda oturmuyor olsaydı, heyecandan çılgılık atıyor olurum.

-Bu kesinlikle harika olurdu!

Sasha genelde hafta sonları buralarda olmaz çünkü San Francisco'ya gidiyor. Ama daha sonra emin olmak için ona ping atarım. L.A.'de kalıyorsa ve rahat hissetmiyorsa Babam buralarda olursa, onu her zaman bir otele yerleştirebilirim.

-Baba: Harika. Dört gözle bekliyorum!

-Ben de!

Ona milyonlarca kalp gönderiyorum. Selfie çekmediğim için şunları ekliyorum:

-Ben: Şu anda patronumla iş kahvaltısındaayım.

-Anlıyorum. Dostum, bu adam seni çok çalıştırıyor. :(

Evet, şaka yapmıyorum. Ama dürüstlük onu endişelendirir ve Emmett Lasker'la işim yakında bitecekken gereksiz.

-Bu yüzden bana büyük paralar ödüyor. Neyse, gitmem gerek. Seni seviyorum! XOXO!

-Baba: Ben de seni seviyorum, tatlım!

"Şirketten biri mi?" Ben telefonu kaldırırken Emmett söyledi.

"Hayır, babam aradı. Önümüzdeki ayın sonunda ziyarete gelecek." Gülümsüyorum, sonra biraz ayılıyorum. "Bu arada, o hafta sonu beni çalıştırmayacaksın, değil mi? Onunla gerçekten biraz zaman geçirmek istiyorum."

Emmett biraz şaşırılmış görünüyor. "Çalışmak yerine babanla takılmayı mı tercih ediyorsun?"

"Şey...evet."

"Neden?"

Çünkü ben normalim ve işimi evrendeki her şeyden çok sevmiyor muyum? "Çünkü onu seviyorum. O gelmiş geçmiş en iyi baba." Emmett'e en yalvaran bakışımı atıyorum. "Gerekirse o zamana kadar durmadan çalışırım."

Kaşlarının arasındaki deri çatılır. "Bunu yapmak zorunda değilsin. İzin almana izin vereceğim. Ama fikrini değiştirirsen bana haber ver." Ses tonu, bunu yaparsam şaşırmayacağını ima ediyor.

Ona bakıyorum. Bir bakıma ilk kez bakıyormuşum gibi geliyor. "Babanı sevmiyor musun?"

Gülümsüyor. "Elbette. Onun serseri yüzücülerinden biri olmasaydı burada seninle olmazdım."

Şaka yapıp yapmadığına karar veremiyorum. Gülümsemesi biraz zayıf ama Emmett'in gerçekten sırtıttığı pek görülmemiştir. Ve Emmett kadar aşağılık biri bile muhtemelen babasını seviyordur. "Yani bunun benim için neden önemli olduğunu anlıyorsun."

"Sanırım. Ama onu senin için özel kılan şeyin ne olduğunu söyle bana." Doğrudan bir soru, son projeksiyonlarla ilgili varsayımları gerekçelendirmemi isterken kullandığı tonda. Neredeyse Bir babayı özel yapan şeyin ne olduğunu hayal bile edemez. herhangi biri. "Sana her şeyi anlatmak bütün günümü alır."

"Bana biraz özet geç."

"Tamam, şey... Benim için çok şeyden vazgeçti, buna ordudaki kariyeri de dahil. Hem Deniz Kuvvetleri'nde olup hem de tek ebeveyn olarak bir kız çocuğu yetiştiremezsiniz."

Biraz kaşlarını çatıyor. "Annene ne oldu?"

"Gitti," diyorum, bizi nasıl terk ettiğinin kirli ayrıntılarına girmek istemiyorum.

"Anlıyorum. Bunu duyduğuma üzıldüm."

Ona sıkı bir gülümseme veriyorum. Çoğu insan cevabımın onun öldüğü anlamına geldiğini sanıyor. Benim için ölü olduğu için bu gerçeğe oldukça yakın. "Uzun zaman önceydi."

"Yine de. Bu acıtmış olmalı. Annemin yanımda olmamasını hayal bile edemiyorum." Yüz ifadesi değişir. Gözleri yumuşuyor; gülümsemesi biraz ısınıyor. Ses tonu

bile şefkate dönüşüyor.

Bu da garip, çünkü tüm magazin ve dedikodu siteleri annesini servet avcısı olarak etiketledi. Ama belki de bu onun umurunda değildir. Ne de olsa annesi annelik görevlerinin en temelini yerine getirdi, yani yanında kaldı. Benimki zahmet etmedi.

"Her neyse, babamın sosyal bir hayatı falan yoktu. Bir meslek öğrenmek ve bana bakmakla meşguldü. O şimdi bir tamirci. Gerçekten harika bir tamirci," diyorum gururla.

"Bana temel tamir işlerini ve lastik değiştirmeyi öğretti. Bir kadının bu işleri erkeklerden daha iyi bilmesi gerektiğini, çünkü yolda kalan bir kadının başına daha kötü şeyler gelebileceğini söylüyor.

bir arıza yüzünden. Ayrıca, bazı vicdansız tamirciler bir kadını kazıklamanın sorun olmayacağını düşünüyorlar çünkü bunu bilmeyeceğimizi düşünüyorlar." Başımı iki yana sallıyorum. "Her neyse, babam beni desteklemeseydi, bana inanmasaydı ve ne olursa olsun sevildiğimi bilmemi sağlamasaydı GrantEm Capital'de olamazdım. Öğrenci kredilerimi hallettikten sonra ona sahil kenarında bir yazlık almak."

"Ona bir mülk almanı mı istiyor?" Emmett'in sesi şaşkındı.

"Benden istediği için değil. Ben istiyorum. Çünkü bu onun hayalindeki emeklilik evi ve bunu hak ediyor. Hesapları yaptım. Bunu karşılayabileceğim."

"Huh." Emmett, bir girişimin nasıl değerlendirileceğine dair bir ders dinleyen üniversite birinci sınıf öğrencisine benziyor. Büyülenmiş ama biraz da şaşırmış ve kafası karışmış.

"Ailen senin için gerçekten güzel bir şey yaptığında sen de onlar için bir şeyler yapmak istemez misin?" Ona acıyarak soruyorum. Başını sallamak ister gibi görünüyor ama bunu yapmıyor. "Hayır... Ama önemli şeyler için onlara hediyeler alıyorum. doğum günleri ve Noel gibi vesilelerle." Özellikle tüylü bir halıyı süpürmek zorunda kalmaktan da bahsediyor olabilir.

Ki bu garip. Annesini önemsiyormuş gibi konuştu. Bu babasıyla mı ilgili? Sanki babası da annem gibi çekip gitmiş gibi... Ama gitmediğini biliyorum. Ted Lasker ünlü bir film

yapımcı, ve o burada Hollywood'da. Ayrıca Emmett'in geçmişini hakkındaki makalelere dayanarak, tüm çocuklarını kabul etti ve onlara en iyi çocukluğu yaşattı. paranın satın alabileceği.

Garsonumuz şık beyaz porselenler üzerinde yemeklerimizle birlikte geliyor. Fransız tostı harika görünüyor, altın sarısı yumuşaklıkta. Daha da güzel kokuyor, bana dün gece yemek yemediğimi hatırlatıyor. Ağzım sulandı.

Birdenbire açlıktan ölüyorum. Emmett'in özel hayatı hakkında çok derin düşünmemek için elimden geleni yaparak yemeğe odaklanıyorum. Neden ilgileneyim ki zaten? Yakında gideceğim. Tadı sıvı altın gibi olan Dom'umu içiyor, patronumla cinsel olmayan bu başarılı etkileşime sessizce kadeh kaldırıyorum.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" Emmett aniden söyledi. "Bunu kendi başıma çözemedim."

"Anlayamadığın bir şey mi var?" Ne olabilir ki? Nasıl iyi bir patron olunur? Sıcak, şefkatli bir kalp nasıl geliştirilir?

"Ara sıra olur," diyor kayıtsızca.

"Ama sen bir finans tanrısısın. Herkes öyle diyor." Benim gibi bir ölümlü yerine kendinize sorun.

"Bu işle ilgili değil."

İş dışında bir şeyin onu sormasına neden olacak kadar rahatsız etmesi şok edici.

"Barda bu konuda bir şeyler mırıldandın ama ben bunu ayıkken ve ağzından çıkanları gerçekten hatırlayacakken konuşmak istiyorum."

"Tamam," diyorum temkinli bir şekilde. Dün gece ona tam olarak ne söylediğimi hatırlamak için neler vermezdim!

Bana dosdoğru bakıyor, sanki sadece gözlerimin içine değil, zihnimin içine de bakmak istiyor. "Neden o adamla çıkıyordun?"

"Ne sorduğunuzu anlamıyorum." Eski sevgililer analiz edilmemelidir. Onlar zihinsel bir katran çukuruna atılmalı, balçığa gömülmeli ve bir daha asla düşünülmemelidir.

"Ofise gelen şu adam. Onunla çıktığına göre bir şeyler yapmış olmalı. Bazı... yönleri."

"Neden bilmek istiyorsun?" Başka biri olsa bunun sadece meraktan kaynaklandığını düşünebilirdim. Emmett'leyken mayınları hissedebiliyorum. Bir sürü mayın.

"Sadece merak ettim. Berbat biri olduğunu düşünmüştüm."

Sinirlerim tepeme çıkıyor. Emmett'in Rick hakkındaki yargısına katılmadığım için değil, benim yargımı yargılıyormuş gibi hissettiğim için. "İlk çıkmaya başladığımızda bu kadar kötü değildi. Daha önce sahip olduğum erkek arkadaşlarımdan daha iyiydi."

"Bu adamları nereden buldun? Çöp konteynerinde mi?"

"Onlarla... yeni tanıştım," diyorum. "Her çıktığınız kişi Bay Doğru olmayacak."

"Daha iyisini yapabilirsin. En azından 9'sun."

Vay canına. Bu kadar yüksek puan aldığımı bilmiyordum. "Teşekkür ederim... Sanırım."

"Bu da dokuz, on ya da daha iyi olan erkeklere sahip olabileceğiniz anlamına geliyor."

"On ya da daha iyi mi? Buradaki ölçek nedir?" "Birden ona kadar."

"Yani...?"

"Bazıları ekstra kredi alıyor."

"Ah. Sihirli tek boynuzlu at adamlar."

"Kesinlikle. Uygun görünüm ve varlıklarla." Kendisini bu doğaüstü kategoride gördüğü çok açık.

"Uh-huh." Domuz şarabımdan bir yudum alıyorum.

Aklıma gelen her şeyi ağızımdan kaçırmıyorum, ki řu anda aklımdan gečen Emmett Lasker'ın sihirli bir tek boynuzlu at adam olabileceği - eđer

uygun bir kalple geldi. "Güzel bir yüzü ve parası olan bir adamdan daha fazlasını arıyorum."

Emmett listeme bir şey eklemek ister gibi görünüyor ama dudaklarını birbirine bastırıyor. Ki bu iyi bir şey. Dikkatinin dağılmasını istemiyorum.

"Aşık olabileceğim kalbi ve ruhu olan bir adam istiyorum."

"Bunun para ve dış görünüşten bağımsız olması gerekmez. Ya da daha iyi bir yatak odası tekniği." Emmett sanki evrenin kayıp bilgeliğini aktarıyormuş gibi konuşuyor.

Parmaklarının kurnazca kendine doğru kıvrılmasını da özlemiyorum. Kibirli pislik. Ve çok sinir bozucu, çünkü kibri tamamen temelsiz değil. "Eminim, ama sadece dış görünüşüne bakarak ani bir yargıya varmak istemiyorum."

"Ama tatilinde seni yürüyüş yapmaya, yemek pişirmeye ve temizlik yapmaya zorlayan bir adama aşık olmazdın. Değil mi?"

Emmett'in, Rick'in altı aylık yıldönümü gezisi için yaptığı planın aslında ne olduğunu anlatırken ağzından damlayan küçümsemeyi izlemek ürkütücü. Katılmadığımdan değil. "Şaka mı yapıyorsun? Bu benim cehennem anlayışım olurdu. En iyi tatil, hiçbir şey yapmak zorunda olmadığım tatildir. Orada şarja takılı bir telefon gibi uzanmak ve yeniden enerji toplamak için huzur içinde kalmak istiyorum."

Emmett başını sallıyor ve bir şekilde bu hareketi kendini beğenmiş gibi gösteriyor. "Ben de öyle düşünmüştüm."

Tabağımdaki bütün meyveleri topladığım için çatalımı yere bırakıyorum. Dom'u mutlu bir iç çekişle bitiriyorum. "Sana brunch ismarlayayım."

"Yemeklerimi kadınların ödemesine izin vermem."

Sesi biraz sinirli geliyor. Eminim bunun bir kısmı benim de onun astı olmamla ilgilidir. Patronlar hesabı öder. Bu beklenen bir şey, özellikle de bizim mesleğimizde. "Demek istediğim, beni en son sağ salim eve getirdiğin için teşekkür etmek. Gece."

El sallıyor. "Yardım edebildiğime sevindim. Ayrıca dün gece benim önümde donuna kadar soyundun. O yüzden ödeştik diyelim."

Neredeyse kendi tükürüğümde boğuluyordum. Ses tonu o kadar kuru ki benimle dalga geçip geçmediğini anlayamıyorum. Ama bana bakarken bakışlarının yanma şekli... Kadınlık organlarım sıkışıyor. Rahatsız edici ağrıyı dindirmek için koltuğumda kayıyorum.

"Merak etmeyin. Ben bir beyefendiydim. Bunun yerine kredi temerrüt ve döviz takaslarından para kazanmanın birkaç yeni yolunu buldum. Bunları yakında hayata geçirip yüklü miktarda para kazanmayı planlıyorum. O yüzden sorun değil."

Garson elinde hesap için beyaz bir folyo ile gelir. Emmett siyah AmEx'ini uzatıyor ama gözlerini benden ayırmıyor.

Bir şey demiyorum. Kibar olmaya çalıştığım için bu benim hatam. Emmett'in dünyasında kibarlık takdir görmez.

"Teşekkür ederim." Etkilenmeme ya da en azından etkilenmemiş gibi görünme çabama rağmen sözcükler sert çıkıyor.

"Bir şey değil."

Garsonumuzun getirdiği fişi imzalıyor ve bistrodan birlikte çıkıyoruz. Ana kapıya doğru gitmeye başlıyorum ama Emmett asansörün yanına doğru ilerliyor, eli dirseğimde beni kendisine doğru yönlendiriyor.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordum. "Yedinci kata."

Nefesimi tutuyorum. "Seninle yatmayacağım," diye tıslıyorum, belki bundan sonra yapacağımız şeyin bu olduğunu düşünmüştür diye.

Aniden durdu. Neredeyse ona çarpıyordum.

"Her şeyden önce, asla yedinci katta kalmam," diyor. "Çatı katı sütlerde kalırım."

"Ah, doğru ya. Kimsenin çalmadığı bir kuyruklu piyanoyla birlikte gelenler."

"Onları hiç bu şekilde düşünmemiştim ama evet. İkincisi, ikimiz de Los Angeles'ta yaşıyoruz, bu yüzden seks için bir otelde oda tutmak zorunda kalmayacağız."

Yüzüm ısınmaya başladı. "Peki. Peki neden seninle yedinci kata çıkmamı istiyorsun?"

"Çünkü orada bir spa var." "Spa mı?" Aptalca söyledim.

"Evet. Bu konsepte aşına mısın?" "Elbette aşınayım-"

"Güzel. O zaman gel."

On Beşinci Bölüm

Amy

Yedinci katta gerçekten bir spa var. Beyaz ve yeşil üniformalı ince bir resepsiyonist Emmett'i selamlıyor. Ona adını veriyor ve sanki kendisine hizmet edilmesini bekliyormuş gibi birkaç masaj istiyor. Boş yer olmadığını söylemesini bekliyorum - öylece ortaya çıkıp ağırlanmayı talep edemezsiniz.

Ama hayır. Gülümsüyor, kirpikleri dalgalanıyor ve yanakları pembeleşiyor. Elbette siz ve misafiriniz için tedavi odalarımız mevcuttur. Tekrar burada olmanıza çok sevindik ve bizi tercih ettiğiniz için teşekkür ederiz.

Bu arada, Emmett ile burada olmaktan heyecan duymalı mıyım emin değilim. Masaj biraz rastgele görünüyor. Kesinlikle, benim deneyimlerime göre hiç kimse yemekten sonra "Masaj!" dememiştir. Ama Emmett bu tamamen normalmiş, standart gündeminin bir parçasıymış gibi davranıyor.

Eğer patronum bir şeyin normal olduğunu düşünüyorsa, muhtemelen normal değildir.

Sessiz, muhteşem bir mekâna giriyoruz. Odanın etrafına yerleştirilmiş taze orkideler havayı kokulandırıyor. Bizi götördüğü masa büyük bir ağaçtan oyulmuş zarif bir kesit ve üzerindeki yaş halkalarını görebiliyorsunuz. Yüzeye. Başka bir kişi bize narenciye suyu ve cennet gibi hissettiren sıcak el havluları getiriyor.

Menü seçenekleri oldukça geniş ve her tedavi hakkında çok sayıda bilgi var. Çamur banyosu bile var ama bu fiyatlara kırk dakika çamurda oturulur mu bilemiyorum. Çamurun gençleştirici olması umurumda değil. Biraz suyla karıştırılmış çamur, hayat iksiri değil.

Menünün üst kenarına dokunuyorum. Dürüst olmak gerekirse, spada ne yaptığımızdan tam olarak emin değilim. Brunch'ı anlıyorum. Emmett de açtı, ben de. Ama bu...?

"Sıcak taş masajı gerçekten çok iyi," diyor Emmett. "En popüler uygulamalarımızdan biri. Tavsiye ederim seksen dakika seçeneği," diyor resepsiyon görevlisi.

Eğilip Emmett'in kulağına mırıldandım, "Brunch'tan sonra eve gideceğimizi sanıyordum."

"Neden? Ben öyle bir şey demedim." Otoriter bir piç gibi konuştun. "Bunu bir bonus olarak düşün," diyor.

"Ne için?" Emmett çok nazik davranıyor. Bu normal değil. Ne yapmaya çalıştığını hayal bile edemiyorum. Seks yok demiştim.

"İyi yapılmış bir iş için."

Bu beni daha da geriyor. "Özellikle hangi iş?"

"Hepsi. Şirkete katıldığınızdan beri," diyor, sanki kafası karışmış bir çocukla konuşuyormuş gibi. "Performans değerlendirmelerini okumuyor musun?"

"Evet, ama... Başka ortaklarınızı da masaja götürüyor musunuz?"

"Hayır. Sadece sen varsın. Sen özelsin."

Kesinlikle bir şey demek istemiyor. Ama bir şekilde yine de içime dokunuyor, kalbimin o tuhaf şeyi yapmasına neden oluyor. Ben onun yanındayken hep takla atar.

"Ayrıca, masaj yaptırmak istiyorum. Ve ben sıcak taş tedavisi görürken senin oturup seksen dakika kadar beklemek istediğinden şüpheliyim. O yüzden sana Torquemada'yla bir seans ayarlıyormuşum gibi davranmayı bırak. Sadece arkana yaslan ve keyfinize bakın. İmparatorluğu düşünün."

Bu adama inanamıyorum! Yine de, her şey için bana borçlu. onun "eğlenceli eğitim" saçmalığı için harcadığım saatler. Ve bir saatten fazla beklemek istemiyorum. Bu yüzden umursamazlık ve kabullenme. "Peki."

Kaslı kolları olan sarışın bir Kuzeyli adam Emmett'i götürüyor ve ben de beni kadınların soyunma alanına götüren sevimli bir esmerle gidiyorum. Soyunup pelüş beyaz bir bornoz giyiyorum, telefonumu cebime koyuyorum ve onu loş bir odaya kadar takip ediyorum. Resepsiyon alanının aksine, burası mis gibi kokuyor. hafifçe lavanta ve adını koyamadığım ama çok rahatlatıcı olan başka bir şey.

Bana yağ tercihim ve ardından endişe duyduğum bölgeleri soruyor. Boynuma ve omuzlarıma odaklanmasını istedim. Çünkü sürekli dizüstü bilgisayar başında durmaktan gergin oluyorlar.

Bornozumu çıkarıp yatağa uzandığımda başlıyor. Taşa benzer bir tıktırtı duyuyorum ve ardından taşlar, sahip olduğumu bilmediğim düğümlerin üzerinde kaydırılırken yumuşak, sıcak, cennet gibi bir baskı hissediyorum. Oh... Evet... Normal bir masajdan çok daha iyi. Taşlar bir masözün ellerinden daha sıcak ve ısı tüm gerginliğimi alıyor. Vücudumun bir bölümüyle işi bittiğinde, kızarmış bir ya da iki taşı üzerinde bırakıyor ve kaslarım daha da iyi oluyor.

Usulca iç çekiyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Emmett hâlâ bir pislik ama bu onu daha az pislik yapıyor. Muhtemelen hayatımın en lüks, en şımartıcı deneyimi. Sasha ve benim Wharton'dan mezuniyetimizi ve GrantEm'de çalışmaya başlamamızı kutlamak için yaptığımız spa gününden çok daha iyi.

Seksen dakika on dakika gibi bir sürede geçiyor. Masözüm omzuma hafifçe dokunduğunda uyuyakaldığımı fark ediyorum. Gözlerimi kırıştırıyorum, sonra da utangaçça gülümsüyorum.

"Nasıl hissediyorsun?" diye soruyor.

İsim etiketine dikkat ettim. "Harikayım.

Teşekkürler, Cat." "Benim için zevkti."

"Emmett'in işi bitti mi?"

"Sanırım öyle. Ama acele etme. Muhtemelen Biraz bitki çayı ile dinlenme alanı. Bir seanstan sonra bunu yapmayı sever."

O gidiyor ve ben yavaşça doğruluyorum. Vay canına. Kafam çok daha berrak. Ve vücudumun hiçbir yerinde gerginlik yok. Bu kadar iyi hissetmenin mümkün olduğunu bilmiyordum.

Bornozumu giydim ve telefonumu çıkardım. Kocaman, mutlu bir gülümsemeyle hızlı bir selfie çekip daha sonra babama göndermek için mükemmel bir zaman. Xavier'in düğünü için geldiğinde onu buraya getirmeliyim. Onun bu kadar rahat ve mutlu olduğunu düşünmek bile beni gülümsetiyor.

Dışarı çıkıyorum ve soyunma odasına doğru ilerliyorum. Dolabımı açıp giyinmeye başladığımda, diğer tarafta dedikodu yapan birkaç kadına kulak misafiri oluyorum.

"Peki kim o?" Nefes nefese bir sorgulama.

"Emmett Lasker. Ayda bir ya da iki kez uğrar, duruma göre." Daha sessiz nefes alıyorum.

"Yanımızdan geçerken manken olduğunu sandım."

Kendini yelpazelemek üzereymiş gibi konuşuyor.

İkimiz de. Sütyenimi daha rahat olacak şekilde ayarlıyorum. "O çok mükemmel. O vücut." Diğerinin sesi

baygınlık geçiriyor. "Ne zaman rezervasyon yaptırırsa heyecanlanıyorum. Her zaman benim vardiyam sırasında gelir."

"Belki de buraya senin için geliyordur."

"Oh, lütfen. Muhtemelen adımlı bile bilmiyordur."

O kadar üzülmemeli. Emmett'in radarına girmek her zaman olumlu bir şey değildir.

"Ken çok şanslı. O vücuda masaj yapabiliyor."

Ken kendini şanslı hissediyor mu bilmiyorum. Ama ona dokunmak isterdim.

Eğer Emmett'in ona dokunduğumu bilmemesini sağlayabilirsem.

Aman Tanrım, sürünge gibi konuşuyorum.

"Ciddiyim. Ken müsait değilse Emmett Lasker rezervasyon yapmaz."

Ken gerçekten iyi olmalı. Babam için onu ayarlamalıyım. İkisi iç çekip patronum hakkında biraz daha

konusuyorlar. Giyinmeyi bitirdiğimde, her övgü dolu söze az çok katılmak zorunda kalıyorum. Eğer onun için çalışmıyorsanız, o oldukça mükemmel.

Aslına bakarsanız, bana rahatlamak için ne yapmak istediğimi söyledi - lüks bir brunch ve masaj. Sanki tam olarak neyi seveceğimi biliyor gibiydi.

Seninle tekrar yatmak istiyor! Sasha'nın sesi kafamın içinde ötüyor.

Eğer Emmett, Rick gibi tanıştığım bir adam olsaydı. onu kişisel düzeyde tanımaya evet derdim.

-Şirketteki son günlerimi sayarken onunla yatmak da dahil. Adamın sekste de harika olduğunu zaten biliyorum. Sadece harika değil, en iyisi.

Ama bir şey beni engelliyor. Kuşkularımın hepsi onun patronum olmasından kaynaklanmıyor. Terliklerimi giyiyorum ve beni tereddüt ettiren şeyin ne olduğunu merak ediyorum. Harvard'a, Goldman Sachs'a, Wharton'a ya da GrantEm'e başvurduğumda kendimi ikinci plana atmamıştım. Onlar en iyisiydi ve ben de ikinci en iyiye razı olmayacaktım. Bu beni kibirli gösterebilirdi ama neye değer olduğumu ve neler yapabileceğimi biliyordum.

Peki neden Emmett konusunda bu kadar kararsızım? Kararımı verebilmeliyim.

Emmett Lasker bir kişidir, bir okul ya da bir iş değil.

Ve insanlar karmaşıktır. Her zaman gerçekte oldukları gibi görünmezler. Anneme ve babama bir bakın. Babam annemin buna değer olduğunu düşündü, onun için her şeyi yaptı ama annem sonunda onu terk etti. Dışarıdaki güzel ambalaj tam olarak ambalajdı. Sonunda, içindeki bencil kaltağı gizleyemedi.

Emmett'in annemden farklı olacağını gösteren hiçbir şey yok.

Belki de ihtiyacım olan şey bir işarettir. Emmett'le bir kaçamak yapmanın iyi olacağını ya da Emmett'le tekrar yatmanın korkunç bir hata olacağını söylemesi önemli değil. Sadece karar verebilmem için bir şey istiyorum.

Sonra da ne kadar aptalca davrandığımı için kendime gülmek zorunda kalıyorum. Ben tabela yapmam. Birini istediğime göre gerçekten yıpranmış olmalıyım. Ben gerçeklere inanırım. Ve planlamaya.

Telefonum alıyor. Emmett'in eve gitmeye hazır olup olmadığını öğrenmek için bana mesaj atıp atmadığını merak ederek aşağı bakıyorum.

Ama hayır. Bu Emmett değil. Beklediğim işaret bu.

On Altıncı Bölüm

Amy

-Marion: Merhaba Amy. Hala istiyorsan pozisyonun senin olduğunu bildirmekten heyecan duyuyorum. İK önümüzdeki hafta resmi teklifle ilgili olarak seninle temasa geçecek, ancak bunu sana ilk bildiren ben olmak istedim.

Bir an için nefes almayı bıraktım. Blaire Grubu'nun kararını bu kadar hızlı vermesini beklemiyordum.

-Marion: Ücretimiz cömerttir ve yer değiştirme bonusu da verilecektir. Detaylar yakında açıklanacak. Tebrikler!

Gülümseyerek iki metni de tekrar okudum. Bu bir rüya değil. İş aldım.

-Teşekkür ederim! Önümüzdeki hafta İK çalışanlarınızla konuşmayı dört gözle bekliyorum!

Bu, önümüzdeki yedi hafta altı gün boyunca Emmett Lasker ile ateşli ve gizli bir kaçamak yapmam gerektiğinin işareti. İşler garipleşirse ya da gizli bir pislik çıkarsa, kimin umurunda? Bu bir kaçamak! Ve Blaire Grubu Virginia'da! Uçakla beş saat uzaklıkta!

Teşekkürler, Marion Blaire. Sen en iyisisin.

Dünyanın yükü omuzlarımdan kalkmış gibi hissederek iç geçiriyorum. Katlanmak zorunda kaldığım onca şeyin ödülü bu işte.

Dinlenme alanına gidiyorum, Emmett kıyafetlerini giymiş ve elinde sıcak bitki çayı ile bir masada oturuyor. Onun

Geniş omuzları gevşek ve rahat görünüyor. Beyaz porselen fincan onun büyük elinde zarif görünüyor, ama o görünüyor kırılğan şeyi tutarken rahat. Düşünceli bir yudum alıyor ve kendi kendine başını sallıyor. Bu kadar gerilimsiz olduğu bir zamanı hatırlamıyorum.

Sonra gözlerini kaldırıyor ve bakışlarımız buluşuyor. Karnımda  iğ ve sıcak bir şey kıvrılıyor.

Hiçbir şey hissetmiyormuş gibi davranarak, beyaz örtüyle kaplı zarif masada ona katılıyorum.

"Nasıldı?" diye soruyor, dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. "Harikaydı. Teşekkür ederim." Zencefilli limon çayını seçiyorum,

Neredeyse hemen çıkıyor. Yudumluyorum. Çok güzel. Güzel. "Beni bu masajlara bağımlı yapacaksın."

"Savurganlık yapmalısın. Geçen yıl akranların arasında en yüksek ikramiyeyi sen aldın."

Bu kısmı sır değil. R tbemiz, firmanın tazminat formülünde büyük bir faktör. Haziran ayında sona erecek olan bu mali yılda muhtemelen yine zirveye çıkacağım.

"İsterdim ama tüm param ayrılmış durumda," diyorum.

"Benimki de öyle, ama bir kısmını kendimi iyi hissetmek için ayırıyorum."

 abalarının bir kısmını çalışanlarına karşı daha az pislik olmak. "Sen hazırsan ben de çıkmaya hazırım," diyorum,   n   çayımı bitirmiştim ve burada verdiğim kararı ona söylemek istemiyordum. Masaj yapılmayan alanların ses yalıtımı zayıf gibi görünüyor ve Ne teklif edeceğimi duyan bir resepsiyonist. "Yolda konuşabiliriz."

Emmett kaşlarını kaldırıyor ama kalkıyoruz ve çıkarken servis için bir fiş imzalıyor. Vale Lamborghini'yi getiriyor ve Emmett ona birkaç banknot uzatıyor.

Sonra ikimiz de arabaya binip yola çıktık.

Bu konuyu nasıl a malıyım? Romantik olarak değil, bunu çoktan geçtik. Profesyonel olarak da değil. Kolay görünüyordu.

ama şimdi Emmett'le yalnız olduğum için nasıl başlayacağımı bilmiyorum.

"Ee. Ne hakkında konuşmak istiyorsun?" Emmett, La Cienega'ya doğru manevra yaptığını söylüyor.

Sanırım beklemekten sıkıldı. Erkeklerin konuşmamız gerek konuşmalarından kaçınmayı tercih ettiklerini sanırdım. "Şey... Düşünüyordum da..."

"Ne hakkında?"

"Cuma gününden beri her şey... bilirsin işte." "Ah." Düşünceli bir şekilde başını salladı. "Cuma günü."

"Her neyse." Boğazımı temizliyorum. "Şuna karar verdim -eğer senin için de uygunsa tabii ki- çok gizli bir kaçamağa açık olabilirim."

Kısa bir duraklama. "Bir kaçamak mı?" Ağzının bir köşesi kıvrılıyor. "Gizli bir kaçamak. Burada anahtar kelime ihtiyatlı olmak." "Evet, ama kaçamak da dedin, ki bu daha önemli."

Tabii ki odaklandığı şey buydu. "Evet. Bunu söyledim. Ancak bazı kurallar olmalı."

"Tamam." Bana devam etmemi işaret ediyor, gözleri yolda. "Bana her şeyi açıkla."

Her şeyi listelemek zorunda olan ilaç reklamları gibi hissediyorum

Yan etkilerden sonra başlıyorum. Ama normal bir hızda, böylece Emmett sadece "önemli" olanları değil, her şeyi hatırlayabilecek. "Birincisi, işte tamamen profesyonel olmalıyız. Tamamen diyorum. Yüzde yüz. Kimse bizim dahil."

Başını sallıyor. "Söylemeye gerek yok."

"Güzel. Dedikodu konusu olmak istemiyorum." Ya da Birisi o lanet bahis havuzunu kazandığı için övünüyor ya da onun gibi bir saçmalık. Elimden gelse kimse benim seks hayatımdan para kazanmayacak.

"Bilginize, GrantEm'in İK şikayeti olmadığı sürece ofisler arası flört konusunda bir politikası yok" diyor.

"Şikayette bulunmayacağım." Sonra ikinci ve son kısma geçiyorum. "Hediye yok. Randevu yok." Bu işleri temiz ve basit tutmalı, çünkü sekiz haftadan kısa bir süre içinde şirketten ayrılmamla hiçbir yere gitmeyecek. "Sadece seks."

Bana yan gözle bakıyor. "Hediye ve randevunun nesi var?"

Duraksıyorum. "Neden 'sadece seks'e odaklanmıyorsun?"
"Ben buna odaklandım. Ama hediyeler ve randevular da önemli."

"Şey, evet, normalde. Ama bizim ilişkimiz böyle değil."
"Bana ucuz, boktan eski sevgililerinden biriymişim gibi davranma-
erkek

arkadaş."

"Ben
değilim!"

"Size güzel bir şey almak istersem, bunu yapmakta özgür olmalıyım.

O benim lanet param."

"Bütün paranın ayrıldığını söylemiştin." Neden
Ne zaman istediğini elde edeceğini mi tartışıyor? Sadece
"seks "e odaklanmalı.

"Her zaman yeniden tahsis edebilirim. Milyarder olmanın güzelliği de bu. İstedğim gibi hareket edebileceğim çok sayıda harcanabilir fonum var."

"Neden zorluk çıkardığını anlamıyorum. Pislik olmaya alışık değilsin ya." İşte. Bir yandan söyledim
tamamen ayık. Tartışmacı tavrına o kadar sinirlendim ki, seçtiğim kelimelerin onu kızdırıp kızdırmadığını umursamıyorum.

"Ben bir pislik değilim."

Homurdanıyorum. "Sadece Cuma günü en az iki kişiyi ezdin."

Yola geri dönmeden önce gözleri bir an için bana kaydı.
"Ne? Kim?"

"Gördün mü? O kadar sıradan bir olay ki hatırlamıyorsun bile."

"Eğer onları ezdiysem, bunu hak etmişlerdir."

Bu saçma kendini haklı çıkarma çabasını görmezden geliyorum. "Webber ve Diana'nın ofisinizden çıktıktan sonra nasıl göründüklerini gördüm."

Özellikle Diana, o zavallı çocuk.

Emmett nefesinin altında küfrediyor. "Sana şikayet ettiler mi?"

"Hayır," diyorum çabucak, başlarını belaya sokmak istemiyorum. Bunun için yeterince yakın değiliz ve ben de

genellikle dedikodu yapamayacak kadar meşgulüm. "Ama söyleyebilirim."

"Onların çıktılarını hiç incelediniz mi?"

"Hayır."

"Yani sizin deyiminizle onları neden 'ezmek' zorunda kaldığım hakkında hiçbir fikriniz yok."

"Ayrıntıları bilmiyorum ama tahmin edebilirim. Onlara sadece eğlence için eğitim vermek istediniz."

Emmett başını sallar. "Hâlâ kin mi tutuyorsun?"

"Tabii ki hayır. Ben affedici bir insanım."

İçini çekti. "Tamam. Söylemek üzere olduğum şey kesinlikle seninle benim aramda."

"Tamam." Tedavisini nasıl gerekçelendirmeyi planladığını duymak istiyorum.

"Webber ve Diana ikisi de çuvalladı. Webber'e bir avuç dolusu teklif verdim ve bunları şu şekilde sıralamasını söyledim

yaşayabilirlik. Kâr amacı gütmüyorlar. Dünyada en geniş kapsamlı değişim için hangisine yatırım yapacağıma dair bir ön rapor istedim. Kâr amacı güden her yüz fikre karşılık, sadece dünyayı daha iyi bir yer haline getirmek için bir fikre yatırım yapıyoruz."

"Öyle mi?" Göz kırkıyorum. "GrantEm'deki her şeyin kâr amaçlı olduğunu sanıyordum."

"Bunun reklamını yapmıyoruz çünkü farklı muamele görmelerini istemiyoruz. Webber bile ne olduğunu bilmiyor

gerçekten ne için olduklarını. Her neyse." Emmett korkutucu ve sakin bir tonda devam ediyor: "Ne yapıyor? Her bir teklifi 'pratik olmadığı' için çöpe atmakla kalmıyor, bana gönderdiği e-postada fikirleri sunan şirket kurucularını da CC yapıyor! Böyle bir numarayı yapacak cesareti nereden buluyor bilmiyorum ama onları yırtıp boğazına tıkmadığım için şanslı."

Vay be. Emmett haklı. Webber çuvalladı ve kovulmadığı için şanslı.

"Diana'ya gelince, çok dikkatsiz. Ona çalışmalarını daha dikkatli bir şekilde kontrol etmesi gerektiğini söyledim ama bunu yapmıyor. Özensiz bir projeksiyonu profesörüne teslim edebilirsin. Bu bir sınıf ödevi ve riske attığınız tek şey notunuz. Ama gerçek hayatta, milyonlarca doları riske atıyorsunuz ve

Şirkette ve portföy şirketlerinde çalışan insanların geçim kaynakları."

Yüzümü buruşturuyorum çünkü bu da bir hata. Diana'nın daha iyisini yapmasına yardım edip edemeyeceğimi görmek için aklıma bir not alıyorum. Webber benim rütbeme ve yılıma yakın olduğu için bunu istemeyebilir ama Diana isteyecektir.

"Zahmet etmeyin," diyor

Emmett. "Ha?"

"Yardım etmeyi düşünüyorsun. Değil mi? Bunu takdir etmezler."

"Nereden biliyorsun?"

"Kendilerinden daha iyi durumda olan insanları kötülüyorlar. Dinlenme odasının özel olduğunu sanıyorlar." Emmett soğuk bir şekilde gülümsüyor. "Öyle değil."

Şirkette nadiren dedikodu yaptığım için memnunum, dinlenme odası da dahil. Ama... bu Emmett'in hakkımızdaki bahis havuzunu bildiği anlamına mı geliyor? Belki de bilmiyordur, çünkü haberdar olduğunu gösterecek hiçbir şey yapmadı.

"Her neyse, hediyelere ve randevulara geri dönelim. Onlar bir zorunluluk. Tartışılmaz."

"Seksten daha mı önemli?" Bu noktaya takılıp kalmasına hayret ederek soruyorum. Eski erkek arkadaşlarımdan hiçbirinin seks yapabilecekken hediyeler ve randevular hakkında bu kadar hararetle tartıştığını hayal edemiyorum. Hediyeler ve randevular sevişmek için yaptıkları şeylerdi, mutlu sona giden yollardı.

"Neden aklın bu kadar uçlara gidiyor? Seksin önemli olmadığını hiç söylemedim. Bu üçlü."

"Bu bir kaçamak. Ayrıca, ne zaman çıkabiliriz ki? Bunun için asla yeterince erken çıkmam ve eğer başlarsam şüpheli görünürüm."

"Ve sekizinci günde, biraz dinlendikten sonra, Tanrı hafta sonunu yarattı."

"Hafta sonlarım boş mu geçecek?" Alaycı bir şekilde sordum.

"Neyse ki görevlerini ben kontrol ediyorum." Gülümsüyor.

Ve sadece birkaç hafta sonu için olacak. Muhtemelen tartışmaya değmez. "Peki."

"Güzel." Gülümsüyor. "Bunu hallettiğimize göre, yanıma taşın."

"Ne? Hayır!"

"Neden olmasın?"

"Hediyeler ve randevular birlikte yaşayacağımız anlamına gelmez!" "Birlikte nasıl vakit geçireceğiz? Şurada" -evimin genel yönünü işaret ediyor -
-"ve ben oradayım?" Başka bir yeri işaret ediyor -
muhtemelen kendi evinin olduğu yeri. "Zamanımızı sadece hafta sonları."

"Mesele bu değil," diyorum, sanki bir duvara konuşuyormuşum gibi hissederek. Adam zeki ama kafasına bir fikir girdiğinde onu kıpırdatmak imkânsız. Bu yüzden bir çentik atabilecek bir argümana başvuruyorum. "Ve ben olsam bile

Sasha ile aynı odada kalıyorum. O bilir."

"Tüm çözümleri bulmalıyım" diye iç geçiriyor. "Ona erkek arkadaşının yanına taşındığını söyle."

Gülmek zorundayım. "Emmett, gerçekçi ol. Rick'ten ayrıldığımı biliyor. Kimse ertesi gün yeni biriyle birlikte olmaz."

"Tabii ki var, eğer ribaundları libidolarını benim yapabildiğim gibi yeniden ateşleyebiliyorsa. Şu atlı eski erkek arkadaşının cinsel dürtülerini köreltti."

Rick'in cinsel dürtülerim üzerindeki etkisini Emmett'le tartışmıyorum, çünkü o haklı ve ben herhangi bir noktayı kabul etmeyi reddediyorum. Sen bir santim verirsin, o bir mil alır. "Ne söylediğinin bir önemi yok. Cevabım kocaman bir hayır. Senin deyiminle, bu pazarlığa açık değil."

Parmaklarını bir süre direksiyona vurdu. "Sanırım Alaska'da bir uydu ofis açmam ve Sasha'yı oraya göndermem gerekecek..."

Bir kahkaha daha atıyorum, sonra başımı sallıyorum. "Bunu yapsan bile cevabım değişmeyecek."

Başını sallar. "Peki. O zaman en azından benim evime gelebilir misin? Yoksa sadece bizim için ayrı bir aşk yuvası mı almam gerekiyor?"

"Eviniz gayet iyi."

On Yedinci Bölüm

Emmett

Amy mahremiyete önem veriyor gibi görünüyor, bu yüzden iyi ki bir malikanede yaşıyorum. Yine de, bir parçam, Amy'nin Çünkü bu işleri kolaylaştırırdı. Yabancı değiliz ki. Birbirimizi neredeyse iki yıldır tanıyoruz! Bunun bir anlamı olmalı.

Verdiği tepkiye bakılırsa, Sasha'nın birlikte yattığımızı bilmesini istemediği için benim de onun dairesine gitmemi istemiyor. Sinir bozucu. Ortaklarımızın kendi evleri olması için gereğinden fazla para ödüyoruz.

Bu konuda bir şey yapıp yapamayacağıma sonra bakarım. Şimdilik tek düşünebildiğim Amy. Ne kadar güzel kokuyor. Masajdan sonra ne kadar rahatlamış görünüyor. Nasıl daha çok gülümsediğini. Kolayca.

Aletim o kadar sertleşti ki acı veriyor. Ama acele etmenin sırası değil. Durum tespiti yapmalı ve onu çılgına çeviren tüm noktaları bulmalıyım.

Şifrelerle güvence altına alınmış kapıları geçip, hayvan heykelleriyle süslü yeşil bahçede ilerliyorum. önceki sahibinden miras kalmış. Ana girişe ulaştığımızda motoru durduruyorum ve o çoktan arabadan inmiş oluyor.

Ne kadar saldırmaya hazır olduğumu gizlemeye çalışarak ona doğru yürüyorum ve iki katlı geniş yapının kapısını açıyorum.

Etrafına bakarken "Vay canına" diye nefes alıyor. Sanırım burası yeterince etkileyici. Bir kadının bakış açısından nasıl görüldüğünü bilemem, çünkü eve hiç kadın getirmedim. Annem sayılmaz.

Ama tur için zaman yok. Sonra, canavarca şehvet bastırıldığında.

"Buraya gel." Amy'yi kollarıma çekiyorum ve ağzını alıyorum. Yumuşak ve tatlı, hafif limon ve zencefil tadı var. Ve yüzde yüz saf Amy. Çileden çıkarıcı, zeki, ukala, kararlı, azimli... Onda sevdiğim her şey var.

Parmaklarımı onun sıcak, ipeksi saçlarına geçiriyorum. başının kıvrımı. Boşta kalan elimi vücudunda gezdiriyorum, göğsünden böğrüne, poposunun genişleyen kıvrımına kadar.

Bana doyamıyormuş gibi karşılık veriyor. Dillerimiz birbirinin yanından geçiyor, sonra birbirine dolanıyor. Nefesim daha yüksek ve sert çıkıyor; ellerini saçlarıma daldırıyor, daha derin bir öpücük için başımı kavriyor. Ondan küçük bir inilti kopuyor.

Tanrım, bağımlılık yapıyor. Cuma günü ateşliydi, şimdi ise nükleer. Benim onu istediğim kadar onun da beni istediğini bilmek kanımı kaynatıyor.

Dayanılmaz bir saniye için ağzımı onunkinden çekiyorum. "Bekle." Onu gelin gibi kaldırdım ve üst kata taşıdım.

Yatak odamın kapısı aralıktı. Parmaklarımla açıyorum, onu içeri taşıyorum ve yatağa yerleştiriyorum. Orada uzanmış, saçları çarşafın üzerine altın gibi yayılmış görüntüsü... mükemmel. Onun yatağında olması doğru geliyor, mavi gözleri karanlık ve arzuyla parlıyor. Dudakları öpüşmeden dolayı kıpkırmızı ve ıslak ve ağzını sikimin üzerinde tutma arzusu görüşümü bulanıklaştırıyor.

Bana bakıyor ve dudaklarını yalıyor. Tanrım. Elimi Ellerimi başının iki yanına koyup onu tekrar öpüyorum, kendimi nazik olmaya ve işi ağırdan almaya zorluyorum. Bir elini sarıyor

Belimin arkasına dolanıyor ve beni kendine çekiyor, dilimi nazikçe emiyor.

Kontrolü elimde tutarak bir elimi gömleğinin altına sokuyorum. O da diğer taraftan uzanıp sütyenini çözüyor.

Göğsünü avuçlarken, yumuşak, sıcak ağırlığını çıplak avucumda hissederken ve başparmağımı küt, sertleşmiş uca sürterken ön tokayı icat edene hararetli, sessiz bir teşekkür ediyorum.

Gömleğini yukarı itip meme ucunu ağzıma alıyorum. Ben emerken saçlarımı tutuyor, dilimin ucu sert küçük yumrunun üzerinde geziniyor.

"Emmett, Emmett..."

Onun akılsız ilahisi bir afrodizyak. Diğer meme ucuna da aynı ilgiyi gösteriyorum ve o da haykırıyor, kalçaları titriyor.

Kafamın içinde kan kükrüyor. Gömleğini başından çekip fırlatıyorum. Boynunu öpücüklerle kaplıyorum ve ağzımı kulaklarının arkasındaki deriye bastırdığımda nefesinin kesildiğini duyuyorum. Dudaklarımı ve dilimi köprücük kemiklerinin tam ortasına yerleştirdiğim bir öpücük onu ürpertiyor. Göbeğini öpücüklere boğarken göğüslerini okşamak bana bir Kendimi kontrol etmemin zaten zayıf olan dizginlerini yıpratan muhtaç bir inilti.

İnanılmaz derecede duyarlı, tüm vücudu tensel işkenceye açık. Ama muhteşem vücudunun yeni bir bölümünü keşfettiğim her seferinde belirsizlikle tepki veriyor, sanki oraya dokunuşumdan emin değilmiş gibi. Kimsenin onu tam anlamıyla sevmemesi, tüm vücudunun onu iyi hissettirmek için nasıl kullanılabileceğini göstermemesi bir suç.

Pantolonunu ve iç çamaşırını bacaklarından aşağı indirirken, yol boyunca öpücükler kondururken, onların kaybı benim kazancım, diye düşünüyorum. Parmak arası terliklerini antre ile yatak odası arasında bir yerde kaybetmiş. Başparmağımı ayağının kemerine bastırıyorum. Mutluluk içinde iniliyor. Gülümseyerek ayak bileğindeki deriyi ısıyorum, sonra ağzımı baldırları boyunca gezdiriyorum ve dizlerinin arkasındaki deriyi öpüyorum. Bu onu kıvrandırıyor, kalçalarını sabırsızca kaldırırken kışındaki kaslar geriliyor. Emin olmak için o noktayı öpüyorum ve parmakları çarşafın içine giriyor.

"Mmm-hmmm. Her yeri çok yumuşak ve hassas. Çok eğleneceğiz."

"Evet, evet," diye fısıldıyor nefes nefese. Söylediklerimin yarısını anlayıp anlamadığını ya da neyi kabul ettiğini bilmiyorum. Bilmeyecek ya da umursamayacak kadar iyi hissediyor.

Tepkisinden heyecanlanarak, dillerimiz birbirine dolanırken, ağzını başka bir şehvetli öpücükle alıyorum. Elimi bacaklarının arasına sokuyorum. Sıvı sıcaklığını hissediyorum. Çok kaygan, çok ıslak.

Başparmağımı klitorisine dayayıp bir parmağımı içine sokuyorum. Mutluluk ve tatminsizlik arasında bir ses çıkarıyor. Birkaç sürüşten sonra, iki parmağımı daha içeri itiyorum ve onu hissediyorum umutsuzca sıkıyorum. Bir an duruyorum, kontrolü yeniden ele geçirmek için nefes alıp veriyorum. İtme açısını deniyorum, iç kaslarının nasıl tepki verdiğini hissediyorum. Parmaklarım içerideki küçük bir noktaya çarpıyor ve parmaklarını omuzlarıma geçirerek ağzıma karşı çığlık atıyor.

"Hoşuna gitti mi Amy?" Talep ediyorum, sevinç beni yönlendiriyor. "Evet!" diye bağılıyor.

Sonra, bir inilti daha çıkaramadan onu öpüyorum, parmaklarımla beceriyorum ve klitorisinin başparmağımın pedine sürtünmesine izin veriyorum. Ayaklarını şiltenin üzerine koyuyor ve sırtı kamburlaşarak bana doğru sallanıyor. Dayanmaya çalışırken bacak ve kol kasları titriyor.

Ama zirveye ulaştığında kırılmasını izleyeceğim. Ve öyle de oluyor, ağzı sessiz bir çığlıkla açılıyor, tüm vücudu aşırı sarılmış bir yaydan daha sıkı, sonra Aniden bir mutluluk birikintisi içinde rahatlıyor. Ciğerlerine hava girip çıkıyor ve ben ağzına, göğüslerine, sonra da karnına şefkatli öpücükler konduruyorum. Orgazmıyla ilgili her şeyi seviyorum. Kendini kaybetmesine neden olması. Onu daha sert ve daha yükseğe çıkarmak istememe neden oluyor.

Bacaklarını ayırdım. Umursamayacak kadar kendinden geçmişti. Pembe teni sırlı bir ikram gibi parlıyordu. Onu yalamak, tekrar boşalana kadar klitorisini emmek istedim. Ama aletim çok sert ve zonkluyordu.

Kıyafetlerimi kabaca çıkarıyorum, sonra komodine uzanıyorum ve çekmecedan bir prezervatif çıkarıyorum.

Düzgün bir şekilde kılıflandıktan sonra, kendimi konumlandırıyorum ve taşaklarıma kadar gömülene kadar

ona doğru itiyorum.

Yüce Tanrım. Harika hissediyor. Ve aslında Cuma günü onun çıplaklığına girdiğimden daha sıcak hissettiriyor.

Kalçalarını kavradım ve hareket etmeye başladım. Oh, evet.

Hemen tam gaz gitmemek için çaba sarf ediyorum ama beklemeliyim. Bakalım o da bundan hoşlanacak mı?

...ama tutunduğum kontrol kırıntısı avucumdaki bir kartanesi gibi kayboluyor ve ona güç veriyorum. Bana sıkıca yapıştı. Durmadan, nefes nefese adımları fısıldıyor.

Onun artan zevki benimkini besliyor ve ben artık ona duyduğum yakıcı ihtiyaçla aklımı kaçırmış durumdayım. Tenim gergin ve sıcak, ciğerlerim ona dalarken hava almak için mücadele ediyor.

Bana doğru eğiliyor, bana yapışıyor, sesi bir coşku aryası. Yüzümü boynunun kıvrımına gömdüm ve Temiz, buğulu ter ve uyarılma ile karışmış tatlı kokusunu içime çekiyorum. Kollarımla ona sarıldım, sanki dünyamda önemli olan tek şey oymuş gibi.

On Sekizinci Bölüm

Emmett

Amy son orgazmdan sonra bayıldı. Ona sarılıyorum, hatırlayamadığım kadar huzurlu hissediyorum.

Seks yüzünden, sikim öyle diyor.

Sorun seks değil. Tamam, kısmen seks. Ama başka bir kadınla seks yaptıktan sonra hiç böyle hissetmemiştim.

Ben Amy.

Ona kendini kaybettirmek sadece eğlenceli değil, aynı zamanda tatmin edici. I

hayatımın geri kalanını bunu yaparak geçirebilirim.

GrantEm'deki hisselerimi nakde çevirir, Grant'in şirketi devralmasına izin veririm. Ya da belki sermaye sağlar ama günlük yönetimden uzak dururum.

Öte yandan, bu muhtemelen Amy'nin isteyeceği bir şey değil. Kendi hırsları olmayan bir adamla birlikte olmak için fazla hırslı.

Bir yerde telefonum çalıyor.

Bugün pazar. O kadar önemli bir şey olamaz.

Sesli mesaja yönlendirdim ama birkaç dakika sonra tekrar çaldı.

Amy'nin kaşları çatılmaya başlar.

Lanet olası pislik. Telefondakinin kim olduğunu bilmiyorum, ama pazar günü ben isteyken aradığına göre bir pislik olmalı.

Neredeyse iki yıldır takıntı haline getirdiğim kadınla kaliteli zaman geçirmeye çalışıyorum.

Yavaşça çekiyorum ve çarşafların çenesine kadar örttüğünden emin olarak onu içeri sokuyorum.

Pantolonumu buldum.

yere yatıp telefonumu çıkarıyorum, sonra da parmak uçlarımda odadan çıkıyorum, göt deliğini oymaya hazırım.

Ekranda yazıyor: Baba.

Yüzümün buruştuğunu hissediyorum. Ne haltlar dönüyor

burada?

Bizimle hiç iletişime geçmez. Tatiller için değil. Doğum günleri için değil.

-Bizim, onun değil. Numaramı biliyor olması bile şok edici. Ne zaman bir mesaj iletmek istese, Joey mesaj yoluyla iletişime geçiyor.

Muhtemelen kış kadranıdır. Ya da belki babam asistanlardan vazgeçip beni doğrudan taciz etmeye karar vermiştir.

Babam yine aradı. Onu görmezden gelmeyi düşünüyorum ama o da işi çığırından çıkarıp annemi hak ettiği lüks Akdeniz gezisine çağırabilir ve tatilini mahvedebilir çünkü o mutlu değilken kimse mutlu olmamalı. Ya da gelip benimle yüzleşebilir. Amy'nin onunla karşılaşma riskini almaktansa ayakkabılarımı yemeyi tercih ederim. Çok utanç verici olur.

Kabullen ve cevap ver. Onunla dalga geçmek, savaşmaktan daha kolay.

Amy'yi rahatsız etmemek için merdivenin dibine gelene kadar bekliyorum. "Ne?"

"Orospu çocuğu. Bu biraz zaman aldı."

"Uyuyordum," diye tersliyorum, sonra buzdolabına uzanıp bir şişe su alıyorum.

"Doğum günüm için arıyorum."

"Tamam."

"Bu yıl bana ne verebileceğinize karar verdim."

"Tamam..."

"Bir bebek istiyorum."

Ne oluyor lan? İyi ki suyu içmek yerine kapağını açmaya çalışıyordum. "Peki, baba,

Ne yapacağını biliyorsun. Bir vazektomi daha yaptır. Bebek bu doğum gününe yetişmez ama gelecek yıl dizinde zıplatacağın yeni bir küçük insan olur."

"Benim bebeğim değil! Senin bebeğin!" Baba gürler.

Gezegen bir an için dönmeyi bırakmış gibi görünüyor.

"Ne?"

"Beni duydunuz. Bir torun istiyorum. O lanet Josh Singer torunuyla övünüyor." Son kelimededen aşağılama damlıyor.

Josh Singer, babamın gözünde Baş Düşman. Gerçek bir nedeni yok gibi görünüyor, ama babamın birinden nefret etmek için bir nedene ihtiyacı yok.

"Siktir et onu ve palavralarını," diye homurdanıyor babam.

"Tamam, biraz geriye gidelim. Birincisi, Josh'un çocukları evli. Çocuklarınız evlendiğinde torun sahibi olursunuz." Neden onun kafasını karıştıran ben olmak zorundayım? Tüyler mi? Genç, güzel bir şey onun üzerinde olmalı. Etrafı sürekli kadınlarla çevrili.

"Bebek yapmak için evli olmana gerek yok!" "Evet, ama senin yönteminle yapmayacağım." Bir bebeğim olduğunda

Bebeğim, önce çocuğumun annesiyle evleneceğim. İşleri düzgün yap.

"Sadece bir tane istiyorum, yedi değil! Sadece bir tane! Bir erkeğin lanet doğum gününde istediğini elde etmesi için ne yapması gerekir?"

Tanrı aşkına! Sırf Josh Singer'ın yüzüne vuracak bir şey olsun diye bebek doğurmayacağım. "Gitmem gerek. I acil bir çağrım var."

"Hiçbir şey bundan daha acil olamaz!"

"Aslında her şey öyle." Telefonu kapattım ve sert bir nefes aldım.

"İyi misin?" Amy'nin sesi arkamdan geliyor.

Oh, lanet olsun. Alnımı ovuşturarak arkamı döndüm. Kız Merdivenlerin dibinde duruyordu, tişörtü ve şortuyla muhteşem ve çok seksi görünüyordu, uzun bacakları ve ayakları çıplaktı. "Ne kadarını duydun?"

Gözlerini hafifçe eğlenmiş bir ifadeyle sağa sola çeviriyor, gerçekten bilmek istiyor musun? "Acil bir çağrı hakkında bir şey mi? Doğanın çağrısı mı demek istediniz?"

Gülüyorum. "Hayır, merak etmeyin. O kadar acil bir şey değil."

"Sen öyle diyorsan. Ama sırf ben buradayım diye kendini inkar etme." Dudaklarının bir köşesi seğiriyor, sonra küçük bir kıkırdama çıkarıyor. "Bu arada, kimdi o?"

"Babam."

"Oh. Siz ikiniz... um... iyi anlaşıyor musunuz?"

Başka bir kadınla olsam omuz silkip gülümserdim. Özel hayatım hakkında ayrıntıya girmeye gerek yok. Amy ile cevap vermek istiyorum... ama dürüst olmak utanç verici olur. Babam, kardeşlerim ve benim mümkün olduğunca yokmuş gibi davrandığımız şeylerden biri.

"Çok iyi anlaşıyoruz." Temas kurmadığımız sürece. Sırıtiyorum, konuşmayı daha keyifli bir alana taşımaya kararlıyım. "Burayı görmek ister misin? Sana bir tur attırmadım."

On Dokuzuncu Bölüm

Amy

Emmett babası hakkında konuşmakla pek ilgili görünmüyor, bu yüzden araştırmamaya karar veriyorum. Bugün bana geçmişteki tüm erkek arkadaşlarımın toplamından daha fazla ruh mahvedici orgazm yaşatmış olması bana onun özel hayatını kurcalama hakkını vermez.

Özellikle de yaptığımızın bir kaçamak olduğunu, sadece seks olduğunu söyledikten sonra. Bu yüzden malikanesini gezmeye odaklandım.

Emmett'in evi zengin. Ama şatafatlı yeni para zengini değil. Sade ve şık, mermer, ahşap ve kristalin ilginç bir kombinasyonu. Mobilyalar çağdaş ve pahalı, ancak bazı evlerde gördüğünüz müzeye dokunmayın havası yok. Sizi rahatlamaya ve gardınızı indirmeye davet ediyor ki bu da paranın damladığı bir yerde kolay kolay başarılabilir bir şey değil. Duvarlarda orijinal tablolar asılı. Babasıyla çekilmiş aile fotoğrafları yok, ancak bir Grant ve Emmett'in yaşıtı birkaç erkekle çekilmiş birkaç kare. Emmett'in iyi korunmuş bir esmerle çekilmiş birkaç fotoğrafı da var, Emmett'e olan benzerlikleri o kadar fazla ki

Annesi olmak zorunda olması çok çarpıcı. Her yerde bir sürü güzel çiçek aranjmanı var ve hepsi de taze. Bir günden daha eski olamazlar.

"Bu kadar çok çiçeğiniz olmasına şaşırdım." Oturma odasında büyük bir televizyonun karşısındaki pelüş kanepeye yerleşiyoruz. Durumumuz esasen seksle ilgili olduğu için fazla kişiselleşmek istemiyorum.

"Bu neden bu kadar şaşırtıcı?"

"Onların tadını çıkarmak için ne zaman vaktin olacak?" Ayrıca, Emmett bana öylesine çiçek alacak bir tip gibi gelmiyor.

"Bilmiyorum ama annemin sevdiği yerel bir çiçekçi var. Onu desteklemem onu mutlu ediyor."

Emmett annesine tapıyor olmalı. Önemsemediği çiçeklere bir servet harcıyor ve para harcamayarak zengin olmadı. Belki de annesinin paragözlüğüyle ilgili o kötü makaleler tam olarak doğru değildi. Belden aşağı yayınlar genellikle gerçeklerle ilgilenmez, sadece en çok tıklama.

"Onun çalışmalarını daha önce görmüşsünüzdür" diyor.

"Aldım mı?" Eski erkek arkadaşlarım bana hiç çiçek almadı ve GrantEm çiçekçi dükkânları gibi küçük ve sıradan girişimlere yatırım yapmıyor.

"GrantEm etkinlikleri için çiçekleri Larry yapıyor. Akranlarınız arasında ilk beşe girdiğiniz için aldığınız güller onun evinden geldi."

Hah. Son derece büyük ve taze olduklarını hatırlıyorum. Yine de Emmett'in annesinin çiçekçiyi sevmesinde başparmaklarının yoğun yeşil olmasından daha fazlası olmalı. "Peki ne yaptı? Anneni bir soyguncudan mı kurtardı?"

"O kadar dramatik değil. Ama annemin cüzdanı çalındı. Herkes olayı kaydetmek için telefonlarını çıkarmakla meşgulken, anneme bir Uber çağırmayı teklif etti ve eve güvenli bir şekilde gidebilmesi için ona biraz para verdi. Anneme arabayı kendisinin kullanmayı teklif edebileceğini ama bunun annemi rahat hissettirmeyebileceğini söyledi."

"Vay canına. Çok nazikti." Romantik komedilerdeki tanışma sahnelerine benziyor.

"Dükkânını yeni açmıştı ve iyi gidiyordu. Ama annemden bunu duyunca bir şeyler yapmak istedim."

Mantıklı. Eğer biri benim için benzer bir şey yapsaydı, babam adamın arabasını ömür boyu ücretsiz tamir ederdi.

"Unutmadan..." Emmett sehpanın altındaki çekmeceye uzandı ve üzerinde uzun bir sayı dizisi olan şık, siyah bir anahtar kartı çıkardı. "İşte. Senin için."

"Ne oldu?"

"Garaj için bir misafir giriş anahtarı. Ayrıca içeri girmek için kapının üzerinden de okutabilirsiniz. Kartı kaybederseniz, ilk üç ve son üç rakamı doğrudan girebilirsiniz

sisteme girmek için. O yüzden bunları ezberlemelisin."

"Oh." Parlak plastiğe bakmaya devam ediyorum. Daha önce hiç

eski erkek arkadaşlarımdan hiçbiriyle anahtarları değiş tokuş etmedim. Her zaman çok kişisel ve ilgili hissettirdi. Mi casa es tu casa gibi, ama daha istilacı. Benim yatağım senin yatağın. Benim zamanım senin zamanın.

"İşte," diyor Emmett. "Al bunu."

Zarifçe kaçmanın bir yolu yok. Sert parmaklarımı kartın etrafına doladım. "Um. Bu benim evimin anahtarını istediğin anlamına mı geliyor? yer...?"

Başını iki yana sallar. "Sasha ile yaşamak hakkında söylediklerini hatırlıyorum. Ama buraya gelebilirsen daha kolay olur.

Eve gelmemi beklemek ya da hizmetçiden seni içeri almasını istemek yerine istediğin zaman gelebilirsin."

"Teşekkürler," diyorum, her şey hakkında zorluk çıkarmadığı için memnunum. "Ama beni içeri almaktan endişe etmiyor musun? Ya gelip seni soyarsam?"

"Sen bunu asla yapmazsın. Sana güvenmeseydim daha önce yanıma taşınmanı istemezdim."

Vay be. Bu Emmett'in bana söylediği en güzel şey. Başka şeyler de söyledi, ne kadar seksi olduğumu düşündüğü gibi, ama karakterime iltifat ediyor ve ikimiz de tamamen Şu anda giyinik. Tarihi takvime işaretlemeliyim.

"Ayrıca, nerede çalıştığını biliyorum." Göz kırıyor. "Hey, aç mısın?"

"Hayır, ama bir içki alabilirim."

Mutfağa doğru ilerledi, ben de onu takip ettim. Buzdolabına uzandı ve yerel bir içecek firmasından bir şişe köpüklü pembe limonata çıkardı.

"En sevdiğimin bu olduğunu nereden biliyorsun?"

"Nasıl bilmem? Kahve dışında ofiste içtiğin tek şey bu." Kapağını açıp bana uzattı.

Fark etmesine şaşırdım. "Teşekkürler." Bir yudum aldım ve iç çektim. Çok ama çok güzel. Virginia'ya taşındığımda bunu özleyeceğim.

"Gelecek hafta sonu boş kalabilir misin?" Emmett soruyor. "Neden?"

"Seni La Jolla'ya götürmek istiyorum. Orada bir tatil evim var, böylece hafta sonunu San Diego'da geçirebiliriz. Sertifikan varsa belki tüplü dalış da yaparız. Eğer değilsen, bir şeyler düşünürüz. bir şey."

"Aslında sertifikam var. Lisansımı lisede aldım." Mezun olduğumda babamla birlikte Karayipler'de bir dalış turuna çıktık. Çok sevmiştik, ancak çok meşgul olduğum için bir daha deneme şansımız olmadı. San Diego'da dalış kulağa harika geliyor.

"Harika! Muhteşem bir yosun ormanı var. Bayılacaksın." Gülümsüyor, gözleri parlıyor, onu yüz kat daha ateşli ve daha cana yakın gösteriyor. "Şansımız yaver giderse fokları da görebiliriz."

Sırıtiyorum. "Vay canına. Bu yolculuk için yanıma almam gereken bir şey var mı?"

Başını sallar. "Ben her şeyi hazırlarım. Tek yapman gereken Cuma günü güzel görünerek havaalanına gelmek. Detayları sana mesaj atarım."

Yirminci Bölüm

Amy

Bu hafta harika gidiyor. Beklediğimden çok daha iyi.

Emmett kaçamağımızı gizli tutmayı kabul etse de, bana davranış şeklini değiştirebileceğinden biraz endişelendim, bu da ofisteki daha dikkatli dedikoducuların bir şeyler olduğunu anlamasına neden olabilirdi.

Ama hayır. Bunların hiçbirini yapmıyor.

Bana hala şu ya da bu soruları mesaj atıyor, ki bu sorun değil. Piyasa araştırmasında ona yardım etmekten çekinmiyorum. Ayrıca muhtemelen "eğlence" için Excel modellerimi yeniden yapmamı söylüyor.

eğitim." Ancak saatin beş buçuk olmasını beklemek yerine, iki buçuk ile üç buçuk arasında soruyor ki bu o kadar büyük bir gelişme ki minnettar ama biraz da kızgın gözlerimin dolmasına neden oluyor. Sıkıntı şu ki Bunu daha önce de yapabilirdim.

Yine de saat dokuzda çıkabiliyorum. Gerçek bir mucize.

Tabii ki Sasha fark eder. Çarşamba günü dinlenme odasında "Emmett'e eve erken gitmene izin vermesinin daha iyi olacağını çünkü burada daha fazla kalmayacağını söyledin mi?" diye fısıldıyor. Emmett'le kaçamağım başladığından beri onunla konuşma fırsatımız olmamıştı. San Francisco'dan döndü.

Pazar günü geç saatlerde Francisco'ya gitti ve o zamandan beri Grant'in acil teslim tarihleriyle çok meşguldü, eve sadece duş almak ve üstünü değiştirmek için geliyor, sonra da doğruca ofise dönüyordu. Son üç gündür jelibon ve kahveden başka bir şey yemeden yaşıyor. "Daha önce hiç arka arkaya on bir saatten önce eve gitmemiştin."

Cevap vermeye başlıyorum ama sonra Emmett'in bu odanın o kadar da özel olmadığına dair söylediklerini hatırlıyorum. "Hayır. Ama sanırım o

Sonunda en az yedi saat uyuduğumda daha iyi çalıştığımı fark ettim."

Ekstra uykunun başka yan etkileri de var. Emmett'in çekiciliğini dörde katlamak gibi. Adam zaten çok seksi ama beynim yeterince dinlenip berraklaştığında, mavi-gri gözlerinin ve gülümseyen ağzının etkisi beni TNT patlaması gibi etkiliyor.

Neyse ki kimse bir şeylerin değiştiğini fark etmemiş gibi görünüyor. Emmett kalpleri kırmaktan ve ruhları ezmekten vazgeçmedi. Webber hala etrafta kederli bir şekilde dolaşıyor ve Diana hala her an gözyaşlarına boğulmaya hazır gibi görünüyor.

Neyse, Sasha programımın değiştiğini fark ettiği için geç saatlere kadar kalıp fazladan iş yapmaya karar verdim. Onun ince bilenmiş şüphe radarına girmeye gerek yok.

Drone projesinde benimle birlikte çalışan analistin gönderdiği modelleri ve notları inceledim. Janey çok muhafazakâr davranmış. Çok kasvetli bir bakış açısı. Açıklayıcı notları fena değil ama kendi pozisyonuyla çelişen verileri göz ardı ettiğini gösteriyor. İyi değil.

Onun işi tüm verilere bakıp bir karara varmak. Son on bir aydır şirkette çalışıyor, yani şimdiye kadar birilerinin ona bunu öğretmiş olması gerekirdi. Daha önce kiminle çalışıyordu?

Intranet veritabanında profiline baktım... Webber.

Başımı salladım. Ona daha iyi akıl hocalığı yapmalıydı. I Janey'e hızlı bir e-posta göndererek modelini yeniden yapmasını istiyorum. Sunucu senkronize olur; e-posta giden kutusundan kaybolur.

Belli belirsiz sinirlenmiş hissediyorum. Ve biraz da garip. Sanki az önce

Emmett Lasker patron deliği manevrası yaptı. Pek sayılmaz. O kadar kötü. Emmett'in aksine, ona ikiye kadar ayakta kalmasını söylemedim.

Sabah hallederim. Ayrıca, bu onun yararına. GrantEm'de en az bir yılı daha var.

Telefonum çalışıyor.

-Emmett: Ofisime gelebilir misin?

Umarım hemen yeniden yapılmasını gerektiren bir Excel modeli bulmamıştır.

Belki de karmadır.

Kapa çeneni.

Parmaklarımı saçlarımda gezdirmekten kendimi alıkoyuyorum ve ayağa kalkıyorum. Emmett ve ben kesin bir kural koymuştuk.

Ofiste profesyonel olacağız. Bunu unutmayın. Süslenmeye gerek yok.

Derin bir nefes alıyorum ve ofisine doğru ilerliyorum. Saat onu biraz geçiyor ve kat boş. Temizlik ekibi sabah dört buçuğa kadar gelmiyor. Ayrıca Çarşamba geceleri genellikle masada birkaç kişi olduğu için sanırım herkes sakin bir gün geçiriyor. Sasha ve ekibi bile saat 10'da evlerine gitti. Grant hepsine altı saat uyumalarını emretti, çünkü zombi gibi ayaklarını sürüyüp duruyorlar.

İyi ve profesyonel bir çalışan gibi kapıyı çalıyorum, etrafta kimse olmasa bile.

"İçeri gel," diye sesleniyor Emmett.

Kapıyı açtım ve içeri girdim. Nefes alamadan kapı arkamdan çarpıyor ve Emmett'in ağzı ağzıma yapışıyor.

Ofistesiniz! Öpüşmek profesyonelce değil! Ne yazık ki, yargının sesi patronumun ağzının bende uyandırdığı ateşli şehvetle boy ölçüşemiyor.

Dili ağzımı işgal ediyor ve kollarını kavriyorum. Kasları gergin ve sert ve bu öpücüğü ne kadar özlediğimi, onu tatmayı ve ağızlarımız tango yaptıkça bana olan ihtiyacının daha da arttığını hissetmeyi özlediğimi inleyerek söylüyorum.

Beni sıkıca çekiyor. Büyük ereksiyonu karnıma baskı yapıyor; vücudum şehvetle zonkluyor, ama bir elimi göğsüne koyup geri itiyorum, kendimi yeniden yönlendirmek için biraz serin hava alıyorum.

"Hâlâ buradasın." Alnını benimkinin üzerine koyuyor. "Benim evime gitmeliydin. Seni takip etmek için bekliyordum. ev."

"Çalışıyordum. Sasha iki gün üst üste erken çıkmamın tuhaf olduğunu düşünüyor. Yine erken çıksaydım gerçekten şüphelenirdi."

"Unut onu. Hadi eve gidelim." Belli ki söz konusu ev onun evi.

Yılan ona yasak meyveyi sunduğunda Havva böyle hissetmiş olmalı. İnan bana, hiç sorun değil. Ama güçlü duruyorum ve başımı sallıyorum. "Hayır."

Kaşlarını kaldırıyor.

Sıcaklık içime yayılırken ağzım kuruyor. "Eğer Pazar günkü gibi olursa, işimiz saat ikiye kadar bitmez. Sabah. En azından." Pazar günkü seks şimdiye kadarkilerin en iyisiydi. Hiç durmadan devam etmesi, beni birbiri ardına zevk tsunamilerine boğması beni çıldırtıyordu. "Ve yuvarlanıp uykuya dalmak isteyeceğim."

"Yani? Yatağım ikimize yetecek kadar büyük."

"Ee? Sasha neden eve gelmediğimi öğrenmek istediğinde ona ne diyeceğim?"

"Onun bir oda arkadaşı olduğunu sanıyordum, bir horoz engelleyici değil." Sinirli bir şekilde iç geçirdi. "Sana kendine ait bir yer bulalım. kendi."

"Hayır. Onu zor durumda bırakmayacağım." Ayrıca, yeni bir işe girmek için yakında taşınacağımı zaten biliyor. Ona kendi daireme ihtiyacım olduğunu söylersem çok garip görünecek.

Emmett elini salladı. "Kiranın sana düşen kısmını ben karşılayacağım." Bay Problem Çözücü.

"Hayır!" Taşınmıyor olsaydım bile bunu kabul etmezdim. "Burada aramızda para alışverişi olmayacak. Eğer ısrar edersen, bunu hiç yapmayacağız." Onun vücudunu istiyorum ama tüm hayatımı altüst edecek kadar değil.

Bana düşünceli bir bakış atıyor, ancak kararan gözleri giderek artan bir hayal kırıklığına işaret ediyor. "Eğer benim evime gelmiyorsan-"

Parmağımı, öpüşmemizden dolayı hâlâ ıslak olan ağzının üzerine koydum. "Bunu senin evinde yapmak zorunda değiliz. Eğer yapmadıysan

fark ettim, ofis şu anda boş."

Cuma günü gördüğüm rüya beni yalnız bırakmayı reddediyor. Ben masanın üzerine eğildim. Emmett için kıcıımı kaldırdım.

Bacaklarımın arasında kaygan bir sıcaklık toplanıyor. Ne kadar iyi hissettireceğini bilmek istiyorum. Muhtemelen akıllara durgunluk verecek. Nedense Emmett'le denediğim her cinsel şey inanılmaz oluyor.

Adam sadece finans tanrısı değil. Aynı zamanda bir seks tanrısı.

Parmaklarımı saçlarına geçirip onu bir öpücük için daha aşağı çekiyorum. Kollarını bana doluyor. Bu sefer, siki karnıma bastırıldığında, ona karşı sallanıyorum, ağzım onunkıyla kaynaşıyor.

"Bana üzerinde prezervatif olduğunu söyle," diye mırıldanıyorum ağzına karşı.

"Tabii ki. Ben CEO'yum."

"CEO olmanın ne gereğı var-"

"Prezervatifler Her Zaman Elinizin Altında."

Öpüşürken gülüyorum, onun, sıcaklığın ve Emmett'in tadında kayboluyorum. Kalbi, üzerine koyduğum elime karşı sert ve hızlı bir şekilde çarpıyor. Heyecanı bulaşıcı, heyecan verici derecede sıcak.

Kıçım masasının kenarına, tam da olmak istediğim yere çarpana kadar nazik, dans eder gibi daireler çizerek manevra yapıyorum. Profesyonel fildişi ve gri elbisemin fermuarını açıyor ve sütyenim ve tangamdan başka bir şeyim kalmayana kadar aşağı itiyor.

"Bu manzaraya asla doyamayacağım" diyor.

Onun tepkisi kendime olan güvenimi artırıyor. Pantolonuna bastırıldığı kalın sikinin görüntüsü de hoşuma gidiyor.

Gülümseyerek, gözlerim onunkilerde, sütyenimi çözüyorum ve düşmesine izin veriyorum. Sabırsız bir iniltiyle bir meme ucumu ağzına alıyor ve tangamı bacaklarımdan aşağı çekiyor. Sonra güneğe doğru ilerliyor, ağzı karnımda sıcak bir iz bırakıyor. Dizlerimi aralıyor ve kalçalarımın arasına yerleşiyor, nefesi tenimi gıdıklıyor, tüylerimi diken diken ediyor.

O tamamen giyinikken ofisinde çıplak durduğum için kendimi savunmasız ve zayıf hissetmeliyim. Ama gözlerindeki erotik tapınma beni cesur hissettiriyor. Güçlenmiş.

"Harika kokuyorsun," diye mırıldanıyor.

Yüzüm ısınıyor. Erkekler sana oral seks yaptığında, bu genellikle daha sonra siklerini yalamayı istedikleri içindir. Küçük bir quid pro quo ekstra kredi çalışması, daha ziyade bir şey onlar

Çünkü gerçekten istiyorlar. Ve bunu bildiğinizden emin olurlar, açıkça olmasa bile, -Allah korusun- çok kalın kafalı olmanız ihtimaline karşı, açıkça ima ederek.

Ama Emmett değil. Takdirle iç geçiriyor ve sanki bunun için ölüyormuş gibi ağzını kadınlık organlarımın üzerine kapatıyor. Dili etrafta gezinirken nefesim kesiliyor, elleri göğüslerimi kavrayana kadar yukarı, yukarı, yukarı kayıyor, parmakları boncuklu meme uçlarıyla oynuyor.

Yoğun mutluluk her tarafıma yayılıyor - meme uçlarımdan, klitorisimden... kim olduğumun mutlak çekirdeğinden. Dokunduğu her yer erojen bir bölgeye dönüşüyor.

Aniden bir doruk noktası oluşuyor ve beni yumruk sarhoşu yapan bir güçle içime çarpıyor. Ciğerlerimdeki hava sıkışıyor ve görüşüm kararıyor. Nefes almak için çırpınırken bile ayağa kalkıp beni öpüyor, dili ağzımı istila ediyor. Ben de onu öpüyorum, daha fazlası için çaresizce. Sadece onun verebileceği zevk için.

Kıçımı kavriyor, parmaklarını sokuyor, yoğuruyor. Sahiplenici bir şekilde. Sert tutumu seviyorum. Ne kadar az kontrol sahibi olduğu hakkında çok şey söylüyor.

"Kıçın beni öldürüyor," diye fısıldıyor öpücükler arasında. "Sanırım benim her şeyim seni öldürüyor." İhtiyaçla karışık karanlık bir kahkaha atıyor.

Ona arsızca sırtarak arkamı dönüyorum ve masanın üzerine eğiliyorum, kollarımı uzatıyorum, ellerimi birleştiriyorum. Leğen kemiğimi eğerek ona çok sevdiği kıcını gösteriyorum.

Nefesinin altında küfrediyor. Eminim iç çamaşırı dölle ıslanmıştır.

"Sikini içime sok." Sesim beklentiyle rüya gibi.

"Bana ne yapacağımı mı söylüyorsun? Burada patron kim? Neyse?" Kıcıma bir tokat atıyor, acıdan nefesim kesiliyor; yarı şaşırmış yarı tahrik olmuş durumdayım. "Sabır."

Tokalarını ve bağlantı elemanlarını çözüyor. Fermuarın tıslaması ve folyonun yırtılması. Sonra siki damlayan amımın girişini zorluyor.

Pazar günkü gibi sert sürmesini bekliyordum. Ama hareketleri telaşsız. Yumuşak. Her yavaşça itiş, onu içimde hissetmenin basit, sıcak sevincinde boğulana kadar üzerime bal gibi tatlı bir zevk tabakası daha bırakıyor. Çıplak tenimde ter buğulanıyor ve sırtımı ona doğru bastırarak tempoyu artırmasını istiyorum.

Onun yerine kalçalarımı kavlıyor ve hızımı kontrol ediyor. Tamamen. Hem kendisi hem de bedenim üzerindeki mutlak hâkimiyeti beni çılgına çeviriyor, ta ki ben inleyip yalvarana kadar.

Bir orgazm ufukta yükselen güneş gibi parıldamaya başlıyor. Ben ona ulaşırken o beni ona doğru sürüklüyor. O zaman sonunda üzerime çöküyor, daha önceki gibi çılgınca değil, ama engin okyanus kadar derin ve güçlü. Ve ben durmadan onun adını haykırıyorum.

Ne olursa olsun, Emmett Lasker'la olan bu kaçamağımdan asla pişman olmayacağım.

Bölüm Yirmi Bir

Amy

Emmett ve ben Cuma günü saat üç kırkta onun jetinden ineceğiz. "Ofisteki herkese bunun bir iş gezisi olduğunu söylediğine hâlâ inanamıyorum," diyorum.

"Kimsenin gerçekte neyin peşinde olduğumuzu bilmesini istemiyorsun, değil mi? Ve akşama kadar beklemek istemedim. Gün batımında manzara daha güzel oluyor."

Emmett, Bernie'nin su filtresi girişimi için dağıtım ortaklarını derinlemesine incelemesi gerektiği konusunda herkese söylediği yalanlar konusunda en ufak bir suçluluk duygusu göstermiyor.

San Diego'da Bernie'nin düşündüğü iki tane var.

"PowerPoint sunumu mu yapmalıyım yoksa bir yönetici notu mu hazırlamalıyım?"

Bana boş bir bakış attı. "Ne için?"

"Bu yüzden elimizde bazı iş çıktıları var.

Pazartesi mi? Bir dekordan mükemmellik beklemediğiniz sürece, muhtemelen birkaç saat içinde yeterince iyi görünen bir şey hazırlayabilirim."

Teklifimi elinin tersiyle itti. "O iş çoktan halledildi. Sana söyledim, tek yapman gereken gelmek."

Vay canına. Söylediklerinde gerçekten ciddiymi.

Bu durumda, arkama yaslanıp rahatlayacağım.

Mükemmeliyetçi biri olduğu için her ne hazırladıysa muhtemelen harika görünüyordur. Ben sadece buradaki atmosferi içime çekip dalış maceramızı düşüneceğim.

Google'da biraz araştırdım.

Sualtı fotoğrafları ve harika görünüyordular. Şahsen inanılmaz olmalı.

Kiralık SUV'umuzu yükledikten sonra La Jolla'ya gitmek yarım saatten az sürüyor.

Pist. San Diego'ya daha önce hiç gitmedim -zamanım yok- ve bu kadar farklı hissettirmesine bayıldım. Çok daha rahat ve konforlu.

Emmett'in "tatil evi" daha çok bir malikane gibi. Sahilde yer alan tesiste iki havuz ve spa küveti ile Pasifik'in muhteşem manzarasını en üst düzeye çıkarmak için devasa pencerelere sahip duvarlar bulunmaktadır.

Aval aval bakan bir turist gibi etrafıma bakıyor, soğuk mermer zeminlerden duvarlara kadar her şeyi krem ve şeftali arasında bir tonda. Mobilyalar ağırlıklı olarak fildişi renginde ve deniz mavisi ile sarı vurgular içeriyor. Bir spiral solda merdivenler ve sağda büyük bir açık mutfak var. Tam önümde dev bir güverte var.

Güverteye çıkıyorum ve güneş gözlüklerime rağmen bir elimi gözlerime götürmek zorunda kalıyorum. Gökyüzü bulutsuz ve kesinlikle mükemmel bir mavi. Hafif bir esinti tuz ve okyanus kokusunu taşıyor. Su sürekli hareket ederek güneşi mümkün olan her açıdan yansıtıyor.

Ellerimi sıcak ahşap korkulukların üzerine koydum. derin nefes alıyorum. Sanki içimde biriktiğini bilmediğim duygusal toksinler Her nefes verişte dışarı atılır.

"Manzara hoşuna gidiyor mu?" Emmett sesinde bir gülümsemeyle söylüyor. Yanımda yürüyor ve okyanusa bakıyor. "Bayıldım. Babamın neden bu manzarayı istediğini anlayabiliyorum." "La Jolla'da emekli olmayı mı düşünüyor?"

Başımı salladım. "Hayır, çok pahalı. Florida. Uzun süre karayla çevrili bir eyalette yaşadıktan sonra oradaki plajları çok seviyor. Ve bunu hak ediyor. O kadar çok şey yaptı ki."

Emmett'e bir gülümseme atıyorum, sonra da babama göndermek için hızlıca bir selfie çekiyorum.

Emmett, "Sosyal medya kullanmayan bir kadın için selfie'leri oldukça ciddiye alıyor gibisiniz," diyor.

"Hayır, babamla aramda bir sorun var. Ona emoji göndermemden hoşlanmıyor. Yüzümü görmeyi tercih

ettiğini söylüyor." Gülümsüyorum. "Ben de onu mutlu
etmeyi seviyorum. En azından bunu yapabiliyorum. Peki ya
baban?" Sınırları aşarak soruyorum

Daha kişisel bir alana. Yapmamam gerektiğini biliyorum, özellikle de Emmett'e defalarca bunun sadece seks amaçlı bir kaçamak olduğunu söyledikten sonra. Ama kendimi durduramıyorum. Belki de Emmett bana ağzımdan çıkan her kelime büyüleyiciymiş gibi baktığı içindir. Ya da belki manzaradır. Ya da belki de ruhumda yenilenme hissi uyandıran bu garip karıncalanmadır.

"Şey..." Emmett omuz silkiyor. "Bize Maseratis ve Lamborghini aldı ama karşılığında selfie çekmemizi beklemiyor. Bence bunu yapmaya başlarsak dehşete düşer." Bir omuz silkme daha.

"Yani Lamborghini'niz ondan mıydı?"

"Şu an sahip olduğum mu? Kesinlikle hayır. Kendime yeni bir tane aldım. Annem eskisini aldı, ona ne isterse alacağımı söylememe rağmen." Yüz ifadesi yumuşuyor. "Benim için çok şey yaptı."

"Oh." Ne diyeceğimi bilemiyorum. Duymak garip hissettiriyor. Birisi annesinden, başkalarının ihtiyaçlarını ön planda tutabilen bir insan olarak bahsediyor. Böyle annelerin var olduğunu biliyorum ama bu fikir bana biraz gerçeküstü geliyor. Benden başka herkesin kazanabileceği bir piyango gibi.

Ama Emmett benim "oh" değişimi devam etmesi için bir teşvik olarak algılıyor.

"Zavallı adamlara aşık olmaya devam ettiği için aşktan vazgeçti."

Kulağa biraz altın avcısı gibi geliyor, ama muhtemelen hikayenin devamı var.

Emmett, "Babamın nafakası, o biriyle evlendiğinde sona erecekti," diye ekliyor.

"Çocuk nafakası için biraz yaşlısın..."

"Yani geçmişte. Şimdi... Evet, aşkın bir şey olmadığını düşünüyor."

bu noktada onun için gerçekleşecek. Ben lisedeyken Paris'te sevdiği bir ressam vardı ama ayrıldılar çünkü adam onunla evlenmek istiyordu ve o evlenemiyordu. Adam başka biriyle nişanlandığında, her ne kadar bunu saklamak için elinden geleni yapsa da yıkılmıştı." İç geçiriyor, sonra da bunun onu rahatsız etmesine izin vermeyecekmiş gibi omuz silkiyor.

"Kulağa korkunç geliyor." Annesinin mücadelesi babaminkine benziyor.

-Çocuğuna daha iyi bir hayat sağlamak için onu mutlu edebilecek şeylerden vazgeçmek. "Ama dışarıda milyarlarca erkek var.

Kendisi için doğru olan birini bulabilir."

Yüzündeki gülümseme biraz gergin. "Belki, eğer repliğini görmezden gelebilecek birini bulabilirse. Sosyal medya özel ilişkilerinizi gizli tutmanızı zorlaştırıyor."

Muhteşem bir fonda gün ışığında duruyor ama bir parça melankoli var. Kalbim onun ve annesi için acıyor. Emmett'in sahip olduğu kadar paran varsa hayatın kolay olacağını düşünmüşümdür hep. İyi şeyler sadece yuvarlanıyor gözyaşlarınızı yüz dolarlık banknotlarla silerken kucağınıza düşecek.

Herkes gibi onun da endişeleri ve duyguları olduğunu bilmek, onu yüz kat daha ulaşılabilir kılıyor.

Avucumu yanağına koyuyorum ve ayak parmaklarımın üzerine çıkıyorum. Dudaklarım yumuşak, sevgi dolu bir öpücükle onu buluyor, birbirimize zar zor sürtünürken, aynı havayı paylaşıyoruz, sonsuz, acı verici bir şekilde.

Kalplerimiz birlikte atıyor gibi. Isı yükseliyor, ama altında çok daha fazlası var. Sonsuz tatlı bir şey ve Çok korkutucu olduğu için adını koymaya cesaret edemediğim bir sevgi. Çok hayat değiştirici.

Bu sadece SoCal'dan üç saat dilimi uzakta başka bir eyalete gidene kadar birkaç hafta sürecek.

Emmett beni kaldırıp üst kata çıkarıyor, orada birbirimize sarılıyor ve ruhumu parçalayan yavaş, nazik bir sevişme yaşıyoruz.

Yirmi İkinci Bölüm

Amy

"Uykucu..."

Başımın üstüne bir yastık koydum. "Uyu uyu..."

"Tatildeyim," diye homurdandım. "Öyle bile olsa. Kalkma zamanı."

Emmett'in sesi çok neşeli geliyor.

Dün annesinden bahsederkenki kasvetli ruh halinden eser kalmadı. Ama elimden geldiğince tatilde erken kalkmamayı bir kural haline getirdim. Erken kalkmak ve koşuşturmak zorunda kalmak

İşin bana yaptırdığı bir şey.

"Bana iyi bir neden söyle," diye mırıldanıyorum.

Çıplak omzumu öpüyor. "Yosun ormanını görmek istemiyor musun?"

Gözlerimi açıyorum. "Yosun ormanı mı?"

"Evet."

Nefesim kesildi ve tamamen uyandım. "Tüplü dalış!" Sırıttıyor. "Aynen öyle."

"Evet, evet, evet." Yataktan atlayıp banyoya koşuyorum.

"Görmek için sabırsızlanıyorum."

Gülüyor. "Çıplak gidemezsin. O yüzden hazırlan."

"Tamam."

Işık hızında bir duş alıp giyiniyorum. Dudak parlaticısı dışında makyaj yok, çünkü suyun içinde olacağız.

Sonra bir hırka atarım-okyanus sıcaklıkları düşük olma eğilimindedir

-ve bir şişe güneş kremi -çünkü güneş plaj çantamın içine yüksek olacak ve Emmett'le birinci katta buluşmak için aşağıya koşacağım.

Bana küçük bir latte ve tost ile muz parçalarından oluşan hafif bir kahvaltı veriyor. Biraz karbonhidrat

almalıyım.

Dalıştan önce enerji toplamak. "Yanımıza biraz atıştırma ve içecek de alalım mı?" Ben soruyorum. Dalış sırasında soluduğunuz hava kurudur, bu da içinizdeki nemi emer.

"Her şeyi paketledim bile. Dalışımız için de bir rehber tuttum."

"Yaptın mı?" Daha özel olur diye düşünmüştüm. Öte yandan, suyun altında yaramazlık yapamayız. Yapabilir miyiz?

"Muhtemelen ona ihtiyacımız olmayacak ama zararı olmaz. Ayrıca, bu onu bir günlüğüne çalıştırır. Ve birisinin fotoğraflarımızı çekmesini istiyorum." Sırıttırıyor. "Onu çoktan bilgilendirdim."

"İyi karar." Babamla dalış turumuyla ilgili pişmanlık duyduğum tek şey, su altında birlikte çekilmiş sadece iki fotoğrafımızın olması.

Sahile gidiyoruz. Jessie adında zayıf, sarışın bir kadın olan rehberimiz çoktan benim ekipmanlarımla birlikte bekliyor. Emmet kendi scuba setini SUV'den indirirken o da benimkini giymeme yardım ediyor. Şaşırtıcı bir şekilde görünürde hiç tekne yok.

Sorduğumda Jessie "Tekneyle açılmayız" dedi. "Bu, buradaki kurallara tamamen aykırı. Deniz yaşamını korumak gerek, değil mi? Ama başka bir tekneyle dalarsanız çıkarabilirsiniz. nokta."

"Yosun yatağı kıyıdan sadece çeyrek mil açıkta," diyor Emmet. "Bu çabaya değer. Ve su bugün oldukça sakın görünüyor."

"Tamam." Muhtemelen çeyrek mil yüzebilirim. Otuz beş kat GrantEm merdiveninden daha kötü olamaz.

Eşyalarımızı değiştiriyoruz, her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için kontrol ediyoruz ve yüzgeçlerimizi tutarak sörfe giriyoruz. Ayaklarım kuma gömülürken kalbim heyecanla güm güm atıyor. Su göğsümüzü tokatlamaya başladığında yüzgeçleri takıp şnorkelle yüzmeye başlıyoruz. Mavi yeşil suda görüş mükemmel: balıklar cirit atıyor, yosun parçaları dans ediyor.

Emmett'in dediği gibi su sakın ve yüzgeçler yüzmeyi

kolaylaştırıyor. Yosun yatağına varmamız çok uzun sürmedi.
Regülatörleri taktık ve daldık.

Muhteşem bir manzara ortaya çıkıyor. Suyun altında olmasaydım, hayranlıkla iç çekiyor olurdum.

Yosun iplikleri devasa boyutlardadır ve okyanus tabanından yüzeye doğru elli metre kadar uzanır. Yaprakları yayılır ve akıntıya göre sallanır, güneş ışığıyla filtrelenmiş suda güzel bir ışık gösterisi yaratır.

Parlak kırmızı, turuncu ve altın sarısı balık sürüleri, yosunların yüksek sütunları arasında saklambaç oynar gibi dalgalanıyor. Paniğe kapılmıyor ya da bizden uzaklaşmıyorlar, görünüşe göre insanlardan hiç korkmuyorlar.

Bir kaplumbağa süzülerek geçiyor, yüzünde en sevimli ve en mülayim ifadeyle yüzüyor, sanki umursanmayacak kadar havalıymış gibi herhangi bir şey ya da herhangi biri. Suda tamamen evindeymiş gibi görünen Emmett'i çekiştiriyorum ve işaret ediyorum.

Dönüyor, bana "Tamam" işareti veriyor ve sonra solundaki bir şeyi işaret ediyor. Bakıyorum, büyülenmiş gibi, mühürler keserken

Canlı mermiler gibi suyun içinden geçerler, vücutları zarif ve akıcıdır, şakacı bir şekilde dönüp dururlar. Büyüleyiciler. Vahşi foklarla ilgili doğa belgeselleri izlemiştim ama onları televizyonda izlemekle kıyaslanamazlar.

Aralarında tembelce ilerlerken deniz canlılarının hiçbirini yüzerek uzaklaşmıyor, ta ki bir kayanın üzerinde küçük, istakoz görünümlü bir şey görene kadar. Zararsız olup olmadığımıza karar verememiş gibi biraz geri çekiliyor ve meydan okurcasına minik pençelerini kaldırıyor. Keşke tamamen zararsız olduğumuzu anlatabilseydim.

Jessie elinde kamerasıyla yüzerek yanımdan geçiyor ve birkaç kare fotoğraf çekiyor. Emmett yüzüyor ve kolunu belime doluyor, bu şartlar altında zor olsa gerek. Jessie'ye işaret ediyor ve o da birkaç açıdan fotoğrafımızı çekiyor.

Zaman geçtikçe sanki rüya görüyormuşum gibi geliyor. Etrafımdaki suyun basıncı ve kendi nefesimin düzenli sesi, yeşil filtreli ışıkla birleşince her şey gerçeküstü görünüyor. Sonra yosun yaprağı olamayacak kadar büyük bir şey bacağıma sürtünüyor. Dönüyorum

ve dişlerle dolu açık bir ağız ve bir sırt yüzgeci görürsünüz.
Vay anasını! Köpekbaliğı!

Kalbim küt küt atıyor. Açık suda bir köpekbalığı kötü haber olabilir.

Arka planda Jaws'ın uğursuz teması çalarken köpekbalığı saldırılarıyla ilgili okuduğum bir makale aklımdan geçiyor. Köpekbalığı beni yiyecek kadar büyük olmasa da, kalçamdan büyük bir parça koparacak kadar büyük. Ve aç görünüyor.

Keşke köpekbalığıyla konuşabilseydim de ona pek lezzetli olmadığımı söyleyebilseydim. Ayrıca, bir köpekbalığı için bile kötü bir tadı olması gereken kauçuk bir ıslak giysiyle kaplıyım. Yüzüyorum. uzaklaşıyor ama tembelce geri dönüp takip ediyor. Bir diğeri de yaklaşıyor.

Köpekbalıkları arkadaşlarına beslenmeye gelmeleri için işaret verebilir mi? Ben sadece yunusların tıklama sesleriyle birbirleriyle iletişim kurabildiklerini sanıyordum.

Kendimi biraz paniklemiş hissederek Emmett'in kolunu çekiştiriyorum. Arkasına baktı ve ben de köpekbalıklarını işaret ettim.

El sallıyor, köpekbalığına değil, bana. Ne söylemeye çalışıyor?

Çaresizce omuz silkiyorum ama o uzanıp elimi sıkıyor. Bu basit hareket yıpranmış sinirlerimi yatıştırıyor. Birdenbire kalbim hızlanmamaya başladı. Köpekbalığı süzülürken Emmett boştaki elini uzatıyor ve yan tarafını okşuyor. Balık herhangi bir tepki göstermiyor, alanını bizimle paylaşmaktan memnun ve damarlarımda yükselen adrenalin sakinleşiyor.

Kendimi güvende hissediyorum.

Birbirine bağlı ellerimize, sonra da Emmett'e bakıyorum. Ve burada, bu yabancı, akuamarin alemde, aramızda onun patronluğundan ve seksten daha fazlası olduğunu fark ediyorum.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Amy

Sonunda, yüze çıkıp kıyıya geri yüzmek zorundayız. Jessie beni rahat bir yetkinlikle teçhizatımdan soyuyor ve önümüzdeki bir iki gün içinde fotoğraflarımızı göndereceğine söz veriyor.

Üzerimizi değiştirdikten sonra, yeni çıktığımız okyanus manzaralı rahat bir deniz ürünleri restoranında öğle yemeği yiyoruz. Emmett köpekbalıklarına verdiğim tepkiyle dalga geçiyor ama aslında zararsız oldukları ortaya çıkıyor.

"Tamam ama nereden bilebilirdim ki? Sırtlarında insan yemeyiz tabelası yoktu."

"Çok küçük oldukları için mi?" diyor. "Senin kadar bile uzun değillerdi."

"Kalçamı yiyebilirlerdi. Ya da bir kolumu. Dirseğimden koparabilirlerdi."

"Amy kanatları, barbekü soslu?"

"Doğru ya! Yani, bir köpekbalığı her şeyi yer."

Yemekten sonra, Emmett ve ben eve geldik, duş aldık ve rahatladık.

Suyun içinde bu kadar yavaş ilerlemek pek egzersiz gibi görünmüyordu ama dalış beni çok yordu. San Diego'ya ilk kez gelmiyor olsaydım, muhtemelen akşam yemeği için pizza siparişi verirdim. Ama bu muhteşem şehri daha fazla görmek istiyorum.

Biz de arabayla gezmeye çıktık. Emmett bütün güzellikleri bilir, ilginç noktalara gidebiliyoruz. SeaWorld'e ya da hayvanat bahçesine gitmiyoruz, çünkü SeaWorld dalışımızdan sonra kansız kalacak ve hayvanat bahçesi çok büyük ve kelimenin tam anlamıyla bütün bir günümüzü alacak.

Ama Balboa Park'a gidip bahçelerde dolaştık ve Botanik Binası, hayatım boyunca gördüğümde daha gür bir bitki örtüsüne sahip. Neyse ki, burada potansiyel olarak insan-

yeme hayvan karşılaşmaları.

Daha sonra sahil boyunca bir gezintiye çıktık. Tonlarca fotoğraf çekiyorum, aptalca selfie'ler çekerken ve sahilde dondurma yerken gülüyor ve gülümsüyoruz. Gün batımı muhteşem, altın Pasifik yanıyormuş gibi görünene kadar gökyüzünden gelen turuncu renk huzursuz mavi okyanusa karışıyor.

Daha önce de gün batımında plajlara gitmiştim ama bu farklı hissettiriyor. Ortam daha rahat. Emmett'in elini tutuyorum, parmaklarımız birbirine geçmiş ve kenetlenmiş. Esinti saçlarımızı karıştırıyor ve en son ne zaman bu kadar rahat olduğumu hatırlayamıyorum. mutluydum. Ya da damarlarımda bu kadar güçlü bir ihtiyaç uğulduyordu.

Başımı eğiyorum. Emmett de aynı anda dönüyor ve gözlerimiz buluşuyor. Sonra da ağızlarımız.

Beni şefkatle, tatlı tatlı öpüyor, sanki dünya kadar vaktimiz varmış gibi. Onun tadını, dokusunu içime çekiyorum. Beni sadece benim, onun ve birbirimize duyduğumuz arzunun olduğu başka bir evrene götürmesini seviyorum.

Seksten daha fazlası, seksten daha fazlası, kafamın içinde bir ses şarkı söylüyor.

Bir parçam onun da bunu hissedip hissetmediğini merak ediyor. Ya da belki de tüm kızlara böyle davranıyordur ve ben var olmayan bir şeyi okumaya çalışıyorumdur çünkü eski erkek arkadaşlarımdan hiçbiri böyle davranmadı bu kadar güzel bir şey. Sonuçta, tüm o "elmaslar veya inciler" veya "yakutlar veya safirler" veya "plaj veya dağ kulübesi" şeyleri Bir kadın ya da başka bir şey için olmalı. Şu anda harika olması sonsuza dek öyle kalacağı anlamına gelmez.

Bu düşünce beni terk edilmiş bir çocuk gibi çaresiz bırakıyor.

Aptalca bir şey yapmadan önce kararan gökyüzünün altında geri çekiliyorum. "Geri dönmeliyiz."

"Önce yemeğe gitmeliyiz," diyor, gözleri okunmuyor.

Bizi lüks bir deniz ürünleri ve biftek restoranına götürüyor ve gülümseyen hostese adını veriyor. Sistemini kontrol ediyor ve başını sallıyor. "Evet, tam buradasınız. Masanız hazır."

"Rezervasyonu ne zaman yaptırdınız?" Şaşkınlıkla sordum.

"Cuma günü ayrılmadan önce. Burayı seveceğini düşündüm."
Kapsamlı planlamasına minnettarlıkla gülümsüyorum.
Beni özel hissettiriyor, sanki bu seksten daha fazlasıymış gibi. Sanki önemliymişim gibi.

Fazla rahatlama, kızım. Bu şey için bir son tarih var.
Senin belirlediğin.

Ama bu kalbimin erimediği anlamına gelmiyor. Ben bir robot değilim.

Ev sahibesi bizi balkonda kurulmuş bir masaya götürüyor.
sahile bakıyor. Bize menümüzü ve suyumuzu bırakıyor.

"Vay canına, çok güzel," diyorum manzaraya bakarak.

"Geceleri kendine has bir çekiciliği var. Ay da dışarıda."

Başımı eğiyorum. Kadifemsi siyah gökyüzünde dolunay alçakta duruyor, gümüş ışığı gökyüzünün üzerinde dans ediyor.

Okyanusta yuvarlanıyor.

Birden bir şey masayı sarsıyor. Bardaklarımızdaki su, masa örtüsünün üzerinde ıslak lekeler bırakarak etrafa saçılıyor.

Neler olduğunu görmek için döndüğümde, kırmızı elbiseli esmer bir kadın kendini masamızdan itiyor. Üzerinden güçlü bir alkol kokusu yayılıyor ve zar zor ayakta duruyor.

"İyi misin?" Bir arkadaşı ya da sevgilisi olup olmadığını görmek için etrafıma bakıyorum. Ve eminim ki, bir adam aceleyle yanına geliyor.

-

Marion Blaire? Hassiktir!

San Diego'da ne işi var? Virginia'da yaşıyor, beş uçuş saati uzaklıkta!

"Özür dilerim," diyor kollarını ona dolayarak.

Başka tarafa bakıp kim olduğunu bilmiyormuş gibi mi davranmalıyım?

Evet, bir sonraki patronum olduğunda bu gerçekten iyi gidecek. Bunu yapamayacağımdan bahsetmiyorum bile. Her neyse.

Ne yapacağıma karar veremediğimden biraz geri çekildi.
"Amy?" Yüzünde bir sırıtma belirliyor. "Hey, nasılsın?"

"Merhaba," diye ciyakladım.

"Özür dilerim. Bu benim nişanlım, Brandie. Güneşte çok uzun süre kalmış ve boş bir günde çok fazla içki içmiş. mide." Bana utangaç bir "ne yapabilirsin ki?" gülümsemesi veriyor. "Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?" Emmett söylüyor. Sesi cam pürüzsüz.

Lanet olsun! Üzgün olduğunda böyle konuşur. Sadece ofiste, teslimatlar hakkında böyle konuşurdu. Ama sanırım bu ofis dışı ortamlar için de geçerli.

"Burada onunla mısın?" Marion Emmett'i işaret ediyor, onun Bakışlarım patronumu aşağı yukarı, neredeyse kibarlık sınırlarını aşacak şekilde süzüyor. Emmett rahat giyinmiş, ben de öyle, ancak Marion beni karşılaştırmak için incelemiyor, Tanrı'ya şükür!

Emmett ona keskin bir bakış fırlatır. "Evet, öyle. İş yapıyoruz."

"Cumartesi akşamı mı?" Marion'un ses tonu saçmaladığını söylüyor. Nişanlısı hâlâ kolunda sallanıyor, ama o bir şey yapmıyor.

onu masalarına götürmek için harekete geçti.

"En iyi anlaşmalardan bazıları hafta sonları yapılır. Merdiveni tek başına tırmanmak zorunda kalan bizler bunu biliriz." Emmett masumca göz kırpmıyor.

"Şey. Bir iş için hafta sonu bir ortağımı sürüklüyorum." Marion gözlerini kısarak bana döndü ve başparmağıyla Emmett'i işaret etti. "Bu kadar kişisel fedakârlığa değecek biri olamaz."

Ona garip bir gülümseme veriyorum ve beşinciye alıyorum.

"Sadakat," diyor Emmett. "Sen anlamazsın."

Durumu yatıştırma zamanı! "Bu benim işim," diye duyuruyorum.

Marion, Emmett'i görmezden gelir. "Sadakat iki yönlü bir yoldur. Ve bu adam ona ihtiyacın olduğunda yanında olmayacak. Senin yerinde olsaydım, sadakatimi kime vereceğim konusunda seçici olurdum."

Aman Tanrım. Emmett benim patronum, kalbimi ve ruhumu verdiğim adam değil! Ama Marion'un konuşmasına bakılırsa, Emmett ve ben evlenmek ve bir beyzbol takımı kadar bebek yapmak üzereyiz.

"Kendimi pek iyi hissetmiyorum..." Brandie sızlanıyor.
Başı öne arkaya sallanıyor, saçları deniz yosunu gibi sarkıyor.

"Belki de onu masanıza geri götürmelisiniz?" Yere yığılma ihtimaline karşı onu yakalamak için yarı ayakta duruyorum. "Ya da tuvalete?" Ben de Marion'un gitmesini çok istiyorum.

Emmett, "Neredeyse kendinden geçmiş bir kadını tutarken sohbet etmek çok şık," diyor. "Sanırım bu sizin çoklu görev versiyonunuz?"

Marion bir karşılık vermek için döner, ama Brandie'nin yüzü göğsüne düşer, sonra yavaşça aşağı kayar, gözleri kapalıdır.

Küfrederek onu götürür.

Yumuşak bir nefes verdim. "Nişanlın hakkında bu kadar kaba olmana gerek yoktu. Ben de sarhoşken bir olay yaşadım."

"Evet, ama A, sen benim nişanlım değilsin, ve B, sen son derece eğlenceli. Eğer sarhoş olacaksanız, eğlenceli olmak zorundasınız. Aksi takdirde, bu sadece kabalık olur." Emmett parmaklarıyla menüye vuruyor. "Bu salağı nereden tanıyorsun?"

"Bir keresinde onun şirketiyle görüşmüştüm. Wharton'daki ikinci yılımda iş ararken."

Emmett'in gözleri çakmak çakmak oldu. Bir pisliği vurmak üzere olan Kirli Harry gibi. "Şerefsiz," diye mırıldandı sonunda. "Bilmeliydim. Bunca yıl sonra seni hatırladığına göre iyi bir izlenim bırakmış olmalısın."

Saçmalık. "Sanırım." Ona masum bir gülümseme olduğunu umduğum bir şey veriyorum.

"En azından bizimle ilgili bir şey fark ettiğini sanmıyorum. Kesinlikle ikinci takım oyuncusu." Menüsünü eline aldı. "Hadi yemek sipariş edelim."

Konuyu kapattığı için rahatlamış bir şekilde başımı sallıyorum. Ve daha dikkatli olmak için aklıma bir not alıyorum.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Emmett

"Tamam, seni Marslı ceset hırsızı. Kardeşim nerede ve ona ne yaptınız?" Grant, Pazartesi günü kat analistler ve ortaklarla dolup taşmaya başlamadan önce ofisime giriyor.

"Ne istiyorsun? Halletmem gereken bir sürü iş var."
Hafta sonu yapmadığım işleri telafi etmeliyim.

Bana bakıyor. "Böyle konuştuğunda tanıdığım ağabey gibi konuşuyorsun ama..."

"Yesss...?"

"Çok neşeliydiniz," diyor bir doktorun "Durumunuz ölümcül," diyebileceği tonda.

Bu beni kısa kesiyor. "Neşeli...?"

"Şey, bilirsin işte. Göreceli olarak konuşuyorum. Geçen hafta kimseyi ağlatmadın."

"Nesi var-? Ben insanları ağlatmam! Onlara sadece yollarının yanlışlığını gösteriyorum. Nasıl tepki verecekleri onlara kalmış."

"Ha. Onlara öyle bir şekilde göster ki acil merdiven boşluğunda hıçkırarak ağlıyor." İşaret parmaklarını yüzünde gezdiriyor.

"Ve ne zamandan beri benim nasıl davrandığımla ilgileniyorsun?"

Personel mi? Kuralı biliyorsun. Eğer yükselemezsen..."
Boynuna kesme hareketi yapıyorum.

"Tabii ki. Ama İK'yı terletmiyorsanız, hangi saçmalıkları yapmaları gerektiğini merak etmiyorsanız bir sorun var demektir. Senden nefret etmemeleri için herkesi besle."

Gözlerimi deviriyorum. İK bunu hiç yapmak zorunda kalmadı.

"Onlar

Benden nefret ediyorlar. İşgücünün anlamlı bir iş yapan yüzde onundan bahsettiğimde beni hemen affediyorlar.

GrantEm ve diğer doksan kişi tamamen ölü ağırlık." Nedeni ne olursa olsun, herkes kendisinin yüzde on olduğuna inanıyor.

"Bu çok adice. Paulson bile asıl işi yüzde yirminin yaptığını söyledi."

"Burada işler Goldman'dakinden daha zor ve yüzde doksanın bir parçası olmak istemiyorsanız bunu bir an önce fark etseniz iyi olur. Her neyse, meşgulüm. Tüm bu şeyleri almam gerekiyor" - dizüstü bilgisayarımı işaret ediyorum. ne yazık ki yapılacaklar listemdeki "öğle yemeğinden önce halledilecek" görevlerin sayısıyla orantılı olarak boyutunu artırmıyor.

"Yani? Yetki devri. Onlara bu yüzden para ödöyoruz" - Grant başını yere doğru eğiyor- "büyük paralar."

"Her şeyi delege edemem. Hadi o zaman. Ne istiyorsun?"

Grant kollarını göğsünde kavuşturmuş, gözlerini kısmış. "Cidden bir sorun var. Sanki... biriyle yatmışsın gibi. Hayatının en iyi seksini."

"Saçmalama. Ben her zaman harika seks yaparım." Konuyu hızlıca değiştirme zamanı. Eğer bu yönde biraz daha ilerlerse, Amy'nin benim birlikte uyumak. Grant bu tür şeylerde bir dahidir. "Senin sorunun ne?"

"Hamile bırakmak için mükemmel kadını buldun mu?" "Neyi buldum mu?"

"Ya da belki fırınlarınızdan birinde zaten bir çörek vardır. Bana bunun doğru olduğunu söyle."

"Babam da doğum günü için bir torun istemek üzere seni aradı mı?"

Yüzü, birinin üzerine bastığı boş bir bira kutusundan daha kötü buruşuyor.

"Tanrım." Başımı salladım. "Beni bundan daha iyi tanıyor olmalısın. Ben zaten hayır dedim."

"Ve o sana hiçbir şey yapmadı mı?" Grant bana sanki büyüdüğünde olmak istediği kişi benmişim gibi bakıyor.

"Fark ettiğim kadarıyla hayır." Amy ile çok meşguldüm. Ayrıca, ben onu reddettikten sonra kardeşlerime geçmiş gibi görünüyor.

"Ona bir torun veremeyeceğimi söyledikten sonra annemi aradı."

Ah Tanrım. Babam ve onun dramı.

Grant sözlerine şöyle devam ediyor: "Bu konuda bir şey yapmazsa iş için bize fahişe alacağını söyledi."

Grant'ın annesi ona her şeyi anlatıyor çünkü o biraz muhtaç ve kırılgan ve her üzüldüğünde oğlunun onu teselli etmesini istiyor. Oğlunun sevgisi ona güven veriyor. "Üzüntüsünün" çoğu kişiliğinden kaynaklanıyor, ama onun Bu sefer melodramatik davranıyorum. Babam, parayla satın alınan kadınların torunları için harika anneler olacağına kesinlikle inanırdı. Ona göre, bir çocuk Dünyaya fırlatılır ve ruh haline uygun olduğunda etrafta dolaştırılır. Sevmek, ilgilenmek, rehberlik etmek ve beslemek dışarıya ihale edilecek işlevlerdir. Eğer kadınları atlayıp torun sahibi olmak için spermlerimizi kendisi alabilseydi, bunu yapardı.

"Fahişelik yapmayacağım," diyorum kesin bir dille.

"Tüm portföyüm üzerine bahse girerim ki hepimize birer tane gönderecek."

"Paketi reddet. Babamın her sorununa bir çözüm bulmak zorunda mıyım?"

"Bir bebek evlat edinmeli miyim?" Grant diyor, belli ki dinlemiyor. "Ya da belki Huxley veya Griffin kabul eder..."

"Zavallı bir çocuğun hayatını mahvetmeyi aklından bile geçirme," diyorum. "Eğer onları hak ettikleri şekilde sevemiyorsanız, en başta onlara sahip olmamalısınız. Ve açıkçası, bence hiçbiriniz bu tür bir bağlılığa hazır değilsiniz."

"Ve sen?"

"Hayır. Bu yüzden hiçbirimiz bu konuda babama şaka yapmayacağız. Hediye fikrimizle devam edeceğiz. Huxley'nin evinde ortaya çıktı ve hepsi bu kadar. Huxley, Josh Singer'ın hiçbir zaman istediği türden bir

hediye hazırladık." O bir reklam yöneticisi. Uygun yalanlar bulabilir.

"Evet." Grant asık suratla başını sallar. "Ama yine de birini hamile bıraksan daha iyi olurdu."

"Kapa çeneni ve çık dışarı." Kapıyı işaret ediyorum ama sesimde öfke yok. Kardeşimin isteği kulağa bencilce geliyor, ama ben

Nereden geldiğini anlıyorum. Babasının telefonları yüzünden annesinin histerikleşmesinden hoşlanmıyor.

Gidiyor. Dikkatimi bekleyen işime dönmek yerine, iyi olduğundan emin olmak için anneme mesaj atıyorum. Grant'in annesinden daha dayanıklı ama bu, duygularının babamın manipülatif istismarına karşı bağışık olduğu anlamına gelmiyor.

Cevap vermiyor. Sonra Avrupa'da olduğunu hatırladım. Akşamının tadını çıkarmak için dışarı çıkmaya hazırlanıyor olabilir.

İç çekerek telefonu bıraktım ve işimin başına döndüm. Sadece çözebildiğim şeyleri çözebilirim.

Yirmi Beşinci Bölüm

Amy

Asansör beni iş yerinde yere bıraktığında Grant, Emmett'in ofisinden çıkıyordu. Emmett'in erkenden burada olması -hatta benden önce- alışılmadık bir şey değil. Ama Grant başka bir konu. Genelde daha geç gelir.

O ve Emmett birbirlerine pek benzemiyorlar. Tek benzerlikleri koyu renk saçları ve çeneleri. Gerisi başka bir yerden gelmiş olmalı. Yine de yakışıklı bir adam. Bana ilham verdiği tek şey hafif bir hoşluk.

İş yerinde pislik olmayan bir ortak için beslenebilecek bir duygu. "Selam Amy," diyor. "La Jolla'ya yolculuk nasıl geçti?"

Başımı eğiyorum. Grant az önce Emmett'in ofisindeydi. Bir şey mi duydu? Kaçamağımızın gizli kalmasını istediğimi söylediğimde, bunu herkesten saklamamız gerektiğini kastetmiştim.

Kardeşlerim ve en iyi arkadaşlarım dahil herkese. Muhtemelen Sasha'ya daha sonra söyleyeceğim - ama eğer söylersem, bu şirketten ayrıldıktan sonra olacak.

"İyiymiş. Çok verimliymiş." Hiçbir şey ele vermeyen standart, sıkıcı bir yanıt.

"Güzel." Dalgınca başını sallar ve ofisine gider.

Hmm. Belki Emmett ona söylememiştir ve sadece şirkete para kazandırmak için çok çalıştığımı bilmek istediği için soruyordur.

Dizüstü bilgisayarımı açtım ve telefonum ping attığında gelen kutumu kontrol ediyordum.

-Marion: Amy, Cumartesi günü olanlar için sana ulaşmak ve özür dilemek istedim.

-Marion: Uzun bir günün ardından biraz duygusallaştım. Umarım kesinti için üzülmemişsindir.

Masama vuruyorum. Neden şimdi bana mesaj atsın ki? Eğer o geręekten     r dilemek isteseydi, bunu daha   nce yapardı. Nişanlısı     r dileyecek kadar ayıldığında utanmış mıydı? Onun için çalışıyor olabilecek birinin   n nde kendini aptal durumuna düşürdüğünün farkında mıydı?

-Marion:  K'nın size resmi teklifi g ndermemekle ihmalk r davrandığını da fark ettim. Bu durum derhal düzeltilecek ve resmi teklif yazılı olarak yakında elinize ulaşacak.

Tamam, belki de asıl sorun budur. Belki de Cumartesi günkü olay yüzünden teklifi kabul etmeyeceğimi düşünüyordur. Ama geçen hafta yazılı teklifi -ya da teklifin eksikliğini- düşünemeyecek kadar dikkatim dağınıktı, ger i hafta sonuna kadar gelmemiş olsaydı fark ederdim.

-Marion: Ve seni çok istediğimiz için, imza ikramiyesini arttırıyoruz.

Kaşlarımı kaldırmama neden olan bir rakam söyledi. Meblağ ne kadar cazip olsa da, iki yıl boyunca orada sıkışıp kalacaksam almak istemiyorum. Bunu daha   nce de yaşadım. Biraz daha esnekliğe ihtiyacım var.

-Marion: Diğer terimlerin hepsi aynıdır.

Vay canına. Sanki aklımı okuyor. Blaire Group'a bir yıllığına bu miktarda bağlı olmak mükemmel bir anlaşma.

Yine de bu belirsiz rahatsızlığı üzerimden atamıyorum. Masaya getirebileceğim becerilerim var ve hangi şirket için çalışırsam çalışayım faydalı olacağım... ama o bana evet dedirtmek için biraz fazla hevesli davranıyor. Emmett'le aralarındaki o tuhaf gerginliğe tanık olana kadar ben de çok istiyordum.

Emmett'in muhtemelen bazı düşmanları ve anlaşamadığı insanlar vardır. Benim de umursamadığım insanların bir listesi var.

Ve eminim ki arkamdan bana kaltak ya da daha kötüsü diyen insanlar vardır. Bu kaçınılmaz.

Aynı zamanda, Emmett ve Marion arasındaki düşmanlık biraz fazla yoğun görünüyordu. Neredeyse kişiseldi. Emmett benimle bu konuda konuşmadı, ben de hata yapıp aptalca bir şey söylemek istemediğim için araştırmadım.

Biraz düşündükten sonra tarafsız bir yanıt vermeye karar verdim.

-Bana ulaştığın için teşekkürler Marion. Anlıyorum. Mektubu dört gözle bekliyorum ve umarım nişanlınız daha iyi hissediyordur.

Bunu başardıktan sonra, biri Boston'daki bir girişim sermayesi şirketiyle, diğeri de New York'taki bir özel sermaye şirketiyle olmak üzere birkaç Zoom görüşmesini onayladım. Çünkü ben

bir teklif almış olmam, diğer seçenekleri araştırmamam gerektiği anlamına gelmez. Kelle avcısının bir işle ilgili e-postasını keşfettim.

Gelen kutumdaki okunmamış mesaj dağlarında Londra'da bir fırsat var, ama onu geri çeviriyorum. Yurtdışında çalışmak için büyük bir şans olsa bile babamdan o kadar uzak olmak istemiyorum.

Birkaç toplantıyı bitirdikten sonra Sasha geldi.

"Hey, öğle yemeği yemek ister misin? Aslında yemek için zamanım var."

"Bunun yerine biraz kestirmek istemediğine emin misin?" diye sordum. Kapatıcının bile gizleyemediği koyu halkaları var. Şirkette uyku odaları var ve bir saat boyunca uyuyabilir.

"Bir telefon görüşmesi için uyanık kalmak adına kahve içtim. Öğle yemeği yiyelim. Uzun zamandır konuşmadık."

"Bu durumda, elbette. Hadi gidelim!"

Yakındaki bir sandviç dükkanına gidiyoruz. Sandviçler ortalamanın biraz üzerinde ama kahveleri ölmek üzere. Kafein bağımlılığı finans alanında profesyonel başarının ayrılmaz bir parçası olduğu için burası iyi iş yapıyor.

Ben hindi ve avokadolu sandviç ve buzlu Americano sipariş ediyorum, Sasha ise ekstra pastırmalı BLT ve buzlu latte alıyor.

Boş bir yer bulup oturduk. Sasha cennetteymiş gibi yemeğine bakıyor.

"Grant'in sana yüklediği işi bitirmek üzere misin?" diye sordum.

"Neredeyse. Geriye kalanlar çok acil değil. Aslında bu gece yarısı yola çıkacağım." Lattesini bir iksir gibi içiyor.

"Yaşasın," diyorum.

İç çekiyor. "Evet, ama bir ya da iki gün izin almayı tercih ederim. Yeğenimi görmek istiyorum."

"Yeğen mi?" Sasha bir yeğeni olduğundan hiç bahsetmemişti. "Evet. Fabrikadan yeni çıktı. Kız kardeşimin ilk çocuğu oldu. bebeğim."

Oooh. Bir süre önce kız kardeşinin hamile olduğunu söylemişti.

"Bak." Sasha telefonunu çıkarır, birkaç kez dokunur ve çevirir.

Fotoğrafta, başında soluk mavi bir şapka olan sevimli küçük bir bebek görülüyor. Gözleri kapalı, minik ağzı hafifçe açık. Tüm gücüyle esnemek üzereymiş gibi görünüyor. "O bir melek."

Sasha telefonu alır ve masanın üzerine koyar. "O. Onun için bir şeyler örmeyi çok istiyorum ama..." İç çekiyor.

Sempati ile irkildim. GrantEm'de kimsenin bu tür şeylere ayıracak zamanı yok. Eğer varsa, çok çalışmıyorsunuz demektir.

Yeterince. Ya da daha kötüsü, beceriksiz olduğunuz için kimse size yapacak bir şey vermek istemiyor.

Yetersizlik bir ölüm fermanıdır. Sizi istenmeyen, arzu edilmeyen, istenmeyen biri yapar. Sektörümüzdeki insanlar beceriksiz biriyle takılmaktansa cüzzamlı biriyle takılmayı tercih eder.

"Gidip onu görmek istiyorum." Sasha iç geçirir. "Onu şahsen göremedim ya da kucağıma alamadım. Bu hiç adil değil."

"Bu hafta sonu gidebilir misin? Kız kardeşin hala Orange

County'de, değil mi?"

"Evet, ama uğrayabileceğimden şüpheliyim. Çalışmak zorundayım." Sasha tekrar iç geçiriyor, bu sefer sanki dünyanın sonu gelmiş gibi. "En azından bana fotoğraf ve video gönderiyor. Muhtemelen görüntülü arama yapacağım ama aynı şey değil. En azından yanında olamadığım kendi çocuğum değil."

"Evet." Onu neşelendirmek için söyleyebileceğim pek bir şey yok. "Don iki yıl üst üste çocuğunun doğum gününü kaçırdı. Kızının teselli edilemez olduğunu söyledi."

"En azından Peggy'nin durumu o kadar da kötü görünmüyor," diyor Sasha. "Kocasını evlerini özlediğinde ağlamıyor. randevular."

"Şanslı kız. Nispeten. Bu biraz üzücü aslında kendi eşinizle toplantılar planlamak zorundasınız."

"Ve daha geçen yıl evlendiler! Ama onun da dediği gibi En azından balayı dönemini uzatır. Kocanızı neredeyse hiç görmediğinizde ondan bıkmak zor."

"Ve yatırım bankacılığı yapıyor, yani anlıyor."

"Doğru. Aksi takdirde... Boom." Sasha parmaklarını şıklatır.

"Boşanma."

Bozulan evlilikler ve ilişkiler sektörü kirletiyor. Şimdi düşünüyorum da, ben de bir istatistikçiyim. Beni terk eden erkek arkadaşların sayısını saymak başlı başına bir iş olurdu.

Çünkü çok fazla çalışıyorum. "Yani seçeneklerimiz VC, PE ve IB'deki insanlarla mı sınırlı?"

"Özel sermaye bile biraz şüpheli. Bizim kadar çalıştıklarını sanmıyorum."

"Muhtemelen hayır." Şu anda risk sermayesi işinde olan Emmett'le sıradan bir ilişki yaşıyorum, bu yüzden sızlanmamın bir anlamı yok. Ama birdenbire geleceğimin üzerine bir gölge düşmüş gibi görünüyor. Görüşmek için randevu almam gereken bir adamla çıkmak ve evlenmekle kendimi sınırlamak istemiyorum. Ve kesinlikle çocuklarımızın doğum günlerini ve oyunlarını kaçırmak istemiyorum.

ve diğer tüm özel günlerde. "Ya da

bırakmak zorundayız."

Bu daha da iç karartıcı. Öğrenci kredilerini ödemek ve babama hayalindeki emeklilik evini almak için paraya ihtiyacım var.

Florida'da. Sebebi ne olursa olsun, istifa edersem bunu yapamam.

O yüzden VC, PE ve IB'den şaşma. Erkek arkadaşlarını sürekli iptal eden sen olduğun için başka seçeneğin yok gibi. Seni görmek için randevu almak zorundaydılar.

"Henüz tükenmemiş olan insanlara bir bakın."

Sasha diyor ki. "Eşi olmayan hiç kimse çocuk sahibi olamaz. dokuzdan beşe çalışan ve ebeveynlik işlerini yapan bir kadın. Peggy çocuklarla ilgili bir planı olmadığını söyledi."

Göz kırpıyorum.

"Hiç mi?" "Hiç."

"Nasıl olur? Çocuklara bayılır." Masasının her yerinde ikiz yeğenlerinin resimleri var.

"Öğrenci kredileri. Hâlâ bir ev alacak kadar borcu var. Kocasının da öyle." Sasha bir an düşünüyor. "Buralarda değil tabii ki. Ama Orta Batı'da ya da Teksas'ta bir yerde? Kesinlikle."

Bunu Sasha'dan duymak yıkıcı. Yıllardır inkâr ettiğim bir şeyi kabullenmemi sağlıyor - kendimi klonlayamadığım sürece her şeye sahip olamayacağımı. "Bu haksızlık. Aklımıza koyarsak süper kadın olabiliriz sanıyordum."

"Şaka yapmıyorum." Sasha BLT'sinin son lokmasını da yutuyor. "Elimizde bir ton öğrenci kredisi ve yoğun bir kariyer var. Eğer daha fazlasını istiyorsak, planlarımızı ve beklentilerimizi değiştirmeliyiz. Ve sonra da buna göre ayarlama yapmalıyız. Ama çoğumuz bunu yapamıyor ya da yapmak istemiyor, o yüzden..." Tekrar iç geçiriyor, sonra bana küçük bir gülümseme veriyor. "Kusura bakma, nihayet hasret giderirken bu kadar kasvetli davranıyorum. Sadece yeğenimi göremediğim için kendimi kötü hissediyorum."

"Tamamen anlaşılabilir," diyorum kolunu okşayarak. Ama zihnimin arkasındaki küçük bir ses bunun doğru olmadığını fısıldıyor.

Yaptığım ve başından beri sadık kaldığım planın tamamen yanlış olabileceğini anlayabilir ya da kabul edebilirim.

Yirmi Altıncı Bölüm

Amy

Bu hafta uğursuz. Tek açıklaması bu.

Salı günü dizüstü bilgisayarım çöktü ve saatler süren çalışmamı kaybettim. Teslim edilecek üründen ben sorumlu olduğum için, Excel'in kaydetmediği tüm modeli yeniden yapıyorum!

Gece iki otuz dörtte dizüstü bilgisayar ölü olması yeterli değil. Devam eder ve gerçekten ölür. Tabii ki, IT departmanı gitti. Bizim aksimize, onlar sadece dokuzdan beşe kadar çalışıyorlar.

"Argh!" Ellerimi dizüstü bilgisayarımın kenarlarına sıkıştırıyorum. Elimden gelen tek şey o şeyi boş ofis. Başparmağımı kaşlarımın arasındaki zonklayan noktaya bastırarak telefonumu çıkarıyorum.

-Ben: Bu sabah istediğiniz model gecikecek. Dizüstü bilgisayarım bozuldu ve sunucunun yedekleme yapıp yapmadığını bilmiyorum. yeni dosyayı açıp açmayacağını belirler.

Gönderiyorum ve sinirli bir nefes alıyorum. Emmett yedide bir iş yemeği için çıktı ve geri dönmedi. Bu da demek oluyor ki şu anda evde, ya uyuyor ya da çalışıyor. İşkolik yapısını göz önüne alırsak, bu ihtimali yarı yarıya görüyorum.

Ona mesaj atmak için yarın sabaha kadar beklemeliydim. Ama eski alışkanlıklar zor ölür. Onu düzenli olarak bilgilendirmeye alışkınım. İşe alındığımda, Emmett bana sürprizlerden nefret ettiğini söylemişti. Tabii ki hiçbir patron sürprizlerden hoşlanmaz, iyi sürprizler olsa bile.

-Emmett: Evine git. Bilgi işlem yarın sabah sana yeni bir laptop versin.

Yazısı profesyonelce. Otoriter. Her zaman olduğu gibi. Kaçamağımızın işimizi değıştirmesine izin vermemesi rahatlatıcı.

Dinamikler. Ama bir yanıml kişisel bir şey söylemediğı için garip bir şekilde üzgün.

Kendine gel, Amy. Sadece yorgunsun.

Kendimi zihinsel olarak silkeleyerek, oldukça girişimci bir kapitalist yanıt yazıyorum.

-Anladım. Yenisini aldıktan sonra size yeni bir ETA vereceğim.

-Emmett: Yarın COB'a kadar dosyayı alabildiğim sürece sorun olmayacaktır.

Muhtemelen beşte halledebilirim.

-Emmett: İyi uykular.

Bu yeni bir şey. Isıtılmış bir tavadaki buzun erimesi gibi, az önceki tuhaf mavi his kayboluyor.

-Sen de.

Emmett'e uğramak için çok geç, o yüzden eve gidiyorum. Ayrıca yarın Excel'le tekrar boğuşmadan önce biraz uyumam gerekiyor.

Çarşamba sabahı aldığım dizüstü bilgisayar iyi çalışıyor, ancak rastgele beni tedirgin eden yüksek bir vınlama sesi çıkarıyor. Sert kasanın altında bir şeyler ölüyormuş gibi geliyor ama başka bir ünite isteyecek vaktim yok. BT departmanının yeni bir dizüstü bilgisayarı yapılandırması ve GrantEm'in bulutuna yedeklenen tüm verileri taşıması iki saat sürüyor. Başka bir yenisini almak için daha fazla zaman kaybedemem, özellikle de altı haftadan kısa bir süre içinde gitmiş olacak.

Perşembe günü, Webber Emmett'in ofisinden ayrılır. kül rengi. Dudakları bile kansız. Bir saat içinde,

ondan kısa bir veda e-postası aldık. İstifa ettiğini söylüyordu ama hepimiz onun "danışmanlık hizmeti" aldığını biliyorduk. Sanırım Emmett'le son kez karşılaştı.

Ofisteki hava durgun. Webber hakkında ne düşünürseniz düşünün, resmi olarak istifa etmiş olsa bile kovulduğunu görmek açıkça kutlanacak bir şey değil. İnsanlar gerçekte ne olduğunu bilmiyor değil.

Bu arada çoğumuz sessizce inliyoruz. Webber'ın ani ayrılışı, yaptığı her şeyin paylaşılacağı anlamına geliyor. Emmett'in altında kalanlar arasında. Kimse yüksek sesle sızlanacak kadar aptal değil. Emmett onları Konserve Ülkesi'ne sürgüne göndermeden önce gözünü bile kırpmazdı.

Ben de Emmett için çalıştığımdan, Webber'ın tabağındaki pek çok pislik benimkine sıçırıyor.

Parmaklarımı masaya vuruyor, tamamlanması gereken dağ gibi işlere bakıyorum. Emmett isteseydi iş yükümü azaltıp beni evine çağırabilirdi...

Bu düşünce aklıma geldiği anda onu itiyorum. Benim neyim var böyle? Bu bir ve eğer Emmett bir şeyler yapmaya başlarsa herkes aramızda bir şeyler olduğundan emin olacaktı. normalden daha erken çıkmama izin veriyor. Özellikle de Webber'ın yokluğunu telafi etmek için herkes geç saatlere kadar kalıyorsa.

Emmett benimle yatak odasında tango yapmak istiyorsa, randevu alması gerekiyor. Tıpkı Peggy'nin kocasını görmek için yapması gerektiği gibi. Benim de onu şahsen görmek için aynısını yapmam gerekecek. Adamın programı dolu.

Bu düşünce biraz iç karartıcı. Neden bilmiyorum. Sanki... İç çekiyorum. Hiçbir şey hakkında mantıklı düşünemiyorum. Sasha ile öğle yemeğimden beri. Telefonum çalışıyor.

-Emmett: Bu hafta sonu Napa'ya kısa bir geziye ne dersin?

Büyük beyinler benzer düşünür. Ben de tam randevulara ihtiyacım olduğunu düşünüyordum. Ama... Korkutucu uzunluktaki yapılacaklar listeme bakıyorum.

-Yarın geç saate kadar çalışmam gerekecek.
-Emmett: Cumartesi günü gidebiliriz. Geceyi orada bir tatil köyünde geçiririz.

Yapılacaklar listemi yeniden gözden geçirdim. Muhtemelen halledebilirim... Hayır mı? İşe birkaç saat erken gelmem gerekecek.
ama bu hafta kendimi gerçekten zorlarsam... Hemen cevap vermediğimde, bir tane daha gönderiyor
Metin.

-Emmett: Spa'sı da var.

Bana yaptığı sıcak taş masajını ve ne kadar harika hissettirdiğini hatırlayarak gülümsüyorum.

-Masajı çok seviyorsun.
-Emmett: Harika hissediyorlar. Çok çalış, çok şımartıl.

Bir kahkaha attım.

-Emmett: Sen kendine bakmazsan kim bakacak?

Tuş. Babam yakınlarda değil, ondan bana bakmasını isteyecek değilim. Artık kendime ve ona bakmak benim işim.

-Tamam. Bu iyi olmalı.

Sasha hafta sonu boyunca çalışıyor ve muhtemelen eve gelmeyecek. Geçen hafta işlerin biraz hafiflemiş olması bir şey ifade etmiyor. Salı günü annesini trafik kazasında kaybeden bir iş ortağı ofiste değil.

ve Sasha'nın bir süreliğine iki kişinin işini yapması gerekiyor. Öğle yemeğimizden beri onu görmedim ama iş yerindeki masasının altında küçük bir çanta fark ettim.

DEFCON 1'e geçip ofiste duş alıp uyuyacağım.

GrantEm'deki şekerleme odaları oldukça güzeldir ve her birine bir banyo eklenmiştir.

Gece ikide dizüstü bilgisayarımı kapattım ve eşyalarımı topladım.

Emmett'in ofisinin kapısı açık, ışıklar hâlâ yanıyor. Ama orada değil. Yaklaşık on dakika önce çıkmış ama geri dönmemiş.

Tereddüt ediyorum, ayrılmadan önce veda etmem gerektiğini hissediyorum. Garip, çünkü daha önce hiç böyle bir dürtü hissetmemiştim.

Hoşça kal demek için ona mesaj atmak istemiyorum. Bu biraz fazla garip. Standart rutinimin dışında.

Hafta beni etkiliyor. Geç saatlere kadar çalışıyorum ve Webber'in kovulması moralimi bozdu, her ne kadar iyi olacağından emin olsam da. Bir firma onu kapacaktır. Asansöre doğru yürümeye devam etmek için kendimi zorluyorum.

Günün iyi bir notla bitmeyeceğini bilmeliydim. Lobiye ulaştığımda yağmur yağıyordu, sanki biri Los Angeles'ın tam üzerinde gökte bir delik açmış gibiydi.

"Siktir git," diye mırıldandım. Karşıdaki garaja koşmam gerekiyor.

Arabama binmek için sokağa çıktım ve tabii ki şemsiyem yoktu.

Yağmurun üzerinde, alçak, öfkeli bulutlar şehrin gece ışıklarını yansıtıyor. Sağanak yakın zamanda denecek gibi görünmüyor. Yağmur yüzünden lobide mahsur kalmak istemiyorum.

Bu sadece su, zehir değil.

Derin bir nefes alıp dışarı fırlıyorum ve on adımdan daha kısa bir sürede sıırıslam oluyorum. Arabama ulaştığımda zor nefes alıyorum, su damlıyor. Saçlarımdaki yağmuru sıkıyorum, sonra biraz sürücü tarafındaki kapıya yaslanıyorum, nefesimin durulmasını bekliyordum. Koşmaya zahmet etmemeliydim. Sağanak yağmurda uyusaydım daha fazla sıırıslam olamazdım.

Arabaya bindim ve dikkatlice sürdüm. Evime yarım saat ya da daha az...

Ya da değil.

Trafik berbat. Los Angeles'taki insanlar yağmurda saçmalık. Üstüne üstlük yolda iki kaza oluyor. Yani yolculuk iki saat sürüyor.

Ne kadar hoş. Vıcık vıcık kıyafetler sınırsız neşeme neşe katıyor.

Eve geldiğimde saat dördü geçiyordu ve bir soğukluk vardı. iliklerime kadar yerleşti. Sıcak bir duş alıp yatağa uzanıyorum ve en az iki saat iyi bir uyku çekmeye çalışıyorum.

Çok başarısızım. Çok rahatsızım. Nedenini bilmiyorum.

Cuma daha iyi geçmedi. Uyandım, kafam yumuşacık pamuk topları. Yine de ateşim falan yok. En azından ben öyle düşünmüyorum. Sadece uykusuzluk ve genel stres ve sıkıntı.

Ofise gittiğimde, tüm gün çalışmış gibi hissediyorum. Babam bana mesaj atıyor. Ben de bir mesajla karşılık veriyorum.

gülümseyen bir selfie, umarım yorgun olduğumu fark etmez. İki toplantım var. Tanrıya şükür sunum yapmam gerekmiyor,

Çünkü söylenenlerin çok azını anlıyorum. Konu çok teknik ya da karmaşık olduğu için değil. Konu Japonya ve Çin'de öngörülen riskler ve faiz oranları gibi basit bir şey olsa bile beynim hiçbir şeye ayak uyduramıyor.

Neyse ki Emmett bugün saha dışında, yani katılımcılara soru sormak için orada değil. Aptalca bir şey söyleyip kendimi utandırabilirim.

Öğle yemeğinden sonra saatlerce modele bakıyorum. Hesap tablosunda hiçbir şey mantıklı gelmiyor. Nedenini bilmiyorum. Daha dün gece her şey çok mantıklıydı.

Bunları çözmek yerine, başımı masaya koyup gözlerimi kapatmak istiyorum.

Ve Webber'a katıl, yaşasın!

Birlikte yatıyor olmamız, tembelleşmeye başlarsam Emmett'in beni kovmayacağı anlamına gelmez.

Dirseğimi dizüstü bilgisayarımın önüne koyuyorum ve çenemi elime dayıyorum. Rakamlara biraz daha odaklanarak bakarsam bir anlam ifade etmeye başlayacaklar. Aslında önce bir kahve ve Snickers almalıyım. Bugün gıcırdamaya ve sıkışmaya karar veren kafamdaki dişlileri yağlamalıyım.

Ayağa kalkıyorum ve zemin ayaklarımın altında eğiliyor. Ofis bir an için dönüyor. Gözlerimi kırıştırıyorum, sonra ürkütücü his kayboluyor. Neydi o? Düşük kan şekeri mi?

Mola odasına gidip bir kahve ve Snickers aldım. İkisi de hızlıca aşağı.

Beynimin yetersiz çalışması sorununu çözmiyorlar. Tanrı aşkına. Dizüstü bilgisayarım dün gece öldü ve şimdi lanet kafam da ölmek istiyor.

Altıya kadar kendimi bok gibi hissediyorum. Bir Snickers daha kötü bir fikir olabilir çünkü artık sadece sersem değil, midem de bulanıyor. Keşke kusabilseydim ama bunun olmayacağını biliyorum çünkü gıda zehirlenmesi yaşamadığım sürece midem her içine giren bir gram yiyecek.

Eve erken git ve biraz dinlen. Model bugün teslim edilmeyecek.

Harika bir fikir ama bu kadar erken çıkamam, özellikle de bitirmeye bu kadar yaklaştım. Bir şeyin bugün teslim edilmemiş olması onu bekleyebileceğim anlamına gelmiyor.

yapabileceğim başka bir şey.

Saat dokuz olduğunda, nihayet ayrılabilir kadar rahat hissediyorum.

Eve kadar kısa bir yolculuk yaptım. Tanrı'ya şükür yağmur yağmıyor ve trafik de iyi.

Blaire Group'tan gelen resmi yazılı teklif posta kutumda bekliyor. Yeterince uzun sürdü. Geliş şekliyle ilgili bir şeyler yanlış geliyor ama bunu anlayamayacak kadar yorgunum. Şu anda önemli olan tek şey teklifin elime ulaşmış olması.

Zaten postayı alacağım için diğer her şeyi de alıyorum. Ayıklama zahmetine girmeden hepsini yemek masasının

üzerine fırlatıyorum, sonra soyunup yüzüstü yatağıma uzanıyorum. Yatar pozisyona geçtiğimde kendimi yüz kat daha iyi hissediyorum.

Göz kapaklarım ağırlaşıyor ama uyuyamayacak kadar üşüyorum. Çarşafı daha yakına çekip Okumasama'ya sarılıyorum.

Kapımın yüksek sesle vurulması beni uyandırdı. Gözlerimi kırptırıyorum, bulanık gözlerimi ovuşturuyorum ve çalar saate bakıyorum. Öğle vakti. Kahretsin! Bu kadar geç olduğuna inanamıyorum.

Gürültü devam ediyor. Sasha'nın cevap vermesini umarak yatakta kalıyorum çünkü bu hafta sonu gerçekten yatağımdan çıkmak istemiyorum-

Bekle. Ofiste köle gibi çalışıyor.

Daha fazla gürültü. Bu bir teslimat olamaz, hiçbir teslimatçı bu kadar ısrarcı olamaz.

Ah, kahretsin! Emmett! Napa'ya yapacağımız yolculuk için onunla bir saat önce havaalanında buluşmam gerekiyordu! Şok ve suçluluk duygusu içime işledi. Nasıl unutulurdum ki?

Yataktan sıçradım, sonra bir elimi duvara dayayarak donakaldım, yatak odam da aynı ürkütücü valsi yapıyordu. Dün ofisin yaptığı gibi. Oda dönmeyi bıraktığında, Emmett'i arayabilmek için çantama uzanmaya başlıyorum ama kapıya vurma sesi kesilmiyor.

"Tamamdır!" Önce bunu hallet, sonra Emmett'i ara.

Üzerime bir bornoz geçirerek kapıya doğru sendeliyorum. "Kim o?" diye seslendim.

"Benim!"

Emmett...?

Yirmi Yedinci Bölüm

Emmett

Amy saat on buçukta havaalanına gelmeyince trafikten olduğunu düşündüm. Burası L.A., olur böyle şeyler.

On kırk beşe kadar gelmeyince endişelenmeye başladım.

Mesajlarıma ya da aramalarıma cevap vermediğinde endişe paniğe dönüşüyor.

Terminalden dışarı çıkıyorum. Amy'nin birine hayalet gibi davranması hiç hoş değil. Tanıdığım en sorumluluk sahibi insanlardan biridir. Çıktığım bazı kadınların aksine, o da çok hevesli olmadığı bir şeye evet demez ve sonra son dakikada iptal ederek veya gelmeyerek hoşnutsuzluğunu göstermezdi.

Eski erkek arkadaşlarının randevularını iptal ettiği tek zaman, ona o kadar çok iş yüklediğim ve randevularına gelemediği zamandı.

Ve Cuma'dan Pazar'a kadar acil bir işi olmadığından emin oldum.

Eşyalarımı arabaya attıktan sonra Amy'nin evine gidiyorum. Arabası otoparktaydı. Yani evdeydi.

Neler oluyor?

Yukarı çıkıp kapıya vurdum. Hemen cevap veren olmadı.

O iyi mi? Güvenli bir mahallede yaşıyor, ama... Başka biriyle, pasif davrandığını varsayabilirim-

Agresif. Ama bu Amy. Bayan Açıksözlü. Tek istediğinin seks olduğunu söyleyecek ve şartlarını sıralayacak kadar açık sözlü bir kadın oyun oynamaz.

Kapıyı daha sert çalıyorum ve kapıcının beni içeri alıp almayacağını merak ediyorum. Normalde reddederlerdi, ama ikna edici bir açıklama yaparsam zarar görebileceği ihtimaline karşı.

"Kim o?" diye sesleniyor sonunda.

Oh, Tanrı'ya şükür. Ama rahatlama sadece bir an sürer. Sesi biraz farklıydı. "Benim!"

Kapı açılır. Amy orada duruyor, saçları yukarı kalkmış ve yüzünün sol tarafında yastık kırışıklıkları var. Yanakları kızarmış ama sağlıklı bir şekilde değil. Gözleri buğulu ve kollarını sıkıca kavuşturmuş, ellerini üşümüş gibi pazularına sarmış.

"Oh." Birkaç kez göz kırptıyor. "Oh, kahretsin. Ben de seni aramak üzereydim. Çok özür dilerim. Tamamen uyuyakalmışım."

Bir elimi alnına koydum. "Yanıyorsun. Yatakta olmalısın."

"Uh. Yapmalıyım...?" Şaşkın görünüyor.

Başımı salladım ve kolumu ona doladım. Bu kadar berbat durumda olduğuna göre gerçekten hasta olmalı. "İçeri girmemin sakıncası var mı?"

Başıyor. "Oh. Evet. Elbette."

İçeri girdim ve kapıyı kapattım.

"Gerçekten üzgünüm," diyor. "Seni üzmemek istememiştim. buraya kadar geldim. Gelemeyeceğimi söylemek için seni aramalıydim. Ama gidebilirsin. Napa'ya gitmeli ve iyi zaman."

Benim nasıl bir sik olduğumu düşünüyor?

"Napa'ya git ve iyi vakit geçir" mi diyeyim? Talepkâr bir patron olabilirim ama bu boktan bir insan olduğum anlamına gelmez.

"Aslında," diyor, "eğer şimdi gidersen, hala ma-"

Bir elimle ağzını kapattım. "Napa yerine burada olduğum için üzgün değilim."

Bana boş boş bakıyor, sonra geri çekiliyor. "Ama sen bu yolculuğu dört gözle bekliyordun."

"Evet, ama seninle."

Bakmaya devam ediyor. Ama söylediklerimi yalanlamıyor ya da hasta olmasaydı yapacağı gibi yaşadığımız şeyin sadece seks olduğunu iddia etmiyor. Teslim tarihlerine ve parametrelere sadık kalma konusunda titizdir. Aslında, planları aynen uygulamak konusunda çok titiz.

Bizi seks arkadaşlığından öteye götürmek gibi bir planı yok. Ama ben daha fazlasını istiyorum ve onun zayıf durumundan faydalanmaktan çekinmiyorum.

"Hadi seni yatağına geri götürelim,"
diyorum. "Ama ben gerçekten-"

"Şimdi. Dinlen."

"Emin misin?"

"Evet." Kendi başına hareket etmediği için onu yavaşça yatak odasına doğru itmeye başladım.

"Ama yolculuk-"

"İptal edildi. Hafta sonu için yeni planlarımız var. Seni sağlığına kavuşturmak."

"Ama... bu senin izin zamanın."

Yatağına ulaştık. Oturması için ellerimi omuzlarına koyuyorum. Sonra samuray oyuncak ayısıyla yatana kadar onu hareket ettiriyorum.

"Bunu daha üretken bir şekilde kullanmalısın" diyor. "Ya da eğlence için."

Çarşafı çenesine kadar çekerek onu yatırıyorum. "Sana bakarken ikisi de olacak."

"Um...tamam. Yine de biraz tuhaf hissettiriyor." "Nasıl yani?"

Kaşlarını çatıyor. "Hiç kimse beni sağlığıma kavuşturmadı. Yani, babam hariç."

Ya son derece sağlıklıydı ya da eski erkek arkadaşları bok gibiydi. Ben paramı ikincisine yatırıyorum. Daha önce de hasta oldum ve eski sevgililerim hiçbir şey yapmadı.

"Baban burada değil," diyorum. "Yani benimle baş başa kaldın. Bakalım seni daha iyi hissettirmek için ne yapabiliriz. Ateşin için bir şeyin var mı?" Buralarda Tylenol ya da Advil olmalı.

"Tavuklu şehriye çorbası," diyor

Amy. "Ha?"

"Ben de bunu istiyorum." Kaşları birbirine yaklaşıyor.
"Hasta olduğumda bunu istiyorum."

"Rahatlatıcı yemek?" Nereden orba bulabileceğimi merak ediyorum. Her zaman Campbell's var ama aklındaki bu mu bilmiyorum. Ve hiçbir Şey hastayken pek de doğru olmayan rahatlatıcı yiyecekler almaktan daha üzücü olamaz.

"Evet. Babam benim için sıfırdan yapardı."

Sıfırdan mı? Bana sanki bir saat içinde tek başıma tumbul bir tavuğu kesip çorbaya dönüştürebilirmişim gibi bakıyor. Ama binayı yakmak istemiyorum. "Ben ev yapımı çorba yapamam ama yapabilecek birini tanıyorum."

Yirmi Sekizinci Bölüm

Amy

Emmett'in sıcakık tavuklu şehriye çorbası getirmesi ve bir tepsi çorbayı yatak odama koyması için çok beklemem gerekmiyor. Belli ki ev yapımı değil ama konserve de değil gibi görünüyor.

Et suyu zengin aromalı, rendelenmiş tavuk eti, erişte ve sebzelerle dolu. Tam olarak babamın yaptığı gibi değil ama oldukça yakın.

"İyi mi?" Emmett soruyor.

"Evet. Teşekkür ederim." Biraz gülümsedim. Çorbanın tadı sıcaklık ve sevgi gibi. Ama en önemlisi, önemsedğini gösteriyor.

Üniversite için evden ayrıldığımdan beri, başarılı olmak ve kendi kendime yetebilmek için üzerimde baskı kurdum. Hastalandığımda - ki

Arada sırada kendi başımın çaresine baktım ve babama haber vermemek için elimden geleni yaptım çünkü onun endişeleniyorum. Benim için o kadar çok şey yaptı ki artık yük olmak istemiyorum. Onun olabileceği bir kız evlat olmak istiyorum.

gurur duyduğu, güvenebileceği bir yetişkin.

Ve bazı eski erkek arkadaşlarım ben hastayken pek bir şey yapmak istemediler çünkü hasta biriyle uğraşmak asla eğlenceli değildir. Sasha ben hastayken yanımda kalamıyor; çok meşgul, ki bunu çok iyi anlıyorum. Karşılıklı olarak birbirimize reçetesiz ilaçlar ve atıştırmalıklar getirme konusunda anlaştık ama iş burada bitiyor.

Emmett babamdan bu yana benimle ilgilenmekle kalmayıp ısrar eden ilk kişi. İlişkimizin sadece seksle ilgili olması gerekiyordu, ama onun istekliliği beni Yine de iyi. Bir yanımda biraz daha eğilmek istiyor. Kafamın içindeki küçük bir ses bunun kötü bir fikir olduğu konusunda uyarıyor.

Ama bu kadar iyi hissettirirken neden bu kadar kötü olduğunu anlayamıyorum.

Çorbayı bitirdikten sonra Emmett beni içeri sokuyor ve tepsiyi götürüyor. Onu basılı bir raporu okurken izliyorum. çalışıyorum ve proje hakkında biraz konuşuyoruz. Sonra ben yorulmaya başladım. Bana bakıyor ve ağzını kapatıyor. Ben de uyuyakalıyorum.

Gözlerimi tekrar açtığımda odam karanlıktı. Benim kafam artık ıslak pamuk topları ve pekmezle dolu değil. Emmett'in bana getirdiği şehriyeli tavuk çorbası işe yaramış olmalı. Eğer o olmasaydı, bir kutu Campbell's alırdım. Sasha bunun garip olduğunu düşünüyor, ama kendimi bu kadar kötü hissettiğimde, tavuklu şehriye çorbasından başka hiçbir şey işe yaramıyor. Plasebo etkisi belki ama işe yarıyor.

Dikkatlice ayağa kalkıyorum. Oda dönmüyor.

İyimser hissederek kollarımı başımın üzerinde germeye başlıyorum. Emmett'in eve gidip gitmediğini merak ediyorum. Buralarda yapacak bir işi yok gibi. Eğer eve giderse, çalışabilir...

Çalışın!

Vay anasını! Blaire Grup'tan gelen teklif! Dün gece yemek masasında bırakmıştım!

Saf, katıksız bir panik dalgası. Aceleyle dışarı çıktım. Yemek odasında Emmett'i masada görünce donup kalıyorum. Dizüstü bilgisayarında bir şeyler yazmaktadır ama konumuz bu değildir.

Manila zarf üstten ikinci zarf, bir bakkal broşürünün hemen altında. Dün gece postayı böyle mi bıraktım?

Hatırlayamıyorum. Postalarımı karıştırması için bir sebep yok ama kazara yığını devirirse... Ya da... Ya da...

Yazılı teklifi keşfedebileceği milyarlarca masum senaryo var. Zarfta bir işle ilgili olduğunu gösteren hiçbir şey yok, ancak Blaire Group'un bana neden kalın bir zarf gönderdiğini merak edebilir.

"Şey, merhaba," diyor

Emmett. "Merhaba."

"Daha iyi hissediyor olmalısın."

"Evet. Sayılır." Yüzünü okumaya çalışıyorum ama başarısız oluyorum. O

Bu da dizüstü bilgisayarında kurcaladığı şeyin işle ilgili olduğu ve iyi bir haber olmadığı anlamına geliyor.

"Teşekkür ederim."

"Bir şey değil." Dizüstü bilgisayarını kapatıyor ve çenesini elinin arasına alıyor. "Biraz daha çorba ya da başka bir şey ister misin?

başka?"

O zarfa çok yakın. Ondan mümkün olduğunca uzak durmasını istiyorum. "Neden dışarı çıkıp bir şeyler yemiyoruz?" Muhtemelen bir saat kadar dışarıda kalabilirim.

"Aslında, teslimat yapmamız gerektiğini düşündüm." Yanıma geliyor, elini alnıma koyuyor ve başını sallıyor.

"Daha iyi. Ama kendini fazla yormanı istemiyorum."

"Hayır, hayır, gerçekten sorun değil. Hem de hiç. Gerçekten. Sadece hafta sonunun senin için tamamen bir kayıp olmadığından emin olmak istiyorum."

Aşağılanmış görünüyor. "Burada seninle kalmak neden tamamen bir kayıp olsun ki?"

"Öyle değil mi?" Rick kesinlikle sinirlenirdi. Aslında, eski erkek arkadaşlarımdan herhangi biri Hastalanırsam ve bir seyahati iptal etmek zorunda kalırlarsa çok heyecanlanırlardı. Aynı gün iptal olduğu için para kaybettiklerini de ima ederlerdi - açıkça sızlanmasalar bile. Ve bunu telafi etmek için bir şeyler yapmamı beklerlerdi ki kendimi suçlu hissedeceğimden bunu yapardım. Emmett geziyi kaçırdığı için kendimi kötü hissediyorum, bu yüzden bir şeyler yapmalıyım - ya da en azından Napa'nın tadını kendi başına çıkarması için onu teşvik etmeliyim.

"Hayır. Beni bir..." gibi gösteriyorsun. Bir an için düşünüyor. "Ruhsuz bir sigorta eksperi ya da öyle bir şey."

Üzerime utanç çöktü. Emmett daha iyisini hak ediyor. Ama aynı zamanda onu o paketten uzaklaştırmam gerekiyor.

Blaire Grubu. Ve teslimat almak, yemeği masaya yaymak anlamına gelecektir.

Yani...

"Neden bir pizza sipariş etmiyoruz ve yemek yerken film

izleyebiliriz?" Ona en kazanan gülümsememi veriyorum.
Mükemmel.

Bu onu televizyonun önündeki kanepeye oturmaya zorlayacak ve bana da postaları saklamak için bir fırsat verecek.

"Tamam."

Vay be.

Ayağa kalkar ve eliyle yığına dokunur. Her şey düşer, tam bir kargaşa içinde yere iner.

Kahretsin!

"Özür dilerim," diyor eğilerek.

"Hayır, hayır!" Düşen bir topa atlayan bir futbolcu gibi dağınıklığın üzerine düşüyorum. Atletik bir zarafetim olmadığı için yüzüme indi. Çarpmanın etkisiyle tüm vücudum sarsıldı. Ama önemli değil. Emmett'in görüşünü engellemeyi başardım.

"İyi misin?" Ses tonu artık akıl sağlığım konusunda endişelendiğini gösteriyor.

"Evet, güzel. Tamamen iyi. Ben şunları alayım, sen de pizza sipariş etsene."

"Um. Evet. Tamam. Ne istiyorsun?" "Her şeyi," diyorum. "Seçici değilim."

"Pepperoni iyi mi?"

"Mükemmel. Mükemmel."

Telefonunu çıkardı. Telefonuyla uğraşırken Teslimat uygulaması, gövdemin altındaki her posta parçasını alıp Sasha'nın yatak odasına atıyorum ve kapıyı sıkıca kapatıyorum.

Felaket önlendi.

Yine de bir başka felaketin eli kulağında olduğunu bilseydim bu kadar mutlu olmazdım.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Amy

Salı sabahı Sasha'nın yan odadan küfrettiğini duydum. İkimiz de işe gitmek için hazırlanıyorduk ki "Kahretsin!" sesi duvardan oldukça net bir şekilde geliyor.

Ofiste bir şey mi unuttu? Dün gece eve bavuluyla geldi, bu da demek oluyor ki aslında onun yatağında uyumaya başladı.

Yatak odamın kapısı çalındı. Rujumu indiriyorum. "İçeri gel."

Sasha ortaya çıkıyor. "Birkaç tampon ödünç alabilir miyim?" diyor bıkkın bir şekilde. "Bende var sanıyordum ama kalmamış."

"Evet, tabii." Banyoya gidip onun için bir avuç dolusu aldım.

"Teşekkürler. Sen en iyisisin!" Aceleyle çıktı.

Onun gidişini izledim, sonra kendime baktım. Sasha ve ben Aşağı yukarı aynı döngüye sahibiz. Bazen o bir gün erken geliyor, bazen de ben. Ama neredeyse iki yıl birlikte yaşadıktan sonra, temelde senkronize olduk.

Ama yakın zamanda benimkine başlayacağımı gösteren bir şey hissetmiyorum. Bazen geç kalıyorum. Stresli olmak ya da iyi uyuyamamak, ama ben bunların hiçbirini yaşamadım. Yani... Hafta sonu hastaydım, ama bu adetimi geciktirmek için yeterli olmazdı... Değil mi?

Flo Teyze vefasız bir kaltak. Omuz silkmeye çalışıyorum, çünkü adet görmeye başlamak için kendimi zorlayamam.

Neyse ki iş dışında pek bir şey düşünmeme gerek yok. Emmett ben iyileşirken tüm hafta sonunu benimle ilgilenerek geçirdi, ardından Pazartesi günü erkenden Chicago iş gezisi. Bu yüzden küçük su filtresi şirketi ekibinin başında ben varım. Ayrıca, bir sonraki

Drone çalışmasının bir aşaması. Bu da neden sıkışmış bir domuz gibi kanamadığımı düşünecek zamanım olmadığı anlamına geliyor.

Öğle yemeğinden sonra, Marion'dan bir mesaj aldım.

-Marion: Umarım teklif mektubunu almışsındır.

-Ben: Ben yaptım. Teşekkürler.

-Marion: Şartları gözden geçirme şansınız oldu mu?

-Henüz değil.

Emmett etraftayken o zarfı açmayacaktım.

-Marion: Sorularınız olursa bana her zaman ulaşabilirsiniz.

-Tamam. Bunu takdir ediyorum.

-Marion: Başka yerlerle de görüştüğünüzü biliyorum ve çok talep gören bir adaysınız.

-Marion: Farklı bir firmadan gelen teklifi kabul etmeden önce benimle iletişime geçmenizi istiyorum. Sizinle her zaman eşleşebilir veya daha iyisini yapabiliriz.

Biraz göz kırpıyorum. Çok esnekler. Belki de gerçekten Blaire Grup'ta yeni bir vücuda ihtiyacımız var.

-Tamam. Teşekkürler!

Teklifi daha sonra daha detaylı incelemek üzere aklıma bir not alıyorum ve işe geri dönüyorum. Saat iki buçuktan biraz sonra Emmett bana mesaj attı. Okurken gülümsüyorum.

-Emmett: Her şey yolunda mı?

-Evet. Her şey yolunda gidiyor. Toplantılar nasıl gidiyor?

-Emmett: Sıkıcı. Keşke seni de yanımda getirseydim.

Gülmemeye çalışıyorum. Onun sıkıntıyla iç çektiğini hayal edebiliyorum. Pekâlâ. Onu biraz neşelendirme zamanı.

-Jerry yanında. Kızının 2000 fotoğrafıyla seni eğlendirdi mi?

-Emmett: Bebek çok tatlı ama başkalarının çocuklarıyla ilgilenmiyorum, özellikle de hikayeler salya ve bez değiştirme üzerineyse. Ayrıca, o sen değilsin. Seninle olmak daha eğlenceli.

Gülümsememin genişlediğini hissedebiliyorum. Her gün biri benim etrafımda olmanın daha eğlenceli olduğunu söylemiyor. Çoğu kişi benim daha pratik, metodik ya da planlı olduğumu söyler.

Yine de umurumda değil. Birinin benim eğlenceli olduğumu söylemesi hoş bir şey.

O bir erkek. Seks düşünüyor.

Evet, ama aynı anda hem seksi hem de eğlenceli olabilirim.

-Döndüğünde hala burada olacağım.

-Emmett: Sabırsızlanıyorum. Keşke tüm toplantıları yarına alabilsem de Perşembe sabahı Los Angeles'ta alabilsem.

-Ben: Perşembe zor olur ama Cuma günü sen indikten sonra sana gelirim. Buna ne dersin?

Umarım o zamana kadar regl dönemim başlamış olur, bu yüzden yapabileceklerimiz sınırlı olacak, ama eminim bir şeyler ayarlayabilirim. Ben yaratıcı bir sorun çözücüyüm!

-Emmett: Anlaştık. Bu yolculuk için mükemmel bir teşvik olacak. Bir şeye ihtiyacın olursa haber ver.

-Ben: Yapacağım. Çok sıkı çalışmayın. Bir araya geldiğimizde hepinizin bitkin düşmesini istemem. ;)

Telefonumu kaldırdım. Belki de Emmett ortalıkta olmadığı ve onu görmek için Cuma gününe kadar beklediğim için reglim gecikmiştir. Stres öldürücüdür.

Yine de her an başlayabilir. Sasha'nın ne kadar mutsuz olduğuna bak. Tüm o kramplar ve hormonal rollercoaster. Yakında Sefalet Kulübü'nde ona katılacağım.

Çarşamba geçiyor. Hiçbir şey yok. Perşembe. Hiçbir şey olmadı.

Cuma günü. Hala bir şey yok.

Hatta öğle yemeği sonrasına kadar beklerim. Ama olmadı. Bir parça kan bile yok.

Yüce Tanrım. Adet dönemimin başlaması için ne gerekiyor? Bakire kurbanı mı?

Yeterli miktarda uyuduğum ve günde üç öğün yediğim için bu olamaz. Belki de bir kez olsun düzgün uyuduğum ve beslendiğim içindir. Vücudum buna uyum sağlayamıyor.

Diğer tek açıklama hamilelik olabilir, ama bu çok saçma. Emmet ve ben çok dikkatli davrandık.

İkimiz de sadece seks amaçlı bir kaçamaktan bebek sahibi olmak istemiyoruz. Her zaman prezervatif kullandık.

Omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor. Zaman yavaşlıyor; ciğerlerimdeki hava azalıyor.

İlk seferinde kullanmamıştık. Onu ofisinde mastürbasyon yaparken yakaladığımda.

Lanet olsun.

Ama çekip gitti. Yani... Hımm... Küçük yüzücüler derimin üzerinden vajinama doğru kıvrılmış ve korumasız, aptalca kucak açan yumurtamın içine girene kadar yukarı doğru kıvrılmış olamazlardı.

Yapabilirler mi?

Kimsenin izlemediğinden emin olmak için etrafıma bakıyorum ve hızlıca Google'da "çekme yönteminin etkinliği"ni aratıyorum.

Yüzde yüz olduğunu söyle. Yüzde yüz olduğunu söyle!

Ama hayır. Mükemmel yapıldığında sadece yüzde doksan altı etkilidir. Gerçek hayatta ise istenmeyen gebelikleri önlemede sadece yüzde yetmiş sekiz oranında etkilidir.

Dehşet içinde donmuş bir halde ekrana bakıyorum. Bu beşte bir demek.

Dehşet içinde karnıma bakıyorum.

Pozitif olun! Hamilelikten kaçınan her beş kişiden dördünden biri olabilirsiniz!

Emmett'in çok tecrübesi olmalı, sanırım, Titreyen ellerimi sıkıp açıyorum. Yatakta ne yaptığını bilmiyor değil ya.

Seks tecrübesi. Çok fazla çekip çıkarma yapıp yapmadığını bilmiyorum, diye karşıt bir ses tartışıyor. Mastürbasyon yaparken ne kadar sık gafil avlanmış olabilir ki?

bir azgın tarafından
atlandı-
Kapa çeneni, kapa
çeneni!

Telefonuma bakıyorum, sonra başımı sallıyorum. Ona bu konuda mesaj atmamın imkanı yok.

Bu gece eve uçuyor. Dokuzdan sonra eve gidiyorum, kendimi kanamaya zorluyorum. Şimdi.

Ama hayır. İç çamaşırım Vegas'ta gün ortasından daha kuru. Siktir et.

Evime en yakın Target'ın otoparkına giriyorum, sonra içeri girip bir hamilelik testi alıyorum. Pozitif çıkacağını düşündüğümünden değil. Ama hamileliğimle ilgili olasılık.

Self-checkout'u kullanıyorum ve kutuyu kendim tarıyorum, Zor nefes alıyorum. Bir kadının adet görmemesinin hamilelik dışındaki tüm nedenlerini düşündüm ve onuncu sınıftaki beden eğitimi öğretmenim Bayan Ashworth'u hatırladım. Kırk yaşında bile değildi ama erken menopoza girmişti.

Canlanıyorum. Büyük bir olasılık var. Sadece yirmi sekiz yaşındayım ama çok erken başlangıçlı olabilir. Bu daha sonra hamile kalmamı zorlaştırır ama tıp bilimi çok güzel bir şey. Eminim beni iyileştirmenin bir yolunu bulabilirler. Bana östrojen pompalarlar ve sevgili ölümü diriltirler. Flo Teyze.

Kendimi biraz daha iyi hissederek testi çantama attım ve eve gittim. Sonra, sahip olduğum şeyin sadece bir

Erken menopoz başlangıcı, ciddi bir şey yok, çubuğa işiyorum.

O zaman

bekle.

Ve bekle.

Eğer volta atıyorsam, bu sadece egzersize ihtiyacım olduğu içindir, gergin olduğum için değil.

Çünkü hamile olmadığımı biliyorum. Hiçbir şekilde, hiçbir şekilde. Ama...

Çubuk yavaşça iki çizgi ortaya çıkarır.

Elimi ağzıma götürüyorum. Kafam bomboş - hiçbir şeyin olmadığı çorak beyaz bir boşluk. Bir şeyler hissetmem ya da düşünmem gerektiğinden eminim ama yapamıyorum. Çubuk hamile olduğumu söylerken olmaz.

Nasıl hamile olabilirim? İş görüşmelerim var! Ve Virginia'da bir teklif! Haftada 100 saate yakın çalışmamı gerektirecek bir iş. Blaire Grup'un Çalışanları için yirmi dört-yedi kreş mi?

Dizlerim titremeye başladı. Lavaboya doğru tökezliyorum ve birkaç şey düşürüyorum. Camdan yapılmış bir şey düşüyor yere düşer ve paramparça olur. Ama hayatım altüst olmuşken umursamak zor.

Sadece alt üst olmadı. Lanet olası nükleer bomba. Üstümde bir mantar bulutu yükseliyor.

Banyoda yere kırımın üzerine çöktüm. Rahmim mükemmel bir huzur içinde.

Kapı arkamdan patlayarak açıldı.

"Hey, iyi misin?" Sasha gözlerini kocaman açarak söylüyor. Hâlâ ofis kıyafetlerini giyiyor, dizüstü bilgisayar çantası omzundan sarkıyor.

Dönüp ona göz kırpiyorum.

"Bir şeyin çarptığını duydum." Yanıma geldi ve elini omzuma koydu. "Neden yerde oturuyorsun?"

Kalkmak istiyor muyum? Yani, sanırım kalkmalıyım. Bir elimi kaldırıyorum. Yardım etmek için eğilmeye başladı, sonra durdu. "Oh. Aman.

Tanrım."

"Ne?"

Nefes nefese kalıyor. "Hamile misin?"

Otuzuncu Bölüm

Amy

Oh, kahretsin. Test!

Sasha'nın görmesini istememiştim. Yeni tıbbi durumumla ilgili ne yapacağım konusunda hiçbir fikrim yokken olmaz. "Hey, en azından erken menopoz başlangıcı değil."

En iyi arkadaşım bana aklımı kaçırmışım gibi bakıyor. Ben de ona öylece bakınca yüz ifadesi endişeye dönüşüyor. "Um...yay...?" diyor.

"Sanırım. Evet. Yaşasın."

Banyoda yanıma park etti. Muhtemelen zihinsel müdahalenin daha acil olduğuna karar verdi. "Pekâlâ. Neler oluyor?"

"Eğer bu çubuk arızalı değilse..." El hareketi yapıyorum.

"Öyle mi?" Ses tonu bana anaokulu öğretmenimin inkar eden bir çocukla konuşmasını hatırlatıyor.

"Muhtemelen değil...?" Son kısım "Tanrım, ne yapacağım?" şeklinde bir sızlanmayla çıkıyor.

"Babasının kim olduğunu biliyor musun?"

Yavaşça başımı sallıyorum. Emmett Lasker. Vay anasını. Emmett'in bebeğine hamileyim!

Gerçek, okyanus uçurumuna inen bir taştan daha ağır bir şekilde batıyor.

"Peki... onunla bu konu hakkında konuşacak mısın?"

"Bilmiyorum." Bu hamilelik büyük bir sürpriz, Emmett'in duymaktan nefret edeceği türden.

Sasha bir an düşünür. "Rick'in değil, değil mi?"

Neredeyse öğürecektim. "Tabii ki hayır! Rick'le en son seks yaptığımdan beri regl oldum, yani güvendeyim."

"Özür dilerim. Emin olmak zorundaydım. Onun olmadığını sevindim." "Sevindin mi...?"

İkimiz de gülmeye başladık. Ama çocuk onun olsaydı, bu kadar çelişkili olmazdım, çünkü onu hayatıma geri almamın hiçbir yolu yoktu.

Peki Emmett baba olmak istiyor mu? Eğer öyleyse, iyi bir baba olabilir mi?

Zeki biri. Zengin. Ve şaşırtıcı derecede eğlenceli. Ama aynı zamanda aykırı, keyfi, öngörülemez ve sadece cehennem için tırmanmayı seviyor. Ayrıca kalbinize bir bıçak saplamakta ve eğer sizin yeterli olmadığınızı düşünüyorsa onu bükmekte bir sakınca görmez.

Hmm...

Bir çocuğun, ne olursa olsun yanında olacak bir babaya ihtiyacı olacaktır. Aynı zamanda, baba kararlı olmalı ve çocuğa doğruyu yanlıştan ayırmayı öğretmeli, iyi bir ahlaki karakter ve disiplin aşılamalıdır. Empatik ama adil olmak, istismar edilmeden nazik olmak. Bir baba ki Çocuğun kendini güvende hissetmesi için ihtiyaç duyduğu istikrarı sağlar.

Emmett eğer isterse ve aklına koyarsa muhtemelen tüm bunları başarabilir. Ama bu büyük bir ihtimal.

"Tamam. Karar vermeniz gereken ilk şey çocuğu doğurmak isteyip istemediğiniz" diyor Sasha.

Ona bakmak için döndüm.

"Eğer saklamak istemiyorsanız tüm bunlar tartışmaya açık."

Titreyen bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Haklısın. Sadece... Bebeği doğurmamak aklımın ucundan bile geçmedi."

"Şoktasın." Sasha elimi okşadı.

"Şaka yapmıyorum." Kelimeler kararsız. "Bu planın bir parçası değildi. Kahretsin, bir iş teklifim ve görüşmelerim var. Bir kariyer." Randevu almanızı gerektiren bir kariyer sevgilinizle görüşün. "Bir bebekle finans sektöründe çalışamazsın."

Sasha bir süre sessiz kaldı. "Anlayışlı bir patronunuz yoksa kesinlikle zorlayıcı olacak."

Ki Marion Blaire muhtemelen öyle olmayacak. Kimse şımartılması gereken yeni bir işe alım istemez. Ve annelik bir yıl içinde ayrılacak.

"Ne olursa olsun, eğer bebeği doğurmayı planlıyorsanız, adamla konuşmalısınız. Onunla evlenmeyi falan düşünmüyorsanız bile, en azından üzerine düşeni yapmalı. Çocuk nafakasını falan ödemeli.

Bu."

"Sanırım." Bu benim hatam. Emmett'i ofisinde mastürbasyon yaparken yakaladığımda çekip gitmeliydim. Gözlerimi sıkarak kapattım. Bunu neden yapmadım ki? Ve en kötüsü, ona nasıl söyleyeceğim?

Kollarını omuzlarıma doluyor. "Hey, kızım. Neye karar verirsen ver, ben senin tarafındayım. Ve sen yaklaşan anneliğini açıklayana kadar ağzım fermuarlı."

Ben de ona sarılıyorum. "Sen en iyisisin."

"Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver, tamam mı? Bunu kendi başına çözmeye çalışmak zorunda değilsin."

"Tamam. Ve teşekkürler."

Sasha banyoyu temizlememe yardım ediyor. En büyük gürültüyü çıkaran şey yere düşen ve kırılan bir kavanoz kremaydı. Krema çarpmanın etkisiyle patladı ve her yere sıçradı, tıpkı benim hayatım gibi.

İşimiz bittiğinde, Sasha üstünü değiştirmek için odasına döndü. Telefonumu elime aldım ve ekrana baktım.

Emmett'e söylemeliyim. Bu kadar büyük bir şeyi ondan saklamak istemiyorum. Aynı zamanda, nasıl başlayacağımı da bilmiyorum.

ya da mesaj atabileceğim bir şey mi yoksa onu aramam mı gerekiyor.

Belki de onunla yüz yüze konuşmalıyım. Ama...

Ellerim nemleniyor. Yüz yüze gelmek daha da zor geliyor.

Telefon elimde titriyor. Aşağı baktım ve bir mesaj gördüm. Emmett olmalı, bana Los Angeles'ta olduğunu söylüyor.

-Emmett: Hey, uçağım rötar yaptı. Gece yarısına kadar gelemeyeceğim.

Titrek bir nefes aldım. Haberler idamın ertelenmesi gibi geliyor.

-Yarın sana gelsem nasıl olur? Bir saniye düşüneyim.

Ne zaman uygun olur?

-Emmett: Saat 10'da gelmeye ne dersin?

Evet. Sanırım kararı o verdi, çünkü aklıma tek bir itiraz bile gelmiyor.

-Kulağa harika geliyor.

-Emmett: Harika! Seni görmek için sabırsızlanıyorum.

Nefes veriyorum. Ona P-bombasını attığımda hissedeceği şey dehşet olmayacak.

Bölüm Otuz Bir

Amy

Tamam, proaktif olma zamanı. Target'a gidip hepsi farklı markalardan on tane daha hamilelik testi alıyorum. Hepsinin aynı olmadığından emin olmak için parti numaralarını da kontrol ettim.

İstatistiksel olasılıklar bu kadar çok paranoyaya ihtiyacım olmadığını söylüyor ama emin olmak zorundayım.

Mesanem kendini boşaltmayı reddettiği için dört bardak su içiyorum ve doğa çağırana kadar apartmanda dolaşıyorum.

On testin hepsi pozitif çıktı. Hay sikeyim. Benim.

Hamile olmamamın imkanı yok. Bu da yarınki konuşmaya hazırlanmam gerektiği anlamına geliyor.

Düşüncelerimi toparlamaya yardımcı olması ve yaklaşan konuşma için bazı aksesuarlar yaratması için bir PowerPoint sunumu hazırlıyorum. Genellikle bir saat veya daha kısa sürede hazırlayabilsem de sonsuza kadar sürüyorlar. Sunum formülü basittir:

Dinleyicileri ısıtın.

Gündemi belirtin.

Söylemek üzere olduğum şeyin önemini yineleyin. En büyük etkiyi yaratmak için materyalin hikayesini anlatın. Kapanış konuşması.

SORU-CEVAP.

Ama... Emmett'i bu habere nasıl ısındıracağım? Nasıl başlarsam başlayayım, patlayan bir mayın kadar iyi gidecek.

Peki ya en büyük etki? Sadece ona söylemenin sağlayacağından daha büyük bir etkiye ihtiyacı olduğundan

ya da bunu istediğinden şüpheliyim.

Argh! Parmaklarımı saçıma sokuyorum. Bu, babama lisedeyken arabamı çarptığımı söylemekten daha kötü.

Yine de bir şeyleri bir araya getirmeyi başarıyorum, çoğunlukla Bebeğin artılarına ve ortak velayet ve bir avukat tarafından belirlenen makul nafaka gibi onun için mevcut seçeneklere odaklanmak. Emmett'in bebek yüzünden aramızda bir tür bağlılık yaratmaya çalıştığımı düşünmesini istemiyorum, çünkü en başta anlaştığımız şey bu değildi.

PowerPoint'in başarısız olma ihtimaline karşı -yarın fikrimi değiştirebilirim- üç tane de yönetici notu hazırlıyorum. Kuru ve profesyonelce yazılmışlar.

Güzel. Güzel.

Muhtemelen ihtiyacım olabileceği için, bir çocuk yetiştirmenin maliyetinin neye benzeyeceğine dair bir Excel modeli oluşturdum. Ancak... Gerekli zaman yatırımını nasıl ölçersiniz? Belki bunu yönetim danışmanlığı yapan bazı arkadaşlarımla yaptığı gibi yapabilirim - benim için karma bir oran oluşturabilirim ve Emmett'in ailelerinin katılımına bir fiyat biçmek için kullanıyorlar.

Modele bakarken iç çekiyorum, tüm vücudum affetmeyen bir dalganın altındaki kumdan bir kale gibi çöküyor. Öğrenci kredilerimi ödemek ve babama hayallerindeki emeklilik evini almak gibi planlarıma nasıl bir fiyat etiketi koyacağım? Kazandığım parayı çalıştığım saatler sayesinde kazanıyorum. Eğer geri çekilmek istiyorsam, o zaman çok daha az kazandıracak ama daha fazla boş zaman sağlayacak bir kariyer değişikliği yapmam gerekecek.

Hey, en azından babana dizinde zıplatacağı bir torun vereceksin!

Bir umut ışığı. Babamın benim için düşündüğü şeyin sürpriz bir kaza bebeği olmadığına eminim.

Bütün gece dönüp durdum, sunumla, notlarla ve modellerle uğraşmak için üç kez daha kalktım.

Ertesi sabah, kendimi daha iyi hissetmedim. Emmett'i iptal etsem kötü mü olur?

Evet. Evet, olur. Nedenini bilmek isteyecektir ve ben ona yalan söylemek istemiyorum. Ayrıca, ona hasta olduğumu söylemek de işe yaramaz. Elinde bir fıçı şehriyeli tavuk çorbasıyla gelecektir.

Neden biraz daha bencil olamadı? Rick gibi?

Tabii Rick gibi olsaydı şimdiye kadar ondan ayrılmış olurum.

Gitmeden önce kendimi güçlendirmek için bir fincan kahve yapıyorum ama Sasha beni durduruyor. "Kahve ve çayı sınırlamak isteyebilirsin. Kafeinin bebekler için kötü olduğu söyleniyor."

Taze biraya bakıyorum. Şaka yapıyor olmalısın. Ama bebeğe zarar verebilecek bir şey yapmak istemiyorum, bu yüzden iç çekiyorum, soğuk hindiye gitmek zorunda kalacağım gerçeğine boyun eğiyorum. bir süre kahve içtim. "Hayat çok adaletsiz. Bunu mu istiyorsun?"

Bana özür dileyen bir bakış attı. "Üzgünüm, ama...evet. Teşekkürler."

Kıyafet seçmek uzun zamanımı alıyor. Ben istemiyorum Çok rahat bir şeyler giymek istiyorum ama patronla konuşmak için ofise gidiyormuş gibi görünmek istemiyorum, çünkü bu öyle bir buluşma değil. Beyaz pamuklu bir gömlek ve koyu renk kot pantolonda karar kılıyorum. Sonra en sevdiğim yüksek topuklu sandaletlerimi giyiyorum. Yarı gündelik, yarı ciddi.

Emmett'in garaj yoluna park ettiğimde sinirden titriyordum. Ellerim direksiyonun etrafında nemli ve dürüst olmak gerekirse burada araba kullanabildiğime şaşırdım.

Muhtemelen kafein yoksunluğuna da başlıyorum. Ve Emmett'i mayın tarlasına atmam gerekiyor.

Kendimi sakinleştirmek için birkaç derin nefes aldıktan sonra -ki işe yaramadı- dolabımda bulabildiğim en büyük çantayı omzuma atıyorum. İçinde dizüstü bilgisayarım var. Dizüstü bilgisayar çantamı getirmek istemedim çünkü tuhaf görünebilirdi.

Zili çalıyorum ve bekliyorum. Emmett normalde kalbimi yerinden oynatacak geniş bir sırtısla kapıyı açıyor. Şu anda gri V yakalı gömleği ve siyah şortunun içinde ne kadar seksi olduğunu takdir edemeyecek kadar gerginim.

Elini omzuma koyuyor ve beni tatlı bir şekilde içeri çekiyor. "Seni özledim." Dudakları benimkilerin üzerinde geziniyor.

Rahatlamış ve mutlu görüldüğünü umduğum bir gülümsemeyle geri çekiliyorum. "Ben de. Yolculuk nasıldı?"

"İyi gitti. Şaşırtıcı bir şekilde."

Başımı salladım. "Sen buna çok iyi hazırlanmışsın." Şu anda benden çok daha iyi, çünkü dün gece yaptığım PowerPoint sunumu, notlar ve Excel modeli şu anda aptalca görünüyor.

"İstiyor musun-"

Karnım

gurulduyor.

Duruyor ve yüzüm ısınıyor. Midem yemek yiyemeyecek kadar düğümlendi. Neden beni utandırıyor?

"Uyuyakalmışım," diyorum elimden geldiğince yumuşak bir şekilde. "Geç kaldım." "Karnını doyuralım o zaman," diyor.

Onu geri çevirmek üzere ağzımı açıyorum, sonra kendimi tutuyorum. Kahvaltı en az yarım saat sürecektir. İnsanlar hazımsızlıktan kaçınmak için yemek yerken rahatsız edici konular hakkında konuşmamalıdır.

"Tabii," diyorum gülümseyerek, umarım bana tuzlu kraker ya da kuru tost ikram eder. Bağırsaklarım bundan fazlasını kaldıramıyor ve bunun nedeni hamileliğe bağlı bulantıların başlamış olması değil.

"Tamam. Hadi gidelim." Anahtarlarını aldı.

Dışarı çıkamayız çünkü o gitmek isteyecektir.

Şampanyalı bir brunch gibi süslü bir yere. Ona neden içemediğimi söylemeye hazır değilim. Henüz hazır değilim. Özellikle de toplum içinde. "Hayır, evde kalmalıyız."

"Yapmalı mıyız? Neden?"

"Zengin bir şey istemiyorum."

Yavaşça başını sallar. "Tamam. Sorun değil. Hızlı ve hafif bir şeyler yapabiliriz ama bu bize çok fazla seçenek sunmuyor. Ben pek yemek yapmam."

"Senden bunu beklemezdim." Zaten bir lokma bile yiyemezdim.

Kilerine giriyor ve bir eli çenesinde, raflara bakıyor.

"Şey... Simitlerim var."

"Bu harika olur." Tezgâha oturuyorum ve yüzüme beklenti dolu bir ifade yerleştiriyorum. Nefis. Simit.

"Sade mi yumurtalı mı?" diye sesleniyor.

"Sade, lütfen." Bana dölllenmiş ya da başka türlü yumurtaları hatırlatan hiçbir şey yok.

Emmett birkaç kızarmış simit ve krem peynir getiriyor.

"Kahve?"

İçimdeki istifa duygusunu bastırıyorum. "Sadece biraz portakal suyu, teşekkürler." C vitamininin sizin için iyi olduğu varsayılır, bu yüzden muhtemelen fetüsler için de iyidir.

Simidi kemiriyorum, krem peynirsiz. Bebek konusunu ne zaman açmalıyım? Ve dizüstü bilgisayarımı nasıl kolayca çıkarıp, açıp PowerPoint'e başlayabilirim? Ya da Excel'e?

Dün gece oturup endişelenmek yerine ofise uğradım ve her şeyin çıktısını aldım. Bu şekilde, çantamdan çıkarıp hazır hale getirebilirdim.

Belki de bunu yarın konuşmalıyız. Ona şimdi söylemek zorunda değilim.

"... Amy?"

Ben başlıyorum. "Ha?"

"Sana plan hakkında ne düşündüğünü sordum." "Plan mı?"

Bana bir bakış attı. "Dinliyor muydun?"

"Özür dilerim. Ben sadece... Drone durum tespiti hakkında düşünüyordum."

"Geçen hafta sonu yapacağımız şarap turunu yapalım dedim."

"Ne zaman?" Refleks olarak soruyorum.

"Bu hafta sonu." Şimdi bana kaşlarını çatıyor.

"Oh. Şey." Kahretsin. Bu onun planını ikinci kez yakışım olacak. Bebek de onun hayatını yakacak ama... Kahretsin. "Belki bu hafta sonu olmaz."

"Önemli bir şey değil. Tonlarca uçuş var ve tatil köyü için hemen rezervasyon yaptırabilirim."

Yutkunuyorum. Belli ki lojistik konusunda endişelendiğimi düşünüyor. Ama ani bir seyahat planlamak bunların en küçüğü. Onun kadar paran varsa, hiçbir şey ulaşamaz değildir.

Öte yandan... Belki de ihtiyacım olan açılış budur. Geziyi geri çevirebilir ve ona neden gidip bir sürü şarap içemeyeceğimi söyleyebilirim. Sadece bunu soğukkanlı ve sakin bir şekilde yapmalıyım.

"Emmett, orada-"

Aniden bir alarm çalıyor ve tepemizde ışıklar yanıp sönmeye başlıyor. Emmett küfrediyor ve tezgahtan telefonunu alıyor. Ekrana birkaç kez dokundu ve alarm sustu.

"O da neydi?"

"Biri çitten atladı."

"Ne?" Emmett'in evinin yüksek bir ferforje çiti var. Ayrıca güvenli, zengin bir mahallede. Ve saat daha on bir bile değil. Kim güpegündüz böyle çılgınca bir şey yapar ki? "Belki de yanlış alarmdır?"

Telefonun ekranına bakarken kaşları çatılıyor. "Hayır. Davetsiz bir misafirimiz var."

"Ciddi misin? 911'i aramalı mıyım?"

"Hayır." Emmett tamamen sakin görünüyor, bu da rahatlatıcı.

Kapı zili çaldı. Derin bir iç çekti, ayağa kalktı ve yanımdan geçip fuayeye doğru yürüdü.

Çantamı omzuma atıyorum.

telefonumu ya da babamın her Noel'de bana gönderdiği biber gazını alıyorum - sonra da her ihtimale karşı simit tabağımdaki tereyağı bıçağı ve çatalı alıyorum. Şimdi düzgünce silahlanmış olarak onu takip ediyorum.

Kapının yanındaki yüksek çözünürlüklü güvenlik paneli diğer taraftaki kişiyi gösteriyor. Kızıl saçlı bir kadın başını kaldırıp kameraya gülümsüyor. Bir moda dergisine ait keskin, yüksek elmacık kemikleriyle muhteşem bir kadın. Dikkatli bir makyaj yüzünü kaplıyor, gözleri uzun, kıvrıkcık kirpiklerle çevrili. Saçları kalın ve parlak, yanan bakır gibi parlıyor.

Onunla ilgili tuhaf olan tek şey giysileri, bej rengi bir trençkot. Hava bunun için fazla sıcak. Ama yine de, yüz

olarak, her neyse, 10 numara.

Ve onunla karşılaştırıldığında, ben oldukça sıradanım. Sadece rimel ve dudak parlaticısı. Beyaz bir gömlek ve kot pantolon. Sandaletlerim güzel, topuklu ama hepsi bu kadar.

"Kim o?" Ben soruyorum.

Başını yavaşça sallıyor. "Hiçbir fikrim yok."

Kızıl saçlı el sallıyor ve sonra kapıya vurmaya başlıyor.

"Belki de açmamalısın." İçimde kötü bir his var.

Bu konuda. Onunla aralarında bir şeyler olduğundan şüphelendiğim için değil.

Geçmiş. Ama içgüdülerim onun kötü haber olduğunu söylüyor.

"Aklını kaçırmış olabilir."

"Mmm."

"Güzel olması akli başında olduğu anlamına gelmez."

"Biliyorum," diyor gözlerini kısarak kadına bakarken.

"Alo?" diye sesleniyor diğer taraftan. "Evde olduğunu biliyorum. Beni Ted Lasker gönderdi!"

Bu kadını Emmett'in babası mı gönderdi? O zaman neden duvardan atladı?

Emmett sanki kapı bir engerek yılanına dönüşmüş gibi elini çekti. Yoluna çıkmasaydım bir adım geri atacaktı.

"Buna cevap vermen gerekmiyor mu?"

"İki saniye önce bunu yapmamı istemedin."

"Evet, ama bu senin için çalıştığını öğrenmeden önceydi. baba." Hollywood insanların neyi normal bulduğunu kim bilebilir? "Yoo-hoo!" diyor. "Hel-lo-oh! Beni baban gönderdi! Bu

önemli."

Emmett'e nazikçe dirsek attım. "Muhtemelen ne istediğini görmelisin."

İç çeker, sonra kapıyı açar.

"Merhaba," diyor cıvılcıvılcı bir şekilde, ayakta durarak.

"Ben Brenda. Sen Emmett Lasker mısınız?"

"Evet," diyor yavaşça.

"Oh, vay canına. Bu kadar seksi olman harika. Hahaha! Bu bir şakaydı. Ama ciddi, öyle olmayabileceğinden endişelendim."

Ona bakıyorum. Yeni tanıştığın biriyle konuşmak için ne tuhaf bir yol. Onu Emmett'in babası göndermiş olsun ya da olmasın, hamster kafesinden bir tekerlek eksik gibi

görünüyor.

"Gerçekten seksi bir başrol oyuncusu istiyordum," diye ekliyor deli olmadığını söyleyen tatlı bir gülümsemeye.

"Ooookay." Emmett boğazını temizler. "Peki, uh. Ne için buradasın?"

"Bu benim ne olduğumla ilgili değil, bizim ne olduğumuzla ilgili."

Trençkotun kemerini çözüyor ve omuzlarından silkiyor.

Altında tamamen çıplak. Ve

Tamamen tıraş olmuş. İki kolunu da gecenin en iyi ve son ödülünü sergileyen bir yarışma programı sunucusu gibi kaldırıyor. "Ta-da!"

Otuz İkinci Bölüm

Amy

Aman Tanrım. Kutsal inek. Başka tarafa bakmaya çalışıyorum ama sadece gevşek bir elimi gözlerimin önüne kaldırmayı başarabiliyorum.

Emmett de gözlerini kırpmadan bakıyor. En azından elini falan kaldıramaz mıydı? Gerçekten ilgileniyor gibi görünmüyor ama herhangi bir kızgınlık da göstermiyor. İfadesi "biliyordum" ve "gözlerimi ondan alamıyorum "un tuhaf bir bileşimi.

İkinci kısım beni her şeyden daha çok rahatsız ediyor. Seksi olabilir ama "Finansal Türevlerin Matematiği "ni okumuş mu? Hiç sanmıyorum.

Tamam, kendine gel. Saçmalıyorum. Daha iyi bilmesem, kışkırdığımı söyledim, ama kıskanmamalıyım çünkü Teknik olarak Emmett ve ben sadece sekse dayalı bir kaçamak yapıyoruz. "Ne halt ediyorsun sen?" Emmett sonunda söyledi. "Bir seçme," diyor sanki bu tamamen normal bir şeymiş gibi.

Güneşli bir cumartesi günü birinin kapısında çırılçıplak durmak. "Ted'in bir sonraki filmi için."

"Baban ek iş olarak porno mu yapıyor?" Şaşkınlıkla sordum. Ted Lasker sayısız hit film üretti -sinemalarda izlediğiniz türden filmler- ama belki başka şeyler de yapıyordur. Ne de olsa seks satar.

"Hayır." Emmett'in yanıtı ani ve serttir.

"Ama o çıplak ve..." Daha önce söylediği başka bir şey aklıma geliyor ve konfeti gibi kafa karışıklığı saçıyor. "Senin onun başrol oyuncusu olduğunu söyledi. Ne zaman vakit buluyorsun?"

"Bilmiyorum. Ben de onun gibi bir yıldız değilim. Rol yapmıyorum ve rol yapmak gibi bir arzum da yok."

"Elbette biliyorsun," diye araya giriyor. Sesi nefes nefese geliyor, ki bu sahte olmalı. Kimse orada öylece dururken

nefessiz kalmaz.

"Baban öyle dedi."

"Yani?"

Kafası karışır. "Herkes bir yıldız olmak ister!"

Emmett başını sallıyor.

Brenda kaybolmuş görünüyor. Belki de Emmett'in zaten bir yıldız olduğunun farkında değildir, sadece Hollywood'da değil.

"Ama yapmak zorundasın! Büyük molama ihtiyacım var!" diye yüksek sesle sızlanıyor. "Her zaman seçmelere katıldığını söyledi!"

Öyle mi?

Emmett'in baktığını fark ettiğini sanmıyorum. Bıkkın bir şekilde iç çekmekle meşguldü. "Bak, gitmen gerek. Bu seçmelere katılmayacağım."

"Nasıl olur?" diyor.

"Meşgulüm. Misafirim var." Beni işaret ediyor.

"Seçmeleri onunla bitirebilirsin. Ben bekleyebilirim," diyor.

Onu düzeltmek yerine, "Hayır, yapamazsın. Ama şimdi gidersen, kapıları açacağım, böylece duvardan tekrar atla. Çivi falan kırmanı istemem."

Korkunç olasılığı yeni fark etmiş gibi bir solukla ellerine bakıyor. "Peki. Sen başka biriyle seçmelere katılmadığın zaman gelirim." Gülümseyerek Emmett'e dönmeden önce gözlerini üzerimde gezdiriyor -ve pek etkilenmiş görünmüyor-. "Güle güle!"

Trençkotunu silkiyor ve kalçalarını sallayarak uzaklaşıyor. Onu izlediğimizi biliyor olmalı.

Uzaklara doğru ilerlerken Emmett'e dönüyorum. "Bu sık sık olur mu?"

"Hayır."

Detay yok. Verdiği cevap, bu tür olayların ara sıra yaşandığı ya da hiç yaşanmadığı anlamına gelebilir.

Onu yakından inceliyorum. Tamamen sakin ve akli başında. Ayrıca, daha önce yüzünde "biliyordum" ifadesi vardı.

Daha önce birçok kez yaptığı bir şey. Paltosunu çıkardığında da fazla şaşırmadı.

La Jolla'dayken Emmett bana babasıyla iyi anlaştığını söyledi. Yani en azından biraz bu tür bir olayla rahat.

İşte böyle, ona hamileliğimi söyleme konusundaki tüm endişelerim yok oldu. Kendimi sönük hissediyorum. Ve bu hissin yerini kısa sürede kızgınlık ve belirsiz bir ihanet duygusu aldı. Babasıyla böyle garip bir ilişkileri olduğunu fark etmemiştim.

"Sanırım artık eve gideceğim," diyorum sonunda. Sesimin bu kadar sakin çıkmasından memnunum.

Emmett bana bakıyor. "Üzgün müsün?"

"Kapına gelen çıplak bir kadın mı? Böyle küçük bir şey beni neden üzsün ki?"

"Hadi ama," diyor ellerini açarak. "O sadece babamın gönderdiği bir kız. Onunla hiç tanışmadım ve bir daha da tanışmak istemiyorum."

Eğer bana aşırı tepki veriyormuşum gibi hissettirmeye çalışıyorsa, bunu başarıyor. Ama mantıksız davranmadığımı biliyorum. Belki babasının bir kadını gönderip kapısının önünde soyundurması onun için normaldir ama benim dünyamda değil. "Bu durum hakkında hissettiklerimi değiştirmez." Arabama doğru ilerlerken ellerimi kaldırıyorum. "Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var, tamam mı?"

Beni takip ediyor. "Ne kadar süre için?"

"Bilmiyorum. Bunu hiç düşünmedim." Bir dakika. "On dakika mı?"

Erkekler. "Bir ya da iki gün."

"Bir ya da iki gün mü?" Brenda'nın kaçtığı yönü işaret ediyor. "Amy, hadi ama. O buna değmez."

Olayı abartıyorsun. Sakin davranmıyorsun. "O olmayabilir, ama bu kadar zamana ihtiyacım var. düşünceler." Evine rastgele çıplak kadınlar gelen bir adamla çocuk yetiştirmek için ortak olup olamayacağıma karar vermem gerekiyor. Ben büyürken babam kimseyle çıkmazdı bile.

"Amy, mantıksız davranıyorsun," diyor Emmett.
Çok geç. Zaten arabamdayım. Düşünecek çok şeyim var.

Otuz Üçüncü Bölüm

Emmett

Amy'nin uzaklaşmasını izlerken öfke patlaması yaşadım. Ne oluyor be? O kadın ortaya çıkana kadar her şey çok iyi gidiyordu.

Siktiğimin babası. Bir fahişeyi FedEx'le göndermenin işe yaramayacağını biliyordu, ona cömertçe ödeme yapsa bile. O yüzden

çaresiz bir kadını Hollywood'a göndermek için.

Kapıyı çarparak kapattım ve telefonumu aldım. Eğer babam bu işten paçayı sıyracağını düşünüyorsa, başka bir şey düşünüyor olmalı.

Beş kez çaldıktan sonra, çağrımız bağlandı.

"Sen kim olduğunu sanıyorsun? Bana porno seçmelerine katılan bir kız gönderdin ve bunun sana torun mu? Vasektomi yaptırmayı tercih ederim!"

Joey'nin kuru ve profesyonel sesi, "Böyle hissetmenize üzüldüm," diyor. "Ted'in ilk vazektomisini yapan doktorun adını öğrenmek ister misiniz? Hâlâ çalışıyor."

Babamda bir delik açmak istiyorum, asistanında değil.

"Nerede?"

Benim.

Babam."

"Meşgul."

Gözlerimi kısıyorum. "Oh, anladım. Bana 'aktristini' gönderdi ve şimdi saklanıyor çünkü onu azarlayacağımı biliyor."

"Tanrıların saklanmaya ihtiyacı olmadığı gibi, Ted Lasker da asla saklanmaz.

Bunu

biliyorsun."

"Saçmalık!"

"Her zaman olduğu gibi, milyonları eğlendirecek bir film yapmakla meşgul. Üstelik herkes senin iyi bir evlat

olduğunu biliyor. Babana karşı asla saygısızlık yapmazsın."
Joey

Seçmelerdeki boktan bir aktör gibi konuşuyor; ruhsuz ve inandırıcı değil.

"Daha iyi replikler için bir yazar tutamaz mısın?"

Eleştirilerim Joey'nin babamın her istediğini elde etmesini sağlamak için duyduğu amansız arzuyu azaltmayacak. Joey, babamın asistanlığını yapmasaydı Hollywood'da bir hiç olurdu ve bunu biliyor.

"Ted işle meşgul olduğunuzu biliyor ve sadece torun üretimi konusunda size yardımcı olmak istiyor."

"Ben bebek yapan bir alet değilim! Ve sen -süper şovmen babamla birlikte- beni kız arkadaşımın önünde utandırdın!"

Joey canlandı. "Kız arkadaşın mı var?"

Kahretsin. "Hayır," diyorum, kendime kızarak. Şimdi işe alacak Kız arkadaşımın kim olduğunu bulup onun üzerinde çalışacak biri. Amy'nin böyle bir parazite ihtiyacı yok.

"Hamile mi?" Joey soruyor, sözleri heyecanla dolup taşıyor.

"Hayır! Hamile ya da başka türlü bir kız arkadaş yok."

"Ah, ama olduğunu söylemiştin. Onu hamile bırakabilir misin? Üzerinde oynanmış bir prezervatif gibi mi?"

"Sen en alçak, en aşağılık insansın-"

"Prezervatiflere delik açmaktan çekiniyorsanız, önceden delikli olanlardan temin edebilirim. Kaygan görünüyorlar. Hiçbir şeyden şüphelenmeyecek, söz veriyorum."

"Hayır, hayır, hayır!" Üç kez söylüyorum ki belki biri duyulur. Joey'nin çok seçici bir işitme duyusu var, babamdan aldığı bir özellik.

"Umarım kızıl saçlı olur," diye ekliyor. "Ted torunu için kızıl saçlı bir kız istiyor."

"Kendisi de bir baba olabilir!"

"Kendi torununun babası olamazsın, Emmett." Joey sanki zekâ özür lüymüşüm gibi konuşuyor. "Biyoloji en iyi olduğun ders olmasa bile bunu bilmen gerekirdi. Bu sadece sağduyu."

"Eğer durmazsan seni öldüreceğim ve şu ortaçağ mezarlarından birine atacağım."

"Hayır, yapmayacaksın, çünkü hapisane hayatından nefret edersin. Her neyse, postadan prezervatif bekle." Tam damarımı patlatmak üzereyken telefonu kapattı.

Babamın onu sevmesinin bir nedeni var. Atların gözleri için at gözlüğü vardır. Joey'in kulakları için var. O sadece ne duyarsa

duymak istiyor ve gerisini görmezden geliyor. Sadece babamın iletmek istediklerini iletiyor, başka bir şey değil.

Telefonum çalıyor. Umarım Amy'dir, düşünmeyi bitirmiştir. Ne de olsa Brenda'nın yaptığı bir saniyeyi bile hak etmiyor.

Ama bu Huxley'den bir metin. İç çekiyorum.

-Huxley: Anüsünüze bir ceza kolonisi kuracağım. Kim katkıda bulunmak ister?

Bana ve diğer beş kardeşe gönderdi. Neden bahsediyor?

-Anüsümde bir şey istemiyorum ama seninkinde varsa varım.

-Huxley: Anüsünü kastetmiştim! Ördek!

Gözlerimi deviriyorum. Sorunun ne olduğu çok açık.

-Siri'ye mesaj attırıyor musun?

-Huxley: Evet. Bu işte berbat.

-Sebastian: Parmaklarını kullan.

-Huxley: Yapamam. Araba kullanıyorum.

-O zaman yapana kadar mesajlaşmayı bırak.

-Grant: Anüsün ne olması gerekiyor?

-Huxley: Bir gezegen.

-Uranüs mü?

-Huxley: Evet! Teşekkür ederim! Siri'den kaçmak.

Başımı salladım. Ne bekliyordu ki? Bu kusurlu bir teknoloji.

-Noah: Babamı koloniye mi koyuyoruz?

-Huxley: Evet. Aynen öyle.

-Ben buna varım.

-Sebastian: Daha uzağa yapabilir miyiz?

-Ve daha soğuk?

-Griffin: Şimdi ne yaptı?

-Ne demek istiyorsun, şimdi ne yaptı? Sana bir şey yapmadı mı?

-Griffin: Hayır.

Şanslı piç.

-Huxley: Hatunun biri evime girmeye çalıştı.

Trençkotunun altında çıplaktı.

-Nicholas: Eğer bunu ben Teksas'taki evimdeyken yapsaydı, onu vurup öldürürdüm. SMH.

-Bana da bir tane gönderdi!

Bu da hafta sonu planlarımı mahvetti. Amy en çok Brenda'yı incelerken romantik bir hafta sonu havasında olmayacağı kesin. Ama neden bir güne ihtiyacı var ya da düşünmek için iki dakika mı? Birkaç dakika yeterli bir süre olmalıydı. Sonra Napa'ya gidip gecikmiş şarap turumuzu yapabilirdik.

Umarım Amy düşüncelerini çabucak toparlar. Babamın yaptıklarını takıntı haline getirmesinden iyi bir şey çıkmaz. Sadece

iyi olduğu şey etrafa para saçmak ve film yapmak. Başka her şey boka sarıyor.

-Griffin: Vay be. Sanırım ucuz atlattım.

Belki Joey, Griffin'i gözden kaçırmıştır. Neden beni de görmezden gelmedi? Babam için o kadar da önemli değilim.

- Bana kızıl saçlı birini gönderdi. Ve o kadar da seksi değildi.
- Huxley: Seni üzen bu mu?

Huxley'in metninden hissedilir bir onaylamama dökülüyor.

-Beni hayal kırıklığına uğrattın, Noah. Marilyn Monroe'nun reenkarnasyonu da olsa, yine de hayır derdim.

-Hayır: Tabii ki. Ama onunla seks yapıp sonra hayır diyebilirsin.

Gerçek bir oyuncu gibi konuştun.

-Grant: Babamdan bit kaparsın. Bugatti'm üzerine bahse girerim ki bize gönderdiği kızlarla yatmıştır.

Yüzüm buruştu ama Grant haklı. Bu tipik bir baba davranışı olurdu.

-Sebastian: Kusarken bana izin verin.

-Huxley: İğrenç detayları kendine sakla, Grant.

-Grant: Noah'ın iyiliği için. Babam bir dahaki sefere daha seksi bir kadın gönderirse diye.

-Başarısız olduğunda zamanını böyle boşa harcamayacak.

-Çocuklar, babanız torun isteme konusunda ciddi. Joey bana delinmiş prezervatif göndermeyi teklif etti.

-Griffin: Belki de sana sadece bir kutu gönderiyordur. Doktoramı aldığımdan beri Joey ile konuşmadım.

-Bana bir tane gönderirse kışına tekmeyi basacağım.

-Sıraya gir. Ama bu saçmalığı durdurmak için bir şeyler bulmalıyız. Bütün bu kadın göndermeler rutinimi bozuyor.

Ve Amy'yi üzüyorsun. Böyle bir kızgınlığı hak etmiyor.

-Grant: Ne gibi? İstediyini elde edene kadar durmayacak.

-Kendime kocaman bekçi köpekleri alıyorum. Onları mülkümde serbest bırakacağım.

Kardeşlerim başka fikirler de ortaya attılar, ama hepsi geçici önlemler. Soruna daha kalıcı bir çözüm bulmamız gerekiyor. Ve yakında. Babamın istediği şeyi elde etmek için yaptığı bir numara yüzünden Amy ile bir daha kavga etmeyeceğim.

Otuz Dördüncü Bölüm

Amy

Emmett'in evinden döndüğümde Sasha evde değildi. Bu yüzden olanlar hakkında güvenilir biriyle konuşmak yerine tüm günümü odamı ve banyomu iki kez temizleyerek geçiriyorum. Tuvaleti, sen ovalayana kadar fırçaladım. üzerinde ameliyat. Mutfak tezgahını muhtemelen iki düzine kez sildim. Dört çamaşır yıkadım.

Pazar sabahı geç saatlerde, tüm kıyafetler Yıkanmış, katlanmış ve temizleyecek bir şeyim kalmamıştı. Sasha geç saatlere kadar eve gelmeyecek -eğer gelirse- bu da artık tertemiz olan yerde oturduğum, yorgun ve yalnız olduğum, aklımda bir sürü düşüncenin dönüp durduğu anlamına geliyor ki bu durumdan kesinlikle nefret ediyorum. Bu verimsizdir ve sizi kafası karışık ve aptal yapar.

Peki bir kız düşünmek istemediğinde ne yapmalı?

Netflix'i deniyorum. Ama yapay zekası beni gözetliyor olmalı çünkü bana bebek dizilerinden başka bir şey önermiyor. Hamilelikle ilgili kaç tane film ve dizi yapabilirsin? Bebeğini taşıırken erkek arkadaşından kaçmak bir şey mi? En az dört program öyle olduğunu söylüyor... eğer sosyopatsa.

Belki de bu Netflix'in hayatım hakkında daha iyi hissetmemi sağlama yoludur. Emmett'e çıplak bir kadın uğruyor olabilir ama en azından o bir seri katil değil.

Vay canına, Amy. Neden çıtaı düşük tutmuyorsun?

Tamam. Prime videolarına ne dersin?

Bir bakalım... Bebek partileriyle ilgili filmler ve diziler... Sürpriz hamilelik... Doğum izni...

Ugh. Doğum izniyle ilgili bir programdan ne tür bir heyecan yaratabilirsiniz ki?

Televizyonu kapattım ve ellerimi havaya kaldırdım. Yapacak daha eğlenceli başka bir şey olmalı... Mesela... Mesela...

Gözlerim banyoya kayıyor. Tuvalet bana parıldıyor.

Lanet olsun. Hayatım. Hayatım.

Uzun bir iç çekerek kendimi dolaba sürüklüyorum ve ofis kıyafetlerimi giyiyorum. Bugün Pazar, ama önemli değil.

Evde iş yapmamak benim kuralım.

Telefonum çalıyor. Kendimi hazırlıyorum, çünkü Patron Emmett mi yoksa Kaçamak Emmett mi olduğuna dair hiçbir fikrim yok.

Ama ne mutlu ki, o babam!

-Hey, tatlım! Nasılsın bakalım?

Hamileyim ve sonunda bekar bir anne olabilirim ama hey, banyom gerçekten temiz.

-Ben: Harika gidiyorum. Sen nasılsın?

-Baba: Harika! Sadece harika!

Karşılıklı selfie çekiyoruz. O mutlu görünüyor, ben de iyi görünüyorum. Artık eski püskü temizlik tişörtümü ve şortumu giymediğim için yardımcı oluyor.

-Xavier'in düğünü için SoCal'da olacağımı ve uğrayacağımı söylediğimi hatırlıyor musun?

-Evet.

-Baba: İptal edildi.

-Ne oldu?

-Baba: Xavier bekar kalmasının daha iyi olacağına karar verdi.

Şok edici. Bu onun beşinci evliliği olacağı için Xavier'in değerlendirmesine katılıyorum. Ama açıkçası bu sonuca kendi başına varacağını düşünmemiştim. Çoğu insan kendi durumunu net göremez.

-Nasıl olur?

-Nişanlısı hamile kaldı.

Pislik. Nişanlını terk etmek için berbat bir sebep. Empatim iki katına çıktı, çünkü şu anda tam olarak nasıl hissettiğini anlıyorum. Emmett beni terk etmedi ama o da bilmiyor. Ve dün olanlara bakılırsa, terk edebilir. Bir bebek bunu yapmasına engel olur.
"Seçmeler."

-Baba: Onun bebeği olmadığı

ortaya çıktı. Geri alıyorum. Ne

kaltak ama.

-Nasıl öğrendi?

-Baba: Birkaç yıl önce bir kaza geçirdi, bu yüzden kurusıkı atıyor, biliyor musun?

-Vay canına. Bu korkunç bir şey.

-Baba: Onunmuş gibi göstermeye çalıştı ama işe yaramadı. Ve şuna bakın, onu küçük kardeşiyle aldatmış!

-Aman Tanrım!

-Babam: Aile benzerliği göz önüne alındığında, onun bilmeyeceğini düşündü.

Babamın arkadaşları varken kimin Netflix ve Prime videolarına ihtiyacı var ki?

-Baba: Xavier'in kalbi kırık ve kızgın ama bence böylesi daha iyi. Daha sonra öğrenmektense daha erken öğrenmek daha iyi.

birlikte olduğun kişi işe yaramayacak.

-Ben: Kesinlikle. Zararın neresinden dönersen kardır.

Gönder tuşuna bastığımda kalbim sızlıyor çünkü kayıplarımı telafi etmek zorunda kalıp kalmayacağımı merak ediyorum. Emmett'e Cumartesi günü neden mutsuz olduğumu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum, eğer bu tür şeyler onun için normalse.

-Baba: Aynen öyle. Bırakın aynı değerleri paylaşmayı,

güvenemediğiniz biriyle nasıl yaşarsınız?

Farkında olmadan kafama daha fazla belirsizlik ve şüphe
ektikten sonra, babam bir dakika kadar hayatı ve
arkadaşları hakkında dedikodu yapıyor, bu da beni
eğlendiriyor. Aynı zamanda, neden bu kadar mesajlaştığını
merak etmeye başlıyorum. Normalde
bu kadar çok yazmıyor. Söylemek istediği ama nasıl
başlayacağını bilemediği bir şey mi var?

Bir yanımla onu uyarmak istiyordum ama kendimi
dizginliyorum. Ona hamileliğimden bahsetmesi gereken kişi
benim,
Çünkü bu onun hayatını da etkileyecek. Ancak Emmett'e
henüz söylememişken -hatta söylemek isteyip
istemediğimi bile bilmiyorken- bunu yapmaya kendimi ikna
edemiyordum.

Sonunda, babam dedikodularını tamamladı.

-Sakin ol, duydun mu?

-Evet, efendim! İyi pazarlar, baba. Seni seviyorum!

-Baba: Seni seviyorum, tatlım!

Onun içten sesini ve daha da içten sarılışını neredeyse
duyabiliyor ve kalbimdeki sevginin kabardığını
hissedebiliyorum. O gerçekten de var olanların en iyisi.
Telefonu çantama koyuyorum ve ofise gidiyorum.

Sasha da dahil olmak üzere birkaç kişi masalarında çalışıyor.
Beni fark edince el sallıyor. Ben de el sallayıp Emmett'in
ofis kapısına bakıyorum. Kapalıydı, ama bu bir şey ifade
etmiyor, çünkü o da mesaisini
Beklenmedik boş zamanlarımda işlere yetişmeye çalışıyorum.

Şimdi çıplak kızılın şoku geçtiğine göre, sorunu, yani gizli
hamileliğimi düzeltmek için hiçbir şey yapmadığımı fark
ediyordum.

Hiçbir şey için acele etme, diyordum kendime. Bir sonraki
adımımdan emin olmalıyım. Bilinçaltım konuyla uğraşırken
ben de yaptığım bir Excel modelini gözden geçiriyordum -
bebek üzerinde değil, fon sağladığımız gerçek bir şirket
üzerinde. Cuma günü zaten üzerinden geçmiştik ama bir
modelin üzerinden asla yeterince geçemezsiniz. Ya da

kendime öyle söylüyorum.

Görev olması gerekenden daha uzun sürüyor. Başım sisli ve hafif bir baş ağrısı arka planda parazit gibi zonkluyor. Kahve yoksunluğu gerçek. Lütfen, Tanrım, sadece bir buzlu Americano. Ya da latte. Ya da sade. Her çeşit olur.

Sorumlu bir yetişkin ol, Amy.

Evet. Bu yüzden on beş dakika sonra dinlenme odasıdayım, kafeinsiz bitki çayı seçeneklerini gözden geçiriyorum, bir şeylerin çekici görünmesini umuyorum.

"Hey, bu hafta sonu çalıştığını bilmiyordum," diyor Sasha içeri girerken. Kendine kocaman bir fincan kahve alıyor ve ağzının sulanmaması için çaba sarf ediyor.

"Sadece gözden geçirmem gereken bazı şeyler var. Çok acil bir şey değil."

Bana bakıyor. "Nasıl hissediyorsun?"

"Şöyle böyle." Gerçekten kahve hakkında sızlanmak istiyorum ama onun kendini kötü hissetmesini istemiyorum.

"Uh-huh. Şey, sanırım bu iyi bir şey. Peki nasıl tepki verdi?"

"Ben, uh, biraz..."

"Ne? Fırında bir çörek ve sen hiçbir şey söylemedin-" "Ne çöreği?" Emmett'in ürkütücü derecede sakın sesi Arkamızda. Kahretsin.

Sasha'nın boynu ve başı, omuzları neredeyse kulaklarına değecek kadar çöküyor. Yüz ifadesi "Üzgünüm!" diyor.

Gözlerimi bir saniyeliğine kapattım. Bu şekilde öğrenmesini istemezdim. Nefes alıyorum, sonra bir an nefesimi tutuyorum. Kalbim hızla atmaya başladı.

Sakin ol. Emmett'in son dakika işini masama bırakmasına sevinmiş gibi görünmeye çalışırken takındığım sahte gülümsemeyi takınıyorum.

"Bekliyorum," diyor Emmett, hâlâ o korkutucu derecede sakın sesiyle.

Ona dönüyorum, gülümsemem hâlâ yüzümde sabit bir şekilde duruyor. "Emmett! Burada ne işin var?"

"Bu benim şirketim."

Doğru.

Bakışları Sasha'ya kayıyor, sonra tekrar bana dönüyor.
"Ofisime lütfen."

Yanıt beklemeden arkasını döner ve dışarı çıkar.
Mola odasına ne için geldiyse onu almadı, lanet olsun.
Keşke bir şeyler atıştırsaydı ya da kahve falan içseydi,
çünkü bu onun ruh halini iyileştirebilirdi.

Şu anda, kesinlikle benimle ilgili bir hata buluyormuş gibi hissediyor. Oda arkadaşımın hamileliği bildiği ve kendisinin bilmediği gerçeğini gözden kaçırmış olamaz.

"Çok üzgünüm," diye fısıldıyor Sasha, tüm yüzü buruşmuş bir halde.

Omzunu okşadım. "Sorun değil. Bu işi bitirsek iyi olur."

"Ona... bilirsin işte?" diye fısıldıyor, "istifa" kelimesini kullanmadan.

Başımı salladım. "Hâlâ teklifi düşünüyorum." Ayrıca iki tane daha ikinci tur görüşmem var. "İyi olacağım." Umarım.

Omurgamı dikleştiriyorum ve Emmett'in ofisine doğru kararlı adımlarla yürüyorum. Kapısını aralık bırakmıştı, ben de içeri girip arkamdan kapattım.

Masasının kenarına yaslanmış, ifadesi okunamaz halde.
"Oturun."

Benim var.

"Yani." Soğuk bakışları, gözlerimle buluşmadan önce kısa bir süreliğine karnıma düşüyor. "Çörek."

"Evet, um..." Kendimi idam edilmek üzere olan bir mahkûm gibi hissederek nefes veriyorum. "Cuma günü öğrendim."

"Rick'in mi?" diye soruyor kaşlarını çatarak.

"Hayır." Bu sorudan alınmadım. Sasha da aynı şeyi sordu. "Kesinlikle onun değil."

Bana mı öyle geliyor yoksa Emmett'in omuzlarındaki gerginlik biraz azaldı mı? Nereden bildiğimi sormuyor, sadece başını sallıyor.

Bu yüzden eklemek zorunda hissediyorum, "Tahminimce ilk kez burada oldu. Prezervatif kullanmadık."

"Neden daha önce bir şey söylemedin?"

Onun sakin tavrı beni endişeden titretiyor.
Daha duygusal tepki vermesi gerekmez miydi? Beni
Onu tuzağa düşürmek için bilerek hamile kaldığını falan
mı? "Mesaj atmam gereken bir şey gibi görünmüyordu."

"Ama Cumartesi günü?"

"Brenda geldi," diye hatırlatıyorum ona.

Gözlerini kısa süreliğine kapatır ve nefesinin altında küfür eder.

Muhtemelen rahatsız hissediyordur. Seçmelere katılmak zor
Etrafta bebeği olan çıplak kadınlar. Sırf onun çocuğunu
taşıyorum diye onu istemeyeceği bir şey yapmaya
zorlamak istemiyorum. Karar vermeye zorlanan insanlar
nadiren onurlandırılır. Ediyorlarsa da çok içerliyorlar. Ne
bebek ne de ben bunu hak etmiyoruz.

"Nafaka vermek dışında, yapmak istemediğiniz hiçbir
şeyi yapmak zorunda değilsiniz, çünkü bir bebeğin
babasından beklemesi gereken şey budur."

"Ne?"

"Bunu düşünmek için kendine zaman tanı," diyerek ona
geri çekilip düşünmesi için zarif bir yol gösterdim.

"Muhtemelen şokta olduğunu biliyorum. Bu planımızın bir
parçası değildi."

"Ne planı?"

"Sadece seks amaçlı bir kaçamak mı?" Şok, IQ'sunu
geçici olarak yarıya indirmiş gibi görünüyor.

"Bu bir 'plan' değildi. Bir bebeği büyütmenin masraflarını
karşılama için benden para vermemi istemek de pek plan
sayılmaz."

Bu beni çok sinirlendiriyor. Ben bazı değilim
sorumsuz plansız! "Bir çocuk yetiştirmek için ne
gerektiğine dair bir Excel modeli yaptım." İşin finansal
boyutuna odaklanmış görüldüğü için PowerPoint ya da
notlardan bahsetmiyorum.

"Görmek isterim. Değişiklik isteyeceğimden eminim."

Ha. Tekrar yapmak için gece ikiye kadar uyumayacağım!

"Ne olursa olsun, bu işe karışmadan duramam." diye
devam ediyor. Gözlerini kısar. "Evleneceğiz."

"Ne?"

Ellerini açıyor. "Evleneceğiz."

Ona bakıyorum, neden böyle bir şey yaptığını anlamaya çalışıyorum.

Bunu söyleyerek. Kalbim küt küt atıyor, karnım zil çalıyor. Evlilik hiç aklıma gelmemiştir ve bu fikir beni çok korkutuyor çünkü çok hoşuma gidiyor. Birisi beni evlenmek için yeterince istiyor.

Bağlılık!

Ta ki soğuk gerçek beni tokatlayana kadar. Kızım, sen hamile kalana kadar M'li kelimeyi söylemedi. Xavier'i hatırlıyor musun? Düğünler böyle iptal edilebilir. Soğuk gerçeklik, soğuk parmaklarını göstererek şaklatıyor.

"Aklını mı kaçırdın sen?" Mırıldanıyorum.

Emmett sakince, "Ben son derece mantıklı biriyim," diyor.

"Hayır, değilsin. Öyle olsaydın, evliliği bir seçenek olmaktan çıkarmazdın. O anki kafa karışıklığı yüzünden kararların bulanık."

"Kafam karışık değil. Tıpkı senin bir kaçamağın nasıl olması gerektiğine dair kesin fikirlerin olduğu gibi, benim de bebeğimin nasıl yetiştirilmesi gerektiğine dair kesin fikirlerim var."

"Hangisi...?"

"Bir evde. İki ebeveynli. Evli olan."

Vay canına. Emmett'in bu kadar geleneksel olmasını beklemiyordum. Bir süre Avrupa'da büyüdü - ki bu tür şeyler söz konusu olduğunda Amerika'dan daha liberal olması gerekir

-Babası da hiç evlenmemiş bir Hollywood yapımcısı. "Emmett, evlenmiyoruz çünkü ben Hamile."

"Size şunu hatırlatabilir miyim?" -karnımı işaret ediyor- "bu Taşidiğin bebeğim mi?"

"Evet, ama evlilik! Bu büyük bir adım."

Gözlerini kısarak bana bakıyor, sonra gözlerini kapatıyor ve başını sallıyor. "Romantik olmak istiyorsun. Tabii ki. Çiçekler, çikolata, mücevher..."

"Hayır, böyle şeylerle ilgili değil! Ben evlenmiyorum. İşler ne kadar zorlaşırsa zorlaştınsın yanımda kalacağından

emin olamadığım biri. Eğer benimle bebek için evlenirsen, kendini en az 18 yıllığına adanmış olursun. I

Sıkılmanı ve işin ortasında gitmeni istemiyorum." Kelimeler ağzımdan dökülürken, onun sıkılma ihtimalinin önemli olduğunu fark ediyorum. Adam artık eğlenceli olmayan bir duruma katlanmayacak ya da katlanamayacak kadar zeki ve zengin. Gelecekteki mutluluğumu -ya da bebeğimin- riske atamam.

onun ruh haline göre. Beni kendim için isteyen, güvenilir bir adamı hak ediyorum. "Eğer bebekte bir payın olması gerektiğini düşünüyorsan, ortak velayet gibi bir şey yapabiliriz."

"Bak ne diyeceğim. Evliliği geçici olarak bir kenara bırakalım. Emin olana kadar." Sanki ortak velayet teklifimi duymamış ve fikrimi değiştireceğimden emin.

Yüz ifadesinden bu konuda taviz vermeyeceğini anlayabiliyorum. Ben de taviz vermeyeceğim. Annemin beni yanında istemediğini anlayacak kadar büyüdüğümde hissettiğim terk edilmişlik ve acı duygusunu çocuğumun da hissetmesine izin vermeyeceğim.

"Peki," diyorum, çünkü tartışmak verimli değil. Biraz düşünecek zamanı olduğunda haklı olduğumu anlayacaktır. "Yaptığım durum tespitine geri dönebilir miyim?"

"Hayır, eve gidebilirsin. Acil bir işin yok. Bugün bunu yapman için bir sebep yok."

Tereddüt ediyorum. Evde güveçten başka yapacak bir şeyim yok.

Bana sert bir bakış attı. "Eğer yapmazsan, bir sürü Ofisteki herkesin eğitim alması ve bunun sizin inanılmaz çabanız sayesinde olduğunu bilmelerini sağlayın."

"Sen tam bir pisliksin."

"Pazar günü çalışmamanızı isteyen bir pislik." Dişlerini göstererek gülümsüyor. "Beni dava et."

Bölüm Otuz Beş

Amy

Daireme girdiğim anda telefonum çalmaya başlıyor. Belki de Emmett ışığı gördüğünü bildirmek için mesaj atıyordur ve ben haklıyım.

Ama hayır. Aslında Sasha.

-Her şey yolunda mı? Büyük, kötü patronun ofisinden çıktığını düşündükten sonra masana uğradım ama gitmiştin. Emmett doğum iznine çıkacağın için çok mu sinirlendi?

Hay aksi. Üzgün olmasını beklemeliydim. Şimdi bütün gün boyunca başımı belaya soktuğu için kızgın olacak. Eğer onu doğru yola getirmezsem.

Eşyalarımı yatağımın ayak ucuna koydum ve yatağın kenarına oturdum.

-Pek sayılmaz.

Doğum izni konusunda değil ama hamilelik nedeniyle onunla evlenmek konusunda emin olmadığım için üzgün. Düşündükçe daha da garip geliyor. Erkekler genelde bağlılığa zorlanmadıkları için mutlu olmazlar mı? Ona zarif bir çıkış yolu veriyorum.

-Bunu yapması yasadışı. Bundan eminim. İstifa ettiğini söylemediysen, izin almaya hakkın var.

Belli ki kankam farklı bir varsayım altında hareket ediyor.

-Öyle değil. Karışık bir durum.

-Karmaşık olan ne? Zaten 2 yılı doldurmaya çok yakınsın. Dava açmak istersen, haberim olsun. Sorabilirim. avukat tavsiyeleri için.

Şimdiden erkek arkadaşına sorduğunu hayal edebiliyorum. Hayır. Sadece hayır.

-Lütfen yapmayın. Bu işin yolu dava açmak değil. Ama gönder tuşuna bastığımda bile beni dinlemeyeceğini

biliyordum.
Çevresinden biri
tehdit edildi.

-Söyleyeceğim şeyi kimseye söyleyemezsin.

-Çenemi kapalı tutabileceğimi biliyorsun. Ama burada beni korkutuyorsun.

Yavaşça nefes alıyorum ve daha da yavaş nefes veriyorum.

-Ben: Sana böyle söylemek istemezdim ama bir elini ağzının üzerine koy ve dişlerini sık.

-Neden?

-Garip sesler çıkarmanı istemiyorum! Hala ofistesin, değil mi?

-Tamam. Tamamdır!

-Tamam. İşte süper sır. Bebek Emmett'in.

İki vuruş ve cevap yok. Şoktan mı bayıldı? 911'i aramalı mıyım?

-Alo? Orada mısın?

Ekranda üç nokta belirliyor. Bekliyorum.

-Kahretsin! Lanet olsun! Telefonumu düşürdüm ve Onu almak için eğildiğimde kafamı masaya çarptım.

-Ah. Sen iyi misin?

-Hayır! Emmett'in bebeğine mi hamilesin?
Emmett Lasker?

-Evet.

-Ack! Bunu konuşmamız gerek.

-Bunu söyleyeceğini biliyordum.

-Sasha: Yapacak tonlarca işim varken neden bana bunu söylemek zorundaydın?

-Grant'ten uzatma mı isteyeyim?

Bu zayıf bir şaka denemesi.

-Bebeği istiyor, değil mi?

Hem de nasıl.

-Evet.

-O zaman kahvesini zehirlememe gerek yok.

-Ben: Kahvesine tükürmek istersen diye söylüyorum, bana eve gidip dinlenmemi söyledi.

-Ooooh. Bunu sevdim. Bir molayı hak ediyorsun.

-Benimle bebek için evlenmek istiyor. Emin değilim.

-Bekle. Evlilik mi teklif ediyor?

-Evet ama hayatımı nasıl planladığımı biliyorsun. Sırf onun bebeğine hamile olduğum için bir adamla evlenmek bu planın bir parçası değil.

Ne olursa olsun benimle birlikte olacağından emin olan bir adamla evlenmek istiyorum.

-Ama onunla yatacak kadar hoşlandın, belki en azından bunu düşünebilirsin? Emmett bir biraz garip, ama sonra, tüm dahiler öyledir. Ama o grev yapmıyor

Bu kadar ciddi bir şeyi bir anda ortaya atacak bir tip değilim.

-Evet, bu doğru.

Emmett'in söyledikleri hakkında net düşünmemi zorlaştıran da bu. Üstelik kararlı görünüyordu.

-Yapmam gereken tonlarca iş var ama yapacağım. 9'da ofisten çıkmak için elimden gelen her şeyi yapacağım ki bu gece konuşabilelim.

-Tamam. Seni bekleyeceğim.

-Teşekkürler ama yorgun hissediyorsan beni bekleme. Yatağına git. Bu daha önemli.

-Teşekkürler kızım.

Telefonumu yere bırakıyorum, sonra yatağıma uzanıp tavana bakıyorum. Sasha'nın sadık desteği sinirlerimi yatıştırıyor. Emmett'le yüzleştiğimden beri hamdım. Belki...sadece belki biraz daha açık olabilirim- önerdiği şey hakkında düşündüm.

Otuz Altıncı Bölüm

Emmett

Hamilelik ve çocuk yetiştirme üzerine kitaplar. Kontrol et.

Amy için doğum öncesi vitaminleri. Kontrol et.

Amy için Aylster'da öğle yemeği masajı. Hesap.

Neyi kaçırıyorum? Parmaklarımı masaya vuruyorum ve dizüstü bilgisayara bakıyorum. İncelemem için bir PowerPoint sunumu açık ama ona bakamayacak kadar dikkatim dağınık. Pazartesi günü saat on bir olmasına rağmen, tam olarak hazır olmam gerekirken.

Ama ben değilim. Ne yapmam gerekiyor? ikna etmek için Amy, evlenme konusunda haklı mıyım? İçgüdülerim beni hiç yanıltmadı ve şimdi de yanıltacak gibi görünmüyor.

Evlilik bir kavram olarak belirsiz ve heyecan verici değil. Ama Amy ile evlilik heyecan verici. Zeki, güzel ve çok seksi bir kadın mı? Evet, lütfen. Bebek de bonus olacak, özellikle de annesine benzeyen bir kız olursa. Ama nedense Amy benimle aynı şeyi görmüyor. Ben göremiyorum. Sıkılacağımı söyledi.

Sıkıcı bulduğum insanlarla zamanımı ve enerjimi harcamam.

Tabii ona "Sıkıcı olduğunu düşünseydim seninle asla yatmazdım" demek muhtemelen işe yaramayacaktır. Kadınların daha sağlam bir güvenceye ihtiyacı vardır.

Elmaslar...? Parlak, zarif ve pahalı... Bu oldukça iyi bir güvence. Öte yandan, o böyle satın alınabilir mi? Eğer yaparsam daha çok etkilenebilir. onun yerine bir şey.

Belki de ona ve bebeğe sağlayabileceğim her şey hakkında bir PowerPoint sunumu yapmalıyım. Risk sermayesinde çalışırken bir bebeği tek başına büyütmenin neredeyse imkansız olduğunu bilmeli. Bir dadı ekibine ve market alışverişi için bir tür şirket içi personele ihtiyacı olacak.

alışveriş ve yemek. Ayrıca çocukların eğitim masraflarını da karşılayacağım, istedikleri dereceye kadar. Bu oranda Üniversite harçları artıyor, çocuk girecek yaşa geldiğinde dört yıllık bir diploma almak bir milyar dolara mal olacak.

Ama bu onu ikna etmek için yeterli olacak mı? Muhtemelen daha acil endişeleri vardır. O hamile. Şu anda. Birkaç hücreyi tamamen büyümüş bir insan bebeğine dönüştürmek vücudu için yorucu olmalı. Sipariş ettiğim kitaplardan birinde muhtemelen Amy için ne yapmam gerektiğine dair bazı tavsiyeler vardı. Pembe bir tane alıp okumaya başladım. Neyse ki hızlı okuyan biriyim, bu yüzden beş yüz sayfalık cildi bitirmem birkaç saatten fazla sürmez.

Biri kapıyı çalıyor.

"Evet?" Gözlerim hâlâ sayfalarda, sesleniyorum.

Kapı açıldı. "Vay canına. Takım için bir tane almaya mı karar verdin?"

Yukarı baktım. Grant bana minnettarlık ve hayranlık dolu bir bakış atıyor. "Hayır," diyorum. Amy bana hamilelikten sadece suçüstü yakalandığı için bahsetti. Ben değilim

Amy ve ben ailelerimize nasıl haber vereceğimizi konuşana kadar kimseye haber vermeyeceğim.

"Ama kitaplar-"

"Yaptığım bir sektör analizi için. Hamile kadınlar için yeni bir hizmet türü önerisi."

"Ah." Grant başını sallayarak masanın diğer tarafına oturdu. "Müşterilerinizi tanımak önemlidir."

"Aynen öyle. Yaşayabilirliği başka nasıl değerlendirebilirim?"

"Hamilelik hakkında bu kadar çok şey bildiğine göre, sen de takım için bir tane alabilirsin. Ne de olsa en yaşlısı sensin."

"En yaşlısı olabilirim ama bunak değilim." Babamın Amy'ye ya da çocuğuma yaklaşmasına izin vermeyeceğim. Bebek, babamın Josh Singer'dan üstün olduğunu hissetmek için kullanabileceği bir dekor değil. "O kadar da genç değilsin." Aradığım cevabı bulamıyorum.

sayfalar için. "Hey, annen sabahları kusmaya başladığından hiç bahsetti mi?"

"Ne için?"

"Ya sabah bulantıları yüzünden... ya da çocuğunun bir aptal olduğuna dair içini kemiren o mide bulandırıcı his yüzünden."

Grant gülüyor. Aslında, hepimiz arasında en yüksek IQ'ya sahip olan o. "Hayır ve hayır."

Telefonuma bir mesaj geldi. Grant de aynı anda kendi telefonuna uzandı.

-Griffin: WTF! Bana üniversiteden lanet bir fahişe gönderdi! Hem de çalışma saatlerimde!

Bir kaşımı kaldırıyorum. Detaylandırmasına gerek yok.

-Pişman olacağın bir şey yapmadan önce sakinleş. Muhtemelen kimse fark etmemiştir. İlk aydan sonra kimse ofis saatlerine gitmez.

Griffin'in dersi kolay olduğu için değil. Ama bir konu kavrayışınızın çok ötesinde olduğunda, bir soru bile sormazsınız.

Çünkü çok az şey biliyorsun. Ayrıca, ona aşık olan kızlar dört beş hafta sonra vazgeçerler.

Çünkü öğrencileriyle asla yatmaz.

-Griffin: YANLIŞ! Vize notlarını protesto etmek için ofisimin önünde bir grup ekonomi öğrencisi vardı.

-Grant: Fark eder mi? Sen bütün erkek arkadaşların kışkandığı birisin.

Grant ve benim telefonlarım çalışıyor. Arayan Huxley, bir grup görüşmesi yapıyor. "Griff, kızgın olduğunu biliyorum. Ama sen kadrolusun, yani kim umurunda mı?" diyor kardeşimizi neşelendirmek için zayıf bir girişimde bulunarak.

Griffin kaynıyor. Babam ofisinde olsaydı, suratına uçan bir diz atardı. Bir profesör olmasına rağmen

Ekonometri gibi heyecan verici olmayan bir konuda yıllarca kickboks yapmış.

"O haklı," diyorum. "Onu işe alan sen değilsin ki."

"Lanet olası bölüm başkanı umursuyor, işte o kişi. Benden, tırnak içinde, 'ekonomi bölümünün itibarını geri kazanmamı' istiyor, tırnak içinde, kimseye yaptıramadığı saçma sapan bir davayı yapmamı istiyor çünkü bu aptalca. Silikon Vadisi'nde başarılı olamamış bir teknoloji firması." Griffin bir kedi olsaydı, tüm tüyleri kabarırdı. "Bu başarısız bir

sermayesi ve nakit akışı zayıf olan bir şirket."

"Her şey yoluna girecek," diyor Grant. "Sadece hareketleri yap. Kimse sizden bir mucize yaratmanızı beklemiyor. Kötü yönetilen şirketler her zaman başarısız olur."

Başımı salladım. "Aynen öyle."

Grant koltuğunda arkasına yaslanıyor. Bakışları masamın üzerindeki hamilelikle ilgili kitap kulesine kayıyor ve ağzını bir sırtıma kaplıyor. "Bu arada çocuklar, bilin bakalım Emmett şu anda ne okuyor?"

"Üç Kolay Adımda Kâr İçin Wall Street'e Nasıl Anal Tecavüz Edilir?" Noah diyor ki.

"Hamilelik ve bebek kitapları."

Kardeşlerim patladı. Grant'e kuru bir bakış attım. Grant kıs kıs gülerken ben "Onlar pazar araştırması için" diyorum.

"Sabah bulantıları hakkında bilgi istiyor," diyor Grant. "Evet, duyduğuma göre hamilelik için gelişen bir pazar varmış. Kusacağım," diyor Sebastian.

İç çektim. Belli ki pazar araştırması konusunda bana inanmıyorlar, azıcık bile. Aşırı itirazım sadece inançsızlıklarını pekiştirecekti.

Huxley, "Tuvalete yakın bir yerde durduğundan emin olun," diyor Mr.

Pratik. "Ama asıl sorun sabah bulantıları değil, garip aşermeler. Ofisimdeki asistanlardan biri kısa bir süre önce hamile kaldı. Üç ay boyunca hardal ve doğranmış yeşil zeytinle karıştırılmış konserve ton balığı yedi."

"Kulağa iğrenç geliyor." Umarım Amy Biraz daha normal ve ağırbaşlı bir şey. Taco gibi ya da

Pizza. "Ama kitaplar gerçekten bir sektör analizi için. Grant neden bahsettiğini bilmiyor." Konuyu değiştirme zamanı. "Doğum günü hediyesi nasıl gidiyor?"

"Her şey yolunda," diyor Sebastian. "Ama biliyorsun ki babam istediği şey bu olmadığı için sızlanacak."

Nicholas babasını taklit eder: "'Bir erkeğin istediği doğum günü hediyesini alması için ne yapması gerekir?"

"Bunu aşması gerekiyor. Ortaya çıkacağız, değil mi?" Huxley diyor ki.

"Aynen öyle," diyorum. "Ayrıca, neredeyse hiç haber vermediğinizde istediğinizi elde edemezsiniz. Partiye sadece iki hafta kaldı."

"Partiye birini getirecek misiniz?" Noah soruyor. "Ben bir kız arkadaşımı getiriyorum."

"Ondan ayrılmaya mı çalışıyorsun?" Huxley diyor ki.

"Sinemaya girmek istiyor," diyor Noah. "Ve ısrar etti."

"Kimsem yok," diyor Griffin. "Keşke gitmek zorunda olmasaydım." "Ben de isterdim. Babamın doğum gününe götüreceğim kimse yok.

parti." Amy'yi şüphesiz büyük bir karmaşaya dönüşecek bir şeye maruz bırakmayacağım. "Çok utanç verici."

Kapı üç kez çalındı. "İçeri gel," diyorum, sonra telefonuma dönüyorum, konuşmaya devam etmek zorunda olmadığım için rahatlıyorum. "Çocuklar, gitmem gerek. İşe."

"Aynı şekilde."

Kapatıyoruz. Amy içeri girerken Grant ayağa kalktı. Düşüncelerimi durmadan meşgul eden kadın.

Otuz Yedinci Bölüm

Amy

Grant ve ben birbirimizi selamlıyoruz, tamamen profesyonelce. Emmett'in gözleri beni dikkatle süzüyor, ben de bir gülümseme yapıştırıp iyiymişim gibi davranıyorum.

Babamın doğum günü partisine götüreceğim kimse yok. Çok utanç verici.

Eğer Emmett ve babası geçinemeseydi, babasından utandığını düşünebilirdim. Ama bunun doğru olmadığını biliyorum, belki de Emmett benden utanıyordur. Bu düşünce göğsüme saplanmış sıcak bir bıçak gibi. Gülümsemeye zorluyorum ve dudaklarımın kenarlarının hafifçe seğirdiğini hissediyorum.

Grant kapıyı arkasından kapattığında oturuyorum. "Nasıl hissediyorsun?" Emmett çok istekli bir şekilde soruyor.

Bu sıcaklığın ne kadarı gerçek? "Ben iyiyim. Ya sen?"

"İyiyim." Boğazını temizliyor. "Ee. Hiç düşündün mü "Dün söylediklerim hakkında ne düşünüyorsun?"

Masasının üzerindeki kitaplar dikkatimi çekene kadar cevap vermeye başladım. "Kardeşin o kitapları gördü mü?" Grant'e söyledin mi?

"Evet, ama ona bunların bir sektör analizi için olduğunu söyledim. Hiçbir fikri yok."

"Anlıyorum." Yavaşça başımı sallıyorum, bu konuda ne hissettiğime karar vermeye çalışıyorum.

"Dün söylediğim şey hakkında..."

"Çok utanç verici" derken utanç verici olduğumu mu kastettiniz, yoksa başka bir şey mi? Kelimeler ağızda şekilleniyor, sonra da takılıp kalıyor. Teklifi hakkında açık fikirli olmam gerektiğini düşündüğüm için aptalın tekiydim.

"Ne olmuş ona?"

"Ne düşünüyorsun?"

"Önce birbirimizin aileleriyle tanışmamız gerekmez mi?"
Sormak istediğim asıl soru yerine bunu soruyorum.

Başını sallıyor. İfadesini nötr tutmaya çalışıyor ama yakışıklı yüzünde beliren irkilmeyi yakalıyorum. "Bunun gerekli olduğunu sanmıyorum."

Çok utanç verici. Emmett'in sesi kafamın içinde yankılanıyor. Hissettiğim mide bulantısının sabah bulantısıyla bir ilgisi yok.

"Birbirimizin aileleriyle evlenmiyoruz ki" diye ekliyor.

Ellerim titriyor ve onları sıkıyorum. Ne kadar incindiğimi anlamasına izin verirsem lanetleneceğim. "Drone hakkında konuşalım projesi."

"Ama bitiremedik-"

"Biraz daha zamana ihtiyacım var." Kendimi toparlamak için. Sonunda ağlarsam bu utanç verici olacak. Yüz ısıtma.

Bana bakıyor. "Sen iyi misin?"

"İyiyim. Sadece biraz midem bulanıyor." "Sabah bulantısı mı?"

Omuz silkiyorum. Bırak hamilelikten olduğunu düşünün. Çürük kalbimi görmesinden iyidir.

Bana tam olarak çözemediğim bir bakış atsa da, projeyi benimle birlikte gözden geçiriyor. Şirket neredeyse halka arz için hazır.

Söylediklerini mekanik bir şekilde yazıyorum ama aklım, beni babasının doğum günü partisine götüremeyecek ya da ailesiyle tanıştıramayacak kadar utaniyorsa neden bana evlenme teklif ettiği konusunda dönüp duruyor. Şimdi düşünüyorum da, o da babamla tanışmak konusunda pek hevesli görünmüyordu.

Masama dönüp oturduğumda çekmecelerin altındaki Amazon kutusunu fark ediyorum. Farklı markalarda doğum öncesi vitaminlerle dolu. İçinde şöyle bir not var:

En iyisinin hangisi olduğundan emin değildim, bu yüzden bir demet sipariş ettim.

Bu, doğru olanı yapmaya çalışan ve çocuğunun annesine ve bebeğin kendisine bakmaya çalışan birinin eylemidir.

Hadi ama Amy. Konuşmanın sadece bir tarafını duydun. Belki diğer taraftan biri garip bir yorum yapmıştır.

Pek ikna edici değildi, çünkü birinin bir şey söylemesi için yeterince duraklama olmadı, ama onunla bu konuda konuşmaya duygusal ve zihinsel olarak hazır olana kadar bunu atlatmam gerekiyor.

Dizüstü bilgisayarımın başında otururken, Emmett'ten bir mesaj aldım.

-Emmett: Bilginize, Aylster spa'da M-F arasında 30 dakikalık bir öğle masajınız var.

Mesaja bakıyorum. Masajla ilgili bir imada bile bulunmamıştı. Şokun etkisi geçince kafa karışıklığı başladı. Bu da önemsiyormuş gibi davranmasının bir başka örneği.

Peki neden "Çok utanç verici" dedi? Benden başka kimden ya da neyden bahsediyor olabileceğini düşünemiyorum.

Bir yanımda bu masaj teklifini reddetmek istiyor ama fikrimi değiştireceğim. Stres atmak için bir şeyler yapmak iyi olacak. Sadece kendim için değil, bebek için de.

-Teşekkürler.

-Emmett: Öğle yemeği için vaktiniz olmayabilir, bu yüzden ne isterseniz satın alacaklar ve sizin için hazır edecekler

ayrılırken. Spa resepsiyon görevlisine masaja başlamadan önce siparişinizi verin.

-Emmett: Ve kendinizi otel restoranlarıyla sınırlamak zorunda değilsiniz. İsterseniz size dışarıdan bir şeyler getirebilirler.

Her şeyi düşünmüş. Belki başka bir şeyden utanmıştır. Belki de bu konuda garip hissediyordur.

hamile bıraktığı bir kadının babasıyla tanışmak
Yani. Belki birkaç gün sonra kendine gelir ve bir boşlukta
evlenemeyeceğimizi anlar. Birbirimizin aileleriyle evlenmiyor
olabiliriz ama bu
hayatımızın önemli bir parçası olmayacaklar. Hiç değilse
bebeğimiz amcalarını ve dedelerini tanımayı hak ediyor.

Ama saatler geçtikçe, Emmett'in ailelerimizi bir arada tutma
konusunda fikrini değiştirdiğini gösteren hiçbir şey almadım.
ayrı ve ilgisiz. Bunun yerine ondan sürekli mesajlar
alıyorum. Öğle yemeğinden sonra gelen bu mesaj gibi.

-Emmett: Adaçayı mı, ayçiçeği sarısı mı?

Telefonumda iki renk belirdi. İkisi de çok güzel ama
adaçayı biraz fazla koyu gibi.

-Ben: Ayçiçeği sarısı.

Ya da bu öğleden sonra.

-Emmett: Beyaz mı meşe mi?

-Meşe.

-Emmett: Neden?

-Ben: Daha sıcak.

-Emmett: Meşe ya da kiraza ne dersin?

-Meşe.

Sonra o nedenini sormadan ekliyorum:

-Kiraz çok karanlık.

-İşten sonra gelebilir miyim?

Onunla evlenmeyi kabul edersem ne istediğimi
konuşmak istiyorum - ben büyürken sadece ben ve babam
olduğumuz için ailelerimizin hayatımızın bir parçası
olmasını istiyorum. Ve babasıyla iyi bir ilişkim olsun
istiyorum, çünkü o

Emmett için önemli. Herkesin iyi geçinmesi ve birbirini desteklemesi gerekiyor. Belki de bunu ona açıkça ifade etmeliyim, eğer bir şekilde bunun farkında değilse diye. Sonra bu haberi ailelerimize nasıl duyuracağımızı tartışabiliriz.

-Emmett: Geç saate kadar toplantım var ve uyanık kalmanı istemiyorum. Yarın görüşür müyüz?

-Tamam.

Ertesi sabah yine mesaj atıyor.

-Emmett: Deniz canlıları mı kara canlıları mı?

Kaşlarımı çatıyorum. Yine dalmaya mı gitmek istiyor? Hamileyken bu güvenli mi ki? Yoksa bu bir ipucu mu? Bebek doğmadan önce safari falan? Bu ayın sonunda ilk doktor randevum var - beni daha erken bir tarihe alamadı - ve o beni onaylayana kadar hiçbir şeye söz vermek istemiyorum.

-Ben: Deniz canlıları.

-Emmett: Neden?

-Bana La Jolla'daki dalış gezimizi hatırlatıyorlar.

Ve orada, muhteşem su altı manzaralarını onunla paylaşırken hissettiklerimi asla unutmayacağım.

Salı günkü öğle masajımdan sonra, konsiyerjin benim için aldığı paket biftekli burrito ile otelden ayrılıyorum. Benim Telefon çalışıyor ve arayan babam.

-Hey, tatlım! Fırsatın olduğunda beni arayabilir misin? Teşekkürler!

Mesajı okurken dudağımı ısırdım. Genelde meşgul olduğumu bildiği için neredeyse hiç aramamı istemez. Bu olmalı

Önemli.

İçimdeki endişeyi kontrol etmeye çalışarak onu aradım.

Otuz Sekizinci Bölüm

Amy

"Selam, baba!" En neşeli sesimle söylüyorum.

"Hey, tatlım." Babamın ses tonundaki parlaklık zorlama gibi geliyor. "Hiçbir şeyi bölmedim, değil mi?"

"Hayır, birkaç dakikam var," diyorum saate bakarak. Toplantım bir buçuğa kadar değil.

"Oh, güzel."

Bekliyorum ama başka bir şey söylemiyor. Garip bir sessizlik uzuyor. "Hâlâ orada mısın?" diye soruyorum.

"Evet, evet. Her şey yolunda mı diye sormak için aramıştım."

"Bu harika. Her şey yolunda mı?" "Evet, şey. Renée hakkında."

Şok beni karnımdan vurdu. Hayal ettiğim onca şey arasında annem konusu listenin en tepesinde yer almıyordu. "Peki ya o?" Sakin olmaya çalışıyorum ama sesim titriyor.

"Şey, benimle iletişime geçti."

"Bunca yıldan sonra mı?" Bu sinir bozucu. "Ne istiyor? Para mı?"

"Hayır, hayır, öyle bir şey değil." Kısa bir kahkaha atıyor. "Ona asla bir kuruş bile vermeyeceğimi biliyor."

Doğru. Babam aptal değil.

"Ama o seninle bağlantı kurmak istiyor," diyor.

Ağzımda tadabildiğim tek şey olana kadar acılık kabarıyor.

"Çok geç olduğunu düşünmüyor mu?"

"Sanırım bu yüzden seni Pulse'ta takip etmeye çalıştı ama hiçbir fotoğraf göremedi, bu yüzden arkadaşlık isteği gönderdi. Sanırım sen de görmezden geldin."

"Ben sosyal medya kullanmıyorum. Sadece orada bir hesabım var çünkü..." Sabırsızca iç çektim. "Her neyse, hayır. İlgilenmiyorum."

"O zaman onunla uğraşmak zorunda değilsin Amy. Sadece annenle konuşmak istersin diye sana söylemek istedim." Sakinliğinin altında bir parça keder var. Her zaman tüm ihtiyaçlarımı karşılayamayacağını hissetti.

"Yok." Derin nefes alıyorum, nefesi bir an tutuyorum, sonra veriyorum. "Bir anneye ihtiyacım yok. Sen varsın baba. Beni seven ve büyüten sensin. O şimdi ortaya çıkıp övgülerin hiçbirini alamaz."

"Tamam," diyor nazikçe.

Sesimi yumuşatıyorum. "Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum, tatlım."

Telefonu kapattık. Sarmal halindeki duygularımı toparlamak için birkaç saniye olduğum yerde kalıyorum ve elimi yavaşça telefonumun etrafından çekiyorum. Ofise dönmem, öğle yemeğimi yemem ve toplantıya gitmem gerekiyor.

Ama annemin bunca yıl sonra yeniden bağlanmak istemesi içimi kemirip duruyor. Bırakmayan bir köpek gibi topuklarını kemiriyor.

Toplantıdan sonra masama döndüm ve telefonumu çıkardım. Pulse simgesine baktım. Neden şimdi onun sosyal medya arkadaşı olmak isteyeyim ki?

Telefonumu masanın üzerine bıraktım. Onu görmezden gelmeliyim.

Onun bir önemi yok. Beni öylece bırakıp sonra uygun bir zamanda ortaya çıkamaz.

Ama kendimi telefonu tekrar elime alıp Nabız simgesine dokunurken buluyorum.

Tabii ki ilk çıkan şey talep oluyor.

Renée Wilson sizinle karşılıklı dostluk paylaşmak istiyor.

Onayla | Reddet

Kapatmak için X işaretine tıklıyorum. Yapmak istediğim şey onun profiline bakmak. Beni ve babamı terk ettikten sonra nasıl bir hayatı olduğunu görmek. Dürüst olmak gerekirse, ne görmeyi beklediğimi bilmiyorum. Belki de ayrılma kararından pişman olduğunu görmek istiyorum. Onu yeni bir aileyle görürsem içim parçalanacakmış gibi hissedeceğimi biliyorum... özellikle de çocuklar varsa benim yaşlarımda.

Bunu gerçekten görmek istiyor musun?

Ama zaten profilindeyim. Yüz fotoğrafı mükemmel. Ya on ya da on beş yıl öncesine ait bir fotoğraf ya da gençliğini korumak için çok çalışmış. Bekar. Çocuğu yok. İçimdeki gerginlik azalıyor ve daha rahat nefes alabiliyorum.

Bu doğrulandı, gönderilerini, fotoğraflarını ve videolarını inceledim. Beni terk ettiği için pişman olması dileğimin aksine, harika bir hayatı olduğunu acı bir şekilde not ediyorum.

Etrafına biralar ve ucuz köpüklü şaraplar saçarak havuz kenarında üstsüz zıpladığı görüntüler. Elindeki beyaz şurubu müstehcen bir şekilde yalıyor, gözleri kamerada, ağzı şehvet dolu bir gülümsemeyle ayrılmış. Erkekler ona karşı dönüyor, aletlerini poposuna sürüyor. Yumuşak çekirdekli bir pornoda da rol alabilirdi.

Partiler. Pulse'a katıldığı günden itibaren yıllarca süren daha çılgın partiler. Sanırım seks partisi videosu yayınlamadığı için rahatlamalıyım, bu beni gerçekten şok etmezdi.

Beni etrafında istememesine şaşmamalı. Babamla birlikte olarak yozlaşmış bir hayat sürebilirdi ama ben sürdüremezdim. Ben bir rahatsızlığım ya da gençken ve ona ihtiyacım varken öyleydim. Ama şimdi... Belki de iğrenç partilerine götürebileceği harika bir "kız arkadaş" olacağımı düşünüyordur. Ne de olsa yaşıyor. Son fotoğraflarda cildi yaşını ve onlarca yıllık ahlaksız yaşam tarzını ve seçimlerini göstermeye başlıyor. Belki de içeri girebilmek için daha genç bir ete ihtiyacı vardır. Kim bilir?

Onsuz daha iyi olacağım konusunda başından beri haklı olduğum için rahatlayıp mutlu mu oluyorum, karar veremiyorum. Yoksa genetik materyalimin yarısına katkıda bulunan kişinin bu kadar acınası bir insan olmasına mı üzülüyorum? Belki de ikisinden de biraz.

Uygulama üzerinden ona hızlı bir kişisel mesaj yazıyorum.

Babamdan haber aldım. Bilirsiniz, gerçekten yanımda kalıp beni büyüten ebeveynden. Bilgin olsun, Pulse'ı hiç kullanmadım ve bağlanmakla da ilgilenmiyorum. Babamı bir daha rahatsız etme.

Bir süre cümlelere bakıyorum. Bir yanım biraz yumuşatmam gerekip gerekmediğini merak ediyor... ama hayır. Beni ve babamı terk etmeye karar verdiğinde tatlı ve nazik miydi? Arkasına bakmadı. Aramak ya da doğum günü kartı göndermek gibi şeyler için hiç çaba göstermedi. Bir gün uyanıp canı istedi diye annecilik oynamaya karar veremez.

Gönder tuşuna basıp uygulamayı sildim. Annem gibi insanlar ne zamanımı ne de enerjimi hak ediyor.

"Amy, iyi misin?" Emmett ofisine dönerken duraksayarak soruyor.

Hızlı bir gülümsemeye zorladım. "Evet. Her şey yolunda." Konuşurken, dn teslimat hakkında konuştuğumdan beri onu görmediğimi fark ediyorum. Bu kadar meşgulken, aynı katta olmamıza rağmen birbirimizi çok fazla görmememiz çılgınca. Peggy ve kocası gibi farklı firmalarda çalışıyor olsaydık, gerçekten randevu almamız gerekirdi.

Bebeğin babasına ihtiyaı olacak ve Blaire Grup'tan gelen teklifi kabul etmek ikiniz için de kötü bir hareket olacak.

Evet, yle. Emmett'le evlenmeye karar verirsem burada kalmam gerekecek.

Etrafına bakınıyor, sonra sesini alaltıyor. "İşin bitince bana uğrayabilir misin?"

Sonunda aklımdakileri anlatmak için bir şansım oldu. "Evet. Bunu çok isterim."

Bölüm Otuz Dokuz

Emmett

Saat altıda asansörlerin önünde duruyorum. Grant yanımdan geçerken kaşlarını kaldırıyor.

"Bu gece sipariş vermeyecek misin?" dedi. "Hayır. Eve gidiyorum."

Adımlarının ortasında durdu. "İyi hissediyor musun?" "Elbette. Neden?"

"Saat daha altı bile olmadı. Ateşin var mı? Mide rahatsızlığı? Bir şeyler olmalı."

"Hasta değilim. Sadece bugün biraz iş-yaşam dengesi pratiği yapmak istedim."

"Aman Tanrım, dünyanın sonu geliyor. Haberleri kontrol etmeliyim, bakalım dev bir meteor hepimizi yok etmek üzere mi?"

İç çekiyorum ve bekleyen asansöre adım atıyorum. Grant sırf ben asansördeyim diye kıyamet kopmuş gibi davranmak zorunda değil.

biraz erken ayrılıyorum. Dürüst olmak gerekirse, garip hissettiriyor. Ama Amy gelmeden önce evimi hazırlamalıyım, böylece davamı açabilirim.

İkimizin de çok çalıştığını ve yaşam tarzımızın çocuk yetiştirmek için elverişli olmayabileceğini biliyorum. Bizim meslekte işlerin nasıl olduğunu gördüm.

Öte yandan, tüm yükü onun üstlenmesine izin vermeyeceğim. O benim de çocuğum. Ayrıca, para pek çok sorunu çözebilir, çoğu zaman onun farkında olmadığı şekillerde. Buna biraz daha odaklanmasını istiyorum. Benimle evlense de evlenmese de tek başına olmadığını bilmesini istiyorum, her ne kadar evlenmesini tercih etsem de. Bu sadece mantıklı bir adım.

Hepsi bu mu? Zihnim fısıldıyor.

Başka neye ihtiyacım var? Aşka mı? Aşkın ne olduğu ya

da nasıl hissettirmesi gerektiği hakkında hiçbir fikrim yok.
Amy'yle birbirimize sahip olmamız yeterli değil mi?

Harika bir kimyamız var, ikimiz de akıllıyız, birbirimizin kariyerini anlıyoruz ve anlaşıyoruz. Bu aşk gibi belirsiz bir şeyden daha önemli.

Eve gelip oturma odasına geçince ona mesaj attım.

-Ne zaman gelmeyi düşünüyorsun?

-Yarım saat. Ofisten yeni çıktım.

-Akşam yemeği için ne istersin?

-Pepperoni pizza mı?

-Tamamdır!

Bir sipariş veriyorum, sonra buzdolabını kontrol ediyorum. en sevdiği köpüklü pembe limonata var. Bir kasa dolusu var. Mükemmel.

Amy pizza geldikten bir dakika sonra içeri girer. Çantasını omzuna asmış bir şekilde kapıdan içeri giriyor. Muhteşem görünüyor, gözleri parlak, ağzı tatlı ve dolgun. Hamilelik kitaplarının hepsi ışıltının daha sonra ortaya çıkacağını söylüyor, ama o şimdiden yıldızlarla dolu bir ziyafeti yuttu.

"Önce yemek ister misin?" Hamile ve bir buçuk kişilik yiyor. Bazıları hamileyken iki kişilik yediğini söylüyor ama kitaplara göre bebek haşhaş tohumu büyüklüğünde. Henüz tam bir kişilik kazanması için çok küçük.

"Evet! Açlıktan ölüyorum."

Pizzaya yumulduk. İçki içemediği için o limonatasını yudumlarken ben bir bardak kola ile yetiniyorum ve su filtresi projesi hakkında konuşuyoruz. Henüz bebekle ilgili hazırladığım açıklamayla onu tuzağa düşürmek istemiyorum. Hassas bir konuyu dinleyicilerin anlayışlı bir ruh halinde olduğu bir zamanda açmak her zaman en iyisidir.

"Tipik bir kar amacı gütmeyen girişim olmadığına göre, gerçekten başarılı olursa ne olacak?"

"En iyi şampanya ile kadeh kaldıracağız ve Bernie ile ilgilenmeye devam edeceğim ve bazılarının

hedge fonu veya özel sermaye şirketi devralır."

"Çıkış stratejisinin bu olduğunu sanıyordum."

"Normalde evet, ama Blaire Grubu ile olan başarısızlıktan sonra değil."

Parmakları limonatasının etrafında bir esneyip bir gevşiyor. "Blaire Grubu bir tanesini berbat mı etti?"

"Birkaç yıl önceydi ama evet. Her şey tam bir karmaşaydı. Dürüst olmak gerekirse, Marion Blaire anlaşmadan sorumlu olmak istediğinde evet dememem gerektiğini bilmeliydim. Kendi yeterliliğine dair aşırı şişirilmiş bir duygusu var. Ve bulunduğu yere sadece babası sayesinde gelmiş olması onu çok rahatsız ediyor."

Düşmanlığımızda bundan fazlası var. Profesyonel ve kişisel olarak benimle uğraşmaya devam etmesi sinir bozucu olmaktan da öte. Bizi rakip olarak görüyor ki bu çok saçma. Rakip olmak aynı yetenek ve azim seviyesine sahip olduğumuz anlamına gelir. Gerçek şu ki, o sadece çalışanlarımı çalmaya çalışıyor. Yani, eski çalışanlarımı. Duyduğuma göre

Webber'ı yakaladı. O istenmeyen enkaza hoş geldin diyebilir.

Amy limonatasını yudumlarken gözlerini yere indirdi.

"Yani buraya sadece pizza yemeye ve Marion Blaire hakkında konuşmaya mı geldik?"

İşte geliyor. Koltuğumda kayıyorum, zihnimde planımı gözden geçiriyorum. "Hayır," diyorum. "Yemeğini bitirdiysen sana bir şey göstermek istiyorum."

"Benden bu kadar." Parmaklarını peçeteye siler.

Onu üst katta, benim yatak odamla ofis arasındaki yatak odasına götürüyorum. Kapı ve bir pencere açık bırakılmıştı ve koku epey dağılmıştı.

Elimle işaret ederek odaya giriyorum. "Ne düşünüyorsun?"

Girişte durur ve bakar. Duvarlar La Jolla'nın suyuna benzeyen mavi-yeşil tonlarına boyanmış. Deniz kaplumbağaları, foklar ve yüksek yosun sütunları iki duvarı işgal ederken, diğer duvarlarda deniz dünyasının tamamlanmamış duvar resimleri var. Meşe bir beşik çoktan bir araya getirilmiş ve köşede duruyor.

Yavaşça içeri girer. Konuşmuyor, sadece yavaşça dönüyor, kocaman odaya bakıyor, gözleri kocaman.

Sonunda, gerginliğe dayanamıyorum. "Beğendin mi?" "Evet! Vay canına. Bu... muhteşem," diye fısıldıyor. "Bayıldım her şey."

Tanrıya şükür. "Burası çocuk odası."

"Bütün bunları ne zaman hazırladın?" diye soruyor. "Sorularınıza ne cevap vereceğimi bilmiyordunuz, değil mi? O kadar şeffaf olmadığımı inanmak istiyorum."

Gülüyorum. "Hayır, o kadar şeffaf değilsin." Keşke. "Dün başladım."

"Ama sen hep ofisteydin."

"Evet, ama geceleri evdeyim. Beşiği ben topladım."

Bana kanseri tek başıma tedavi etmişim gibi bakıyor. Oh, evet.

"Ama tüm övgüyü ben alamam. Boyama işini yapmaları için bir ekip tuttum ve onları telefonla denetledim."

Birkaç kez göz kırpmıyor. "Ne diyeceğimi bilemiyorum. Ben... Ben henüz bir çocuk odası düşünmedim bile."

"Çok meşguldün." Telaşlandığında çok sevimli oluyor. "Bunun benim halledebileceğim bir şey olduğunu düşündüm."

"Teşekkür ederim."

Şimdiye kadar çok iyiydi. "Dinle. Pazar günü ne dediğini biliyorum ama bu bebeği tek başına büyütmenin sandığın kadar kolay olmayacağını düşünmeni istiyorum. Ben de istemiyorum.

görmezden gelen ve terk eden bir baba olmak çocuklar." Babam gibi. Bize para verdi ama başka bir şey vermedi. Vasektomisinin başarısız olmaması için zamanda geriye gidebilseydi, kesinlikle giderdi. Ya da en azından kadınlarla hemen temasa geçer ve kürtaj yaptırmalarını isterdi. "Aynı şey senin anne olman için de geçerli. Zaten pek çok açıdan uyumluyuz. İkimiz de kariyerlerimizin bize yüklediği sorumlulukların farkındayız.

İkimiz de akıllıyız ve bebek için doğru olanı yapmak istiyoruz. Evlilikler çok daha azı üzerine kurulmuştur."

Düşünceler yumuşayan gözlerinde uçuşuyor. Küçük bir gülümseme dudaklarını büküyor. En azından yarı yarıya ikna olmuş durumda.

Sonra kaşları bir V şeklinde birleşiyor.

Lanet olsun. Takıldığın nokta ne?

"Bunu yanlış anlamamı istemiyorum," diyor.

Uh-oh... Kadınlar size gerçekten kötü bir haber vermek üzereyken bunu söylerler. "Yanlış anlamamı istemem ama aletin küçük" ya da "ama tuhaf kokuyorsun" ya da "ama tipim değilsin."

Soğukkanlı davranmaktan başka yapacak bir şey yoktu. "Tamam." "Sen ve Grant'in babanız hakkında konuştuğunuzu duydum. doğum günü partisi."

Sikeyim.

"Ve oraya kimseyi götürmemekle ilgili bir şeyler söylemiştin." Bakışlarında incinmişlik, kırılanlık var. "Ayrıca 'Çok utanç verici' demiştin."

Tabii ki. Babamın partileri her zaman berbattır. Onunla teke tek görüşmek daha da kötüdür. En azından partilerde dikkati bölünmüş oluyor. Daha özel toplantılarda, tüm çekilmezliğini görürsünüz.

"Ayrıca birbirimizi ailelerimizle tanıştırmamızı istemediğini de söylemiştin. Bence bu şekilde hissettiğin birine söz vermemelisin," diye duraksayarak devam ediyor, yanakları kızarıyor. "Muhtemelen ailenle tanıştırmaktan çekinmeyeceğin birine söz vermemelisin, anlıyor musun? Ve açıkçası, benimle gurur duyan bir erkeği hak ediyorum. En azından."

Kahretsin. O hazırlıksız yorumu bu şekilde anladığını bilmiyordum. Bunu hemen düzeltmeliyim. Babam bu kızgınlığa değmez.

Dudaklarımı sıkıca alnına bastırıyorum, üzerinde adım yazılı bir damga gibi. "Amy, ilk görüşmene geldiğinde senin harika olduğunu düşünmüştüm. O zamandan beri de fikrimi değiştirmedim."

"Teşekkürler ama yalan söylemek zorunda değilsin," diyor kaşlarını çatarak. "Beni işe aldığınızda ne dediğinizi duydum."

Kırkınıc Bölüm

Amy

Emmett ŐaŐkını görünüyor. Ama nasıl unutmuŐ olabilir ki?

"Teklif etmeden önce 'Buna pişman olacağım' dedin. İŞi bana ver." Sesim alaycı ve bana eski bir aŐađılanmayı yeniden yaŐattıđı için kızgın. Belki de işe aldığı herkese bunu söylüyordur, bu yüzden hatırlayamıyordur.

Evet. Tam bir patron deliği hareketi.

Gözlerini dikmiŐ bakıyor. Eğer bir çizgi film karakteri olsaydı, kafasının üzerinde parlak bir ampul patlardı. "Bunu seni gerçekten işe almak istemediğim için söylediğimi mi sandın?"

"Başka neden söyleyesin ki?"

"Beceremeyeceğini düşünseydim seni işe almazdım," diyor inanamadığım bir sesle, "bunu açıklamak zorundayım.

"Webber'ı sen tuttuñ," dedim.

"Hayır, ben yapmadım. Onunla başka biri görüŐtü. Her neyse, Webber'ı unutun. Bunu söylememin nedeni tamamen profesyonel kalabileceğimden emin olmamamdı. Sen de çekici."

Hmm... Yalan söylüyor olabilir. Ne de olsa birlikte yatıyoruz ve muhtemelen birkaç yıl önce söylediği bir Şeyle beni kızdırmak istemiyordur.

"Bana yle bakmayı kes. Biliyorsun ki, senin beleŐŐi biri olduğunu düşünmüyorum. İŞin kendi adına konuşuyor. Yıllık değerlendirmenle birlikte."

Tamam, bu Őphelerimi hafifletti. "Ve tüm bu zaman boyunca, yanıldığını kanıtlamak için deli gibi çalışıyordum," diye mırıldandım.

"Seksi olmadığını nasıl kanıtladıñ bilmiyorum. Bütün o eziklerle ıkmana çok sinirlenmiŐtim." Huffs.

Kabul etmek zorundayım, gerçekten kötü seçeneklerle çıktım. "Sen daha iyisini hak ediyorsun." diye ekliyor.

"Senin gibi mi?"

Ağzının bir köşesi yukarı doğru kıvrılıyor. "Hey, eğer ayakkabı uyuyorsa..."

Gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Ya daha iyi birini bulursam?"

"Benden daha mı iyi?" Gerçekten kafası karışmış görünüyor. "Hayır." Gülmek zorundayım. Bu adam kesinlikle imkânsız.

"Ve açıklığa kavuşturmak için söylüyorum, 'Çok utanç verici' derken senden bahsetmiyordum. Sadece Kardeşlerimin gündeme getirdiği başka bir şey." Ellerini omuzlarıma koydu. "Seninle birlikte olmaktan asla utanmıyorum, Amy."

Yüzüne bakıyorum. Ciddiyeti görüyorum. Kalbime sıcaklık yayılıyor. "Tamam."

"Eğer gerçekten istiyorsan, seni babamın partisine götürebilirim. Sadece çok şaşıрма, tamam mı? Onun etkinlikleri alışılmışın dışında olabiliyor."

Bu konuyu açıklığa kavuşturduğumuz için son derece rahatlamış ve mutlu bir şekilde gülümsüyorum. "Eğer ailenizle tanışmak için en iyi yol bir parti değilse, bunu başka bir zaman yapabiliriz. Belki küçük bir akşam yemeği ya da

Bir şey mi?"

"İyi bir zaman yok." Kaşlarını çatıyor. "O... uh... meşgul, diğer şeylerin yanı sıra. O yüzden partiyi yapalım. Böylesi muhtemelen daha iyi olur."

"Tamam."

"Hepimiz iyi miyiz? Konuşmak istediğin başka bir şey yok mu? Başka yanlış anlaşılma yok mu?"

"Hayır." Kollarımı boynuna doladım ve onu öptüm. Bana karşı çok ama çok iyi hissediyor, sert ve güçlü. I Onu özlüyordum; onunla olmayı, onu tatmayı, sesini duymayı, sarhoş edici kokusunu koklamayı. Feromonların sahte olduğunu, parfüm satmak ya da insanların karşı cins söz konusu olduğunda neden aptalca şeyler yaptığını

açıklamak için yaratılmış bir saçmalık olduğunu düşünürdüm.

Ama artık o kadar emin değilim. Emmett'in neden olduğu sıcaklık, zihnimi işgal etmesi ve odaklanmamı bozması

aralıklar- başka türlü açıklanamaz.

Yine de bunların hiçbirini beni gerçekten uzun vadeli düşünmeye ikna etmeye yetmez. Onun önemseydiğini, bebeğimiz ve geleceğimiz için heyecan duyduğunu bilmek. Bu çocuk odasını yaratmak için harcadığı çaba, ortak bir yaşamı sahiplenme şekli.

Kısa süreli bir kaçamak yapmayı planlayan bir adam, bırakın bir boyama ekibi tutup onlara ayrıntılı talimatlar vermeyi, kendi başına bir beşik yapmaya bile zahmet etmezdi. Duvarları standart kırık beyaza boyar, prefabrik bir beşik koyar, içini dikkatsizce seçilmiş oyuncaklarla doldurur ve bittiğini söyleyebilirdi. Tabii bu kadarını yapmaya zahmet ettiyse.

Bedenimin onunkiyle birlikte yavaşça hareket ettiğini hissediyorum.

Çocuk odasından salona doğru dans ediyoruz. Ağızlarımız birleşiyor, parmaklarım saçlarını kazıyor. Öpüşme şehvetle büyüyor, dudakları ve dili beni yağmalıyor.

Arkasındaki kapıyı topuğunun tersiyle iterek açıyor. Yatak odasına giriyoruz, başım tempomuza uymak için tembelce dönüyor. İhtiyaç, tatlı kelebekler gibi içimde çırpınıyor.

Beni nazikçe yatağa yatırdığında dünyam altüst oluyor. Serin çarşaflar sıcak tenime karşı muhteşem bir his veriyor. Yüzünü kucaklayarak, daha fazla öpücük için onu aşağı çekiyorum. Bluzumun düğmelerini karıştırıp kıyafetlerimi açıyor, ardından sütyenimin ön tokasını çözüyor.

Çekiştiriyor

eteğimin arkasındaki fermuarı açıyor. Yardım etmek için kalçalarımı kaldırıyorum, sonra eteğimi ve iç çamaşırlarımı uzun, duyumsal bir süzülüşle aşağı çektiğinde rahatlıyorum.

Sonra çırılçıplak soyunuyor ve vücuduma şarkı söyletiyor. Göğsümün ucuna yaklaşan ağzı yumuşak bir iç çekiş çıkarıyor. Güçlü emme bir inilti ortaya çıkarıyor. Elleri her yerde, karıncalanan izler bırakıyor. Acele etmiyor, durgun bir mutluluk içinde boğuluyormuşum gibi hissedene kadar sıcak sıvı zevk katmanlarını birbiri ardına ekliyor.

Parmaklarımı terden kayganlaşmış omuzlarına gömüyorum. Nefes alışının sert sesi kulağıma en iyi gelen afrodisyak. Ereksiyonu bana baskı yapıyor ve ben

kıvraniyorum.

Birbirimize olabildiğince yakın olana kadar, onun beni doldurmasını istiyorum.

Prezervatife uzandığında bileğini tutuyorum. "Yapmak zorunda değilsin," diye fısıldıyorum. Kalbim çırpınıyor Ona olan bağlılığım ve güvenim. "Ben zaten hamileyim. Ve seni hissetmek istiyorum -sadece seni- bu gece içimde."

Gözleri yanan bir ihtiyaçla kararıyor. Sessiz bir davetle kalçalarımı açıyorum, sonra kaygan kıvrımlarımı ereksiyonuna doğru sallıyorum.

İnliyor, gözlerini sıkarak kapatıyor. "Beni öldürüyorsun."

Boğazımdan kopan kahkaha alçak ve baştan çıkarıcı. Sesimin böyle çıkabileceğini bilmiyordum ama Emmett kendimi bir seks ve arzu tanrıçası gibi hissettiriyor. "Kapa çeneni ve anlaş."

Yapıyor, yumuşak bir vuruşla sonuna kadar giriyor. Onu içimde hissetmenin verdiği zevkle nefesim kesiliyor. Seks yapmıştık.

daha önce birçok kez, ama bu farklı hissettiriyor. Daha bağlı. Daha samimi. Parmaklarımız birbirine geçiyor, bağlanıyor. Hareket ederken birbirimize tutunuyoruz, ikimiz de üzerimizde bir doruk noktası parçalanana kadar sıcak, tatlı bir ritme katkıda bulunuyoruz.

Nefes alış verişimiz durulduğunda, bir aile olarak bize bir şans vermeye açık olduğumu biliyorum.

Bölüm Kırk Bir

Amy

Sonraki bir iki hafta boyunca Emmett daha fazla fotoğraf gönderdi.

Ben babası için bir hediye ararken, çocuk odası için seçeneklere bakmamı istedi. Emmett sadece gelmenin yeterli olacağını söyledi ama bugün babasının doğum günü. Bir hediye yapmak istiyorum.

İyi bir ilk izlenim, eli boş gelmemek anlamına gelir.

Bu yüzden çalışırken seçenekler için internette geziniyorum. Sonunda Ted Lasker'in baş harflerini taşıyan bir dizi muhteşem oniks kol düğmesinde karar kıldım - bir ödül töreni ya da başka bir şey için giyinmesi gerektiğinde takabileceği bir şey.

Emmett bana bunun bir havuz partisi olduğunu söyledi, bu yüzden ya kıyafetimin altına bir mayo giymeliyim ya da havuz alanından tamamen kaçınmalıyım, çünkü aksi takdirde insanlar beni eğlenmek için suya sürükleyecekler. Ben de sundress'in altına pembe bir bikini giydim, su geçirmez çantama bir plaj şalı ve güneş kremi koydum ve Emmett'in yanına gittim.

"Babam sizinle konuşursa başınızı sallayın ve karşılığında mümkün olduğunca az şey söyleyin," diyor Emmett bizi evine götürürken.

babasının evinde. "Onunla ne kadar çok konuşursan, o kadar kötüleşiyor." "Nasıl olur?"

"Göreceksiniz. Babam çok fazla alkol aldığında biraz fazla... kabadayı olabiliyor ve evde tonlarca içki olacak. parti."

Emmett babasının benim üzerimde kötü bir izlenim bırakmasından endişeleniyor olmalı, özellikle de araları çok sıkı olduğu için.

"Merak etme," diyorum gülümseyerek. Birkaç sarhoş yorumuna dayanarak hemen bir yargıya varacak değilim.

Hepimiz

Etki altındayken keşke söylemeseydim dediğimiz şeyler.

"Ve arkadaşlarını da görmezden gel. Ya da -eğer etkileşime geçmeniz gerekiyorsa- sadece gülümseyin."

"Bunu yapabilirim." Endişem artmaya başladığında iç çekiyorum. "Keşke daha çok film izleseydim."

"Neden?"

"Böylece daha iyi uyum sağlayabilirim? Partideki insanlar Onlar hakkında konuşmak mı? Yani, hepsi sinemacı. Sanırım babanın filmlerinden sadece ikisini izledim. En azından hepsini izlemeye çalışmalıyım."

"Uyum sağlamak için film izlemekten daha fazlasına ihtiyacınız olacak," diye mırıldanıyor.

Muhtemelen, ama partinin Emmett'in söylediği kadar kötü olmayacağına karar verdim. Tahminimce beklentilerimi düşük tutmaya çalışıyor, böylece hoş bir sürprizle karşılaşacağım. Ayrıca, babam yaşında biri için. Muhtemelen eğlenceli bir şeydir,

ağırbaşlı ve pahalı. Belki pasta içinde bir striptizci ya da benzer "müstehcen" bir şey. Üstesinden gelebileceğime eminim.

Emmett devasa bir malikaneye yanaşıyor, kuleleri olan bir şatoya benzeyen devasa, parlak fildişi bir yapı. korkuluklu teraslar. Pencereler kemerli ve lekesizdir. Çevre düzenlemesi tertemiz, yeşil ve özenle kesilmiş çimler ve çalılarla yemyeşil. Bronz ve mermer heykeller yeşili süslüyor. Çağdaş görünmüyorlar çünkü tanınabilir insan şekillerindeler. Ama hepsi çıplak ve cinsel açıdan müstehcen pozlar veriyorlar, her ne kadar kasıkları stratejik olarak gizlenmiş olsa da. Sanattan pek anlamam ama muhtemelen pahalılar, Ted Lasker satın almasaydı müzeleri süsleyecek türden parçalar.

Her türden süslü Avrupa arabası garaj yolunda sıralanıyor. Emmett gözlerini kısarak birkaçına bakıyor. "Huxley ve Griffin burada, diğer iki kardeşim. Sizi sonra tanıştırırım. Harikalar."

"Harika." Emmett ve kardeşlerinin yakın görüldüğünü fark ettiğim için mutlu bir şekilde gülümsüyorum.

Lamborghini'sinden iniyoruz. Müzik havada zonkluyor, tiz ciyaklamalar ritmi kesiyor.

zaman zaman. Konuklar iyi vakit geçiriyor olmalı, ki bu mükemmel. Ailesiyle tanışmak sorunsuz geçecek.

Emmett ve ben ana girişe doğru ilerliyoruz. Deniz mavisi gömlek ve kot pantolon giymiş turuncu saçlı zayıf bir adam nöbet tutuyor.

Ortalama boyda ve ortalamanın biraz altında bir çekiciliğe sahip, ancak yosun yeşili gözleri tetikte ve kısa, güdük parmakları tabletinin üzerinde hızlı.

"Emmett, gelmen çok iyi oldu." Adam onun cevap vermesine fırsat vermeden bana döndü. "Peki kim bu genç kadın?"

"Randevum," diyor Emmett.

El sallıyorum ve adama tatlı bir gülümseme veriyorum.

Adam beni süzüyor, güneş elbiseme, saçıma ve makyajıma bakıyor. "Birini getireceğini bilmiyordum. Ted'i-"

"Sen benim annem değilsin, Joey." Emmett'in ses tonu "Kapa çeneni" diyor.

"Ve bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. Bana yeterince ödeme yapamazdın." Joey ince bir şekilde gülümsüyor ve bana dönüyor. "Ben Joey Martin, Ted Lasker'ın asistanıyım."

"Amy Sand. Tanıştığımıza memnun oldum." Elimi uzatıyorum ama Joey tabletinin ekranına dokunmakla meşgul olduğu için elimi görmezden geliyor.

Emmett iç çekti. "Çok kaba."

Katılıyorum ve bariz bir şekilde sahte gülümsüyorum.

Joey başını kaldırıp elime bakıyor, sonra da göz kırpmıyor.

"Üzgünüm. Sadece meşguldüm." Elimi üstünkörü sıktı.

"Parti şu tarafta. Eğer bir şey getirdiysen hediyeler de şurada." Hemen arkasındaki büyük yığını işaret ediyor.

Emmett başını sallarken ben de benimkini yığının üzerine koyuyorum. "Bir şey almana gerek yoktu."

"Rüşvet işe yarar," diyor

Joey. "Bu bir hediye,"

diyorum.

Joey el sallayarak bizi uzaklaştırıyor. Onunla daha fazla uğraşmak istemediğimden, kolumu Emmett'inkiyle birleştirip partiye doğru ilerliyorum.

Evin içi havalı, çok sayıda siyah ve beyaz fayanslar zemini bir satranç tahtasına benzetiyor. Zırh takımları ve kaymaktaşından at başları satranç taşları gibi köşelerde duruyor. Tavanda duvar resimleri var ama tam olarak ne olduklarını seçemiyorum çünkü tavan çok yüksek ve yukarıdaki pencerelerden gelen ışık her şey puslu görünüyor. Emin olduğum tek şey çok fazla ten rengi olduğu.

Emmett beni üst kattaki büyük bir yatak odasına götürüyor. "Burası benim odam. Burada üstümüzü değiştirebiliriz," diyor.

O gömleğini çıkarmaya başlarken ben de çocukluğunun nasıl geçtiğine dair bir ipucu bulmak için etrafıma bakıyorum. Ama oda steril. Bir yatak, orijinal gibi görünen bir manzara resmi, bir Boş bir dolap. Oda onun gibi kokmuyor bile. Vegas'taki odama hiç benzemiyor.

Duvarlara yapıştırılmış gençlik yıllarımın aktörleri ve grupları, büyürken sevdiğim pembe çarşaflar, dolaptaki eski kıyafetlerim ve kazandığım kupalar, en sevdiğim YA aşk romanlarının yıpranmış kağıt yığınlarının yanında parlıyor.

"Sen taşındıktan sonra baban odayı yeniden mi yaptı?" Hayal kırıklığına uğramış bir şekilde sordum.

"Hayır. Burada hiç yaşamadım." Ses tonunda garip bir rahatlama hissi var. "Burası 'benim odam', yani babam bana ziyaret ettiğimde kullanırım."

Şey... Emmett'in şehirde kendi evi varken bu garip bir düzenleme, ama o zaman belki de kendini ofisten uzaklaştırabildiği nadir durumlar içindir ve babasıyla bağ kurmak için zaman harcıyor. Emmett'in büyüdüğü İsviçre'deki evde muhtemelen Emmett'in geçmişine daha fazla ışık tutabilecek bir oda vardır. Keşke bir gün görebilsem, Ailesinin evi tuttuğunu varsayarsak.

Emmett siyah şortunu çıkardı ve ben de neredeyse şeffaf bir şal giyeceğim bikinimi giydim.

"Güneş kremine ihtiyacın var mı?" Kollarıma, bacaklarıma ve karnıma biraz sürerek soruyorum.

"Elbette." Şişeyi eline alıyor, sonra da sırtıma sürüp masaj yapıyor.

İç çekiyorum, beni şımartmak için bulduğu küçük yollara bayılıyorum. "Bu işte çok iyisin."

"Güneş kremi sürmek o kadar da zor değil." "Ne demek istediğimi biliyorsun." O arkamı döndüğümde

Sırtımın her santimini kapladı. "İzin ver iyiliğinin karşılığını vereyim."

Bir topak güneş kremi sıkıyorum ve sırtının her tarafına yayıyorum. Bu tekrarlayan hareket rahatlatıcı ve babasıyla tanışmadan önce zihnimi sakinleştirmeme yardımcı oluyor.

"Tamam, şimdi havuza gidiyoruz." "Tamam."

Gülüyorum. "Bu bir çeşit uyarı mı?"

Emmett, "Ne görürseniz görün şok olmamaya çalışın," diyor.

"Bu sadece havuz başında bir doğum günü partisi, seks partisi değil. Neden bu kadar ciddisin?" Sanki Katolik bir rahip gibi son ayinlerini yapmak için.

Ağzını açıyor, sonra omuz silkiyor. "Tamam. Umarım o kadar kötü olmaz."

Omzunu okşadım. "Eminim her şey yoluna girecek."

Emmett ve ben aşağıya inip evin içinden yürüyerek diğer taraftaki havuza ulaşıyoruz. Görünüşe göre maksimum mahremiyet için havuzun etrafında bir U şeklinde inşa edilmiştir.

Kemerler ve daha fazla kemer. Ted Lasker'in konutu neredeyse bir kale gibi, sadece daha şık ve daha çağdaş. Sonunda havuza ulaşıyoruz.

Yüce Tanrım.

Bölüm Kırk İki

Amy

Koyu kırmızı, mor, gümüş ve altın renkli balonlar her yerde uçuşuyor. Her biri dili dışarı sarkmış açık bir ağız, penis ya da vajina şeklindedir - belki de bu sonuncular orkide olmalıydı. Hafif bir esinti balonları ve müstehcen süslemeleri sallıyor

Müzik havada titreşirken, baslar gürlerken neşeyle.

Ted Lasker bir yandan da porno çekiyor olmalı. Ya da belki parti planlayıcısı bunun bir doğum günü partisi olduğunu anlamamıştır.

Emmett'in yüzünde küçük bir gülümseme var, sanki bu sahneden hoşlanıyormuş gibi. Belki de babası doğum gününü böyle kutlamayı seviyordur. Yani... burası Hollywood, değil mi?

Rahatsızlığımı gizlemeye çalışıyorum. Diğer herkes gülüyor ve tezahürat yapıyor ve ben kimim ki bu eğlenceyi bozayım, özellikle de Emmett'in beni ailesiyle tanıştirmasını istemişken? Ayrıca, Katılımcılar yetişkin. Emmett'in babası küçük çocuklar olsaydı böyle bir parti vermezdi.

En azından gerçek bir seks partisi değil. Bayan Pozitiflik, o benim.

Emmett ve ben alana girdiğimizde, önümüzde somon renginde büyük egzersiz toplarına benzeyen bir çift var. Emmett onlardan birine sertçe vurdu. Birkaç metre ötedeki kalabalıktan alkış sesleri yükseliyor.

Beyaz sıvı büyük, kavisli bir şafttan fışkırıyor ve bunun ereksiyon halindeki bir penis olduğunu fark ettim. İlk tokatlayan da o değil. Her yerde ıslak noktalar var. Önümüzdeki aparat mevcut olan tek dev penis değil. Girişin sağına ve soluna yerleştirilmiş dokuz tane daha var, bir dizi porno kemeri gibi. Bazı insanlarda daha önce gördüğüm kırmızı balonlar var.

Ağız ya da vajinaya benzeyen şeyler gövdelerinin etrafına sarılmış. Beyaz yapışkanla kaplanmışlar.

"Tekrar yap, Emmett!" diye sesleniyor tanga giymiş bir sarışın. Üstünde bir şey yok ama vajina balonu var. Beyaz sıvı saçında ve sol omzunda. Ew.

Emmett omuz silkiyor. "Çoktan yaptım. Gözünü kırpma yoksa aksiyonu kaçırsın."

"Hadi ama!" diye sızlanıyor kızıl saçlı biri. En azından üstsüz değil. Ağzında balon var.

"Em-mett! Em-mett!" Sarışın, yumruğunu sallayarak bir slogan atmaya başlar.

Diğerleri de katılıyor. İzlemekten başka bir şey yapamıyorum. Şok, yapabileceğim tüm düşünce ve duyguları mahvediyor.

Emmett güler. "Madem ısrar ediyorsun." Diğer topa vuruyor ve beyaz sıvı tekrar gökyüzünde yaylanıyor.

"Evet!" Kalabalık kahkahalarla inliyor.

Partidekiler ona talimatlar yağdırırken sarışın bir sağa bir sola savruluyor. Sütlü şey sıçırıyor, bazılarına çarpıyor, bazılarını ısıtıyor. Ama sarışın vajinayı, üzerine biraz yapışkan madde düşecek şekilde konumlandırmayı başarır.

"V Takımı için bir sayı!" diye sesleniyor bir adam.

Daha fazla bağırış. Birisi insanlara şampanya yağdırıyor.

"Senin sıran," diyor Emmett bana.

Bu soru beni sersemliğimden uyandırdı. "Ne? Kafan mı güzel?"

"Herkes havuz alanına ilk kez girdiğinde ona vurmak zorundadır."

Taşaklara ve hevesle bekleyen ağızlara ve vajinalara şüpheyle bakıyorum. "O kadar sert vurabileceğimi sanmıyorum."

"Gerek yok. İçeride sensörler var." Üzerimizdeki kavisli şaftı işaret ediyor.

Bunu yapmak üzere olduğuma inanamıyorum.

"Tamam..." Yumruk yapıyorum ve topa vuruyorum.

Şaftın ucundan bir beyaz fışkırtma daha. "M Takımı için bir sayı!" Daha fazla tezahürat ve bağırış.

"Harika atış!" diyor orta yaşlı bir adam, beni tepeden tırnağa süzerken. Çok fazla alkol ya da uyuşturucu gibi bir şeyle parlayan bakışlarındaki şehvet umurumda değil. "Ben Sean." Adını söylemesi gerekiyormuş gibi söylüyor. tanıyabilirsin. Muhtemelen film sektöründe ünlü biridir. Kim olduğuna dair hiçbir fikrim olmadığını söylersem egosunun zedelenip zedelenmeyeceğini merak ediyorum.

"Amy," diyorum kibarca. Etrafımın porno şeylerle çevrili olması ve iğrenç bir sarhoşla uğraşır olmam nezaketimi kaybetmem gerektiği anlamına gelmiyor.

"Benim kızım," diye ekliyor Emmett, bir kolunu belime dolayarak adama geri çekilmiş bir bakış atıyor.

Adam ellerini kaldırıyor. Hareketi masum ama gözleri hiç de öyle değil. "Hey, sorun yok. Sadece dostça."

Emmett, "Arkadaşça davranılacak başka kadınlar da var," diyor.

Aralarındaki gerginliği yatıştırmaya çalışmıyorum, çünkü adamla arkadaş olmak konusunda pek hevesli değilim.

Dikkatimi partiye veriyorum. Emmett ve ben hala girişin önünde duruyor. Ana bölüme ulaşmak için sik kemerli sütunlu geçitten geçmemiz gerekecek. Bir grup insan atış yapmak için topların etrafında toplanmış.

sahte döl, vajina ve ağız balonları olan insanlar onu yakalamaya çalışırken. Emmett'in ailesine merhaba deme fırsatı bile bulamadan üzerime o pisliğin bulaşmasını istemiyorum.

Rüzgâr bize doğru esiyor, ağaçların kokusunu taşıyor. yerdeki dağınıklık. Burnumu kırıştırıyorum. Dev yarakların şurup fışkırttığını sanıyordum ama koku çok tuhaf. Neredeyse... gerçek ejakülat gibi.

Sean insanları ismiyle etkilemek için uzaklaşırken, bir sonraki hareketimiz konusunda biraz endişeli bir şekilde Emmett'i çekiştiriyorum. "Oradan geçmeyeceğiz, değil mi?"

"Zorunda değiliz," diyor Emmett.

Rahatlayarak iç çektim. Emmett beni evden çıkarken görmediğim dar bir yan patikadan geçiriyor.

"Parti planlayıcısı sperm bankası mı soydu?" Ben sordum. "Ne?"

"Bu..." Kemerin altındaki dağınıklığı işaret ediyorum. "Bu şeyler. Koku."

"Oh." Burnunu kırıştırarak başını sallıyor. "Kestane poleniyle karıştırılmış bir çeşit nişasta çözeltisi. Kestane çiçeklerinin çok farklı bir kokusu vardır."

"İyi! Her gün yeni bir şey öğrenin."

"Evet. Babam size pek çok şey öğretebilecek bir adam."

Emmett bana baktı ve ben de ona gülümsedim.

gayet iyi. Bu parti muhtemelen Hollywood standartlarına göre sakın. Ayrıca, kemer düzeni Emmett'in babasının fikri olmayabilir. Konuklardan biri - kokain çeken çılgın bir yönetmen ya da yapımcı - bunu "eğlence" için getirmiş ve Emmett'in babası da geri çevirerek onları üzmemiş olabilir. Varsayımlarda bulunmamalıyım.

Yol bizi havuzun diğer tarafına götürüyor. Istakoz, karides, biftek ve daha fazlasının bulunduğu bir açık büfe hazırlandı.

her şey ısıruk büyüklüğünde parçalar halinde kesilir ve Bambu parçaları. Yedi çeşme kurulmuş. Kokularına bakılırsa, hepsine güçlü alkol katılmış.

"İçecek bir şey ister misin?" Emmett sorar.

"Evet, tabii. Su harika olur."

"Burada hiç su olmayacak. Bakalım gidip biraz bulabilecek miyim?" Etrafına bakınıyor. "Sen, ah, kendi başına iyi olacak mısın?"

Parti düzeninden ne kadar rahatsız olduğum konusunda büyük bir anlaşma yapmak istemiyorum. Babası bir Hollywood adamı ve bu tür bir kamusal gösteri muhtemelen tahammül etmem gereken bir şey. Onu daha yakından tanıdığımda muhtemelen pek çok olumlu özelliği olan iyi bir adama dönüşecek. "Ben olacağım iyi."

Emmett içecek istasyonunda çalışan biriyle konuşur ve sonra oradan uzaklaşır.

Bu tür bir Hollywood partisine katılmak her hafta sonu yaptığım bir şeymiş gibi havalı davranmaya çalışarak masanın yanında durup insanları inceliyorum. Yaklaşık yarısı dans ediyor, birbirlerine karşı dönüyorlar. Diğerk yarısı ellerinde içkilerle etrafta durmuş sohbet ediyor. Emmett'in babasını arıyorum - tanıtım fotoğraflarından nasıl göründüğünü biliyorum - ama onu göremiyorum. Muhtemelen etrafı arkadaşlar ve meslektaşlar. Garip yanlış anlamaları önlemek için Emmett'in bir tanışma konuşması yapmasını beklemeliyim. Babası beni oyuncu özentisi falan zannederse diye. "Hey, limonatayı denemek ister misin?" diyor. Saçlarını savururken koyu renk kökleri biraz görünüyor. "Nerede o?" Bir içki tutmak bana bir şeyler verirdi

ellerimle yapmak için.

"Tam şurada." Fıskiyelerden birini işaret ediyor. "Sarah en iyi limonatayı yapar. Benimkinden bir yudum ister misin?" şeffaf plastik bardağını bana doğru yaklaştırıyor.

Alkol kokusu o kadar güçlü ki limon kokusunu alamıyorum. "Hayır, teşekkürler."

"Emin misin? Yazık." Kaşlarını çatıyor, sonra parlıyor. "O zaman vişne likrn deneyebilirsin."

Diplomam zerine bahse girerim ki o da ağır alkol katkılıdır. "Ben iyiyim. Gerçekten iyiyim."

"Tamam. Peki sen kimsin? Seni buralarda görmedim," diyor.

"Ted'in doğum günü partisine ilk kez katılıyorum."

Bana bir aşağı bir yukarı bakıyor ama kaba bir şekilde değıl. Daha çok kafası karışmış gibi -belki de beni sıkıştırmaya alışıyor. "Seni başka bir yerde gördüğümü de hatırlamıyorum. Yeni misin? Yeni değılsin. bir şey yaptın, değıl mi?"

MBA yaptım, büyük bir yatırım bankasında çalıştım ve bir risk sermayesi şirketinde çalışıyorum ama içimden bir ses kastettiğı şeyin bu olmadığını söylüyor. "Muhtemelen değıldir."

Kolumu okşadı. "Herkes kendi anını beklemek zorunda."
"Bu doğru."

"Hey, Mellie, neden yeni misafirimize
içecek bir şey ister misin?" diye sordu esmer bir kadın.
bir şişe şampanya. "Bu ucuz bir şey değil. Ted ucuz şeyler
yapmaz. Bu Dom." Elindeki şişeyi kaldırıyor. "Buna
bayılacaksın."

"Ben iyiyim," diyorum.

"Tercihin nedir?" diye soruyor esmer kadın, boştaki eli
elini kalçasına koydu. "Dom'u sevmeyen birini
düşünemiyorum ama her şeyin bir ilki vardır, değil mi?"

"Yok bir şey. Suyumu bekliyorum." Emmett nerede?

Mellie ve esmer kız birlikte soluk soluğa kaldılar. "Ted
Lasker'ın partisinde kimse su içmez! "Ted Lasker'ın
partisinde kimse su içmez!

adam."

"Ben-"

"Tatlım, eğer bir yıldız olmak istiyorsan, öyle
davranmalısın," diyor Mellie. "Yıldızlar Dom içebilecekken
su içmezler."

Esmer başını sallar.

"Hamile değilsen tabii," diye yüksek bir ses geliyor belimin
altından.

Aşağı bakıyorum ve beş ya da altı yaşından büyük
olmayan bir çocuk görüyorum. Kayıp Balık Nemo mayosu
giymiş, platin rengi saçları geriye taranmış. Siyah güneş
gözlükleri gözlerini kapatıyor ve
Zekice bir şey yapmış gibi gülümsüyor.

Şok beni iki farklı yönden çekiştiriyor. Birincisi, neden
içmediğimi doğru tahmin etmiş olması. İkincisi, partide
penis galerisi olan bir çocuk var. Taşaklardan birine de mi
vurdu?

Girişin olduğu yöne bakıyorum. O dev penisleri -ve
cinsel organ balonlarını- her yerden net bir şekilde
görebiliyorsunuz.

"Kayıp mı oldun?" Çocuğa
söyledim. "Hayır. Burada
annemle birlikteyim."

Ne tür bir anne çocuğunu... Ama belki de bilmiyordu.
"Nerede o?"

"Güzel soru."

"Belki de birini aramalısın?" Ben öneririm. "Neden?"

"Çünkü... Bilirsiniz. Burası bir çocuğun olması gereken türden bir yer değil."

Mellie ve esmer kız titrer. "Sen hi-lar-i-ous'sun. Komedyen olarak mı ortaya çıkmaya çalışıyorsun?"

"Hayır." Ne kadar sarhoşlar?

Emmett nihayet yakındaki havuz evinden çıkagelir.

"Amy, işte suyun. Havuzda bulmak çok uzun sürdü.

buzdolapları." Bana soğuk bir şişe Evian

uzatıyor. "Merhaba Emmett," diyor çocuk.

"Hey, George." Emmett kolunu bana doladı.

Belki de George'u diğer çocukların takıldığı sağlıklı bir yere götürecektir. Ama Emmett hiçbir şey yapmıyor.

Aslında, bu bir şey değilmiş gibi davranıyor.

George'u böyle bir partide görmek özellikle şok edici.

Kızlar el sallayarak, "Merhaba Emmett," diyorlar.

"Hanımlar." Emmett gülümseyerek başını eğiyor.

"Ee. Kız arkadaşın mı?" Mellie sorar.

"Evet. Amy, Mellie ve Sunshine'la

tanış." Küçük bir el sallıyorum.

"Merhaba."

"Bu arada, sanırım hamile," diyor Sunshine. "Hiçbir şey içmiyor. Ona biraz Dom bile teklif ettim." Şişeyi kaldırıyor.

"Evleniyor musun?" Mellie gözlerini kocaman açarak soruyor. "Davetiye istiyorum."

"Um..." Tamam, ailesiyle daha küçük bir toplantıda tanışmalıydım. Özel bir akşam yemeği gibi.

"Onu ikna etmeye çalışıyorum," diyor Emmett göz kırparak. "Şimdi bize izin vererseniz, ailemi bulup bulamayacağımıza bakacağız."

"Anneni orada gördüm." Güneşli insanların toplandığı havuzun diğer tarafını işaret eder

İçkilerle birlikte.

Emmett ona teşekkür ediyor ve parmaklarını benimkilere geçiriyor. Arkama dönüp büfenin yanında duran George'a bakıyorum.

"Çocukla ilgili bir şey yapmamız gerekmez mi?" Ben soruyorum.

"Hayır. Biri müdahale etmeye kalkarsa annesi çılgına döner ve olay çıkarır. Buna karışmak diyor ve onu rahat bırakırsak George için en iyisi bu."

Zavallı çocuk! "O bir aktris mi?"

Emmett başını sallıyor. "Konuşmalarına yardımcı olmak için aktörlerle çalışıyor, özellikle de aksanları konusunda. Başka şeyler de var ama o film setlerinde çalışmayı tercih ediyor. Daha prestijli ve cazibeli."

"Çocuklar için bir alan yok mu? Bilirsin işte... siklerden uzakta?"

Emmett'in ağzının bir köşesi yukarı doğru kıvrılıyor. "Çocuklar için bir alan mı? Buranın öncelik listesinde pek yok. Ama George buna alışkın. Onu başka bir yere götürmeye çalıştığınızda gerçekten rahatsız oluyor. Olgun bir birey olduğunu düşünmeyi seviyor."

"Baban çocuğun geleceğini biliyor muydu?" Yapamam. Babasının bunu sorun etmeyeceğini hayal edebiliyorum. Eğer bu babamın partisi olsaydı -her ne kadar böyle bir şey düzenlediğini hayal edemesem de- yaşına uygun bir şeyler olmasını sağlardı.

çocuklar için uygun.

Emmett'in kaşları onaylamaz bir şekilde kalktı. George hakkında çok fazla soru sorduğum için kızgın mı? Onunla daha yeni tanıştım, ama ben diğerleri gibi onu omuz silkip atamıyorum. Peki ya bizim Bebek mi? Çocuğumuzun büyükbabasını ziyaret ettiğinde penis kemerleri ve cinsel organ balonları gibi şeylere maruz kalmasını istemiyorum. Diğer seçenek ise bir yerde buluşmak.

ama bu da doğru görünmüyor. Büyükbabalarının doğum günlerini kutlamak için davet edilmezlerse kendilerini dışlanmış hissedeceklerdir.

Sonunda Emmett iç geçirir. "Evet ama George'un

annesinin onu getirmesine engel olmuyor."

Başka bir soru soramadan, fildişi bikinili ve yarı saydam masmavi plaj kimonosu giymiş uzun boylu, kıvrak bir esmer geliyor.

bitti. Göz kamaştırıcı, yüz hatları narin ve özenle şekillendirilmiş, uzun, koyu saçları kalbini çerçeveleyormükemmel şekillendirilmiş bir yüzü var. Cildi pürüzsüz, vücudu bir dergi kapağını süsleyecek kadar sıkı ve zayıf, ancak

Onunla ilgili olgunluk, onun o genç, umutsuzca sinemaya girmeye çalışan iş kadınlarından biri olmadığını söylüyor. Onu herhangi bir filmde, dizide ya da dergide gördüğümü hatırlamasam da -ki bunlara bakacak çok vaktim yok- onda tanıdık gelen bir şeyler var.

Emmett'in yüzü parlak bir gülümsemeye dönüşür. "Anne!"

Bu onun annesi mi? Gözlerimi kırıştıtırıp tekrar bakıyorum. Ancak o zaman Emmett'in evindeki bazı fotoğraflarda gördüğüm kişiyle aynı kişi olduğunu fark ediyorum. Şahsen daha da genç görünüyor. Şok edici, çünkü çoğu yaşlarından yıllar düşürmek için kamera filtreleri kullanıyor.

"Bebeğim! Seni çok özledim." İnce kollarını ona dolayarak iki yanağından öpüyor.

"İyi görünüyorsun," diyor gülerek. "Senin sayende. Yolculuk harikaydı."

"Anne, Amy Sand ile tanış, kız arkadaşım. Amy, bu benim annem."

"Hanımefendi," diyorum elimi uzatarak.

Elimi tutmak yerine beni öpmek için kendine çekiyor.

"Oh, lütfen. Bana Emma de. 'Hanımefendi' kulağa çok hoş geliyor. yaşlı."

"Tabii ki. Emma." Gülümsüyorum, sıcak ve arkadaş canlısı görüldüğü için biraz rahatladım. Ve normal.

Bana hızlıca bir göz attı. Açık ya da kaba değil, daha çok oğlunun randevusuyla ilgili masum bir merak gibi.

"Emmett'in hiçbir şey söylemediğine inanamıyorum, çok fazla konuşma fırsatımız olmuyor," diyor. "Nasıl tanıştınız?"

"Birlikte çalışıyoruz," diyor Emmett.

Emma bana bakarken kaşlarını kaldırıyor. "Oh! O zaman zeki olmalısın."

"Şey, bundan emin değilim," diyorum. "Ama teşekkür ederim."

"Emmett'in bahsettiği şeyler bana hiç mantıklı gelmiyor." Elimdeki suyu fark etti. "Emmett, tatlım, neden sevgiline içecek daha iyi bir şeyler getirmiyorsun? Ted bu parti için her şeyi yaptı. Herkesi geride bırakmaya kararlı, kendisi de dahil."

"Ben iyiyim," diyorum. Emmett ve ben muhtemelen bebeği başka bir zaman, etrafta bu kadar çok genital balon ve üstsüz kadın olmadan duyurmalıyız. Sadece sağlıklı pembe

ve mavi balonlar, herkes tamamen giyinik. Ayrıca, sadece aile. "Emin misin?"

"Zaten çok fazla dışa dönüklüğe tanık oldum."

Kusursuzca şekillendirilmiş kaşlar yeniden kavisleniyor. "Ah, şu Süslemeler mi? Onlara alışırsın. Muhtemelen gelecek yıl daha da çirkin olacaklar."

Eğer beni daha iyi hissettirmeye çalışıyorsa, işe yaramıyor. Emmett elimi sıkıyor ama bu da pek yardımcı olmuyor.

"Ted'in hoşlandığı bazı şeyler var. Güldüğümüz sürece ve onunla birlikte giderse mutlu olur" diye ekliyor. "Peki Emmett'in kardeşleriyle tanıştın mı? Grant dışında?"

"Henüz değil."

Başını sallıyor, sonra biraz uzaktaki birkaç adama el sallıyor. Oraya doğru yürümeye başlarlar.

Adamlar Emmett'in siyah saçlarına ve kare çenesine sahip. Ayrıca uzunlar. Ama aynı zamanda burunlarının şekillerinden ağızlarına ve kendilerini yansıtmaya şekillerine kadar oldukça farklı görünüyorlar.

Emma kendisine bir içki daha getiren garsonla ve onunla konuşmaya aşırı hevesli görünen genç bir kadınla ilgilenmek için dönüyor, böylece erkekler yanımıza geldiğinde Emmett tanıştırma işini yapıyor.

"Amy. Bu Huxley. Reklamcılık yapıyor." Emmett yüzündeki belli belirsiz kızgın ifadeden nefret ettiği baharatları pazarlayan bir adamı işaret ediyor.

Ama elimi sıkarken gülümsüyor. "Merhaba." Gülümsemesi onu daha arkadaş canlısı gösteriyor.

"Ve Noah. O bir vahşı yaşam fotoğrafçısı."

Noah göz kırparak, "Ben de roman yazıyorum," diye ekliyor; hafif flörtöz ve rahat, Huxley'e hiç benzemiyor.

"Kendimizi bildik bileli devam eden bir kitap," diye ekliyor Huxley kuru bir sesle, sanki bir kitabı bitirmemiş olmak en büyük günahmış gibi.

"Bitirdiğinizde okumak isterim," diyorum.

"Elbette," diyor Noah. "Bütün iyi şeyler olacak. Nobel'e layık."

Emmett sevgi ve öfkeyle iç çekerken, Huxley gökyüzüne bakar.

"Diğerleri nerede?" Emmett soruyor.

"Seb geç kalacağını söyledi. Griff de geç kaldı. Nedenini bilmiyorum.

Belki de zehir getirip getirmemeyi tartışıyordur."

Zehir mi?

Huxley eğilir. "Fare zehri."

Bu malikanede fare olması mümkün değil. Ama Emmett, Huxley ve Noah hiç etkilenmemiş görünüyor.

Noah, "Nicholas'ın bir tür mide rahatsızlığı var ama yakında burada olacak," diyor. "Hasta olacak kadar hastalanmadı.

hastaneye kaldırıldı."

Sesi neredeyse kederli geliyor, ki bu garip. Neden Nicholas'ın hastaneye yatırılmasını istesin ki?

Emmett'le konuşup kardeşleriyle aralarındaki meselenin ne olduğunu öğrenmek için aklıma bir not alıyorum. Belki bazılarının arasında husumet vardır? Eğer öyleyse, bunu bilmek istiyorum.

"Peki siz ikiniz nasıl tanıştınız?" Huxley bana sordu.

"Emmett'in biriyle çıktığından haberim yoktu."

"Şey-" Bir adam Emmett'in omzuna, dengesini sağlamak için bir adım öne atmasına neden olacak kadar sert bir tokat atınca cevabım kısa kesiliyor.

Dönüyorum ve Ted Lasker'ı görüyorum, kanlı canlı. Adam hayal ettiğimden daha iri; Emmett kadar uzun, çıplak göğsü sert, bir çift ıslak siyah şortu kalçalarına yapışmış, bacakları kalın. İnce çizgiler yüzüne yılanmış bir pürüz kazımış ve şakaklarında gümüş rengi var. Görünüşüne bakılırsa

Emmett'in büyüdüğünde nasıl görüneceğine dair bir ipucu, ama gözler farklı. Sert ve hesapçı.

"Vay, vay, vay! Duyduğuma göre kız arkadaşını hamile bırakmışsın!" Ted yüksek sesle duyurdu. Emmett'in sırtını bir kez daha sıvazlar.

Kahretsin! Nasıl öğrendi? Ve bu gerçekten, kesinlikle Herkesin hamileliğini nasıl öğreneceğini hayal etmiştim!

Emmett'in yüz ifadesi bunun tercih ettiği bir yöntem olmadığını söylüyor, ikisi de. Huxley ve Noah'nın gözleri önce Ted'e, sonra da Emmett ve bana bakıyor. Emma parti katılımcısıyla konuşmasını kesip yaklaşıyor.

"Öyle mi?" Huxley ve Noah sonunda hep bir ağızdan söylüyorlar ama benimle mi yoksa Emmett'le mi konuştuklarından emin değilim çünkü gözleri Emmett'in üzerinde.

Emmett dişlerini sıkar ve babasına döner. "Bak. _."

"Bana söyleseydin, büfeye bir su fıskiyesi koyardım." Ted o kadar yüksek sesle konuşuyor ki sanki duyamıyor. başka biri. Gözleri memnuniyetle parlıyor. "Biliyordum Bir torun istediğimi söylediğimde bana yardım etmiştin! Beni hiç hayal kırıklığına uğratmadın!" Bana döndü. "Demek bebek taşıyıcısı sensin."

Bebek taşıyıcısı mı? Bu beni bir tür doğurganlık makinesi gibi gösteriyor!

"Josh Singer'a torunumu gösterene kadar bekle. Çok kızacak!" Muzaffer bir şekilde gülüyor ve Ellerini. Aklından geçen ilk şeyin bu olduğuna inanamıyorum. Bebeğim insanları kızdırmak için kullanabileceği bir şey değil. Kapalı!

Başparmağıyla beni işaret ederken Emmett'e dönüyor. "Bu kız akıllı, değil mi? Aptal bir torun istemiyorum. En azından Josh Singer'inkinden daha aptal bir tane."

"IQ'mu merak ediyorsanız doğrudan bana sorabilirsiniz," diyorum.

Ted Lasker sonunda bana döndü. "Bunu asla yapmam. Eğer IQ'n düşükse bunu nasıl bilebilirsin ki? Emmett, belki

sen

bunu geri götürüp yeni bir tane almalıyım."

Öfke seli içinde ne dediğini anlamam bir saniye sürüyor.

Emmett kolunu babasının omuzlarına doluyor. "Neden içeri girip bunu mantıklı insanlar gibi konuşmuyoruz?"

"Sanırım. Ama ben bir puro istiyorum! Joey nerede?"

Bölüm Kırk Üç

Emmett

Allah kahretsın!

Kızgın ya da utanmış gibi görünmeden babamı Amy'den olabildiğince çabuk uzaklaştırıyorum. Fark etmeyecek kadar sarhoş değil ve algılanan hafiflik yüzünden sızlanır, şikayet eder ve herkesin hayatını çekilmez hale getirir.

Ve Amy'nin önünde daha fazla aşağılanmaya ihtiyacım yok. Geçen yıl kardeşlerimle birlikte babama horoz kanonu vermeyi kabul ettiğim için hala kendi kıcımlı tekmelemek istiyorum. Bu bizim ona sık dememizin ortak yoluydu, ama tabii ki babam da kendini merkezlenmiş ve söylenmeyen mesajı anlamak için kibirli. Bunun erkekliğinin bir kanıtı olduğunu düşündü. Bu da neden daha fazlasını yapmaya ve bu yılki partide bir oyun için kullanmaya karar verdiğini açıklıyor.

"Joey'e mesaj atabilir misin?"

Babam dedi ki. "Hayır. Önce konuşmamız gerek."

"Purolarla."

"Teşekkürler, ama pek havamda değilim."

"Neden olmasın? Bebek taşıyıcısı böyle şeyler konusunda zor mu? Bu sadece bir puro."

"Ona 'bebek taşıyıcı' demeyi keser misin? Onun adı Amy. Onunla birlikte çalışıyoruz ve ondan hoşlanıyorum."

Babam bana gizli bir Marslıymışım gibi bakıyor. "Ne olmuş yani?"

"Onunla evlenmeyi planlıyorum," diyorum, hayal kırıklığına uğramış ve sınırlarımı zorlamış bir halde.

"Şimdi bekle, Emmett." Elini kalbinin üzerine koydu.

"Onunla evlenmek zorunda değilsin. Senden bunu istemezdim.

bir tür fedakarlık."

"Ondan hoşlandığımı söylediğimi duymadın mı?"

"Senden daha mı zengin? Belki bazı bağlantıları iyidir. işinize yardımcı olabilecek bir yol var mı? Biriyle evlenmek için tek neden budur."

Aslında babamla çıkan tüm kadınlar için üzülüyorum. Berbat biri, çok bencil. Gerçek bir duygu gelip taşaklarına tekme atsa bunun ne olduğunu bilemez. Tanrım! Babama filmler aracılığıyla derin duygular uyandırma yeteneği verdiğinde ironik bir ruh hali içinde olmalıydı.

"Onunla para ya da bağlantılar için evlenmek istemiyorum," diyorum sessizce.

Gerçekten kafası karışmış görünüyor. "Yani bunu bebek için mi yapıyorsun?"

"Bebeğin, onu seven ve iyiliğini düşünen anne ve babasına ihtiyacı vardır."

"Bu yine de onunla evlenmek zorunda olduğun anlamına gelmiyor." Amy'yi annem ve kardeşlerimle birlikte bıraktığımız yeri işaret ediyor. "Çocuğunun sokaklarda açlıktan ölmemesi için bunların hiçbirini yapmak zorunda değilsin!"

Bu bir çeşit boktan yol olmalı. aslında iyi bir baba olmak. Bana zorla yaptırmaya karar verdiği tek babalık müdahalesi.

Haklı. Amy ile evlenmek zorunda değilim. Zaten ortak velayet teklif etti. Ama onun başka biriyle evlenmesini ve o adamın çocuğumun her gün gördüğü baba figürü olmasını istemiyorum.

Aslında, bebeği unut. İçimi kemiren fikir Amy'nin başka biriyle birlikte olması. GrantEm Capital'e katıldığından beri devam ediyor. Bu yüzden onu Özellikle de planları olduğu günlerde ve hafta sonlarında çok sık geç saatlere kadar çalışıyordu.

"Bak, sana iyi bir avukat bulacağım. Parasını bile öderim. İnek olmadan buzağıyı alabilirsin, sorun değil," diyor babam.

"Bu teklif ne kadar cömertçe olsa da, hayır. Bunu yapmayacaksın. Aslına bakarsan Amy'nin, benim ya da bebeğimizin yanına bile yaklaşmayacaksın."

"Ne?" Sanki son filmine sıkıcı demişim gibi bana bakıyor.

"İşimiz bitti baba. Eğer bana ya da kızıma saygı duymuyorsan, seni etrafımda istemiyorum."

Bölüm Kırk Dört

Amy

Emmett ve Ted Lasker uzaklaşırken ben olduğum yerde çakılı kalıyorum. Huxley ve Noah bakmaya devam ediyor ve Emma bana acıyarak bakıyor. Yüzüm yanıyor, utancım içimde çalkalanıyor.

Emmett'in babasının söylediklerini ve yaptıklarını yavaşça gözden geçiriyorum. Beni tanımak istemiyor, hem de hiç. İlgilendiği tek şey Emmett'in bebeğine hamile olduğum gerçeği.

Hayır, bundan daha fazlası var. Emmett'in bunu başaracağını bildiğini söyledi. Emmett'ten ne zaman Torun mu? Emmett bu yüzden mi o zaman prezervatif kullanmadı?

Ama bu mantıklı değil, çünkü onları her seferinde. Öte yandan, son kullanma tarihleri geçmiş ya da bir şekilde tehlikeye girmiş olabilirler.

Bir an için gözlerimi sıkarak kapatıyorum. Başım acıyla zonkluyor ve düşüncelerimi toparlamak için biraz zamana ihtiyacım var. Bunu burada yapamam. Emmett'in ailesi izliyordum. Bu kalabalık bağırıp çağırıp tezahürat yaparken olmaz.

Eve gitmek, duş almak, yorganın altına girmek, Okumasama'ya sarılmak ve Emmett'le aramda gerçekten neler olduğunu çözerken duygusal yaralarımı yalamak istiyorum.

Beni buraya Emmett getirdiğine göre, bir Uber çağırmam gerekiyor. Telefonumu çıkarmaya başladım ama Emma daha hızlıydı.

"Kalıp oğlumu beklemek mi istersin yoksa uçup gitmeyi mi tercih edersin?" Sesi nazikti; yargılamıyordu, sadece sempati duyuyordu.

Dürüstçe cevap vermek kolaydır. "Eve gitmek istiyorum." "O zaman seni bırakayım."

"Kalmalısın. Ted seni yanında istemez mi?"

"Zaten merhaba dedim. Gidersem umurunda olmaz."

Omuz silkiyor.

Onu geri çevirmek ve az önce burada ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmayan bir yabancının kullandığı bir Uber'e binmek istiyorum.

"Taksilerin ana kapıya gelmesine izin verilmiyor. Bahçeden geçip ana kapıya kadar uzun bir yürüyüş yapmanız gerekecek," diyor Emma, isteksizliğini açıkça okuyarak.

O yürüyüşü yapmak istemiyorum, Emmett ve babası gelmeden buradan defolup gidelim. Ben yokum. Şu anda böyle bir karşılaşma için duygusal enerjim yok. Emma yolculuk sırasında sohbet etmek isterse.

Pekala, konuyu saptırabilir ya da belirsiz bir şey söyleyebilirim, ancak çok fazla araştırmayacak kadar anlayışlı ve şefkatli olduğuna dair bir his var içimde.

"Tamam. Teşekkür ederim. Teşekkür ederim."

Başını salladı ve beni eve geri götürdü. Sundress'i tekrar giydim ve o sadece kuşağı etrafına bağladı. Escalade'sine binip yola çıkmadan önce kimonosunu daha sıkı giysin.

Ses sistemi klasik müziğin rahatlatıcı tınılarını çalıyor. Şu anki ruh halime pek iyi gelmiyor.

"Ted'in partisine katlanmak zorunda kaldığın için üzgünüm," diyor Emma. "Hamile olmasanız bile bu kolay bir iş değil."

"Bunun ailesiyle tanışmak için iyi bir fırsat olacağını düşündüm." Onun sempatisi, daha önceki kararlılığıma rağmen açılmamı kolaylaştırıyor. Bir elimi karnımın üzerine koyuyorum.

uğursuzca çalkalanıyor, az önce tanık olduğum çılgınlıktan uzak durmam için bir uyarı gibi.

"Bunu sana kim söyledi?"

"Emmett. Daha özel bir ortam önerdim ama o partinin daha iyi olacağını düşündü."

Emma kaşlarını çatır, sonra iç çeker. "Muhtemelen buna

inanmayacaksın ama o haklı. Bu tür şeylere maruz kalmak kolay değil.

Ted'in neredeyse tüm dikkati onda. İsteddiği zaman çok çekici olabiliyor ama genelde... zor biri."

"Sence doğru mu? Emmett'e bir torun istediğini söylemesi hakkında söyledikleri?"

Lütfen Tanrım, bunun basit bir yanlış anlaşılma olmasına izin ver. Bu bebeğin Emmett'in sırf babasını mutlu etmek için istediği bir şey olmasını istemiyorum. Ya Ted bebeği umursamadığına karar verirse? Emmett de ilgisini kaybeder mi? Bu düşünce içimi ürpertiyor. Geleceğimizin Ted'in istek listesinden daha fazlasına dayanmasını istiyorum.

"Muhtemelen. Isabella -Grant'ın annesi- Ted'in bu yılki doğum günü için bir torun istediğini söyledi. Tabii o kadar geç istemiş ki bebeğin zamanında doğmasına imkân yok." Emma gözlerini devirir.

"Ne kadar geç gibi?" Bu soru acı vermekten de öte içimi kemiriyor. Ama zamanlamanın mantıklı olmaması ihtimaline karşı bilmek zorundayım. Emmett'in tüm bunları söylemediğine ya da yapmadığına dair kanıt istiyorum. Sırf babasını mutlu etmek için o tatlı şeyleri

yapardı. "Birkaç hafta önce sordu."

Cevap nefesimi kesti. Zamanlama ilişkimize uyuyor. Ama ilişkimizden sonra Emmett'e sekssiz kaçamak teklif eden kişinin ben olduğum gerçeğine tutunuyorum. Spa'da masaj.

"Ama oğulları onu görmezden gelebilir, değil mi?" Titrek ama umutlu bir şekilde soruyorum. Başarılı ve varlıklı görünüyorlar. Ted Lasker'ın parasına ya da onayına gerçekten ihtiyaçları var mı?

"Muhtemelen, ama görünüşe göre çocuklara baskı yapmak için bazı annelerle temasa geçmiş. Isabella biraz perişan haldeydi."

Emma perişan görünmüyor. Aslında, tam tersi gibi: tamamen Zen. Belki de Emmett çoktan ona bu işte olduğunu söylemiştir. Babasıyla iyi geçiniyor, bu da muhtemelen ona yaşlı adamın arzuladığı torunu vermek istediği anlamına geliyor.

Ve bu dürtüyü anlıyorum - ben de her zaman babama torun vermek istemişimdir. Çocukları sever ve bunun ötesinde,

ben

Ona, beni annem olmadan iyi ayarlanmış, mutlu bir kadın olarak yetiştirerek harika bir iş çıkardığını göstermek istiyorum.

Emma nazikçe, "Emmett'in bütün bunları sana anlattığını sanmıyorum," dedi.

"Hayır." Bunu yapmadığı ve beni böyle tuzağa düşürdüğü için çok öfkeliyim.

Biraz iç çekiyor, sesi acıma dolu. Belli ki kendimi kötü hissetmemi istemiyordu, ama bu benim aşağılanmam. Emmett'in yaptığı birçok şey bana anlamsız geliyor. Hamileliğini ailesine duyurmak istemedi. -Belki de garip bir nedenden dolayı babasına haber vermek istemiştir ve babamla tanışmak istememiştir - ki eğer bizimle ciddi değilse bu anlaşılabilir bir durum. Ama çocuk odası? Onun ne istediğinden çok benim ne istediğimi yansıttığından emin olması?

Belki de gerçekten tutarsızdır; bir sıcak bir soğuk, bir sıcak bir soğuk. Seni nasıl delirttiğini unutma. Şirkete katıldı. Onun zeki ama imkansız olduğunu ve kişiliğinin bölümlere ayrılmadığını düşünen tek kişi siz değilsiniz. Pislikler hayatlarının her alanında pislikler.

"Babası torun sahibi olmayı ne kadar istiyor?" Emmett'in babası için ne kadar ileri gidebileceğini teyit etmek istiyorum.

"Şu anda mı? Bu onun hayattaki tek arzusu." Emma kelimelerini özenle seçer. "Ted zengin, güçlü ve bekletilmeye alışık değil. Ve eğer fark etmediyseniz, ne istediği konusunda pek de utangaç değil. Hepimiz onun bir tane istediğini biliyoruz."

"Biz" derken tam olarak kimi kastettiğini bilmiyorum ama Mellie ve Sunshine'ın da dahil olduğunu tahmin edebiliyorum çünkü alkolü reddettiğimde ve ardından küçük George hamile olduğumu açıkladığında onlar da oradaydı. Ted'e söylemiş olmalılar, bu yüzden o şekilde uğradı.

Ayrıca akıllı bir çocuk istediğini söyledi, bu yüzden Emmett'in benimle anlaşması mantıklı. Finansal açıdan iyi olmayabilirim.

Onun gibi dahi, ama Ivy League okullarından iki diplomam var.

Belki de beni ailesinin yanında istememesinin bir sebebi vardır. Kalabalığa uymuyorum ve ben-

Bekle...

Gözlerimi kırıştırıyorum, ani bir farkındalıkla yutkunuyorum. Ted'in partisi ürkütücü bir şekilde annemin partilerine benziyordu, eğer onunki paranın sağlayabileceği parlaklık ve kayganlığa sahip olsaydı. Aslında daha kötüydü, Çünkü orada bir çocuk vardı ve insanlar bunu sorun etmiyordu. Emmett'in ailesi bebeğimin orada olması için ısrar eder miydi? Bir Hollywood bebeğinin böyle bir şeyi izleyerek büyümesi normal olabilir ama benim dünyamda normal değil. Bebeğimin masumiyetini mümkün olduğunca uzun süre korumasını istiyorum.

Açıkçası, ortak velayet ya da Emmett'in evlilik teklifini ciddiye alıyorum. Şu anda yapılacak en iyi şey, Emmett etrafta bir çocuk varken böyle partilerde eğlenemeyeceğini anlamadan önce bebeğimi o ortamdan mümkün olduğunca uzaklaştırmak. Ne kendime ne de bebeğime bu tür partilerde eski bir strafor parçası gibi bir kenara atılır.

Emma arabayı apartmanımın önünde durdurdu. "Parti böyle bir şeye dönüştüğü için üzgünüm. hayal kırıklığı," diyor yumuşak bir sesle.

"Üzülme. Aydınlatıcıydı." Gülümsemeye zorladım. "Bıraktığın için teşekkürler."

Arkama bakmadan arabadan indim. Daireme döndüğümde duş aldım ve Emmett'e bir e-posta gönderdim.

Bölüm Kırk Beş

Emmett

Havuz alanı insan yığınınından geçilmiyor ve ben sarhoş kalabalığın içinde Amy'yi göremiyorum. Hala saçma sapan spooze oyunu oynuyorlar ve yüksek sesli tezahüratları ve bağırışları sinirlerimi bozuyor. Eğer yetkili ben olsaydım, partiyi şimdi bitirir ve herkesi dışarı atardım.

Ona mesaj attım ama cevap vermedi. Muhtemelen bu gürültüde bildirimi duyamıyor.

Tamam, onu bu karmaşadan kurtarmalıyım. Silikonlu bir ahtapot gibi kendisine yapışmış kızıl saçlı bir kızla sohbet eden Huxley'e rastlıyorum. "Amy'yi gördün mü?"

Kaşlarını çatıyor ve kadından uzaklaşmak için elinden geleni yapıyor. "Buralarda bir yerde. Kısa bir süre önce onu annenle birlikte gördüm."

Bu da endişemi bir kademe azaltıyor. Annem şüphesiz ona bu partideki tüm aptallıkların babamın fikri olduğunu açıklamıştır. Kızgın tüyleri yumuşatmakta iyidir.

Telefonumu çıkardım ve anneme

mesaj attım. -Amy seninle mi?

Hemen cevap vermiyor. Ya bildirimi duymuyor ya da Amy ile konuşmakla meşgul. Umarım ikincisidir. Annemin sakın bir iletişim tarzı var.

Amy'nin şu anda tam da ihtiyacı olan şey.

Öfkemi ve sinirlerimi yatıştırmaya çalışarak biramı bitiriyorum. Telefonum elimde titriyor.

-Onu evine bıraktım.

Kahretsin. Bana söylemeden mi gitmiş? Belki de Amy'nin bu karmaşadan uzak olması en iyisidir.

-Onunla konuştun mu?

-Anne: Birazcık.

-Nasıl karşıladı?

-Söylemesi zor. Pek bir şey söylemedi.

Parmaklarımı saçlarımin arasına sokup sıkıyorum. Karıncalanan acı düşüncelerimi toparlamama yardımcı oluyor.

Amy muhtemelen endişeleniyordur. Çok zeki ve iyi içgüdüleri var ama bunun ötesinde dikkatli biri. Başarıya götürme olasılığı en yüksek olan planları yapmak için zaman ayırmayı ve sonra onlara bağlı kalmayı sever. En önemlisi, özel hayatında risk almaktan hoşlanmıyor.

Benimle "sadece seks amaçlı bir kaçamak" yapmak muhtemelen onun için büyük bir kumardı. Bu seçiminden pişmanlık duymasına neden olacak bir şey olmasını istemiyorum.

Alabama doğru ilerliyorum. Bu lanet partiyle işim bitti. Babam etrafta zıplayıp eğlenebilir, ama ben Amy'nin iyi olduğundan emin olmak için onun evine gidiyorum.

Tam Lamborghini'ye tırmanırken, bir mesaj daha geldi. Amy olduğunu umarak hemen telefonu kontrol ettim. Ama hayır.

-Sanırım olanları sindirmek için biraz zamana ihtiyacı var. Onu uyardığını sanmıyorum?

-Hayır.

-Yapmalıydın.

-Evet. Ama onunla babam hakkında nasıl konuşacağımı bilmiyordum.

Pişmanlık, kızgınlık ve kendini suçlama zihnimde bir savaş veriyor. İnsanlarla tartışmaktan kaçındığım tek konu o. Kardeşlerim sayılmaz çünkü onlar zaten ne olduğunu biliyorlar.

Nasıl bir insan olduğunu. Ama randevularıma, gazetecilere, sinema sektörünün cazibesine kapılıp soracak kadar meraklı olanlara onun hakkında konuşmuyorum. Onun hakkında konuşmak zorunda kaldığımda, bunu yüzeysel tutuyorum ve belirsiz, tüm kirli çamaşırları saklamak. Davranışları hakkında konuşmak çok aşağılayıcı.

İçimden bir ses hemen gidip Amy'yi görmemi söylüyor. Ama annemin mesajı beni engelliyor. Belki de Amy'ye olanları düşünmesi için bir gün vermek iyi bir fikir olabilir. Ben de bu zamanı yüz yüze iyi bir özür dilemek için kullanabilirim.

-Amy, annemin seni eve bıraktığını duydum. Parti için özür dilerim, Pazartesi günü konuşuruz.

Metne bakarken yüzümü buruşturuyorum. "Üzgünüm" çok anemik görünüyor. Ama aklıma daha iyi bir şey gelmiyor, o yüzden gönder tuşuna basıp bunu telafi etmenin bir yolunu bulabilmek için dua ediyorum.

Bölüm Kırk Altı

Emmett

Pazartesi günü, ofise her zamankinden daha erken geldim. Amy gelmeden önce bazı işleri halletmek istiyorum, böylece onunla işleri yoluna koyabilirim. Ama iyimser hissediyorum. Birkaç saat boyunca kafamda bazı şeyleri evirip çevirdikten sonra

Tam olarak duruma nasıl yaklaşacağımı.

Hafta sonu boyunca kalıp tüm gece çalışan birkaç kişi dışında kat boş. Dizüstü bilgisayarım açılırken kendime bir kahve alıyorum ve dönüş yolunda Amy'nin masasına uğruyorum. Düzenli bir şekilde yerleştirilmiş bir takvim ve içinde kâğıtlar olan birkaç klasör var. Şirket kâğıtsız çalışmaya başlamış olsa da Amy de dâhil olmak üzere pek çok çalışan hâlâ ellerinde bir şeyler tutarak bazı konuların üzerinden geçmeyi seviyor.

Hâlâ gelmedi. Takviminin üst kısmında parmağımı gezdiriyorum, sonra masama geçip kapıyı açıyorum, böylece ne zaman geldiğini görebiliyorum.

Ama o gelene kadar çalışma zamanı. Outlook'a çift tıklıyorum ve sunucu gelen kutuma yüzlerce e-posta kusuyor. Konuları gözden geçirirken başımı sallıyorum - neredeyse yüzde yetmişi ya alakasız ya da sadece bilgi amaçlı. İnsanlar dahil olmam gerekmediğinde beni de dahil etmeyi bırakmalısın. E-postalarını sadece gelen kutuma düştükleri için okumuyorum.

Ama sonra Amy'den bir e-posta geldi.

Konu Bildirim diyor. Hangisi olduğunu gösteren bir şey yok portföy şirketi hakkında, ki Amy genellikle tüm e-postalarını bu şekilde etiketler. Kalbim güm güm atıyor, içime keskin bir şey pompalıyor. Kahvenin yarısını yuttum. Dün olanlar yüzünden çok sinirlenmiş olmalı ki sabahın bir buçuğunda bir e-posta yazıp bana gönderdi.

bana daha önce hiç kişisel bir e-posta göndermemiştii. Onu tanıdığım için

Buna karar vermeden önce birden fazla versiyon hazırladığını hayal edin.

Hadi ama. Bunu hak ettiğini biliyorsun. Erkek ol, oku ve özrünü daha da iyi hale getir.

Belimi kuşanıp, tıklayarak açıyorum.

Kimden: Amy

Sand Kime:

Emmett Lasker

Konu: Duyuru

Gönderildi: Bugün saat

1:56. Sevgili Emmett,

Lütfen bu mektubu GrantEm Capital'deki ortak görevimden istifa ettiğime dair resmi bir bildirim olarak kabul edin. Son günüm bundan iki hafta sonra olacak.

Geçtiğimiz iki yıl içinde bu pozisyonda çalışma ve büyüme fırsatı verdiğiniz için çok teşekkür ederim. GrantEm'in gelişiminin bir parçası olmaktan büyük keyif aldım. devrim niteliğindeki hizmet ve tekliflerin hayata geçirilmesi.

Tüm görevlerimi tamamlayacağım ve geçiş için başka bir ortağa devredeceğim.

GrantEm Capital'e gelecekte başarılar

dilerim. Saygılarımla,

Amy Sand

Ha?

Resmi bildirim? Son gün mü? Geçiş mi?

İstifa mı?

Bu Şimdiye kadar okuduğum en genel istifa mektuplarından biri. Her zamanki "İrtibatta kalmaktan mutluluk duyarım" cümlesini bile eklememiŐ.

Kupamda kalan kahveyi bitiriyorum ve gazeteyi okuyorum. Halüsinasyon görüyor olabilirim diye tekrar fark ettim. Ama hayır. Amy hala Şirketten ayrılıyor. Ve Şirketi bırakarak, beni de bırakıyor.

Lanet olsun! Bana açıklama Şansı vermeyecek mi?

Ensemdeki tüyler diken diken oluyor ve başımı kaldırdığımda Amy'nin asansörden çıktığını görüyorum. Ayağa fırlıyorum ve ona işaret ediyorum.

"Ofisimde." Sakin ve derli toplu görünmek için elimden geleni yapmama rağmen sesim kırılğan çıkıyor.

"Elbette."

Çantasını ve dizüstü bilgisayarını masasına bırakıp yanına gelirken gözleri soğuk, ağzı gülümsemiyor. Kapıyı kapatıyor ve bacak bacak üstüne atarak oturuyor.

"Kızgın olmanı anlıyorum ama işini bırakman biraz dramatik değil mi sence de?" Ön hazırlıkları umursamadan söyledim. İki haftalık ihbar her Şeyi deđiŐtirdi.

"Hayır. Bunu çok düşündüm."

"Yirmi dört saat bile olmadı." Benimle kaçamak yapmaya karar vermeden önce birkaç gün düşündü. En azından kendine bu kadar zaman ayırmalı. İstifa!

"Kaliteli saatler geçirdiler," diyor ince bir sesle.

"İŞin olmadan bebeğe nasıl bakacaksın? Ve tüm o doktor ziyaretlerinin parasını nasıl ödeyeceksin?" Bir Şeyler bulmaya çalıştım. daha fazla harcama. "Öğrenci kredileriniz. Onlardan kurtulamayacağını biliyorsun."

"Teşekkürler, ama bunların hiçbirini için endişelenmene gerek yok.

Başka bir teklifi çoktan kabul ettim."

"Başka..." Başka bir iş için ne zaman görüŐtü? Benimle çıkmaya karar vermeden önce mi, sonra mı?

"Nerede?" "Blair Grup'ta."

"Benimle dalga geçiyor olmalısın!"

"Hayır. Yani maddi durumum hakkında endişelenmene gerek yok. En çok faydayı ve parayı onlar teklif etti." Kelimeleri yemek pişirme talimatlarını okur gibi söylüyor.

Gözümün altındaki deri seğirmeye başlıyor. "Dur tahmin edeyim. Teklif eden Marion Blaire'di, değil mi? Şahsen mi?"

Başını sallıyor. "Makul bir adama benziyor."

"Sana ne zaman yaklaştı?"

"Birkaç hafta önce."

Belirsiz bir cevap ama en azından La Jolla'ya gittiğimizde böyle bir teklifi vardı demek...

"Tanrım, ne kadar aptalmışım," diye

mırıldanıyorum. Yüzündeki

vurdumduymaz ifade çatlıyor. "Ne?"

"La Jolla'daki restoranda Marion'u gerçekten tanıımıyormuş gibi davrandın. Ama onunla zaten görüşmüştün."

Bakışlarında suçluluk titriyor.

Onun ihaneti beni enayi yerine koyuyor ve dişlerimi sıkıyorum. "Muhtemelen o olaydan sonra teklif etmeye karar vermiştir, eğer henüz yapmadıysa."

"Öyle bir şey değildi."

Açıklama için çok geç. La Jolla'da kendini rahat hissetmiyorsa, daha sonra Blaire Group'un Webber'i kapmasını gündeme getirdiğimde tekliften bahsedebilirdi.

"Eğer benimle kalmak isteseydin -ortak velayet ya da hatta evlenme konusunda ciddiydın- bana Marion'un teklifinden bahsederdin. Bebek olmasaydı bile GrantEm'den daha fazla para almak için bundan yararlanmaya çalışmalıydı." Sessiz kalması onun GrantEm'de iki yılını doldurur doldurmaz şirketi ve beni terk edip Virginia'ya kaçmayı planlıyordu, böylece imza ikramiyesini geri ödemek zorunda kalmayacaktı. Lamborghini'mle bahse girerim ki ihbarında belirtilen son gün firmadaki yediyüz otuzuncu günüdür.

Kısa bir süreliğine başka tarafa bakıyor.

Onaylandı!

Bu beni mahvediyor. Ve acı çektiğim gerçeği kendimden nefret etmeme neden oluyor. Neden birinin üzerimde bu kadar güç sahibi olmasına izin verdim? "Biliyor musun? İki haftayı unut. Gerek yok.

İçeri gel. Eşyalarını topla ve hemen çık. Hainlerin şirkette çalışmasına izin vermem."

Bana yaralı tarafmış gibi bakıyor. Nedense bu bende gidip ona sarılma isteği uyandırıyor ki bu saçmalık. Bunu kendi başına ve benim başıma getiren o.

"Emmett-"

"Avukatım bebekle ilgili olarak beni arayacak," diye tükürüyorum boğazıma düğümlenen acı yumrunun içinden. Söyleyeceklerini duymak istemiyorum. Beni babama dönüşmeye zorluyor - bebeğinin annesiyle evlenmeyecek ya da para sağlamak dışında bir babanın yapması gereken şeylerin hiçbirini yapmayacak bir babaya.

Ağzını tıkırdatarak kapatıyor. Zorlukla duyulabilen bir iç çekişle arkasını dönüyor ve kapıyı sıkıca kapatarak dışarı çıkıyor,
Beni geride bırakarak.

Bölüm Kırk Yedi

Amy

"Hey, kızım, hasta mıydın?" Sasha saat 22:00'de içeri girerken seslendi. Haftalardır meşgul olduğu için Grant ona daha önce yaptığı gibi erken çıkmasını ve biraz uyumasını söylemiş olmalı. "Hayır," diyorum mutfaktan.

Mikrodalga çalışıyor ve ben bir kupa sıcak çikolata çıkardı. "Sen de ister misin?"

Tişörtüme ve şortuma bakarak beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Ne oldu?"

"Bu." Masanın üzerine bıraktığım kutuyu işaret ediyorum. Açıkta, ofisteki eşyalarım içinde açıkça görülebiliyordu.

Ona bakıyor, çenesi gevşiyor, sonra geri dönüp benimle yüzleşiyor. "Emmett seni kovdu mu?"

"Hayır. Karışık bir durum." Ağlamak istiyorum ama ağlamak da istemiyorum. Hayatım zaten karmakarışık; yüzümü de aynı hale getirmeye gerek yok.

"Oturalım ve sen bana her şeyi anlat."

Sasha kolunu bana doluyor ve beni kanepeye götürüyor. Ben de sıcak çikolataya tutunarak onu takip ediyorum. Bir kutu karamelli truffle'ı çoktan bitirmiştım ama daha fazla rahatlamaya ihtiyacım var.

Oturduğumuzda "Ne oldu?" diye sordu. "İkinizin arasında her şeyin yolunda olduğunu sanıyordum."

"İyiydik ve sonra iyi olmadık."

Düşüncelerimi toparlamak için kendime zaman tanımak amacıyla sıcak çikolatayı yudumluyorum. Şu anda tüm duygularım -yapabildiğimi bilmediklerim de dahil olmak üzere- kıran kırana bir savaş veriyor.

"İstifamı verdim," diyorum. "Ve o bunu iyi karşılamadı."

Sasha gözlerini kırptırıyor, sonra bakışları karnıma kayıyor. "Bebek yüzünden işi bırakmayacağını sanıyordum. Emmett'le onu birlikte büyütmeye karar vermemiş miydiniz?"

"Evet, ama... artık değil." Burnumu çektim. "O pislik!"

Başımı salladım. "Bu benim kararımdı." Ve doğru olan da buydu.

Şaşırmış görünüyor. "Nasıl olur?"

"Bu gerçekten karmaşık..." Emmett'in bu sabah bana hissettirdiklerinden nefret ederek iç geçiriyorum, sanki onu arkadan bıçaklamışım gibi. "Lütfen bunu kimseyle paylaşma çünkü bu özel bir konu ve Emmett ya da Grant bunun duyulmasını ister mi bilmiyorum."

"Tabii ki olmaz" der gibi bir hareket yapıyor.

Ona doğum günü partisini anlattım. Beni rahatsız eden garipliği ve rahatsızlığı. Orada bir çocuk görmek. Babasının hamileliğime verdiği coşkulu tepkiyi. Ve böyle bir partide eğlenmenin sorumsuz, sadece beni önemseyen annemin hoşuna gidecek bir şey olduğunun farkına varmam.

"Emmett'in ortama ne kadar iyi uyum sağladığı düşünüldüğünde, onun bilmediğim yönleri olup olmadığını merak etmeden edemiyorum.

Onu berbat bir eş ve bebeğime baba yapacak şeyler." Sesim çatlıyor.

"Oh, tatlım." Sasha elimi sıktı. "Bu korkunç bir şey. Ne olduğunu açıklamaya çalıştı mı?"

"Hayır. İstifamı verdim ve o da bana eşyalarımı toplayıp gitmemi söyledi."

Duygusuz emir beni yumrukladı. Bebeğim için en iyisini yaptığımı bilmeme rağmen, kendini açıklamaya çalışacağını düşündüm. Ama ilişkimizi mahveden benmişim gibi tepki verdi.

"Blair Grubu için çalışacak olmamı pek hoş karşılamadı." Teklifi kabul ettiğimi bildirmek için Marion'a mesaj atmıştım bile. Başka bir firmayla son bir görüşmem vardı ama beklemek istemedim. Durumum göz önüne alındığında, kesinlikle sigortasız kalamam.

"Nasıl olur? Bir yerde çalışmamanızı bekleyemezdi."

"Bunu bir ihanet olarak görüyor." Ama nedense babasının torun sahibi olmak için yanıp tutuştuğunu bana söylememesinin bir ihanet olduğunu düşünmüyor. partide kardeşlerinin önünde pusuya düşürüldü. "O ve Marion Blaire arasında aptalca bir rekabet var. Görünüşe göre Marion, Emmett'in sahip olduğu her şeyi almaya çalışıyor. Webber'ı aldı."

"Yani? Marion Blaire'in ona olan tuhaf takıntısı yüzünden Blaire Grup'ta işe girdiğini mi ima ediyor?" Sesi kızgınlıkla titriyor.

"Bilmiyorum. Belki de." Ofisten ayrıldığımdan beri Emmett'in tepkisi hakkında çok net düşünemiyordum.

"Ne kadar ihanete uğramış hissettiği umurumda değil. Yine de sana böyle davranması için bir sebep yok. herkese bir veda e-postası gönderme şansı. Değersiz Webber bile bir tane gönderdi."

"Sadece doğru kararı verdiğimi gösteriyor." Daha sert bir şey olmasını dileyerek sıcak çikolatamı yudumluyorum.

"Sen yaptın. Ego sorunu olan bir adamla kalman için hiçbir neden yok. Senin ya da hırsın onun tekelinde değil."

"Hayır. Hayır, yok."

Ama bana bir an için her şeye sahip olabileceğimi hayal ettirdi - kariyer, bebek ve destekleyici bir hayat sadece onu çekip almak için. Bunu affetmek o kadar kolay olmayacak.

Bölüm Kırk Sekiz

Emmett

Grant bana dırdır etmiyor. Korkunç doğum günü partisinden kaçtığım için kardeşlerimden hiçbiri bana kızmıyor ki bu alışılmadık bir durum. Bu lanet Pazartesi herkes için çok korkunç olmalı.

Belki de yalnız kalmak istediğimi hissediyorlardır.

Keşke kahve içmek için mola odasına

Amy'nin boş masasının önünden geçiyorum. Yanından her geçişimde, sanki karnıma bir yumruk iniyormuş gibi hissediyorum ve içimi bir öfke ve ihanet dalgası daha kaplıyor.

Yine de bazı işleri halletmeyi başarıyorum. Girişimlerimiz benim işimi yapmama bağlı.

Saat dokuz oluyor ve Amy'nin masasını bir daha görmek zorunda kalmamak için çıkıyorum. Ama evime girdiğimde ondan hiç de uzaklaşmadığımı fark ediyorum. Mutfak tezgahı bana paylaştığımız kahvaltıyı hatırlatıyor. Zihnimin gözleri Amy'nin merdivenlerden inerken ne kadar tatlı ve seksi görüldüğünü görüyor...

Kapı zili çaldı. Kalbim yerinden fırladı. Amy olabilir, her şeyi berbat ettiğini söylemeye gelmiş olabilir-özür dilerim, beni geri götürebilir misin?

Ama güvenlik panelindeki görüntü hayalimi hemen yıkıyor. Gerçekten de kardeşlerim orada toplanmıştı. Kahretsin.

Partiyi terk etmem konusunda beni neden mesajlarla rahatsız etmedikleri şimdi anlaşılıyor. Beni şahsen rahatsız etmeyi planlıyorlar!

Onlarla gerçekten konuşmak istemiyorum. İhtiyacım olan şey sert bir içki ve biraz uyku. Tercihen bir misafir odasında, çünkü Amy'nin uyuduğu yatakta uyumak istemiyorum. En azından çarşaflar değişene kadar.

"Açın kapıyı!" Grant bağılıyor. "Orada olduğunu biliyoruz!"

"Bizi kapıyı tekmelemek zorunda bırakmayın," diyor Noah, sesi bu olasılıktan fazlasıyla mutlu geliyor. Sert bir adam olduğunu düşünmeyi seviyor.

İçimi çektim, kapıya gittim ve çekerek açtım. "Ne yapıyorsun? burada ne yapıyorsun? Yapacak işiniz, kazanacak paranız yok mu?" Birbirlerine bakarlar.

Huxley, "Bugün için yeterince kazandım," diyor. Noah omuz silkiyor. "Ben asla dokuzdan beşe çalışmam."

Sebastian diyor ki, "Ofiste asla bu kadar geç saate kadar çalışma. Bunu biliyorsun."

"Senin için endişeleniyoruz. Bizi babamla bıraktın ve ne aradın ne de mesaj attın." Nicholas ellerindeki çantaları işaret ediyor. "Yiyecek ve alkol getirdik."

Gitmeyecekler. Biz konuşana kadar gitmeyecekler. Dürüst olmak gerekirse, durum tersine dönseydi, ben de endişelenirdim.

Yine de bir iç çekişin zorla dışarı çıkmasına engel olamıyorum.

"İyi.

İçeri gelin."

Kardeşlerim kazanacaklarını başından beri biliyorlarmış gibi içeri girdiler.

Yemek masasını ele geçirirler ve Manny's Tacos'tan aldıkları yiyecekleri masaya yayarlar. Sebastian mutfaktan tabak ve çatal getirir ve Griffin peçeteleri etrafa dağıtır. Huxley biraları dağıtır.

Ve yakında, geç bir akşam yemeği hazır.

Önce bir şey söylemediğim için yemeye başlıyorum. Normalde bayılacağım biftekli ve guacalı burritonun tadı talaş gibi. Tatsız tuzsuz olan birayla yıkıyorum.

Grant, "Demek Amy Sand'i hamile bıraktın," diyor.

Gözlerim onun üzerinde, ağzıma daha fazla talaş -yani burrito- tikiştiriyorum. Bu "yemeğin" Amy hakkında olduğunu bilmeliydim.

"Onu kovduğun doğru mu?" Nicholas sorar. "Tabii ki hayır! İstifa etti."

"Ne yaptın sen?" Huxley soruyor. "Yoksa babam mıydı?"

"Hiçbir fikrim yok. Ciddiyim. Ben bir şey yapmadım ve onu kızdan uzaklaştırdım, bu yüzden onun da bir şey

yaptığını sanmıyorum. Belki de partinin şokuydu."
Sallıyorum

Başını. "Ama benimle konuşmadı. Sadece iki haftalık genel bir uyarı verdi."

"En azından medeniydi," diyor Noah. "Son kız arkadaşım bulabildiği en yakın şeyi bana fırlatmıştı. Neyse ki sadece soğuk suydı."

"Beni daha iyi hissettirmeye çalışarak boktan bir iş yapıyorsun." Keşke Amy masasındaki zımbayı bana fırlatsaydı. En azından bu bana karşı bir şeyler hissettiği anlamına gelirdi.

"Bebek konusunda ne yapacaksın?" Sebastian soruyor.

"Henüz bilmiyorum." Ona avukatlarımın irtibata geçeceğini söyledim ama bu o anın sıcaklığıyla oldu. Okul harcı ve yaşam masraflarını ödemekten daha fazlasını yapmak istiyorum. Çocuk için orada olmak istiyorum. Ortak anlar yaşamak, anılar yaratmak.

"O senin çocuğun." Ben bir şey söylemeyince Grant bana baktı. "Öyle değil mi?"

"Tabii ki benim çocuğum!" Amy bana ihanet edip arkamdan Marion Blaire için çalışmayı planlayabilir ama bu kadar büyük bir konuda yalan söylemez. Bu ona göre değil.

"Bakın, herkes geçici bir süre için Babamın partilerinden birine ilk kez katıldıktan sonra delirdi," diyor Huxley. "Kendini toparlaması için ona biraz zaman ver.

aklı başında. Geri gelecektir."

Homurdanıyorum. "Keşke. Virginia'ya taşınıyor." "Bu aşırı dramatik değil mi?" Sebastian öyle diyor. "O hamile," diyor Grant.

Masanın etrafında genel bir anlayış mırıltısı var.

Noah gözlerini devirir. "Başka bir galaksiye taşınacak değil ya. Bu sadece bir iç hat uçuşu, büyüülecek bir şey değil."

"Marion Blaire için çalışacak," diyorum.

Kardeşlerimin hepsi irkildi. Özellikle Grant daha da acı çekmiş görünüyor. Marion'dan en az benim kadar nefret ediyor.

Grant başını sallayarak, "Son derece kötü bir karar," diyor.

"Yani o sik kafalının onu almasına izin mi vereceksin?" Sebastian soruyor. "Gidip kışına tekmeyi basman ve onu L.A.'e geri götürmen gerekmiyor mu?"

"Sonra ne olacak? Cep telefonunu elinden alıp onu bir kafeste mi tutacağız? Kalmak istemiyorsa, kalmayacaktır. Nefret ettiği bir durumda kalmak için fazla zeki ve becerikli."

Ve onun benimle kalmayı seçmesini istiyorum, para, bebek ya da başka bir şey yüzünden buna zorlanmasını değil. Her zaman onun beni seçmesini istedim.

Belki de şu anda bu kadar acı çekmemin sebebi budur. Benim yerime başkasını seçti, oysa ben onu seçerdim.

herhangi biri. Benim onun için hissettiklerimin yarısını bile hissetmediğini bilmek içimi yakıyor. Eğer hissetseydi, gitmezdi.

Bölüm Kırk Dokuz

Emmett

Salı günü en sevdiği Fransız bistrosunda öğle yemeği için ona katıldığında annem "Çok fazla çalışıyorsun" diyor. "Claire de lune "dan dinlendirici bir melodi havada süzülüyor, tüm zarif ve ruhani. Tam da onun sevdiği türden rahat bir sahne.

"Hayır," diyorum ve yerime oturmadan önce yanağına bir öpücük konduruyorum. Annem son zamanlarda aldığı hafif bronzluk ile harika görünüyor. Krem rengi elbisesi altın tonlarını vurguluyor.

"Japonya'ya gitmeden önce annenizle akşam yemeği yiyecek zaman bulamıyorsanız, bu aşırı çalıştığınızın bir işaretidir."

Kyoto'yu özlediği için Japonya'ya bir gezi daha düzenliyor. Kyoto'nun düzenli olarak ziyaret edilmeyecek kadar büyüleyici bir şehir olduğunu söylüyor. Tokyo'nun telaşından ve kayganlığından eser yok. Sadece uzun bir tarihi ve kültürü olan sakin bir huzur.

"Buradayım, değil mi?"

Garson geldi ve ben bir martini ve spesiyal sipariş ettim. Annem limonlu su ve günün balığını almaya karar verdi.

"Martini için biraz erken değil mi? Bugün iş günü" diyor.

"Bunu hak ediyorum." Amy ile olanlar beni hala deli ediyor. Duygularım çok pürüzlü. Çiğ. İhtiyacım var Acıyı dindirecek bir şey ve öğle yemeğinde tek bir martini beni öldürmez.

"En azından kız arkadaşın seni içki içerken izlemek için burada değil. Hamilelik, alkole en çok ihtiyaç duyduğunuz zamandır."

Amy ya da hamilelik hakkında konuşmak istemiyorum ama kendime rağmen merak ediyorum. "Nasıl olur?"

"Oh, hormonlar ve stres. Vücudun çok fazla değişim geçiriyor ve senin tek hissettiğin endişe ve şüphe."

"Kadınların mutlu ve heyecanlı olduklarını sanırdım. Hamile."

Evet, ama Amy şu anda tek başına. Muhtemelen o kadar da mutlu değildir.

İstenmeyen düşünceyi uzaklaştırdım. Bu onun seçimiymi, benim değil.

"O da var ama işler zor." Annem limonlu suyunu yudumluyor. "Bebekler büyük bir sorumluluğu temsil ediyor. Bir kere doğdular mı geri dönüşü yok. Hayatınızın geri kalanında onları sevmek ve beslemek zorundasınız."

Para iadesi yok. Tekrar yapmak yok. Bebek dünyaya geldiğinde, o kadar. Sıkışmış. Ama Amy bana hamile olduğunu söylediğinde kendimi sıkışmış hissetmedim. Bebeğimiz bir lütuf gibi, kazanan bir piyango bileti gibi.

Annemi inceliyorum. Sakin görünüyor. Ama merak ediyorum... Garson öğle yemeğimizi getiriyor ve

Sohbet. Tabaklarımızı önümüze koyup gözden kaybolduktan sonra mutfak eşyalarımı alıyorum.

"Bana hamile kaldığına hiç pişman oldun mu?" diye sordum. Annem bana bu da neymiş der gibi bakıyor.

"Bana dürüstçe söyleyebilirsin," diye ekliyorum. "Bu noktada yara almak için çok yaşıyım."

Enginarını kesiyor. "Tabii ki hayır. Asla. Ama daha iyi bir baban olmadığı için üzgünüm."

"Eh. O pislik kimin umurunda?" Babam durum hakkında kötü hissetmezken onun kötü hissetmesinden nefret ediyorum. "Sana sahiptim.

Sen her zaman bir insanın isteyebileceği en iyi anne oldun."

"Teşekkür ederim. Ama sana bu kadar iyi bir Babam yapabiliirdi. Bu yüzden Amy ve senin bebeğinizi birlikte büyüteceksiniz. İkinizin de harika ebeveynler olacağınıza eminim."

Suçluluk duygusu. "Aslında, o ve ben kavga ettik. Artık birlikte değiliz."

"Ne?" Annem çatalını ve bıçağını bıraktı. "Emmett Alexander Lasker!"

İrkildim. Yetişkin olsun ya da olmasın, annem hâlâ bana tam adımla seslenerek içimi ürpertme gücüne sahip.

"Şok oldum!"

"Elimden bir şey gelmezdi," diyorum savunmacı bir tavırla. "O beni arkamdan bıçakladı. Partiden sonra benimle konuşmak yerine istifa mektubu gönderdi. Ne yapmam gerekiyordu?"

"Onunla konuşmak mı? Seni hiçbir şey durduramazdı, değil mi?"

"O kadar basit değil. Öylece bırakmadı. Düşmanın tarafına geçiyor."

Annem bana alaycı bir bakış attı. "Kuzey Kore mi?"

"Daha kötüsü. Marion Blaire." Annem o sürüngenin garip olduğunu biliyor.

Beni "yenme" takıntısı.

"Onunla konuşman için bir neden daha, Emmett! Marion'la aranızdaki durumu bilmiyor. Partide incinmiş ve travma geçirmişti. Ona babanın saçma sapan torun talebinden bahsetmedin, değil mi?"

Bir vuruş.

"Hayır," diyorum, sesim biraz daha kısık. "Ama bunun konuyla ilgili olduğunu düşünmediğim için."

"Tabii ki alakalı! Ted onun çocuğunun büyükbabası olacak."

"İki saniye kadar ilgilenecek ve sonra yoluna devam edecek. Çocuğun adını hatırlarsa çok şaşırırım."

Annem başını sallıyor. Yüz ifadesi "Sana karşı nereden yanlış yaptım?" diye haykırıyor. "Babandan ve onun davranışlarından utandığını biliyorum. Ve nereden geldiğini çok iyi anlıyorum. Ama bu onu saklayabileceğin ya da artık seni etkilemiyormuş gibi davranabileceğin anlamına gelmiyor. Etkileyebilir ve etkiliyor da. Eğer gerçekten bir şey ifade etmeseydi, onunla konuşmaya bu kadar direnç göstermezdin."

Neden beni burada kötü adam yapmaya çalışıyor? Hem de herhangi bir kötü adam değil, aptal bir kötü adam.
"Onunla neden konuşmadığımı sana zaten söyledim."

"Tanrı aşkına, Emmett. Marion Blaire senin için bir hiç. Seni bir meyve sineğinin rahatsız ettiği gibi rahatsız ediyor. Bu sadece onunla baban hakkında konuşmak istemediğin gerçeğiyle yüzleşmemek için bir bahane, bu yüzden onu ve bebeği kaybetmek anlamına gelse bile bu konuda çeneni kapatmaya karar verdin."

"Ama-"

Parmağını kaldırıyor. "İstifa etmeseydi ve sadece babanı ve partide olanları seninle konuşmak isteseydi farklı davranır mıydın?"

"Şey...evet. Yani, ben olsam ona eşyalarını toplayıp gitmesini söylemezdim," diyorum, haklı olduğunu kabul etmeyi reddederek. Babama üzerimde o kadar fazla güç vermiyorum.

"Aman Tanrım. Bazı açılardan çok akıllısın ama bazı açılardan körsün. Eğer sadece konuşmak isteseydi, her şeyi geçiştirmenin bir yolunu bulurdun. Konu babana geldiğinde hep böyle yapıyorsun. Her şeyin nasıl olduğunu söylerdin. Eğer daha iyi hissetmesini sağlayacaksa babanızla konuşmayı teklif edin. Ancak ona her ulaştığınızda, ikiniz de birbirinizle konuşmak yerine birbirinizin yanından geçip gidiyorsunuz. Ve böylece partide ve babanla yaşadığı aynı sorun tekrar tekrar ortaya çıkıyor." Duraksıyor. "Tıpkı senin için olduğu gibi."

Anneme bakıyorum. Sessizce konuşuyor ama her kelimesi bir kurşun gibi isabet ediyor.

"Bazı nedenlerden dolayı, zehirli olduğunu bildiğin halde babanı hayatından çıkarmıyorsun. Bunu yapmakla tehdit ettiğini duydum ama devamını getirmiyorsun. O da bunu biliyor. Sanırım bunun nedeni onun seni etkilemediğini ve onun yanındayken gayet iyiymişsin gibi davranmak istemen."

Masanın öbür ucuna uzanıp elimi tutuyor.

"Amy ile yaptığınız bebek için iyi bir ebeveyn olmak istediğinizi biliyorum. Ancak iyi bir ebeveyn olmak bazen zor seçimler yapmak anlamına gelir."

hayatınıza hiçbir şey katmaz. Amy'nin partideki tepkisi anormal değil. Anormal olan babanın davranışları gayet iyiymiş gibi davranması. Onun şatafatlı, paralı cilasının altındaki çürümüşlüğü görecektik kadar mantıklı olmasına sevindim. Hayır.

herkes yapar." Yumuşak bir şekilde iç geçiriyor. "Baban konusunun zor olduğunu biliyorum. Bu yüzden onunla bu konuda konuşman gerektiğini söylemeyeceğim. Ama onu seviyorsan ve yanında kalmasını istiyorsan bunu yapmalısın. Şimdi o martiniyi bırak ve yemeğini ye."

Öğle yemeğinden sonra ofise döndüğümde, işime konsantre olmam imkansız hale geliyor. Annemin sözleri kafamın içinde dönüp duruyor.

O haklı mı? Gururumun Amy ile aramı düzeltmeme engel olmasına izin mi verdim?

İstifa ettiğini öğrenene kadar onunla konuşmayı planlıyordum. Ama babamdan bahsetmeyecektim. Sadece çılgın partiler vermeyi sevdiğini söyleyecek ve rahatsız olduysa özür dileyecektim. Ve hamile olduğunu öğrendikten sonra babamın davranışları için özür dilemeyi planlıyordum - bir süredir torun istediği için sızlandığını söyleyerek

ve heyecanına yenik düştü.

Ama sorunun kökenine inmeyi planlamıyordum.

Hay sikeyim. Annem haklıymış. Planladığım her şey sadece ve Amy saçma sapan bir mantıktan daha iyisini hak ediyor. Eğer ona babam hakkındaki gerçeği en başından söyleseydim, belki de Marion'u terk etmez ya da onunla çalışmayı kabul etmezdi.

Açık kapıdan dışarı bakıyorum. Amy'nin masası orada; onun eşyalarından arındırılmış bronz yüzeyi bir şekilde bana çölü hatırlatıyor.

Kalbimde gittikçe büyüyen ve acı veren bir boşluk var. Onu özlüyorum. Gülümsemelerini -sahte, profesyonel, gerçek, hepsini. Kokusunu -taze vücudunu yıkarken altındaki tatlı, kadınsı aromayı. En komik şeyleri söyleyebilen ya da tüm vücudum yanana kadar beni öpebilen ağzını.

Başka hiçbir kadın bana onun dokunduğu gibi dokunmadı. Başka hiçbir kadın onu kollarıma almak için onun kadar özlem duymama neden olmadı. Amy'yi düşündüğümde, geleceğimizin somut bir görüntüsünü görüyorum - birlikte yaşıyoruz, el ele tutuşuyoruz ve birbirimizin gözlerinin içine bakarken gülümsüyoruz.

Ona aşıksın, seni moron.

Ve sen de gururun yüzünden onu uzaklaştırdın.

Bölüm Elli

Amy

Marion teklifi kabul ettiğime dair mesajımı alır almaz, ofisi görmem ve birlikte çalışacağım insanlardan bazılarıyla tanışmam için Virginia'ya uçmamı sağlamak üzere hızla harekete geçti.

Çarşamba uçuşu sıkıcı bir şekilde uzun - beş saat - ama havayolu şirketi beni birinci sınıfa yükseltti. Her ne kadar batıl inançları olan biri olmasam da, bu yükseltme "Virginia senin ait olduğun yer." diyen bir evren.

Tabii ki bu şeytanın beni cehennem ateşinin çukurlarına çekmesi de olabilir. Şeytan muhtemelen yolculuğu zor ve tatsız hale getirerek sizi cehenneme gitmeniz için kandırmaz.

Pozitif olun. Bu hayatta yeni bir sayfa.

Doğru. Doğru. Şimdiden bu kadar asık suratlı olmaya gerek yok.

Geceyi Hyatt'ta geçirdim. Telefonumun sessiz kalması garip hissettiriyor. Eskiden Emmett'ten gelen iş, çocuk odası ya da bebeğimizle ilgili bildirimlerle sürekli vızıldardı.

Çocuk odasından kurtuldu mu? Beşiği ve battaniyeleri atmış olabilir mi? Umarım onları bağışlamıştır. Biz kullanmayacağız diye başkası da kullanmayacak değil ya.

O muhteşem odayı düşünmek içimde bir sızıya yol açıyor, ama bunu üzerimden atıyorum. Sırf güzel bir çocuk odası için biriyle birlikte olamam.

Şu anda bu bebeği tek başıma nasıl büyüteceğimi bulmam gerek. Emmett'in bir ordu insan işe alma teklifi kariyerime devam edebilmem için bebeği büyütmememe yardım etmek artık masada olmayacak gibi görünüyor.

Bir bakalım... Blaire Group'un maaşı GrantEm'inkinden çok daha yüksek. Arlington ucuz bir şehir değil ama L.A. kadar da pahalı değil.

Kredilerimi ödemek, babama Florida'daki emeklilik evini almak için para biriktirmek ve ben çalışırken bebeğe bakması için bir dadı tutmak için param kalsın. Düşüncelerimi iki kez kontrol etmek için bazı rakamları hesaplamalı, bir gider tablosu oluşturmaliyim.

Ertesi sabah, babam bana mesaj attı. Cevap vermeden Ondan bir şeyler saklamaktan nefret ediyorum ama ona her şeyi nasıl anlatacağımı bilemiyorum. Otelin salonunda biraz kuru mısır gevreği yiyorum ve doğruca ofise gidiyorum. Yolda Marion'a mesaj atıp yolda olduğumu bildirdim.

Blaire Group'un merkezi, safir bir sütun gibi parıldayan uzun mavi bir binada yer alıyor. Lobi çok büyük ve ortasında bir çam ağacı var. Altındaki altın plaket, grubun kurucusunun firmanın güçlenmesi ve uzun süre ayakta kalması umuduyla diktiği bir ağaç olduğunu belirtiyor. misyonuna sadıktır.

İş kıyafeti giyen insanlar turnikelerden geçmek için kimliklerini okutuyor. Güvenlik masasının üzerinde Washington Post'un kâğıt bir nüshasını görmek beni çok etkiliyor - gerçekten Virginia'dayım. Los Angeles'ı -ve Emmett ve Sasha da dahil olmak üzere her şeyi- geride bırakıyorum.

"Amy!"

Arkamı döndüğümde Marion'un gülümsediğini ve turnikelerin önünden geçerken el salladığını görüyorum.

"Umarım çok beklememişsinizdir," diyor dostça.

"Hayır. Daha yeni geldim."

"Aslar. Seni ofise götürelim."

Ziyaretçi kartı almama yardım etti ve asansörle yirminci kata çıktık. Blaire Group ofisi şimdiden arı kovanına dönmüş durumda. Mekan minimalist ve çağdaş, bolca krom ve cam kullanılmış.

"Kabinlerimiz ya da açık alan tasarımı yok," diye açıklıyor Marion. "Grup çalışması için avlumuz ve konferans odalarımız var, ancak bunun dışında kendi ofisiniz var."

Bu şekilde, insanlar sizi rahatsız etmeden kendi işinize odaklanmanız daha kolay olur."

Sanki övgü bekliyormuş gibi duraklıyor, ben de duvarlarla çevrili bir alana hapsolmak en heyecan verici şeymiş gibi gülümsüyorum. "Süper!"

"Değil mi?" Sırıttıyor.

Yoldan geçen birkaç kişi Marion'a selam veriyor ve bana meraklı gözlerle bakıyor. Beni L.A.'den yeni bir iş arkadaşı olarak tanıttığında, yüzlerinde bir şey titreşiyor. Ne oldu? garip tepki?

Ama tur bu şekilde devam ediyor, herkes aynı şekilde davranıyor. Daha iyi bilmesem, ofisin dün bir iç yazışma gönderdiğini düşünebilirdim. Herkes yeni işe alınanlara şaka yapmak için garip davranır. Ama özel sermaye çalışanları bu tür şeyler için çok meşguldür.

En kötüsü de Marion'un bundan habersiz görünmesi. İçimde huzursuz bir his başlıyor ama işle ilgili fikrimi değiştirmek için artık çok geç. Diğer tüm görüşmeleri zaten reddettim.

ve tüm doğum öncesi işlerim için tıbbi yardım almam gerekiyor - bebek nihayet geldiğinde bahsetmiyorum bile.

Marion sonunda bana arka tarafa sıkışmış olan İnsan Kaynakları'nı gösteriyor. Müdürün ofisine giriyoruz.

"Merhaba, ben Heather.

Tanıştığımıza memnun oldum."

"Merhaba, Heather. Ben de Amy."

"Blair Group'a hoş geldiniz. Burada olduğunuz için çok mutluyuz." Kelimeler ağzından sanki yüzlerce kez prova etmiş gibi yumuşak ve yapmacık bir şekilde dökülüyor.

"Marion inanılmaz heyecanlı." Bakışları alaycı bir ifadeyle Marion'a kayıyor, sonra tekrar bana dönüyor.

Adam gülüyor, belli ki kadının gözlerindeki küçümsemeyi fark etmemiş. Ve kendisi de hiç umursamıyormuş gibi özellikle "Marion inanılmaz heyecanlı" dedi. Fark ettim ki

Bana ya da Marion'a oturmamızı teklif etti, masasının diğer tarafında üç boş sandalye varken bizi ayakta bekletti.

Telefonu çalıyor. "Affedersiniz. Bir telefon görüşmesi

yapmam gerekiyor." Marion beni Heather'la bırakıp gitti.

"Herhangi bir sorunuz var mı?" diye soruyor meşgul olduğunu belli eden kibar bir gülümsemeyle.

"Aslında var. Anneliğinizin bir kopyasını alabilir miyim? izin politikası? Teklifimle birlikte aldığım pakette eksikti."

Kaşını kaldırıyor. "Yakında aile kuracak mısınız?" "Şey. Hazırlıklı olmak istiyorum."

"İntranette var. Bunun gibi şeyler için kağıtsız çalışıyoruz. Ama ben olsam birkaç hafta izin almak konusunda fazla endişelenmezdim."

"Çok esneksin," diyorum şaşırarak.

"Şey. Bazı durumlarda esnek olmak zor değil." İşte yine aynı şey. Alaycılık ve yargılama.

Yeter artık. Saçmalıklara ya da ofis içi dramalara ayıracak vaktim yok. "Eğer bu bir şakaysa, gerçekten hiç komik değil."

Gerçek bir şaşkınlık, alaycılığı ve yargılamayı bastırır.

"Ne demek istiyorsun?"

"Sen ve ofisteki birkaç kişi benim yanımda garip davranıyorsunuz," diyorum. "Bunu itici buluyorum."

Kaşlarını çatıyor. "Daha önce kimse bunu sormamıştı."

Kollarımı kavuşturuyorum. "Belki onlar haksız kınamalara karşı daha hoşgörülüydü. Ben değilim."

"Sadece..." İç çeker ve rahatsızlığını belli eder. "Pekala. Marion heyecanlı."

"Bunu bana zaten

söylemiştin." "Biz değiliz."

Kim bu "biz" ve bu da neyin nesi? İş arkadaşlarım ve ben GrantEm'de işe alım kararları konusunda hiçbir zaman güçlü duygulara sahip olmadık, tabii yeni işe alım bir hataya dönüşmediği sürece. Ama buradaki insanların hiçbirinin benimle çalışma ya da beni tanıma şansı olmadı, bu yüzden olamaz.

"Nasıl olur?" diye sordum.

Yumuşak bir şekilde iç çekiyor, sonra da kesin bir dille konuşuyor. "Çünkü meşgul olduğunuzda ve yeni iş arkadaşınızın üzerine düşeni yapmayacağını bildiğinizde, bu durum sinir bozucu olabilir. Ve

Genelde bu tür durumlarda devreye girip çatışmaya aracılık etmesi gereken kişi ben oluyorum."

"Bu ne saçmalık! Hiçbiriniz beni buna karar verecek kadar iyi tanımıyorsunuz."

Omuz silkiyor. "Seni Marion'un tuttuğunu biliyoruz."

"Sırf daha önce birkaç işe alım hatası yapmış olabilir diye-"

"GrantEm Capital'den," diyor. "Bak. Burada kalmanız için gereken tek şey, işinizi devam ettirecek kadar zaman imza ve taşınma ikramiyeleri. Eminim bunu başarabilirsin. Şimdi gerçek işime dönmem gerekiyor. Marion'a bunlardan herhangi birini anlatırsan inkar ederim, o yüzden aklından bile geçirme." Dizüstü bilgisayarına dönmeden önce bana seviyeli bir bakış attı.

Az önce söylediklerini düşünürken nutkum tutuldu. Emmett'in bana daha önce Marion hakkında söyledikleriyle uyuşuyordu. Aklıma geldi.

-Marion beni gerçekten etkilendiği için değil, eskiden Emmett'e ait olan bir şeye sahip olmak istediği için işe almış olabilir. Bu ihtimali hiç düşünmedim çünkü en iyilerden biri olduğumu biliyorum.

Blaire Group'taki neredeyse herkesin beni değersiz bir çalışan olarak gördüğünün korkunç farkındalığı içime saplanıyor. İrkildim, gururum paramparça oldu. Eğer buraya gelirsem, asla parlama şansım olmayacak. İnsanlar beni dışlayacak. büyümeme yardımcı olacak proje ve girişimlerde yer almak. Elbette, yine de gelebilir ve kendimi kanıtlayabilirim. Herkes bana kötü davrandığı için özür diliyor. Bu harika bir film senaryosu olurdu, ama bu gerçek hayat. GrantEm'e başladığımda Emmett'e bir şey göstermeye çalışırken neredeyse kendimi öldürüyordum. Aynı şeyi burada yapmak istemiyorum, özellikle de bir Bebek yolda.

Belki iş arkadaşlarınız sizden bir şey beklemezse, saatlerinizi harcamak zorunda kalmayabilirsiniz, bu da bebeğinize daha fazla zaman ayırmanız anlamına gelir.

Evet, ama bu aynı zamanda ilerleme şansı, maaş artışı ya da ikramiye olmaması anlamına geliyor. Ve eğer bir

işten çıkarma olursa, ilk ben olacağım.

doğrama bloğunda. O zaman bana ve bebeğime ne olacak?

Marion geri geldi, telefonunu kaldırdı ve beni yemeğe götürdü. Tüm zaman boyunca ne kadar mutlu olduğunu ve ne kadar harika bir kariyer kararı verdiğimi anlattı.

Ama tek düşünebildiğim: Öyle mi?

Virginia'da bulunduğum süre boyunca ve Los Angeles'a dönüş uçağında şüphelerim devam etti.

Bu sefer, havayolu şirketi beni yükseltmedi.

Bölüm Elli Bir

Amy

"Ofis ziyareti nasıl geçti?" Sasha ertesi sabah erkenden sordu. Ben uyuyana kadar eve gelmemişti, bu yüzden dün ben indikten sonra sohbet edemedik.

"Tam bir felaket." Çenemi elimle destekliyorum, dirseğim mutfak tezgahına dayanıyor. Uzun, sert bir iç çekiyorum.

Şarjının dolu olduğundan emin olmak için telefonunu kontrol eder, şarj cihazından çıkarır ve çantasına koyar.

"Nasıl yani? Yeni patronun dişlerinin arasına et parçaları sıkışmış bir kurt adam mı?"

Gülüyorum. "Keşke."

"O kadar kötü mü?" Yüzünü buruşturuyor, sonra saatine bakıyor. "Eğer içini dökmek istersen beş dakikam var."

Parmaklarımı saçlarımın arasına sokuyorum. "Sadece... Kendimi aptal gibi hissediyorum! Beni gerçekten istemiyor."

"Elbette biliyor. Teklifi senin için yaptı. Hatta birkaç kez sana ulaştı. Seni istiyor olmalı." Parmağıyla bir silah yapıp bana doğrulttu.

"Yani kimi işe aldığı umurunda değil. Beni zeki olduğum için işe almadı."

"Doğduğunda annesi onu kafasının üstüne mi düşürdü?"

"Hayır. Görünüşe göre, daha önce GrantEm. Özellikle de Emmett için çalışmış olan herkes."

Sasha dudaklarını büzüyor. "Bu kötü bir işe alım kriteri değil. GrantEm'de harika insanlar var."

"Evet, çünkü GrantEm tüm iyi olanları elinde tutuyor. Peki ya diğerleri, bu işi beceremeyenler? Sasha, Marion Webber'ı işe aldı."

"Tamam, şey... Evet, bu gelişigüzel."

"Değil mi? Yani Blaire Grup'taki herkes Webber gibi olduğumu düşünüyor. Belki daha kötüsü." Gururum hâlâ toparlanmaya çalışıyor.

"Vay anasını."

"Evet." Temel sorun şu ki, ben Los Angeles'tayım ve Blaire Grubu Virginia'da. Ne kadar iyi bir itibarım var GrantEm'deki meslektaşlarım arasında tüm ülkeye yayılmadı. Ben Emmett ya da diğer ortaklar gibi büyük bir balık değilim.

"Çok özür dilerim. O zaman seçeneklerin neler? Başka bir iş bulabilir misin?"

"Bilmiyorum. GrantEm'deki son resmi günüme kadar yedi günüm var." Emmett beni gayri resmi olarak kovmuş olabilir ama hâlâ maaş alıyorum ve sağlık sigortam hâlâ geçerli. "Bazı duyumlar aldım ama elimden gelse sağlık sigortam olmadan gitmek istemiyorum."

"Bu mantıklı." Kısa bir süre karnıma bakıyor. "Biliyor musun? Ben de birkaç kişiye ping atayım, bakalım neler varmış."

"Teşekkürler kızım." Çabasını takdir ediyorum, ancak verimli olacağından emin değilim. Yedi gün içinde başka bir iş bulmak kolay olmayacak.

"Hey, arkadaşlar ne içindir? Ben her zaman Amy'nin tarafındayım."

Bana sıkıca sarıldı, sonra da işe geç kalmamak için gitti.

Kapının kapanışını izliyorum. Cuma günü evde yalnız olmak çok garip bir his. Erken bile kalktım çünkü beynim hafta içi sabah beşten sonra uyumayı reddediyordu.

Telefonum bir bildirimle çalışıyor. Ekrana bakıyorum. -

Selam tatlım! Mutlu cumalar!

Kocaman bir gülümseme ve kırışan gözlerle sağlıklı ve içten bir selfie ekledi. Bu da beni gülümsetiyor. O gerçekten benim evrenimin merkezi, benim kayam.

Derin nefes alıyorum. Bebeği ve her şeyi itiraf etmenin zamanı geldi, ama ona mesajlarla söylemek biraz Soğuk. Bir telefon gerektiren türden bir konuşma. Sakin ve istikrarlı olmaya çalışacağım ve kontrol bendeymiş gibi görüneceğim. O zaman endişelenmez.

-Konuşmamızın sakıncası var mı?

-Baba: Tabii ki!

İyi yaşlı babam. Aradığımda hemen telefonu açıyor. "Hey, tatlım!" diyor.

"Baba..." Dudağımı ısıırıyorum, sesimin bu kadar titrek çıkmasına şaşıırıyorum. Bu konuyu duygusallaşmadan konuşabileceğimi sanıyordum.

"Sorun nedir?" Şimdi ciddi, seni ağlatan her kimse onu tekmeleyeceğim tonunda.

"Hamileyim," diye ağzımdan kaçırdım ve sonra gözlerimi kapattım. Bu şekilde duyurmak istememiştim. Çok hayal kırıklığına uğrayacak.

"Ah... Sen... Adam seni zorlamadı ya da başka bir şey yapmadı, değil mi? Sadece emin olmak istedim, çünkü... çok üzgünsün."

"Hayır!" Akli oraya mı gitti? "İkimiz de bunu yapmak istedik." Bu kısmı kesin, gerisini bilmiyorum.

"Tamam. Şey, uh, güzel. Sanırım." Bir duraklama oldu. "Peki ya bebek...?"

"Bende kalmasını istiyorum."

"Tamam." Ses tonu, kararına saygı duyduğumu söylüyor. "Özür dilerim." Sesim kırılğan ve kısık.

"Ne için, tatlım?"

"Seni hayal kırıklığına uğratmışım gibi hissediyorum."

"Amy, hayır. Asla. Beni hiç hayal kırıklığına uğratmadın. Seninle her zaman gurur duydum."

Burnumu çekiyorum.

"Tatlım, ben zaten bebeğine aşığım. Ve ne olursa olsun her zaman senin yanında olacağım."

"Teşekkür ederim baba," diyorum boğazımdaki sıcak yumrunun arasından. Babam her zaman böyledir. Ve bebeğimin de böyle olmasını istiyorum.

"Peki, yeni işin daha az talepkar olacak mı, bebekle ilgilenmek için sana biraz zaman verecek mi? Yoksa beni orada mı istiyorsun?"

Anında yaptığı yardım teklifi beni boğuyor ve sıcak yüzümü yelpazeliyorum. Blaire Grubu'nun durumum konusunda esnek davranmayacağını bilmek için falcı olmaya gerek yok.

Süslü İK broşürlerinin iddia ettiğinin aksine çoğu firma öyle değildir. Ama nedense bunu ona söyleyemem.

Bu konuda yalan söylemek istediğim için değil, henüz Blaire Group'ta kendim için bir gelecek göremediğim için.

"Bilmiyorum," diyorum.

"Yeni yer sana söylemedi mi?"

"Öyle sayılır, ama... Virginia'da. Ve özel sermaye. Oradaki insanlar çok çalışıyor. Ve dürüst olmak gerekirse

oraya ait olup olmadığımı biliyorum." Bunu söylerken GrantEm'de de böyle bir aidiyet duygusuna sahip olduğumu fark ettim. Elbette, Emmett'in beni işe alırken söylediklerine üzül müştüm ama şirketteki insanlar bana saygı duyuyordu. En iyi ortak olduğumu biliyorlardı.

-

"Tabii ki var!" Babam diyor ki. "Buraya ait olmadığını kim söyledi sana? Harvard'a gittin! Wharton'da MBA yaptın! Sen tanıdığım en zeki insansın!"

Dökülmemiş sıcak gözyaşlarımın arasından gülümsüyorum. "Sağ ol baba. Ama durum biraz karışık."

Sonra Heather'ın bana söylediği her şeyi boşaltmaya devam ettim.

"Kendimi çok parçalanmış hissediyorum," diye ekliyorum. "Oraya gitmek yapılacak en akıllıca ve güvenli şey."

"Ama gitmek istemiyorsun," diyor, tüm dağınık duygularımın arasından geçerek.

"Sırf daha önce çalıştığım yer ya da yeni patronumun kim olduğu nedeniyle beni sevmeyecek insanlarla çevrili olmak ister miyim bilmiyorum."

"O zaman gitme."

"Ama işsiz kalamam. Özellikle de şimdi." "Amy, bazen hayatta risk alman gerekir." "Risk mi? Yolda bir bebeğim var."

"Çocuğunuz sizin hakkınızda kararını çoktan vermiş olan serseriler tarafından dövüldüğünüzü görmek istemeyecektir." İç çekiyor. "Tatlım, seni tanıyorum. Dikkatlisin; her zaman yapmak üzere olduğun şeyin hayatını olumsuz etkilemeyeceğinden emin oluyorsun, işler pek iyi gitmese bile. Kimsenin senin kadar iyi bir çıkış stratejisi planladığını görmedim ve bu bir denizciden gelen bir şey."

"Sana bir şey söyleyeceğim, tamam mı? Ben her zaman Sana söylemek istedim ama hiç söyleyemedim çünkü sen hayatını çok iyi düzene koymuş görünüyorsun. Ama şimdi tam zamanı gibi görünüyor."

"Her şey için mükemmel bir çıkış stratejisine sahip olamazsınız. Tüm riskleri ortadan kaldıracabilecek bir acil durum planı yoktur. Sadece elinizden gelenin en iyisini yapabilirsiniz. Ve Virginia'daki bu yere giderseniz, elinizden gelenin en iyisini yapmayacaksınız gibi görünüyor. Yerleşiyor olacaksınız. İnsanların sana adil bir şans vermeyeceği ve sana kötü davranacağı bir duruma gireceksin. Daha iyisini hak ettiğini biliyorsun ve bu, uğruna çok çalıştığın kariyerinde büyük bir geri adım olacak. Bu yüzden bana işsiz kalamayacağını, şu anki iş yerinden ya da MBA'ine başlamadan önce o bankadan teklif aldığına yaşadığın heyecanı yaşayamayacağını söyledin." Bir an duraksıyor. "Kanını kaynatacak bir şey bulana kadar birkaç hafta işsiz kalabilirsin. Senin yanında olduğumu zaten söyledim, tatlım. Eğer seni engelleyen şey paraysa, sana yardım edebilirim."

"Baba! Paranı alamam!"

"Tabii ki yapabilirsin. Ben senin babanım. Kaç yaşında ya da ne kadar bağımsız olduğunu düşünürsen düşün, seninle ilgilenmek

Yapmam gereken şeyi, yapmayı sevdiğim şeyi. Seni seviyorum Amy, bunu sakın unutma. Bu konuda yalnız değilsin."

Gözyaşları yüzümü çiziyor. Onları parmaklarımla siliyorum, sonra ağladığımı anlamaması için düzgün nefes

almaya çalışıyorum.

"Kalbinin sesini dinle, tatlım. Doğru hissettiğin şeyi yap. Tüm hayatını riskler ve olasılıklar hakkında endişelenerek geçirme.

Çoğu zaman, gerçekleşebileceğini düşündüğünüz en kötü şeyler gerçekleşmez."

"Ama öyle değil miydi? Beni büyütmek için denizciliği bırakmak zorunda kaldığında ve annem ayrıldığında? Bu şimdiye kadarki en kötü şey değil miydi?" Yaptığı fedakârlık için hâlâ kendimi suçlu hissederek söylüyorum.

"Şaka mı yapıyorsun? Sağlığım yerinde, beynim ve sağduyum var ve dünyanın en güzel kızı benim gözetimimde. Bunda bu kadar kötü olan ne? Her şey daha iyi olabilir miydi? Evet, tabii ki. Ama en kötüsüne yakın bile değildi, Amy. Sen bir lütufsun. Bunu hak ediyorsun. Hayatta her şeyin iyi olduğuna ve her şeyin en iyi şekilde sonuçlanacağına dair dünyaya ve kendinize biraz daha fazla inanmanızı dilerim. Dünya senin sandığın kadar tehlikeli ya da korkunç değil. düşün."

Sözlerini içime çektikçe, taşıdığım tüm ağırlık ve baskı uçup gitmeye başlıyor. Sonunda özgürce nefes alabileceğimi hissediyorum.

Burnumu çektim. "Teşekkür ederim baba. Seni çok seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Benim yapmayacağım hiçbir şeyi yapma ve benim yapacağım her şeyi yap ama daha iyisini yap."

Biraz güldüm. "Teşekkürler."

Telefonu kapattık. Burnumu sildim ve bir bardak su içtim. Sonra telefonumu alıp Marion'a bir e-posta yazıyorum.

Kime? Marion
Blaire Kimden:
Amy Sand
Konu: Teklif hakkında

Sevgili Marion,

Dikkatli bir değerlendirmeden sonra, başka bir yerde fırsat aramamın en iyisi olacağına karar verdim. Beni kabul ettiğiniz için teşekkür ederim.

benimle görüşmeye ve buluşmaya zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Umarım iletişimde kalabiliriz.

Saygılarımla,

Amy Sand

E-postaya bir saniye bakıyorum, kulağa hoş geldiğinden emin oluyorum. Sonra geri dönüp siliyorum "Umarım

dokun." Eğer bu cümleyi GrantEm'den istifa mektubuma koymadıysam, Marion'a yazdığım mektuba da koymayacağım.

Kalbim büyük bir takla atıyor ve karnım sıkma makinesindeki çamaşırlar gibi kıvrılıp çalkalanıyor. Titreyen parmaklarımı sıkıp açıyorum ve gönder tuşuna basıyorum.

E-posta kayboluyor ve kalbim yeniden normal atmaya başlıyor.

Doğru kararı verdim.

Sonra babamın söylediklerini düşündüm. Benim korkum hakkında

Kötü bir şey olması ve bir çıkış planına ihtiyaç duymam. İş arkadaşlarıma kıyasla ben aşırı dikkatli olabiliyorum.

Planlar yaparım ve onlara sadık kalırım.

Bu yüzden Emmett'e olan çekimime göre hareket etmedim. I güvenli adamlarla çıktım. Hepsi de yürümedi. Emmett'e sadece ilişkimizin nasıl bittiğinin önemli olmadığını düşündüğümde gittim çünkü uzun süre etrafta olmayacaktım.

Başarısız olmayı planlıyordunuz, bu yüzden Emmett ile aranızdaki ilişki başarısız oldu.

Gözlerimi kısa süreliğine kapattım. Bilmiyorum gerçekten başarısız olmayı planlıyordum, ama aklım ilişki başarısız oluyor. Emmett benimle romantizm yaşarken, beni o muhteşem dalışa götürürken ve hastalandığımda benimle ilgilenirken bile sonumu düşünüyordum.

O korkunç parti olduğunda... onun da annem gibi olacağını düşündüm ve neden üzgün olduğumu ona hiç söylemedim. Kendi tarafını açıklaması için ona hiç şans

vermedim. Ama ne oldu?

onunla konuşmanın en kötü sonucu ne olabilirdi? O kadar da kötü değil. Onun gerçekten bir pislik olduğunu ya da ortada giderilmesi gereken büyük bir yanlış anlaşılma olduğunu öğrenebilirdim.

Hamileliğimi öğrendiğimden beri çok duygusalım. Hayatımın karmakarışık bir hale geldiğini düşündüm. çünkü plana sadık kalmadım ve onunla yatmak için düşüncesizce bir karar verdim.

Ama bu karar bana Emmett ile harika anılar getirdi. Ve beklenmedik ama daha fazla sevemeyeceğim bu bebek. Sürekli o değerli bebeği düşünüyorum. İçimdeki küçük hayat, iyi bir anne olup olamayacağım konusunda endişeleniyor. Bu yeni insana, büyürken aldığım tüm sevgi ve desteği vermek istiyorum.

Tamam, tamamen batırdım. Ama belki de Emmett ile konuşmak için geç kaldım. Korkularım, umutlarım ve hayallerim hakkında gerçekten açık olmak için.

Babamın dediği gibi, en kötü ne olabilir ki? Emmett dinlemeyi reddediyor mu? Bu benim şu anki durumumdan daha kötü olmazdı.

Kaybedecek bir şeyim yok.

Yenilenmiş bir iyimserlik ve cesaretle Sasha'ya mesaj atarak eski erkek arkadaşına nasıl yaklaşılabileceğine dair bazı ipuçları istedim

bir kavgadan sonra. Benden çok daha fazla flört tecrübesi var.

Cevabı birkaç dakika sonra geldi. Ve bu tavsiye neredeyse mutfak tezgahındaki tabureden düşmeme neden oluyordu.

-Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin?

-Güven bana. Bu taktikle hiç bir erkeğin dikkatini çekmedim. Ayrıca, barıştığınızda ve kutlama yapmanız gerektiğinde son derece kullanışlı olacak.

-Bilmiyorum. Daha önce onda işe yaramamıştı.

-Bekle! Çoktan denedin mi?

-Ben değil. Nasıl olduğumu bilirsin.

-Evet, daha fazla küstahlığa ve özgüvene ihtiyacın var.

Her neyse, diğer kız her şeyi yanlış yapmış olmalı. Sende var.

bunu başarmak için doğru tutuma sahip olmanız gerekir ki ben de sizden bunu bekliyorum.

-Madem öyle diyorsun.

Şüpheliyim, çünkü oraya özür dilemek ve konuşmak için gidiyorum, onu tavrımla etkilemek için değil.

-Bak, eğer bu kadar şüphecimsen, bahse girelim.
\$500.

-Tamam. Para gerçekten işime yarayabilir.

-Haha, çok komik! Şimdi izin verirsiniz, ben çalışmam ve vereceğin beş Benjamin ile ne yapacağımı düşünmem gerekiyor. Hehehe.

Elli İkinci Bölüm

Amy

Şüpheli olduğumu söylemek çok büyük bir eksiklik olur ama Sasha'nın tavsiyesine uyuyorum. Bir erkeğin dikkatini çekeceği konusunda haklı elbette. Ama bu Emmett, sıradan bir adam değil.

Sasha doğru tutumun tüm alanı sahiplenmek olduğunu söylüyor. Omuzlarımı geride, göğsümü dışarıda ve omurgamı dik tutmalıyım. Dünyanın kraliçesiymişim gibi kasıla kasıla yürüyün.

Bunların çoğunu yapabilirim. Ama dünyanın kraliçesi gibi kasıla kasıla yürümek için çok fazla numara yapmak gerekecek. Sanırım yapabileceğim tek şey elimden geleni yapmak.

Ofisi ve evi arasında gidip geliyorum. O her zaman ofiste ama diğer insanlar da öyle. Onun dışında herkes gidene kadar beklemek istemiyorum. Lojistik olarak konuşursak.

Aslında, boş ver. Artık GrantEm çalışan rozetim yok.

Onun evi tek seçenek. İhtiyacımız olan tüm mahremiyete sahip olacağız. Ve eğer tartışmamız umduğum gibi gitmezse, en azından diğer insanların yanından geçip iyiymişim gibi davranmak zorunda kalmayacağım.

Akşam dokuzda Emmett'in evine gidiyorum. Genelde bu kadar erken çıkmaz, ama her zaman olasılık. Hazırlıklı olmak en iyisi.

Şaşırtıcı bir şekilde, kapıları açmak için şifrem hala çalışıyor. Arabamı ana girişin önündeki araba yoluna çekiyorum. Yol boyunca sensörler tarafından tetiklenen ışıklar yaklaştığımda parlamaya başlıyor. Arabası görünürde yok ve evindeki pencerelerin hiçbirisi yanmıyor.

Motoru durduruyorum ve zihnimde söyleyeceklerimi gözden geçirerek sessizce bekliyorum. Ama sonunda, bu yeterli değil

beni meşgul ediyor.

Telefonumu çıkarıyorum. İnsanların sosyal medya kullanmasına şaşmamalı. Boş vaktiniz olduğunda sürekli kendi kafanızın içinde olmak berbat bir şey olmalı. Pek boş vaktim olmadı, o yüzden bu yeni bir şey.

Marion'dan yeni bir e-posta bildirimi geliyor.

Kime? Amy Sand
Kimden: Marion
Blair
Konu: Re: Teklif hakkında

Amy,

Anlamıyorum. Teklifi geri mi çeviriyorsun? Eğer öyleyse, nedenini sorabilir miyim?

Saygıları

mla,

Marion

Ah. "Hayır "ın yeterli olacağını sanmıyorum. İnsanlar evet/hayır cevabı istemedikleri halde neden evet/hayır soruları sorarlar?

Ama muhtemelen ona söylemeliyim. Blair Group'ta kimsenin ona saçma İK kararları hakkında ipucu vermeyeceği açık.

Kime? Marion
Blair Kimden:
Amy Sand
Konu: Re: Teklif hakkında

Marion,

Bu kültürün bana uyacağını sanmıyorum. İnsanlar Emmett Lasker yönetiminde GrantEm Capital'de çalıştıktan sonra sizin için çalışacak olmamdan rahatsız görünüyorlar. Cana yakın ve arkadaş canlısı meslektaşlarımla çalışmayı tercih ediyorum ve umarım beni anlayışla karşılırsınız.

Saygıları

mla, Amy

Umarım bu ona bir şeyleri anlaması için yeterli ipucu sağlar. Eğer değilse, çok dikkatsizdir ve hiçbir şey ona yardımcı olamaz.

farkında olmayan biri.

Garaj yolundaki ışıklar sönüyor ve ben karanlığa gmlyorum. Yanıtlayacak başka e-posta arıyorum ama hepsi gereksiz. Telefonumu bir kenara bırakıp yola bakıyorum.

Emmett işe ne kadar geç gidecek? Randevu almalı mıydım? Ama deneseydim, hayır diyebilirdi. Tek bildiğim, numaramı çoktan engellemiş olabileceği.

Kapıların kodunu bloke etmedi.

Evet, ama bunu unutmuş olabilir.

Kollarımı direksiyonun etrafına doladım ve Oraya doğru. Çok da kötü bir pozisyon değil, Emmett arabasıyla geldiğinde farlarını görebileceğim.

Aslında oldukça rahatım. Bir süre öyle kalıyorum.

Ve sonra, aniden, pencereme hafifçe vuruluyor.

Sarsılarak ayağa kalkıyorum, boynumun yan tarafında bir yanma hissederken yüzüm buruşuyor - ve omuzlarımda bir sertlik. Kollarım kan dolaşımı eksikliğinden uyuşmuş.

"Amy?" Emmett'in sesi pencereden boğuk geliyor.

Oh. Yani sonunda ho-

Lanet olsun.

Arabamda uyurken yakalanmak hayal ettiğim açılış değildi. İfadesini okumak için başımı kaldırdım ama ışık arkasındaydı ve yüzünü karanlıkta bırakıyordu.

Bağırarak istemediğim için kapıyı açmayı deniyorum. Uyuşmuş kollar ve ellerle kolay değil. Dört denemeden sonra arabadan çıkmayı başarıyorum, sonra hemen eğilip bir elimi sırtıma koyuyorum.

Tavır için çok fazla! Boşluk bana sahip oluyor. Emmett yardımsever hissediyorsa, 911'i arayıp ambulans çağırabilir.

"İyi misin?" Elini omzuma koydu. Dokunuşu çekingen, sanki daha fazla acı çekmeme neden olabileceğinden endişeleniyor.

Bu da bende her şeyden çok ağlama isteği uyandırıyor ki bu çok saçma. Neden duygularım karmakarışık? "Evet, ben iyiyim. Sadece... bana bir saniye ver. Sanırım aynı pozisyonda çok uzun süre oturdum. Saat kaç?"

"Üçü biraz geçe."

Bu kadar sert olmama şaşmamalı! Bu kadar uzun süre uyuduğuma inanamıyorum. "Geç saatlere kadar çalışıyorsun."

"Normal sayılır. Oturmak ister misin?"

"Hayır. Yapmam gerek..." Yavaşça doğruluyorum. Sırtım hâlâ gergin ama gevşiyor. "Seninle konuşmam gerek."

"Burada mı?"

Etrafa bakıyorum. Ya da deniyorum, sonra vazgeçiyorum. Boynum çok ağrıyor. Uyandığımda bir kasımı çekmiş olmalıyım. Ugh.

"Hayır. Gidelim..." "İçeri" demek üzereydim ama belki de artık beni içeri davet etmek istemediğini fark ettim. Eğer Rick kapıma gelip konuşmak isterse.

"Gel hadi."

Emmett çenesini evine doğru çeviriyor ve elini dirseğime koydu. Bu jest içimde düğümlenmiş olan endişeyi biraz olsun gevşetiyor.

Malikanesine giriyoruz, içeri adım attığımızda ışıklar yanıyor. Birlikte geçirdiğimiz zamanın anıları aklımdan geçiyor.

-birlikte yemek yemek, sohbet etmek ve gülmek, bedenlerimizi paylaşmak

ve birbirimizi iyi hissettirmek, onun yarattığı çocuk odasını görmek. Çok güzel anlar, çok tatlı duygular.

Ve geri dönmekte, ona tutunmaya çalışmakta haklı olduğumu anladım. Çünkü hayatında ne tür bir dram olursa olsun, sahip olduğumuz şey gerçektir.

Ona duyduğum sevgi gerçek.

Beni oturma odasına götürüyor, sonra nazikçe bir kanepeye oturtuyor. Sağ tarafımdaki koltuğu aldı. Emmett her zamanki gibi muhteşem görünüyor ama biraz bitkin. Gri-mavi gözleri hafifçe kan çanağına dönmüş ve yanakları eskisinden daha çökük görünüyor. Beni incelerken yüzünde kararlılık gibi bir şey dolaşıyor.

"Yani," diye başlıyorum, çünkü gelip onunla konuşmam gerektiğini söyleyen bendim. Ama sonraki kısım gelmiyor. Nedenini bilmiyorum. Dairemde kulağa hoş gelen bazı kelimelerim vardı, ama şimdi çok hazırlıklı ve sahte görünüyorlar.

Panik bir dalga gibi yükselir.

Planladığınız konuşma iyi değil.

Kahretsin. Bu da demek oluyor ki kanatlanmam gerek. Ve ben bunu yapmaktan nefret ederim.

Ama Emmett'e baktıkça bu fırsatı heba etme ihtimalinden daha çok nefret ediyorum.

"Tamam. Öncelikle, Blaire Grubu'na gitmeyeceğim. Aslında Virginia'ya gittim ama ofislerini ziyaret ettikten sonra teklifi geri çevirdim. İşte bu kadar. Um... Eğer sen başka bir işim olup olmadığını merak ediyorum ama yok. Ama bu benim için sorun değil."

Emmett kaşlarını çatıyor. "Peki ya senin planın?"

Bir elimi kaldırıyorum ve hayali bir balon bırakıyorum. "Puf. Rüzgar gibi geçti."

Gözleri merakla büyüyor.

Bunu olumlu bir işaret olarak kabul etmeye karar verdim.

"Muhtemelen yeni bir tane yapmam gerekecek."

"Sanırım öyle olacak," diyor.

"Ama ben hâlâ istediğim şeyleri istiyorum. Bu değişmiyor." Yüz ifadesi biraz kapanıyor.

O sıkılıp beni dışarı atmadan konuya girmeliyim. Emmett Lasker onu sıkın insanlara katlanamaz.

"Aile gibi şeyler - beni seven bir koca ve ikimizin de çok sevdiği çocuklar. Kariyerimde biraz daha ilerledikten sonra bunları yapabileceğimi düşünmüştüm. Öğrenci kredilerim bittiğinde ve daha fazla birikimim olduğunda. Ama zaman çizelgeleri değişti." Elimi karnımda büyüyen bebeğimizin üzerine koydum.

"Evet," diyor yavaşça.

"Sorunlarım var, Emmett. Ben..." İç çekiyorum. "Annem, sorumlu olması gereken bir bebeği olursa hayatında istediği heyecanı yaşayamayacağına karar verdiğinde kaçtı. Yuva kurmak ona göre değildi. Bu beni etkilememiş ya da incitmemiş gibi davranmayı seviyorum ama bence etkiledi.

O

Kısa bir süre önce sosyal medya üzerinden bana ulaştı ve paylaştığı fotoğrafları gördüğümde... Parti yaparken, içki içerken, esrar çekerken, tüm o sahne.

Kırkılı yaşlarında bir kadın ergen gibi davranıyor ve bu beni... yanlış bir şekilde etkiledi." Yutkunuyorum ve bir nefes çekiyorum.

titreyen bir nefes. "Babanın partisine gittiğimizde, Özellikle de baban gelip torun istediğine dair o sözleri söylediğinde şüphe duymaya başladım. I..."

Cesaretim azalmaya başlayınca sözlerim kesildi. Ben gerçekten

bir PowerPoint sunumu yapmalıydım. Ya da zaman çizelgeleri, planları falan olan bir tür sahne. Emmett sadece bana bakıyor, bakışları yoğun ve tepkisini yorumlayamayacak kadar gerginim.

Ben sessiz kaldığımda Emmett biraz iç geçiriyor. "Açıkladığın için teşekkür ederim. Aslında seni aramayı planlıyordum ya da uğradım. Çünkü, şey... Birlikteyken yalan söyledim." Aşırı kasvetli görünüyor.

İçim dayanılmaz bir şekilde daralıyor ve kusacakmışım gibi hissediyorum. Bu yalan ne kadar kötü olacak?

"Babamla hiç anlaşılamıyorum."

Ha...?

"O daha çok bir sperm donörü gibi. Şey, her şeyin parasını ödeyen bir sperm donörü, ama sanırım bunu kardeşlerim ve benim onu rahatsız etmememiz için yaptı. Üç yaşındayken hepimizi İsviçre'de bir yatılı okula gönderdi."

"Aman Tanrım... Üç mü? Çok küçüktün!"

Emmett omuz silkiyor. "Annem ve diğer tüm kardeşlerimin anneleri bizimle geldi. Ama babamın çocuklarını gerçekten istemediği çok açıktı. Biz onun için bir grup vazektomi başarısız bebeğiydik. Başka bir şey değil-"

"Bekle, ne?"

"Evet. Bizimle birlikte olmasının tek nedeni çocuksuz kalmasını sağlayacağını düşündüğü vazektominin başarısız olması ve yattığı yedi kadının hamile kalmasıydı."

"Yedi kadın mı? Hepsi aynı anda mı?"

"Aşağı yukarı aynı anda. Ve evet, yedi. Bildiğimiz kadarıyla."

Elimle ağzımı kapatıyorum. Bu delilik. Ben de annemle durumumun berbat olduğunu düşünüyordum.

Emmett alaycı bir tonla devam ediyor: "Bizimle sadece bir şey istediğinde temas kuruyor ve biz de onu sadece doğum günlerinde görmeye gidiyoruz. Ondan mümkün olduğunca uzak durmaya çalışıyoruz çünkü karşılaşmalarından hiç iyi bir şey çıkmıyor. Adının karıştığı skandallar saymakla bitmez ve açıkçası ben bunları ve onu utanç verici buluyorum. Onunla tanışmanı hiç istemedim, bu yüzden

seni partiye götürmek istemedim. Onunla özel bir akşam yemeği falan yememizi de istemedim, çünkü onunla bu kadar çok zaman geçirmek, bu kadar yakın mesafede..." Emmett titriyor.

Daha fazlasını söylemesine gerek yok. Şimdi tepkileri çok daha anlamlı. Keşke bana gerçeği söyleseydi -en azından babasıyla geçinemediği kısmını- böylece ben de tanıştırmak için ona çok fazla baskı yaptı. Emmett annemle tanışırsa ölürüm.

"Bu konuda konuşmak istemedin çünkü bu... utanç verici."

"...utanç verici," diyor benimle aynı anda. Sempatı duyguları kabarıyor. "ok özür dilerim."

"Evet, ben de. Bir Şeyler söylemeliydim ama söylememek daha kolay geldi. Bu bir alışkanlık, babam hakkında kimseyle konuşmaya alışık değilim, özellikle de ünlü biri olduğu düşünülürse." Biraz gülümsüyor. "Ve insanların babam hakkında

Benim için üzülüyor ya da 'En azından baban nafakayı dedi' gibi küstahça bir Şey söylüyor."

Ugh. İnsanlar başkaları hakkında çok yargılayıcı olabiliyor ve nadiren tüm gerçekleri biliyorlar.

"Marion'la çalışmaya karar verdiğinde incindim çünkü ondan hoşlanmıyorum ve bunu bildiğini sanıyordum. Ama sonra fark ettim ki belki de sana babam gibi olmadığımı göstermek için yeterince Şey yapmadım - gvenebileceğin türden bir insanım, kalbini asla kırmayacak ya da seni ağlatmayacak bir adamım."

Güzel gözlerinde öyle bir samimiyet var ki. Sıcak, tatlı duygular kalbimden dökülüyor ve sevinçten başım dönene kadar vücuduma yayılıyor.

"Mülakat için ofisime girdiğin andan itibaren beni etkiledin. Zekisin. Güzelsin. Seni tanıdıkça daha çok seviyorum."

Gözlerim ısınmaya ve karıncalanmaya başladı.

"Sana sormak istediğim bir soru var, sadece sana. Bebekle ya da onun için hissettiğim sorumlulukla ilgili değil." Tek dizinin üzerine çöküyor, cebinden bir kutu çıkartıyor ve kapağını açıyor. Prenses kesim muhteşem bir elmas lacivert kadife üzerinde parılıyor. "Benimle evlenir misin, Amy Sand?"

Gözyaşları görüşümü bulanıklaştırıyor ve parmaklarım dudaklarımı örtmek için kendiliğinden hareket ediyor gibi görünüyor. "Evet," diye fısıldıyorum. "Ve ben seni de seviyorum, Emmett."

Bana hayatımda gördüğüm en parlak glmsemeı hediye ediyor ve yüzüğü parmağıma takıyor. Tam oturdu. Parmağıma bir Ama bu adama duyduğum aşkın tatlı kabarışını kontrol altına almanın bir yolu yok.

"Bunu ne zaman aldın?" diye sordum.

"Daha bugün aldım. Bandı ayarlamak zorunda kaldılar."

"Yüzük ölçümü nereden biliyorsun?"

"Neredeyse iki yıldır seni yakından izliyorum Amy."

Şakacı bir şekilde göz kırpmıyor. "Senin hakkında çok şey biliyorum."

Gülüyorum, yüzüğe bakıyorum ve başımı sallıyorum.

"Bu mükemmel."

"İlk hamleyi yapacak kadar cesur olduğun için teşekkür ederim." Önce alnımı, sonra yanaklarımı ve ağzımı öpüyor. "Bu arada, neden o trençkotu giydiğini sorabilir miyim?"

"Oh?" Yere bakıyorum. "Bu, ah, davamı nasıl açacağımı bulmaya çalışırken Sasha'nın önerdiği bir şey."

Bir kaşını kaldırıyor. "Devam et..."

"Trençkottan başka bir şey giymemem gerektiğini söyledi. Ama ona bunun işe yaramayacağını söyledim. Yani, Brenda denediğinde işe yaramadı."

"Bariz olanın altını çizmek istemiyorum ama Brenda sen." Hınzır bir parıltı gözlerini aydınlatıyor. "Çabalarınızın boşa gitmesine izin veremeyiz."

"Oh, yapamayız...?"

"Hayır. Sasha'nın önerisinin ne kadar iyi olduğunu kendim görmek istiyorum."

"Şimdi biliyor musun?" Ayağa kalkıyorum, gözlerim onunkilerde. Sonra, yavaş bir gülümsemeyle, toplayabildiğim tüm dünya kraliçesi tavrını yansıtarak ceketimi açıyorum.

Emmett'in dudakları aralanıyor, gözleri parlıyor. "Vay anasını. Sasha yüklü bir ikramiye alıyor."

Zaferle gülüyorum ama ağzıma el koyduğu için sesim hemen boğuluyor.

Elli Üçüncü Bölüm

Amy

Yüzümü yastıklara gömerek yuvarlanıyorum. Oda aydınlanmaya başlıyor ama ben hâlâ yorgun ve uykuluyum. Ayrıca Emmett boynuma, omuzlarıma ve kollarıma bir sürü hafif öpücük konduruyor. Bundan neden vazgeçeyim ki?

Bir telefon sesi duydum.

"Bu benim mi?" Küçük bir sesle sordum.

"Hayır. Benim."

"İçeri girmen gerek." Neredeyse önceden belirlenmiş bir şey ama keşke işe gitmek zorunda olmasaydı.

Telefonuna dokunurken bir duraksama oluyor. "Bir toplantı ayarladım ama kendileri halledebilirler."

Başımı yastıklardan kaldırıyorum ve donuk gözlerle ona bakıyorum. "Sen kimsin ve eski patronuma ne yaptın?"

Sırıttıyor. "Benim adım Emmett Lasker ve sabahı süper seksi nişanlımla yatakta geçirmeye karar verdim. Tanıştığımıza memnun oldum."

Nişanlım derken kullandığı sahiplenici ifade karşısında yüzüm kızardı. "Madem ısrar ediyorsun. Ama kendimi birazcık suçlu hissediyorum. Senin hiç işe gitmediğini hatırlamıyorum."

"Her şeyin bir ilki vardır."

Doğru. Ve neden olmasın? Bir Cumartesi sabahı tembellik etmek fena halde çökmüş hissettiriyor. Ağızımın kenarına küçük bir öpücük konduruyor, sonra bir tane de kulağıma. Gülümsemeye başlıyorum. Daha derin bir öpücük için etrafımda dönüyorum, ama sonra karnım o kadar gürültülü bir şekilde gurulduyor ki, sesin tüm dünyayı titreştirdiğini hissedebiliyorum.

kafama doğru.

Emmett gülüyor. "Vay be."

Elimi karnımın üzerine koydum, yüzüm kızardı. "Bu... gürültülüydü."

"Evet, öyleydi. Dün bir şey yedin mi?"

"Uh... En son yediğim yemek... öğle yemeği miydi? Akşam yemeği için çok gergindim."

"Tamam, bunu alamam. Ne de olsa bir buçuk kişilik yiyorsun."

"Yarım mı?"

"Bebek. Şu anda haşhaş tohumu gibi. Belki biraz daha büyük. Ama jelibondan daha büyük olamaz."

Ne kadar ciddi görüldüğüne gülüyorum. Yataktan çıktık. Trençkot ve iç çamaşırlarıyla dolaşamayacağım için Emmett'in gömleklerinden birini ödünç alıyorum. Bana uzun uzun bakıyor, dişlerini alt dudağına hafifçe geçiriyor.

"Bu çok ateşli."

"Ne? Bu mu?" Kolalı gömleğe bakıyorum.

"Uh-huh. Erkek gömleği giymiş bir kadınla ilgili bir şey..."

Ona şımarık bir sırıtış attım. "Haklısın."

Merdivenlerden birlikte inerken, "Düğün hakkında düşünmeye başlamalıyız. Zevkli ve harika bir tören yapmamızı istiyorum."

"Küçük bir şey yapalım ve tercihen çok yakın bir zamanda olsun," diyorum.

"Bunu iki ay içinde yapabiliriz."

"Bu kadar hızlı mı?" Kocamı Görmek İçin Randevu Almam Gereken Peggy bile oldukça sade töreni için bir yıl harcadı. Ve iki düğün planlayıcısından yardım aldı.

"Para pek çok şeyi hızlandırabilir. Ve mekan olarak bahçemizi kullanabiliriz." Pencereleri işaret ediyor titiz bahçeye bakıyor.

Bahçemiz demesine bayılıyorum. Sadece o tek kelime bile bana gerçekten birlikte olacağımızı hissettiriyor.

"Doğru çiçeklerle muhteşem görünecek" diye ekliyor.

"Kulağa mükemmel geliyor," diyorum gülümseyerek.

"Yeter ki

Vegas Elvis töreni değil, ben buna varım."

"Anlaştık. Sanırım Elvis'ten kaçınmayı başarabiliriz."

Beni öpüyor ve kahkahalar içinde mutfağa giriyoruz.

Tezgâhın üzerinde birkaç parlak emlak broşürü duruyor.

"Yeni bir tatil evi mi alıyorsun?" Bir tanesini alıyorum
Onlar. Çoğunlukla Malibu'da, bazıları Florida'da.

Emmett parmaklarını saçlarında gezdiriyor. "Daha çok bir huzurevi gibi."

"Emekli mi olacaksın? Biraz aşırı gibi görünüyor
Bebekle vakit geçirmek... Çocuk anaokuluna başladığında
kendinle ne yapacaksın?"

Dehşete düşmüş görünüyor. "Hayır, hayır. Yapacak bir şeyim olmazsa çıldırırım. Bu baban için."

Broşürlere bakıyorum, sonra tekrar Emmett'e dönüyorum. "Anlamıyorum."

"Ona Florida'da bir yazlık almak istediğini söylemiştin, ben de neden ben yapmıyorum diye düşündüm. Baban harika bir adama benziyor, yani..." Emmett omuz silkiyor. "Artı, dürüst olmak gerekirse? Biraz Brownie puanı kazanmama yardımcı olacağını düşündüm."

Gülüyorum. Babamı şimdiden sevmesi harika. harika bir insan ve babama sahilde bir emeklilik evi alma hayalimi gerçekleştirmek için zaman ve enerji harcaması çok dokunaklı.

"Bu gerçekten çok hoş ama gerekli değil," diyorum.
"İhtiyacın olan tüm puanlara sahipsin, güven bana."

"Bunu duyduğuma sevindim. Ama hayatımın aşkını tek başına yetiştiren adam için güzel bir şey yapmaya hakkım var.

Ayrıca, bir düşünsene. Florida'ya taşınmak bizim için zor olurdu, değil mi?"

"Evet, L.A.'deki şirket ve diğer şeyler."

Başını sallıyor. "Baban da muhtemelen etrafta dolaşıp bebeği görmek isteyecektir. Gelebilecek diğer çocuklardan bahsetmiyorum bile."

Diğer çocuklar...? Hâlâ bu fikre alışmaya çalışıyorum.
"Kesinlikle bebeği görmek isteyecektir."

"Ve sahilde yaşamak istiyor. Bu yüzden Malibu'da bir ev mükemmel görünüyor."

Emmett, içimde nasıl bir his yaratacağını çok iyi biliyor. yumuşacık lokum. Bu çok düşünceli bir davranış; özellikle de tüm bu çabayı benimle paylaşmak istediği ideal bir geleceği hayal ederken harcadığı için. "Ne diyeceğimi bilemiyorum. Bu sadece...inanılmaz."

"Bana verdiğin mutluluğun yanında hiçbir şey." Bana sarıldı, elimi tuttu ve yüzüğü öptü. "Senin mutlu olmanı sağlamak için elimden gelen her şeyi yapacağım. mutlu."

Yüzünü avuçlarımın arasına alıyorum. "Dünyanın en mutlu insanları olacağız."

Elli Dördüncü Bölüm

- Ee. Nasıl gitti?
- Mükemmel! Çok mutluyum!
- Biliyordum! Nakit veya PayPal kabul ediyorum.
- Sen neden bahsediyorsun?
- Bahsimiz! Hatırladın mı?
- Oh, şu. Aslında, parayı senin vermen gerekiyor.
- Ayağın takılıp yüzüstü çamur birikintisine düştün ve burnun mu kanadı? Çünkü bu benim yöntemi başarısız olur.
- LOL, hayır! Hiç yapamadım. Neredeyse çıplakken konuşmak biraz aptalca, biliyor musun?
- Sasha: Kırmızı kanlı herhangi bir erkeğe sorun, size neredeyse çıplak bir kadının aptalca bir yanı olmadığını söyleyecektir.
- Her neyse. Mesele şu ki, paltoyu çıkarmadan onu yakaladım.
- Şaka yapıyorsun.
- Biraz bile değil. Şuna bir bak!
- Kahretsin! Şu taşa bak!!! BAYILDIM!!!!!! Evet dedikten sonra ne olduğunu anlat bana!
- Sence ne oldu? Bir sürü makyajlı seks yaptık.
- Aha! Demek paltoyu çıkardın!
- Peki... Tamam, bahsi ödeştik diyelim.
- Kazıklanmış gibi hissediyorum ama tamam. *Baş nedimen olacağım, değil mi?
- Tabii ki! Yine de zaman bulabilir misin?
- Grant biraz izin almama izin vermek zorunda kalacak. Geçen yıldan kalan o kadar çok saatim var ki İK onları kullanmamı istiyor. Aksi takdirde bana ödeme yapmak zorunda kalacaklar.

Kullanılmayan saatler için para ve İK'nın kendi taşaklarını kesmeyi tercih edeceğini biliyorsunuz.

-LOL, bazı imgeler var. Her şeye rağmen, harika!

-Eve ne zaman geleceğini söyle de yüzüğüne ağzımın suyu aksın!

-Pazar akşamı mı? Emmett ve benim törenle ilgili gözden geçirmemiz gereken bazı şeyler var.

-Tamam! Evde olacağımdan emin olabilirsiniz. Hey, bu GrantEm'e geri döneceğin anlamına mı geliyor?

-Sanırım öyle. Bu konuyu Emmett ile konuşmam gerekecek ama başka bir yerde çalışmak istemiyorum.

-Harika. Senin adına çok sevindim, kızım!

-Seni seviyorum!

-Seni seviyorum! *öpücükler saçarak*

Bölüm Elli Beş

- Baba: Torunum nerede?
- Daha bir ay bile olmadı Joey. Ayrıca babam gibi davranmayı bırak. Bu gerçekten sinir bozucu.
- Onun adına parmaklarımla konuşuyorum.
- Kıçını silerken kullandığın parmaklar mı?
- Kabalığın bir cevabı hak etmiyor.
- Ben: Eğer kendi mesajlarını yazamayacak kadar tembelse, beni rahatsız edemez.
- Daha uyumlu olmanı öneririm. Tabii gerçekten utanmak istemiyorsan.
- Gerçekten bir tehdit değil. Birincisi, sadece olduğu kişi olarak bile utanç verici. Ve ikincisi, ben bağışıklık kazandım.
- Öyle düşünmüyor musun? Düğününü boykot edecek. Bunun nasıl hissettireceğini hayal et.
- Ben: Lütfen babama, davet edilmeyeceği bir düğünü boykot ettiği için kendisine iyi şanslar dilediğimi söyleyin.
- Baba: NE?! Bunu yapamazsın.
- Beni izle.

Bölüm Elli Altı

Emmett

-iki hafta sonra

Tüm malikane tertemiz, fırçalanmış, parlatılmış ve Dilinizi zeminde gezdirebileceğiniz kadar cilalanmış. Hava taze çiçek kokuyor ve güneş ışığı pencerelerden içeri o kadar net giriyor ki camlar yok olmuş gibi görünüyor.

Büyük bir temizlik ekibi tuttum. Amy'nin babası Amy'yi görmek ve benimle ilk kez tanışmak için. Mükemmel bir izlenim bırakmayı planlıyorum.

Ben de onunla tanışmak istiyorum. Özel jet gönderme teklifimi geri çevirdi ve arabayla gelmeyi tercih etti. Böylesinin onun için daha rahat olacağını söyledi.

Amy telefonunu kontrol ederek, "Her an burada olabilir," diyor.

Tam o sırada dahili telefon çalıyor ve güvenlik sistemine kapıları hemen açtırıyorum.

İşte başlıyoruz. Nefes alıyorum, kendimi Amy için dünyalara bedel olan adamla tanışmaya zihnen hazırlıyorum.

Dışarı çıktık ve ana girişte bekledik. Amy'nin yüzü gülüyor, benim de yüzümde her zamanki sıcak ve dostça gülümseme var.

Hafif tozlu bir Camry yanaşıyor ve uzun boylu, etkileyici genişlikte bir adam arabadan iniyor. Soluk mavi gömleği kalın kaslarının üzerinde uzanıyor ve kot pantolonu yıpranmış ama temiz. Sıkıca kırpılmış saçlarında gümüş çizgiler var ve Amy'ye sarılırken gözleri sıcacık.

"Tatlı turtam!" diyor.

"Baba!" Ona sıkıca sarılıyor. "Seni görmek çok güzel! Yolculuk nasıldı?"

"Fena değil. Hiç de fena değil." Sırıtırıyor. Bakışları birkaç derece soğuyor, keskinleşiyor ve dikkatini bana çevirirken daha dikkatli oluyor. "Sanırım sen Emmett'sin?"

"Evet, efendim." Elimi uzatıyorum, sinirlerimi elimden geldiğince gizliyorum. Hiçbir erkek damadı için gergin bir enkaz istemez. "Güzel. tanıştığırma memnun oldum."

Adam elimi eziyor ya da ezmeye alışıyor. Hamleye hazırım, elimi iyice kavradığımdan ve bileğimi hafifçe yukarı doğru döndürdüğümden emin oluyorum. Sonra adam sıkarken gülümsüyorum.

Kaşları atılır. "Mac," diyor. "Ben de memnun oldum. Duyduğuma göre benim kızın da patronuymuşsun."

"Öyleydi," diyorum yüzümdede halledilmiş bir gülümsemeye. "Lütfen, bu taraftan." Evi gösteriyorum. "antanız var mı?"

"Sadece bu." Bagajdan küçük bir spor çantası alıyor. Birlikte içeri girerken Amy'ye, "Hâlâ şirkette çalıştığını sanıyordum," diyor.

"Öyleyim ama Emmett'in altında değil. Böylesi daha iyi."

Amy ve ben özel ve profesyonel hayatlarımızı birbirinden ayırmamız gerektiğı konusunda hemfikirdik, ancak bu onun başka bir yerde çalışmasını gerektirecek kadar fazla değil. Çoğunlukla finans sektöründe başka bir pislik için çalışmasını istemiyorum. Benim kadar iyi olmayabilirler.

Ama Amy kocasının ona profesyonel geribildirim vermesinin garip olacağını düşündü. Biz de uzlaştık ve Grant ve Sasha'yı Amy ile değiştirdim.

"Kayınbiraderinden geri bildirim almanın tuhaf olduğunu düşünmeyecek mi?" Grant sordu.

"Muhtemelen onun için gerçek bir kayınbirader gibi hissetmiyorsunuzdur.

Bana ve sana bir bak. Akraba olduğumuza kim inanır?" Ona üstün bir omuz silkme hareketi yaptım.

Dürüst olmak gerekirse, Amy daha iyi iş çıkardığı için bence en iyi anlaşmayı o yaptı. Önyargılı olduğumdan değil.

Mac yükselen tavana bakmıyor, kaygan ve

Pahalı iç mekanı ya da duvarlarda asılı çağdaş tabloları, maddi zenginlikten bunalmış birinin hayranlığıyla seyrediyor. Aynı zamanda bunu birileri gibi görmezden de gelmiyor.

Anlamadıkları her şeyden yaka silkiyorlar. Onun tavrı daha çok bir emlak satışı için evi ölçüp biçen birine benziyor. Adam muhtemelen benimle evlenerek prensesinin bir viranede yaşamayacağından emin olmak istiyor.

"Size odanızı gösterelim," diyor Amy.

Mac kaşlarını çatar. "Görev o kadar da karmaşık değil. bunun için iki Ivy League eğitilmiş insana ihtiyacım var. Neden beni oraya götürmüyorsun ve bırak Emmett ne yapması gerekiyorsa yapsın?"

"Elbette." Muhtemelen sadece onunla biraz yalnız kalmak istiyordur.

Belki ona verdiğim yüzüğü daha yakından inceler, değerimi ölçerdim.

İyi ki SoCal'da bulabildiğim en büyük, vulgar olmayan kayayı almışım.

Onlar yukarı çıkarken ben de sürekli çalan telefonumu kontrol ediyorum.

-Hiç eğlenmiyorum.

-Baba: Beni davet etmeyi reddedemezsin.

-Baba: Ne kadar gülünç görüneceğini biliyor musun?

-Baba: Sandra'nın ailesi bu konuda ne düşünüyor?

Gözlerimi deviriyorum. Joey babamın yerine konuşuyor. Belli ki ikisi de Amy'nin adını hatırlayamıyor. Beyin hücrelerimin yarısına bahse girerim ki bu kadar önemsiz bir detayın önemli olmadığına inanıyorlar - Ted Lasker ismi bile ona istediğini verecektir.

-Baba: Muhtemelen kızlarını bir pisliğe emanet etmekten endişe ediyorlardır.

Hayır. Amy'nin babası muhtemelen senin saçmalıklarına katlanmak zorunda olmadığı için mutludur.

Amy ve babası oturma odasına dönerler, babasının çantası yoktur. "Oda nasıl?" diye sordum. En iyi misafiri hazırladık yatak odasında bekliyor. "İyi

görünüyor," diyor.

Okuması o kadar kolay değil. "Bir Şeye ihtiyacınız olursa bize haber verin."

"Ben yaparım."

"Aç mısın? Yolda bir Şeyler atıştırma fırsatınız oldu mu emin değilim."

"Evet, yiyebilirim."

"Nieve'de brunch'a ne dersin?" Amy öyle diyor. "Geçen sefer buraya geldiğinde çok beğenmiştin."

Bana hafta sonundan ne kadar keyif aldığını anlattı. Şampanyalı brunch için en güzel masalarından birini iki saatliğine rezerve ettim, çünkü Mac'ın ne zaman geleceğinden tam olarak emin değildik. geleceğini söyledi.

"Evet, kulağa harika geliyor. Şimdiye kadar yediğim en iyi Belçika waffle'larını servis ediyorlar."

Sarı Urus'umu Aylster Otel'e götürüyoruz. Mac arabaya ilgiyle bakıyor ama yine de "Hey, bu bir "Pahalı bir araba" değil, daha çok "Şu muhteşem mühendislik eserine bakın."

Araba muhabbetiyle yakınlaşırız diye umuyordum ama yok. Bu konuda hiçbir Şey söylemiyor. Dudaklarını bile bastırdı.

Konumunu zayıflatmamaya kararlı. Benden emin olana kadar en ufak bir onay bile vermiyor.

Vardığımızda Şef garson bizi neşeli bir alaka ile masamıza götürüyor. Yumurtalı omlet ve benim için domuz pastırması sipariş ettik,

Amy için yumurtalı ekmek ve domuz pastırması, babası için de devasa bir Belçika waffle'ı.

"Köpüklü armut ve Şeftali Őarabı alacağım," diyor Amy.

"Ben de bir tane alacağım," diyorum.

"Hayır, sen ve babam şampanyanın tadını çıkarmalısınız. Benim için sakıncası yok. Kadehlerimizi şık bir Şekilde kaldırmalıyız."

Önce içkiler geliyor. Sağlık ve mutluluğa kadeh kaldırıyoruz. Sonra yemekler geliyor ve Amy Fransız tostunu afiyetle yiyor.

Babası ona bakıyor. "Sabah bulantısı yok mu?" "Henüz değil. Sadece sürekli açım,"

diyor.

"Umarım bu şekilde kalır," diyorum. "Bazı kadınların hiç anlamadığını okumuştum."

İçkime uzanıyorum ve biri omzuma vurduğunda neredeyse masadan düşürüyordum. Çok sertti.

"Emmett! Bana burada olacağını söylememiştin," diye gürledi babamın sesi.

Siktir!

Hızla etrafımda dönüyorum. "Burada ne yapıyorsun?"

"Brunch, tabii ki. Her normal insan gibi."

Yalnız değil. Yanında az giyimli bir sarışın var, umarım yasaldır. En azından düğmeli gömlek ve pantolon giyiyor.

Amy'ye gülümsüyor. "Merhaba.

Emily, değil mi?" "Ben Amy," diyor kız ince bir sesle.

Mac'in gözleri çakmak çakmak olur, sanki ağzı bozuk bir serseriye bakan Terminatör gibidir.

"Doğru," diyor babam. Adının ne olduğunu tekrar sorsanız, "Amelia" ya da onun gibi bir şey diyecektir.

"Ee. Bebek ne zaman doğacak?" Yiyecek arayan bir lemur gibi boynunu uzatıyor. "Belli etmiyorsun."

"Ve bir süre daha olmayacak," diyorum. "Bu sadece ilk üç aylık dönem."

"Joey'den törenle ilgili haber aldım. Meşgul bir adamım ama ne yapabileceğime bakacağım."

Yapabildiğim tek şey, soğuk suyum bu yapmacık gülümsemeye fırlatmamak. Bu konuyu açarak kendini çok zeki sanıyor. Joey muhtemelen davetiyeye ilgili yaşadığı zorluklardan dolayı sızlanmıştır, bu yüzden babam kirli oynayacak.

Sonra Amy'nin babasına dönüyor, sanki onu yeni fark etmiş gibi. "Özür dilerim, sizi görmedim. Siz...?"

"Mac Sand. Amy'nin babası."

"Oh." Babamın şaşkınlığı o kadar abartılıydı ki, gülünç olmanın sınırındaydı. "Ben Ted Lasker. Emmett'in babası." Elini uzattı.

Mac gülümser, yarı ayağa kalkar ve babamın elini sıkar. Babam irkilir. "Ow, ow! Ne tutuş ama."

Teşekkürler, Mac. Babam olabilir misin?

Mac'in ağzı gülüyor ama gözleri gülmüyor.

"Sanırım düğünde birbirimizi daha çok göreceğiz," diyor babam.

"Joey sana daha önce söylemediyse, davetli değilsin," diyorum. "Ne?" Babam benim-oğlum-böyle-bir-komedyen Gülmek. "Tabii ki davetliyim. Ben senin babanım! Ve Emmy'nin bebeğinin büyükbabasıyım."

Joey, babama kişisel bir çağrıda bulunmak istiyorsa, diğer kişinin adını kullanması gerektiğini söylemiş olmalı. Yanlış isim kullanırsan işe yaramaması çok kötü.

Amy babasının koluna yatıştırıcı bir el koyuyor ve babama şöyle diyor: "Davetli değilsin. Bebek için iyi olacağını sanmıyorum."

"Gülünç."

"Baba, olay çıkarıyorsun," diyorum. "Birileri bunu kaydedecek ve sosyal medyada yayınlayacak. Oğlunun düğününe davet edilmediğin için viral olduğunu düşünsene." Çok komik olmaz mıydı?

Babamın dudakları büzüldü. "Bunu daha sonra, baş başa kaldığımızda konuşuruz."

O ve sevgilisi başka bir masaya geçtiler ve biz de tekrar huzura kavuştuk. Sayılır. Amy'nin babası söyleyecek çok şeyi varmış gibi görünüyor.

"Ailevi sorunların olduğunu fark etmemiştim. Amy'nin böyle olmayan bir adamla birlikte olmasını istiyorum," diyor.

Hay sikeyim. Tabii ki buna üzülür. Onu çekiştiriyor. "Daaaad."

"Ne? Aile önemlidir."

"O adam başına geleni hak ediyor. O da annem gibi," diye ekliyor.

Mac biraz arkasına yaslanıp bu bilgiyi değerlendiriyor. Ona bir saniye verip, kaplarımı yere bıraktım.

"Endişenizi anlıyorum," diyorum doğrudan ona bakarak. "Keşke bir ebeveyn sorunum olmasaydı, ama gerçek şu ki var. Bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok, sadece onun verdiği zararı en aza indirmek dışında.

ilişkimize ve ailemize zarar verebilir. Ve temelde bunu yapmanın tek yolu onu hayatımızdan çıkarmak. Onu düğüne davet etmemek ilk adım. Hayatımızın bir parçası olmayacak ve çocuklarımız istemediği sürece onların da bir parçası olmayacak."

Mac usulca homurdanıyor. "Yani babanla bağlarını koparacak mısın? Onun için mi? Pişman olmayacak mısın?"

"Hiç de değil. Kızınızı her şeyden çok seviyorum efendim. Hayatımdaki en önemli kişi Amy'dir. Önceliğim onun mutluluğu."

Uzun bir süre göz göze geliyoruz. "Gerçekten ciddisin," diyor yavaşça.

"Yüzde yüz."

Gölümsüyor, bu sefer gerçekten. "Huh. şey, sanırım sen yapacaksın.

Bir kızın babasına bunları bu kadar inanarak söyleyebilen bir adam geçer."

Tanrı'ya şükürler olsun. "Teşekkür ederim."

"İzliyor olacağım." Parmaklarıyla bir V işareti yapıyor ve önce gözlerini, sonra da beni işaret ediyor.

"Lütfen yap. Amy'nin gülümsemesinden başka bir şey görmeyeceksin."

Bölüm Elli Yedi

Amy

"Her şey hazır! Mükemmel görünüyorsun!" Sasha ellerini birbirine kenetleyerek şöyle diyor.

Aynada kendimi kontrol ediyorum. Gelinliğim zarif, eteğinin kenarına küçük pırıltılı elmaslar dikilmiş. Kuyruğu yok, çünkü düğün açık havada ve gelinliğimin bir süpürge gibi ortalığı süpürmesini istemiyorum. Kulaklarımdan pırlanta avize küpeler düşüyor; boynumda pırlanta bir ip dolanıyor. Saçım sade bir topuz yapılmış -Sasha'nın el emeği.

Makyaj ince ama gözlerimi ortaya çıkarıyor ve dudaklarımı yemyeşil bir elma tonuna dönüştürüyor. Önümdeki aynaya bakmaktan kendimi alamıyorum.

Emmett ve benim tuttuğumuz makyaj sanatçısı Clara, "Muhteşem görünüyorsun," diyor.

Zevkten yanaklarım kızarıyor. "Teşekkür ederim. Harika bir iş çıkardın. Bu kadar iyi görünebileceğimi bilmiyordum!"

Clara gülümseyerek, "Mutlu bir gelini güzelleştirmek kolaydır," diyor.

Mutlu olduğumu fark ettim. Emmett beni mutlu ediyor. GrantEm'de çalışmak hâlâ zorlu bir iş -Grant da hantal değil ve Emmett ile Grant'in birlikte çalıştıkları zamanlar oluyor. aynı portföy şirketleri. Ama Emmett beni ne kadar çok sevdiğini göstermek için her zaman küçük şeyler yapmaya özen gösterir. İlk başta duygularını belli etmek için gerçekten çılgınca ve abartılı bir şey yapabileceğini düşündüm. Ne de olsa o bir milyarder ve babasını hayatımızdan çıkarmış olsa da, benim rahatsız olduğum bir aşırılık seviyesini görerek büyüdü.

Ama o beni çok iyi tanıyor. Hep küçük şeyler. Ofis çekmecemdeki küçük bir kutu çikolata
Benden gelen sürpriz bir gülümseme. Kendimi hüzünlü hissettiğimde masamın üzerinde duran el yapımı lavanta kokulu bir mum. Ya da masaüstü takvimimin sayfaları arasına sıkıştırılmış ve sadece "Seni seviyorum" yazan bir not.

Sasha ve ben pencereden dışarı bakıyoruz. Gökyüzü masmavi, görünürde tek bir bulut yok. Taze kesilmiş çiçekler bahçeyi kaplıyor-
Babamın benimle yürüyeceği koridor boyunca dizilmişler. Ayrıca altında durup yeminlerimizi etmemiz için mihrapta dev bir kemer oluşturuldu.

Tören için canlı piyano müziğimiz var. Görünüşe göre, Huxley bir piyano fısıldayıcısıdır. Misafirler çoktan geldi ve etrafta dolanıyorlar. Sadece ailemiz ve en yakınlarımız Arkadaşlar. Sadece düğünümüzde bize gerçekten en iyisini dileyen insanlar istiyorum. Emmett'in babası burada değil - onu davet etmedik ve kapılar için bir şifresi yok, ancak inanılmaz derecede talepkar. Benim için sorun değil, çünkü adımları hatırlama zahmetine bile katlanamayan bir adamı davet etmenin ne anlamı var anlamıyorum.

İki hızlı vuruş.

"Amy, hazır mısın?" Babam diğer taraftan sesleniyor.

"Evet!" Sasha onun için kapıyı açarken ben de "Evet!" diyorum.

İçeri bir adım atar, sonra durur ve hareketsiz kalır.

Sonunda nefes verir. "Vay canına."

"Sana da, baba." Smokinin içinde kesinlikle şık görünüyor.

"Eee?" diyor, bir kolunu uzatarak. "Hadi gidelim."

"Gidelim."

Sasha bana buketimi uzatıyor, ben de elimi babamın koluna koyuyorum. Merdivenlerden inip dışarıdaki bahçeye çıkıyoruz.

Emmett kemerin yanında duruyor, siyah-beyaz smokini içinde inanılmaz yakışıklı. Kalbim küt küt atıyor, karnım takla atıyor. Elimi bebeğimizin büyüdüğü yere koyuyorum.

Huxley "Here Comes the Bride" ile başlıyor.

Ve ben hayatımın aşkına doğru yürümeye

başladım.

Elli Sekizinci Bölüm

Emmett

Meksika'daki balayımızın üzerinden iki hafta geçti. Amy'yi muhteşem Fransız Polinezyası'nda bir su üstü bungalovuna götürme hayalim, o hamile olduğu için ertelendi ve her ihtimale karşı evden o kadar uzakta olmaktan çok rahat hissetmiyoruz.

Mutfak tezgahının üzerinde duran büyük kutuya bakıyorum. Temizlikçi orada bırakmış olmalı. Dışında kocaman siyah bir Amazon sırtışı yok. Hmm.

Adres etiketinde yazıyor: Bay ve Bayan Lasker. Gönderen Silikon Rüyası. Nedense isim tanıdık geliyor ama tam olarak çıkaramıyorum.

Her neyse. Bir maket bıçağı aldım ve bandın üzerinde gezdirdim. İçinde pembe, yeşil ve mor ambalaj fıstıklarından oluşan bir cümbüş var. Çok kızsı. Etiketın üzerinde adım yazmasaydı, kutunun sadece Amy için olduğunu düşünebilirdim.

Parmaklarım pürüzsüz ve düz bir şeye değene kadar strafor parçalarını itiyorum. Onu çıkarıyorum.

Parlak mor bir kutu. Oldukça kaliteli görünüyor. Altın Kabartmalı girdaplı harflerle "Nihai Kit" yazıyor: İkinci Baskı.

Hah. Kapağı çekiyorum-

Vay, vay, vay.

Ayrı ayrı mühürlenmiş seks oyuncakları içeride parıldıyor. Dildolar.

Her şekil ve boyutta vibratörler. Popo tıkaçları. Elektro eklentili kör meme ucu kelepçeleri. Kürk astarlı kelepçeler. Aromalı şuruplar. İpek göz bağı. Kırmızı bir kırbaç. Ve bir sürü yumuşak, hafif esnek ip.

Kutudaki eşyalarla neler yapabileceğimizi düşündükçe kanım ısınıyor. Amy maceracı olmak istiyorsa, ben varım.

bunun için.

Kapı açılır ve Amy içeri girer.

"Tatlım, ben geldim!" diye sesleniyor ayakkabılarını çıkarırken.

"Tekrar hoş geldiniz," diyorum kocaman bir sırtışıla.

"Beni gördüğüne sevinmiş görünüyorsun." Yanıma geldi ve beni öptü.

O uzaklaşmadan kolumu beline doluyor ve bir öpücük daha vermek için onu kendime çekiyorum. "Seni gördüğüme her zaman sevindim."

Gülüyor, biraz nefessiz. "Özellikle mutlu."

Bakışları mutfak tezgahına kayar. "Aman Tanrım. Hepsi ne-?" Gülüyor. "Bunları sen mi sipariş ettin?"

"Hayır. Senin yaptığını sanıyordum."

"Hayır. Ben değilim." Yüzü yavaşça buruşuyor. "Sence... baban mı?"

Ugh. "Hayır. Hâlâ düğün yüzünden sinirli. Ayrıca, eğer ondan gelmiş olsaydı, kutuda Bay ve Bayan yazmazdı. Lasker."

Amy düşüncelere dalıyor. "Bakalım kutuda başka bir şey var mı?"

Elini sokar ve fıstıkları hareket ettirir. "Ah-ha!" Bir kart çıkarır, sonra yüksek sesle okur.

Sevgili Bay ve Bayan Lasker,

Bunu daha fazla kişiselleştiremediğim için üzgünüm. Griffin'e sordum ama bana hiçbir şey söylemedi. Her neyse, evliliğiniz için tebrikler! Umarım bu oyuncaklar hayatınıza daha fazla neşe getirmenize yardımcı olur. Daha fazlasını istiyorsanız, web sitemize gidin ve promosyon kodunu kullanın
GRIFFIN15 tüm kataloğumuzda ek %15 indirim kazanmak için!

Sierra

Not: Kodun son kullanma tarihi yoktur!

Bunun Griffin'le bir ilgisi var mı? Aşırı titiz kardeşim mi?

"Sierra kim?" Amy soruyor. "Griffin'in asistanı mı?"

"Sanmam. Çok gergin biri. Neden onu aramıyorum?"

"Harika bir fikir."

Hoparlörü açarak onu aradım. Açtı. "Evet?"

diyor, sesi biraz telaşlı geliyor. "Hey, senden bir kutu aldık," diyorum.

Bir duraklama oldu. "Ben sana bir şey göndermedim." "Sierra aracılığıyla geldi," diye açıklıyor Amy.

Sağır edici bir sessizlik. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Hayır," diyor Amy, bana tamam mı bakışı atarak.

Ben omuz silerken Griffin, "O sana hiç gitmemeliydi!" dedi.

Amy'nin bunları denemekle ilgileneneceğini umarak, "Bizim için sorun değil," diyorum. Eğer çok istekli değilse... Şey. Belki onu ikna etmek için bir yol bulabilirim. Dava açmakta üstüme yoktur.

"Beta testindeler!" Griffin öyle diyor.

Ne? "Bir dildonun beta testi nasıl yapılır?" diye sordum.

"Bilmiyorum. Sormadım. Bilmek de istemiyorum. O deli!"

"Kim?" Amy sorar.

"Sierra! Bu kadın asla bir programa uymaz. Hiçbir şey için plan yapmaz. Hiçbir şeye saygı duymaz! Hayatın eğlence ve oyun olduğunu düşünüyor! Gerçekten sinir bozucu parfümler kullanıyor-"

"Parfümünün nesi rahatsız edici?" Ben soruyorum. Griffin'in hiçbir kokuya alerjisi yok.

"Bu dikkat dağıtıcı!"

Amy bana bir bakış attı ve bir ESP anını paylaştık. Ondan iddia ettiği kadar nefret ettiğini sanmıyorum.

"Çok fazla gülüyor," diyor Griff. "Sürekli gülümsüyor, sebepsiz yere. Ve o kadar pembe ki!"

"Pembenin nesi var?" Amy soruyor. Bir insanın pembeden bu kadar nefret etmesi çok tuhaf.

"Her şey! Çok parlak. Bu çok yanlış!"

"Yani." Gülümsediğinde ne kadar güzel olduğu gibi bir şeyden şikâyet etmeye başlamadan önce araya girmeye karar verdim. "Onun eğlenceli olduğunu söylediğini duydum. Spontane. Çok gülüyor. Çok da gülümsüyor. Ve güzel kokuyor."

"Dikkat dağıtıcı."

"Uh-huh. Kulağa korkunç geliyor."

Amy, "Küçük, ısıltılı bir kötülük topağı gibi," diyor.

Griffin, "İnsanlıkla ilgili yanlış olan her şey onda var," diye homurdanıyor.

"Doğru. Çünkü insanlığın daha fazla huysuzluğa ihtiyacı var. İşleri dengelemek için etrafta olman iyi bir şey," diyorum.

"Sahip olduğum şey disiplin, huysuzluk değil."

"Po-tay-to, po-tah-to. Her neyse, bir dahaki sefere bu pembe güneş ışığını gördüğünüzde, ona teşekkür ettiğimizi söyleyin. sunar."

"Evet!" Amy gözlerinde parlak bir parıltıyla "Evet" diyor. "Bu tartışmayı yapmayacağım." Telefonu kapatıyor. "Eminim şimdi Sierra'yı arıyordur," diyorum.

"Zavallı kadın... Yine de onunla başa çıkabilir gibi görünüyor."

"Kesinlikle. Onun huysuzluğunu nötralize edecek güce sahip." Sonunda Silikon Rüya'yı daha önce nerede duyduğum aklıma geldi. Bu şirketin adı Griffin'in sınıfıyla birlikte bir vaka çalışması yapması gerekiyordu! Yüksek teknoloji alanında olduğunu söyledi ama seks oyuncaklarını beta testine tabi tutan yüksek teknoloji firmaları tanımıyorum.

"Yani." Ellerini oyuncakların üzerinde gezdiriyor. "Sence testlerine yardım etmeli miyiz?"

Gülüyorum, onu kaldırıyorum. Kutuyu aldı ve yatak odamıza doğru yol aldık.

Bölüm Elli Dokuz

Emmett

On saatlik doğumdan sonra Amy bitkin düştü. Ama hala sadece yeni bir annenin yapabileceği gibi parlıyor.

Ama biliyorum ki ben de berbat durumdayım, tılandım ve duygusal olarak tükendim. Nedense epidural ağrısını pek azaltmadı ve onun acı dolu mücadelesini izlemek beni derinden yaraladı. Doğum sürecini acısız hale getiremedikten sonra modern tıbbın ne faydası var?

Ama şimdi bitti ve bebeğimiz muhteşem oldu. Mükemmel. Seni pembe ve yumuşak, gelecekteki tüm umutlarım ve hayallerim gibi kokuyor.

Annem Londra'dan geldi ve gözlerini ovuşturuyor. Amy'nin babasının da gözleri kızarmış ve geniş bir sırtışı var. Kardeşlerim karmaşık bir rotasyonla yanımıza geliyor ve sanki yanlış nefes alırlarsa paramparça olacak kadar kırılganmış gibi küçük kızımıza bakıyorlar.

Babam burada değil çünkü ona hiç söylemedim.

"O çok güzel," diye fısıldadım, sonra Amy'yi öpüp Alına. "Teşekkür ederim."

Gülümsüyor. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Bebeğin başını öpüyorum. "Bir isme karar verdin mi?"

Bir listemiz var ama Amy kararsız, hepsinin çok harika olduğunu söylüyor.

Başını sallıyor. "Evet. Monique Emma Lasker."

Annesi zevkten kızarıyor, elleriyle ağzını kapatıyor. Amy'nin babası omzunu sıvazlıyor.

"Bu mükemmel bir isim," diyorum. "Biliyorum, değil mi?"

Amy sırtıyor.

Kollarımı hayatımdaki en değerli iki insana doladım.
Onları ne kadar çok sevdiğimi nasıl gösterebileceğimi
düşünüyorum.

Altmışınıcđ Bölüm

Amy

Emmett beni üçüncü yıldönümümüzde Güney Pasifik'te bir su üstü bungalovuna götürüyor. Ölmenden önce yapılacaklar listesinde olduğunu söyledi.

neredeyse beş yıldır listede, bu çok şirin ve onun gibi. Mekânın zemininde aşağıdaki okyanus yaşamını görmemizi sağlayan cam bölümler var. Şimdiye kadar küçük köpekbalıkları, vatozlar ve deniz kestaneleri gördüm. Bir keresinde bir kaplumbağa yüzüyordu.

Her ne kadar yıldönümü gezimiz için yaptığı tüm düşünce ve planlamaları sevsem de, annesinin ve benim Monique'e bakıcılık yapan baba, buraya sadece eğlenmeye gelmedim. Ben görevdeki bir kadını.

Bir bebek daha istiyorum.

Aslında üç tane mükemmel olurdu. Ama Emmett bir tane daha istemediğı için iki taneyle yetiniyorum. Çok fazla acı çektiğimi söylüyor. Ona hiçbir şeyden pişman olmadığını çünkü Monique'in buna değdiğini söyledim ama o gelecekteki hiçbir bebeğın çekeceğim acıya değmeyeceğini söylüyor.

"Bu sadece bir kerelik bir şeydi. Ayrıca, doğum sırasında ağrıyı yönetmek için başka seçenekler de var" diye sayısız kez tartıştım.

"Bir kez çünkü tek bir bebektir," diyor ve kulaklarını kapatıyor.

Şu anda Emmett "arkada", bungalovumuzun arkasındaki sığ zümrüt sularda yüzüyor. Ben de doğrudan Silikon Rüyası'ndan sipariş ettiğim savaş teçhizatımı giyme fırsatı buldum. Sierra o kadar güçlü olduğunu söyledi ki, ölü bir adamın bile ilgisini çekebilirmiş.

Yirmi dakika sonra, dışarıdaki güvertede düşün çalıştığını duydum.

"Su harika. Gerçekten ılık ve berrak," diyor Emmett güvertenin kapısını kaydırarak açıp belinde bir havluyla içeri girerken. Dışarıdaki askıda ıslak mayosunu görüyorum.

"Daha sonra girmeliyiz, belki biraz şnorkel yaparız."

"İyi bir plana benziyor." İçimdekini görmemesini sağlayarak, ayak bileğime kadar uzanan bir elbiseyi hızla omuz silkerek giyiyorum. Henüz elimi uzatmama gerek yok.

"Ama acilen ilgilenmenizi gerektiren bir teklifim var."

"Neden bir bebek daha yapmamız gerektiğine dair başka bir PowerPoint sunumuna bakmıyorum" diyor.

"Ha! Endişelenme. Son yaptığıma bakmadığınızı düşünerek zahmet etmedim."

Kollarını bana doladı. "Bebeğim, bunu zaten konuşmuştuk."

"Hayır, bunu tartışmaya çalıştım. Kulaklarını kapattın."

"Söylenmesi gerekenleri hala örtösüz ağzımı kullanarak söyleyebilirim. Konuşmak için kulağa ihtiyacım yok."

Elimi çıplak göğsüne koydum. "Hadi ama. Sadece bir kez. Bunu bir kez deneyelim ve eğer olmazsa, bir daha sormayacağım."

Emmett başını sallamaya başlıyor ama ben uzanıp çenesinden tutuyorum.

"Bu kadar çabuk hayır deme."

"Yine kulaklarımı kapatmam mı gerekiyor?" diyor kuru bir sesle. "Eğer istersen. Sadece gözlerini açık tut."

Biraz boyun eğmiş, biraz da bıkkın bir şekilde iç geçiriyor. "Sana hayır demekten nefret ettiğimi biliyorsun."

"Bunu biliyorum. Öyleyse neden işleri kendin için kolaylaştırmıyorsun? Evet de."

Belimdeki kuşağı çözüyorum ve elbiseyi bırakıyorum.

Dudakları aralanır ve gözlerini kırpmadan bakar.

Üzerimde savaş kıyafetimden başka bir şey yok. Boynuma gümüş bir zincir dolanıyor ve aşağı inerek sadece çimdiklemekle kalmayıp aynı zamanda titreşebilen şarj edilebilir meme uçlarına bağlanıyor. Geçen sefer onlarla oynamayı sevmiştik ve ben de

yeni bir takım almak için. Şeffaf siyah bir tanga, jartiyer kemeri ve file çorap giydim.

Nefes nefese kalıyor, gözleri inanılmaz derecede kararıyor. "Bu kirli oynamaktır."

"Ne yapacaksın? Bana şaplak mı atacaksın?" Kırmızıya boyanmış dudaklarımı yavaşça yalıyorum.

Kocam bir kez olsun ne diyeceğini bilemedi. Evet.

"Dediğim gibi, sadece bir kez. İşe yaramazsa bir daha istemem." Ama işe yarayacağından oldukça eminim. Bir süredir

Son üç aydır döngümü çok yakından takip ediyorum. "Ve eğer hayır dersem..."

"O zaman sanırım gidip başka bir kıyafet giymem gerekecek. Sıkıcı ve çok daha fazla materyal içeren bir şey." İç çektim. "Ve yüzmeye gideceğiz." Ona somurtkan bir bakış attım. Bu çok utanç verici olurdu.

Adem elması bir kez sallanıyor. Gözleri ateşli bakıyor, muhtemelen arzudan, ama aynı zamanda sadece bir kez hamile kalma olasılığını hesaplamaya çalışmaktan. Fakat karar veren vücut parçası havlu tarafından pek iyi gizlenmemiştir.

"Tamam," diyor sonunda.

Muzaffer bir şekilde gülümsüyorum. "Mükemmel."

Üzerine atladım. Beni kaldırıp yatağımıza doğru taşırken ağzı ağzımı eziyor. Bunu iyi değerlendirmeliyim.

Bölüm Altmış Bir

Amy

-Nasılsın tatlım?

Saat ikide GrantEm lobisinde asansörü beklerken gülümsüyorum. Emekli olmasına rağmen hiç değişmemiş, hatta biraz bile. Emmett'in Malibu'da onun için aldığı eve taşındı, bu yüzden birbirimizi daha sık görüyoruz. Ama hep uzun zaman olmuş gibi davranıyor.

-Harika gidiyorum! İşte.

Hızlıca bir selfie çekip ona gönderiyorum. Ve harika biri olduğu için Monique ve Emmett'in fotoğraflarını da ekliyorum. Bu sabahtan beri çalışıyor.

- Baba: Şu halinize bakın! Birlikte harika görünüyorsunuz!
- Teşekkürler! Bu cumartesi geliyorsun, değil mi?
- Evet. Sabırsızlanıyorum.
- Ben de. Seni seviyorum.
- Geri döndüm. İyi günler dilerim!

Gülümsüyorum ve telefonu kaldırmaya başlıyorum. Asansörün kapıları açıldı ve içeri girdim. Telefonum çalışıyor.

-Emmett: Evet mi hayır mı?

Bu kadar açık sözlü olmasına neredeyse gülecektim. Muhtemelen şu anda ölüyordur. Nedense, aldığım iki hamilelik testi zıt sonuçlar verdi. Ona hamilelik testi almamız gerektiğini söyledim.

Satın aldıklarımızın kusurlu olma ihtimaline karşı daha fazlasını istedi, ancak emin olmak için bir doktora danışmakta ısrar etti.

-Sana şahsen söyleyeceğim.

-Emmett: Beni

öldürüyorsun. Bir

kahkahayı bastırıyorum.

-Sakin ol, zaten asansördeyim.

Asansör kapıları bir ping sesiyle açıldı. Ciddi bir ifade takınıyorum ve ofisine doğru ilerliyorum. Emmett, tabii ki, kapının dışında. Bay Sabırsız.

Gülmeye başlamamak için dudakımı ısırıyorum.

Yanıma geliyor ve elini sırtımın alt kısmına koyuyor. "Peki doktor ne dedi?"

"Ofisinizde konuşalım." Personelin önünde çökmesini istemiyorum. Ya da çığlık atmasını.

Gözlerinin arasında endişe çizgileri belirliyor. "O kadar kötü mü?"

Ofisine girip kapıyı arkamızdan kapatırken nihayet gülüyorum. "Hayır. Sadece... Sen çok komiksin. tepki."

"Bu bir tür ölüm kalım meselesi, biliyorsunuz."

"Hayır, değil." Onu öpüyorum, sıcak ve güçlü ellerini tutuyorum. "Tebrikler Bay Lasker. Biz kesinlikle Hamile."

"Aman Tanrım," diyor titreyerek. "Sadece bir kez oldu." "Evet, ama biliyorsun... Hepsi bu kadar." Sırıtiyorum. O da bilmelisin. Monique'e hamile kalmam sadece bir kez oldu.

"Ayrıca, çok şanslıyız."

"Nasıl olur?"

"Çünkü ikizlerimiz olacak!" Kollarımı ona doladım.

"İkizler mi? Kutsal... Tanrı hepimize yardım etsin."

Gülüyorum. "Çoktan yaptığına eminim." Kalbimdeki tüm sevgiyle Emmett'a bakıyorum. "O her birimize

diğer."

Beni sıkıca tutuyor, Emmett beni
öpüyor. Ve benim dünyamda her şey
mükemmel.

--

Patron Deliği için Bebek'i okuduğunuz için teşekkürler!
Umarım Emmett ve Amy'nin hikayesini beğenmişsinizdir.

Emmett ve Amy'nin daha fazlasını içeren özel bir bonus
epilog istiyorsanız, VIP Listeme şu adresten katılın
Lansman haftasına özel bir sonsöz almak için
<http://www.nadialeee.net/vip>. Ayrıca diğer ekstralar, ön
gösterimler, yeni kitap duyuruları, satış bilgileri ve daha
fazlasını alacaksınız!

Daha eğlenceli bir milyarder romantik komedisi istiyorsanız
[Milyarder Patronumla Evlenmek](#) [ABD :: [İngiltere](#) :: [Kanada](#) ::
[Avustralya](#)].

Kimse Evie'ye patronunu vizon kürkünden kurtarmanın
bikini giyen eski kız arkadaşı/takipçisi bir bekarlığa veda
müzayedesi, hatırlamadıkları bir Vegas düğünü ve
yaptıklarını hatırlamadıkları bir bebek içerecektir.

Beni takip etmek ve neler yaptığımı görmek ister misiniz?

Beni burada bulabilirsiniz: Web sitesi: nadialeee.net
VIP Bülteni: nadialeee.net/vip
VIP Hangout (okuyucu grubu):
facebook.com/groups/nadialeee
Facebook: facebook.com/nadialeewrites
TikTok: tiktok.com/@nadialeewrites

Milyarder Patronumla Evlenmek kitabından bir alıntı için
sayfayı çevirin.

Milyarder Patronumla Evlenmek

Hikaye hakkında

Bir bekarlığa veda müzayedesini, hatırlamadığımız bir düğün ve yaptığımızı hatırlamadığımız bir bebek. FML.

Bir planım vardı: Los Angeles'a taşınmak, bir iş bulmak, hayatımın aşkını bulmak. Sonsuza kadar mutlu yaşamak.

Milyarder hayırsever Nate Sterling'in asistanı olmak birdenbire çok daha karmaşık. Bu rüya gibi bir iş... Ta ki benden onu kürk-bikini giyen, tamamen psikopat eski kız arkadaşından kurtarmamı isteyene ve onu hayır amaçlı bir bekarlığa veda müzayedesinde kazanmaya kararlı olana kadar.

Tek yapmam gereken açık artırmada onu geçmek. Kolay, değil mi? Ama kimse bana Nate ve benim daha sonra Las Vegas'ta abartılı bir randevuya çıkmamız gerektiğini söylemedi. Her şey planlandığı gibi gidiyor... Ta ki Nate ve ben ertesi gün akşamdan kalma, birbirinin aynısı altın alyanslar takmış ve bir gece önce ne olduğunu hatırlamadan uyanana kadar.

Büyük bir hiperventilasyona işaret.

Ama sorun değil. Hızlı bir evlilik feshinin çözemeyeceği bir şey değil... Ta ki hamilelik testi çubuğunda iki pembe çizgi çıkana kadar.

Milyarder Patronumla Evlenmek, seksi bir milyarder, onun şımarık asistanı, bir kadın ve bir erkekten oluşan bağımsız bir romantik komedi. bekarlığa veda müzayedesini, Vegas'ta bir düğün ve sürpriz bir bebek. Oh, ve gelmiş geçmiş en komik ve tatlı evlenme

teklifi sahnesi. Hayır

Hile yok, uçurum yok. Sadece bolca s ıcaklık, kalp ve mizah.
Bugün kap n!

Alıntı

Nate

Oturma odasındaki guguklu saatin yedi kez  ald ğını duyuyorum ve tüm vücudum, oyun zamanının geldiğini anlayan bir köpek gibi kasılmaya ba lıyor.

Telefonumdaki güvenlik monitörü bip sesi çıkarıyor ve kalbim k t küt atıyor. Malibu'daki evime giren Evie olacak. Dokuz ay önce asistanım olarak i e ba ladı ından beri bir gün bile i e gelmedi ya da bir kez bile geç kalmadı. Banyodan  ıkıyorum, kal alar mda bir havludan başka bir şey yok.
yata  odama geliyor.

Bugün dalgalı altın sarısı saçlarını gevşek bir şekilde ba lamı  ve rujunun kırmızımsı rengini seviyorum çünkü a z  bu tonda çok lezzetli görünüyor. Pembe elbisesi gurur verici

G  slerinin yumuşak kabarıkl  , belinin ve kalçalarının güzel hatları. Kıyafette uygunsuz ya da flörtöz bir şey olduğuna dair en ufak bir ipucu bile yok - ne yazık ki. Onun önünde neredeyse  ır   plak dola ıyorum ama onun muhteşem peygamber     i mavisi gözleri  enemin altından hiç ayrılm yor.

Daha küçük bir adam ezilirdi.

Ama ben Nate Sterling'im. Ve lanet olsun, iyi g r nd    m  biliyorum. Kadınlar bana yaltaklanıyor. Çok ince olduklarını sanıyorlar ama her zaman bir şeyler hissediyorlar. Ya da en azından bir bakış.

Evie değil ama. Ba ı ıkl   var. Nedenini bilmiyorum. K r ya da lezbiyen değil. Anlad  ım kadarıyla onu itecek hiçbir şey yapmadım. Pazılar mın ve g  s m n etrafında daha fazla kas kazanmak ve karın kaslar m  daha belirgin hale getirmek için spor salonunda k  m  yırtarak

Çalışıyorum. Ama her şeyim ortadayken bile fark ettiğini sanmıyorum.

"Günaydın," diyor devasa dolabıma girerken.

"Günaydın." İzlemek için yatağımın kenarına oturdum. O beni süzmüyor diye ben de onu süzemeyecek değilim. Kıçı o elbisenin içinde harika görünüyor. Aslında, kıçı her şeyin içinde harika görünüyor. Dört beden büyük bir patates çuvalının içinde bile harika görünürdü.

"Bu sabah ofise giderken Sterling Tıp Merkezi'nde bir ziyaretiniz var, muhafazakâr bir şeye ne dersiniz?" Kömür rengi ısmarlama bir takım elbise, gümüş mavisi ince bir kravat ve bir çift cilalı mokasen ayakkabı seçiyor.

"Evet, bu iyi olur." Harika bir zevki var. Yoksa ne kadar seksi olursa olsun kıyafetlerimi seçmesine izin vermezdim.

"Onayladığınıza sevindim, Bay Sterling."

Bay Sterling. Bir yıldır birlikte çalışıyoruz ve bana hala Nate demeyi reddediyor. Ben de ona bu kadar resmi olmanın ne kadar aptalca olduğunu göstermek için Bayan Parker demeye başladım. Bunun büyük bir taktik hatası olduğu ortaya çıktı, çünkü Bayan Parker olarak çağrılmaktan gerçekten hoşlanıyor gibi görünüyor.

Tamam, o Orta Batı'dan. Muhtemelen L.A.'dekinden daha gelenekseldir ama orada insanlar birbirlerini ilk isimleriyle çağırarak zorundadır. Yoksa neden çocuklarına veresin ki?

Ve ofiste bile diğer insanlara ilk isimleriyle hitap ediyor. Bay muamelesi gören sadece benim. Kıçımda dev bir sopa varmış gibi mi görünüyorum? Para için doğduğumu biliyorum ama kibirli bir dangalak olmamaya çalışıyorum. Ve insanların bana nasıl davrandığına bakılırsa, gayet iyi olduğumu düşünüyordum... ta ki şimdiye kadar.

Ama bir açıklama istemek için artık çok geç. garip geliyor. Konuyu açmak için kullanabileceğim yüzlerce farklı senaryoyu gözden geçirdim ve hepsi de aptalca geliyor.

"Sen giyinirken ben de kahvaltını hazırlayayım," dedi ve dışarı çıktı.

Yatak odam onsuz bomboş ve biraz da hüzünlü. Ama görünüşe göre kahvaltımı hazırlamak da onun işi, her ne kadar ben istememiş olsam da.

Dürüst olmak gerekirse, sabahları bu kadar yardıma ihtiyacım yok.

Asistanlarımdan hiçbiri daha önce bunu yapmamıştı. Ama Evie ile ilk görüştüğümde, benimle çalışmak için her şeyi yapabilecekmış gibi davrandı ve ben de onu test etmeye karar verdim. Bunun başlıca nedeni, iş için gereken her şeyi yapacakmış gibi davranan, ancak daha sonra çıkış yolunu bulmak için bir kağıt torba bile bulamayan bir dizi boktan asistanım olmasıydı.

Artık onun işi sabahları kıyafetlerimi koordine etmek ve bana kahvaltı hazırlamak.

Onun seçtiği kıyafetleri giymeyi bitirdiğimde. alt kata inin. Açık kat planı, Pasifik'e ve dalgalarına bakan cam duvarları ile havadar bir his veriyor. Ve gömme oturma odasında şu çağdaş şelalelerden biri var. Ama en muhteşem şey, ultra modern mutfağında duran Evie, etrafındaki parlak ışık bir meleğin halesi gibi. Cennet korosunun belli belirsiz bir sesini bile duyuyorum.

Omzunun üzerinden bana bakıyor, dudaklarında küçük bir gülümseme. Hava boğazımda düğümleniyor ve onun varlığıyla büyülenen beynim bomboş kalıyor.

"Sana en sevdiğinden yaptım - taze meyveli lahana ve protein smoothie'si."

Cehennemden gelen buzlu mor-yeşil karışımdan uzun bir bardak sunduğunda an paramparça oldu. Ama ben bir centilmenim, bu yüzden iğrenç şeyi alırken ona minnettar bir gülümseme veriyorum. "Mmm, çilek!"

Beni genç ve kırışksız tutan bu antioksidan yapışkanla yüz yaşına kadar yaşamaktansa, damarlarımda kanserojen ızgara ölü inek dolaşırken seksenlerimde ölmeyi tercih ederim. Ama o gerçekten bu saçmalığı sevdiğime inanıyor -bu uzun bir hikaye- ben de kocaman bir sırtışla

Atilla'nın Avrupa'ya yaptığı gibi damak tadımı bozsa bile. Bu ona minnettarlığımı göstermeli ve her sabah evime dönmesini sağlamalı.

Ve eğer yeterince uzun süre üstsüz dolaşırsam, belki sadece patronu değil, aynı zamanda bir erkek olduğumu da fark eder.

Belki de yarın sabah yanlışlıkla havlunu düşürmelisin. Bunu kesinlikle fark edecektir.

Oh, lütfen. Bu çok klişe. Ben klişe yapmam.

Çünkü havluyla dolaşmak bir klişe değildir.

Sayılmaz. O bir kazaydı. Bir sabah geç kalktım ve tam banyodan çıkarken odaya girdi. Belki de şeffaf bir havlu almalıyım. Eminim bu koca gezegende bir yerlerde böyle bir şey vardır.

Ben şampiyon tavşanların sözde hayat tazeleyici kahvaltısını mideye indirirken, Evie tabletinden günün ajandasını tıkırdatıyor. Karşı tarafın isteği üzerine yeniden düzenlenmesi gereken bir toplantı.

"Bazı insanların zamanıma ya da programıma hiç saygısı yok," diyorum, hafifçe sinirlenerek çünkü ikinci kez erteleme istiyorlar.

"Ya da belki esnek olmayı göze alabileceğinizi biliyorlardır." "Yine de biraz küstahça. Evet demedin, değil mi?" "Henüz demedim."

İşte benim kızım. Çizgiyi nereye çekeceği konusunda her zaman nettir. "Güzel. İnsanların esnek olmaktan ya da fikrimi değiştirmekten hoşlanıyormuşum gibi davranmasından nefret ediyorum. Bir kere kararımı verdim mi değişim."

"Tabii ki hayır, Bay Sterling."

Sebzelere saygısızlık etmeyi bitirdiğimde, bana kahvemi uzattı. Nihayet. Kalan lahana tadını silmek için mümkün olduğunca büyük bir yudum alıyorum. İçmeliyim. Kardeşim Justin'i gezegendeki tüm lahana çiftliklerini satın almaya, hepsini yakmaya ve toprağı tuzlamaya ikna et.

Seyahat kupasını taşıyarak beni bekleyen arabaya doğru yola çıkıyorum.

"Diğer yol," diyor Evie.

"Ne?"

"Miguel bugün burada değil."

"Değil mi?"

"Ona bir hafta izin verdin."

Oh, doğru ya. Karısı her an ikinci bebeğini doğurabilir ve ben de ona bir hafta ücretli izin verdim.

Bir çocuğu olan Justin'e göre, hamile kadınlar bu dönemde daha muhtaç ve/veya daha çılgın oluyorlar. bilmeli. Ayrıca Miguel harika bir adam ve dinlenmeyi hak ediyor.

"Tamam. Hatırlattığın için teşekkürler."

Dönüp garaja gidiyorum, Evie de peşimden geliyor, topukları sessizce şaklıyor. Kapıyı açar açmaz ışıklar yanıyor. İçeri girip koleksiyonuma göz gezdiriyorum. Sahip olduğum on arabadan hangisini kullanacağıma karar vermek zor. Bir tane çalışıyorum

Evie'ye bir bakış. Dünya standartlarında makine mühendisliğinin çeşitli örneklerine hayranlıkla bakmak yerine

Tabletinde bir şey var.

Peki o zaman. Bugatti'yi seçiyorum. Bu pırıl pırıl siyah-kırmızı bebek çok güzel. Çok da etkileyici. Öyle olsa iyi olur, on dokuz milyon dolar için. Sadece iki kez tur attım, o da başkasıyla değil. Evie'nin gururu okşanmalı.

Onun için kapıyı açtım. "İçeri girin, Bayan Parker."

İrkilmiş gibi gözlerini kırıştırıyor. "Teşekkür ederim Bay Sterling, ama korkarım biraz dalmışım."

"Sen mi yaptın?" Bu çok sıra dışı.

Yanaklarında kırmızı lekeler var. Gerçekten çok şirin.

"Evet, arabamı buraya getirdim."

Doğru, çünkü onu Miguel götürmedi. Ama beni garaja kadar takip etti çünkü rutinimiz ofise aynı araçla gitmekti. Demek öyle. Sabah rutinlerinin bozulması, soğukkanlı Bayan Parker'ı bile sinirlendirebilir, değil mi?

Bu da hangi arabayı alacağımı neden umursamadığını açıklıyor, çünkü içinde olmayacağını düşünüyordu. Şaşırmak üzere. "Yine de bin. Ben halledeceğim."

Bir an düşünür, sonra başını sallar. "Pekâlâ. Teşekkür ederim."

Memnuniyetle gülümsüyorum. Kim buna binmeye karşı koyabilir ki?

Avrupa üretiminin çarpıcı harikası mı? Hiç kimse. Bugatti ilham verici bir seçim oldu.

Beni geçip arabaya bindi. Narenciye şampuanının ve lavanta losyonunun kalıcı kokusunu içime çekiyorum, sonra etrafta dolaşıyorum, direksiyonun arkasına tırmanıyorum ve arabayı çalıştırıyorum. Arabayı Motor etkileyici bir şekilde kükrüyor. Bir kez daha bakıyorum ama tabletine dokunuyor, gözleri ekrana yapışmış.

Bu arada, arabada sadece onun kokusunu alabiliyorum. Boynundaki nabız çırpınıyor ve belki de hayal görüyorum ama yemin ederim bunu motorun titreşiminden daha güçlü hissedebiliyorum, sanki boğazı benimkine bastırılmış gibi.

Pantolonumun neden bu kadar dar olduğunu merak ederek yer değiştiriyorum. Belki de çok fazla çömelmişimdir.

Yola çıktık. Trafik yüzünden sabahları o kadar tatmin edici olmuyor. Ama yine de Bugatti çok güzel, Evie'nin tepki vermemesine rağmen, Court'un çok sevdiği şu Uber'lerden birinde olabiliriz. O tablette ne var öyle? Bir sonraki Powerball'un kazanan numarası Büyük ikramiye mi? Lanet olası bir Bugatti'deyiz, Miguel'in sabah bizi almaya getirdiği sıkıcı Bentley'de değil. Yukarı bakmalı. Belki beni gizlice kontrol eder.

"Dün geceki randevun nasıldı?" Her ne kadar berbat geçtiğinden emin olsam da, çok zinde görüldüğü gerçeğine dayanarak rahatça soruyorum. Yorgunluk ya da bitkinlik belirtisi yok, ki onunla bir randevum olsaydı durum böyle olmazdı. Biz

olumlu bir şekilde yatağı mahveder. Ve mutfacı. Ve

banyoyu. "Her şey yolundaydı." Hala tıklamaya devam ediyor. "Yemekler

güzeldi ve ilginç bir şekilde sona erdi."

İlginç iyi mi yoksa ilginç kötü mü? Nötr tonundan bunu anlamak zor. Ve bir kadın için bu her anlama gelebilir.

"Tabletinizde ikinci bir randevu mu planlıyorsunuz?"

Sanki ona regl olup olmadığını sormuşum gibi kaşlarını

atıyor. "Hayır. Bu haftaki programını gözden geçiriyorum ve bazı ayarlamalar yapıyorum. Elizabeth'e de söyledim.

yeni projesi için biraz para toplamak amacıyla açık artırmaya çıkarılmasından çok mutlu olacak."

"Tamam." Güzel. Eğer ikinci bir randevu planlamıyorsa, adam muhtemelen ezikti. Ve Elizabeth'e yardım etmek istiyorum.

Dışarıda. Kendisi iyi bir arkadaş ve kendisinden daha az şanslı insanlara, yani neredeyse gezegendeki herkese yardım etme konusunda çok büyük. Kemoterapi gören çocukların ailelerini maddi olarak desteklemeye yönelik bu proje de çok önemli ve benim de inandığım bir şey.

"Ayrıca Ethel Sterling Children's Memorial Hastanesi'nden bir e-posta var. Önleyici tıp departmanının son projesi için bağış toplayıp toplayamayacağınızı öğrenmek istiyorlar. girişimi."

"Yine mi? Geçen sefer topladığımız parayı nasıl harcadılar?" diye sordum.

'de bazı yaratıcı muhasebelerle ilgili bir sorun vardı. Hastanede. Büyük amcam Barron küplere bindi ve bana bunu düzeltmemi söyledi. Ben de düzelttim. Beş kişinin işine son verildi ve zimmetine para geçirmekle suçlandı. Ve o zamandan beri her şey iki ayda bir denetleniyor. Hastane Barron'un rahmetli eşinin adı. Orada hiçbir skandal göz ardı edilemeyecek kadar küçük değildir ve hiç kimse, kesinlikle hiç kimse, hastanenin hizmet etmek için inşa edildiği çocuklardan çalamaz ve bundan paçayı kurtaramaz. Eğer Barron'un istediği olsaydı, bu beş kişi halka açık bir meydana kurşuna dizilirdi.

Evie bir süre sonra "Verimli bir şekilde," dedi. "Denetçileriniz komite tarafından sunulan rakamları doğruladı."

"Tamam. O zaman sanırım onlara biraz daha verebiliriz."

Ufukta tanıdık altı katlı binayı görüyorum: Sterling Tıp Merkezi. Bu bina da ailemin vakfı tarafından inşa edildi ve finanse ediliyor. Erişilebilir sağlık hizmetlerine çok inanıyoruz ve ülkemizde küçük bir hastalığın orta sınıf bir aileyi mali cehennem çukuruna atması berbat bir durum.

"Pislik bulmaya çalışıyorsanız, ilan edilmiş inceleme ziyaretleri yapmanın bir faydası olmadığını biliyorsunuz,

değil mi?" Evie diyor ki

Park
ederken.

Başımı
salladım.

"Peki neden gelecek ay için bir tane planladınız?" "Çünkü önümüzdeki ay habersiz bir tane yapacağım. hafta." Sırıtiyorum. "Bunun geldiğini asla göremeyecekler."

Evie gülüyor. Bu ses çok hoş ve beni mutlu ediyor. Güldüğünde çok güzel oluyor ve tek düşünebildiğim onu öpmek. Ama bu tamamen, yüzde yüz uygunsuz, çünkü bana ilgilendiğine dair en ufak bir ipucu bile vermedi ve hiçbir yere gitmeyecek bir öpücük yüzünden bu kadar iyi bir asistanı kaybetmeyi göze alamam.

Eğer başka, daha sığ bir kadın olsaydı, egom biraz sarsılabilirdi. Ama öyle bile değil. Acaba benden hoşlanması için daha iyi bir insan mı olmam gerekiyor? Paramdan, bağlantılarımdan ya da nüfuzumdan etkilendiğine dair hiçbir belirti göstermedi. Ama daha iyi bir insan olmakla ilgili sorun şu ki, nasıl yapacağımı bilmiyorum. Ben neysem oyum ve korkarım onunla değişmek için çok geç tanıştım.

"Gidelim mi Bay Sterling?" diye soruyor.

"Sanırım gitmeliyiz, Bayan Parker."

Kliniğe birlikte giriyoruz. Lüks değil ama sade de değil. Ben olsam böyle tarif ederdim.

plastik koltuklar, temiz muşamba zemin, soluk yeşil duvarlar, kısık seste klasik müzik ve düşük bütçeyle sağlıklı kalmanın yollarını tanıtan sayısız poster. Her şey sağlıklı olmak için tasarlanmış.

Temizlemesi ve dezenfekte etmesi kolay ve en önemlisi yatıştırıcıdır. Ödeme gücü olmayan insanlara hizmet veriyor olması, ucuz ve acınası görüneceği anlamına gelmez.

Yönetmen zaten lobide. Robbie Choi, kırklı yaşlarının başında, erken ağarmış. Altı ay kadar sonra onu görevlendirdim çünkü artık kendi başıma idare edecek vaktim yoktu. Keşke daha acil olan işlere geri dönse. Eminim çok işi vardır.

Çünkü etrafıma bakarken bana bakıcılık yapmasına ihtiyacım yok. Ama yapmayacağını biliyorum. Raporları

çoktan aldım ve denetçilerim mali durumu kontrol ediyor.

Evrak işlerinde her şey düzgün görünüyor. Sadece kendim görmem gerekiyor.

"Nate, seni burada görmek çok güzel," diyor. "Merhaba, Evie."

"Merhaba Robbie."

Hay sikeyim. Robbie mi? Ve gülümseyerek mi?

Ama Robbie'yi kovamam. O işinde iyi.

Ona minicik bir gülümseme verdim. "Ben de seni gördüğüme sevindim." El sıkıştık. "Gönderdiğiniz raporları inceledim bile. Her şey iyi görünüyor."

Işıldıyor. "Bunu duyduğuma sevindim. Bir şey var-"

"Aman Tanrım! Sonunda geldin! Seni beklerken ölüyordum.

sen."

Daha önce hiç görmediğim bir kadın kollarını iki yana açarak bize doğru koşuyor. Neredeyse çıplaktı, vahşi siyah saçları

Saçma sapan stilettolar üzerinde sallana sallana, göğsü titreyerek koşarken yelesi karanlık bir miasma gibi uçuşuyor.

Ve giydiği şey kürklü bir bikini mi?

Belli ki yanlış hastanede. Sterling Tıp Merkezi'nde psikiyatri koğuşu yok.

Tam ona bunu söylemek üzereydim ki bana sarıldı, uzuvları beni dokunaçlar gibi sardı. "Nate! Seni çok özledim!"

Daha fazlası için [Milyarder Patronumla Evlenmek](#) [ABD :: İngiltere :: Kanada :: Avustralya] kitabını hemen alın!

Nadia Lee tarafından yazılan başlıklar

Son kitaplarım hakkında bildirim almak istiyorsanız, lütfen www.nadialeee.com adresindeki VIP Listeme katılın!

--

Bağımsız Başlıklar

Güzellik ve Suikastçı

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Oops Bir Rock Yıldızıyla Evlendim

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Milyarder ve Kaçak Gelin

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Komşu Rock Yıldızı ile Flört

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Bay Sahte Nişanlı

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Milyarder Sevgilimle Evlenmek

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Frenemy ile Numara Yapmak

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Milyarder Patronumla Evlenmek

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Gelini Çalmak

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

--

Günahlar Üçlemesi

Kitap 1: Günahlar

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 2: Sırlar

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 3: Merhamet

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

--

Milyarder'in İddia Düeti

Kitap 1: Saplantı

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 2: Kefaret

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

--

Tatlı Sevgililer A.Ş. Seri

Kitap 1: Yan Kapıdaki Adam

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 2: O Seksi Yabancı

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 3: O Vahşi Oyuncu

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

--

Milyarderlerin Kolaylık Gelinleri Serisi

Kitap 1: Bir Hollywood Anlaşması

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 2: Bir Hollywood Gelini

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 3: Uygunşuz Bir Anlaşma

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 4: Uygunşuz Bir Gelin

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 5: Uygunşuz Bir Sonsuzluk

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 6: Beklenmedik Bir Anlaşma

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 7: Beklenmedik Bir Gelin

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 8: Son Anlaşma

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

--

Pryce Ailesi Serisi

Kitap 1: Milyarderin Sahte Sevgilisi

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 2: Milyarderin Uygunşuz Saplantısı

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) ::

[Avustralya](#) Kitap 3: Milyarderin Gizli

Karısı

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 4: Milyarderin Unutulmuş Nişanlısı

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 5: Milyarderin Yasak Arzusu

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 6: Milyarderin Tatil Gelini

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

--

Milyarder Serisi Tarafından Baştan Çıkarılmış

Kitap 1: Milyarderin İntikamı

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 2: Milyarderin Peşinde

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 3: Milyarderin Bebeği

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 3.5: Milyonerin Aşkı

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 4: Milyarderin Sırrı

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

Kitap 5: Milyarderin Skandalı

[ABD](#) :: [İNGiltere](#) :: [Kanada](#) :: [Avustralya](#)

--

Son kitaplarım hakkında bildirim almak istiyorsanız, lütfen

[www.milyarderip.com](#) adresindeki VIP Listeme katılın!

Nadia Lee hakkında

New York Times ve USA Today çoksatan yazarı Nadia Lee seksi, duygusal çağdaş romantizm yazıyor. Mükemmel yemek, seyahat ve macera aşkıyla doğdu, yaşadı dört farklı ülkede vatozları öpmüş, bir köpekbaliğı tarafından ısırılmış, bir file binmiş ve kaplanları sevmiştir.

Şu anda Japonya'da küçük bir nehre ve sakura ağaçlarına bakan bir apartman dairesini kocası ve oğluyla paylaşıyor. Yazmadığı zamanlarda kocasının kitaplarını okurken bulunabilir.

favori yazarlar veya başka bir gezi planlamak.

Nadia ve projeleri hakkında daha fazla bilgi edinmek için lütfen www.nadialee.net adresini ziyaret edin. Nadia'nın yeni çıkacak kitapları, indirimler ve promosyonlar, çekilişler, özel epiloglar, bonus sahneler ve daha fazlası hakkında haber almak için www.nadialee.net/vip adresindeki [VIP Listesine](#) katılın!

Patron Deliğine Bebek

Telif Hakkı © 2022 Hyun J Kyung Kindle

Edition

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş kişilerle, gerçek olaylarla, yerlerle veya kuruluşlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yazarın önceden yazılı izni olmaksızın, aşağıdaki durumlar dışında çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir şekilde dağıtılamaz
eleştirel makaleler ve incelemelerde yer alan kısa alıntılar söz konusudur.

www.nadialeee.net



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.